Machine Translated by Google

HAROLD A. COVINGTON

THE MARCH UP COUNTRY

Ky libër është për Fredin, shokun tim "pamfletist i mjerë", në kujtim të 30 janarit 1976 dhe në përkujtim të asaj toke të shpresës dhe të lavdisë që ishte Rodezia.

Machine Translated by Google

- Biografia -

HAROLD A. COVINGTON lindi në Burlington, Karolina e Veriut më 14 shtator 1953. Gjatë viteve të adoleshencës ai mori një sërë çmimesh të vogla për arritje në shkrimin krijues, muzikë dhe artet dramatike. Ai ndoqi Shkollën e Guvernatorit të Karolinës së Veriut në vitin 1970 në dramë. Ai punoi si një reporter për gazetën lokale në Chapel Hill, NC dhe rubrikat e tij javore u bënë artikulli më popullor i gazetës të dielën, pavarësisht sulmeve të tyre të shpeshta ndaj sjelljes së nxënësve me ngjyrë në shkollën e mesme në Chapel Hill.

Karriera politike e Covington filloi në Ushtrinë e Shteteve të Bashkuara në vitin 1972, kur ai u bashkua me një grup të frontit nacional socialist të quajtur Lidhja e Ushtruesve të Bardhë dhe u përjashtua nga shërbimi për agjitacion racor. Ai iu bashkua stafit të selisë kombëtare të Partisë Kombëtare Socialiste të Popullit të Bardhë (NSWPP) në Arlington, Virxhinia dhe menjëherë pas kësaj u bë redaktor i gazetës partiake, while Power. Pas një viti si redaktor ai dha dorëheqjen dhe emigroi në Afrikën e Jugut, ku punoi për një kohë të shkurtër për një firmë inxhinierike civile në Johannesburg përpara se të shkonte në veri për t'u regjistruar në Ushtrinë Rodeziane, ku mori pjesë në mbrojtjen e vendit kundër terroristëve zezakë. Ndërsa ishte në ushtri ai ndihmoi të bardhët vendas në formimin e Partisë së Popullit të Bardhë të Rodezisë (RWPP). Partia u shtyp nga qeveria e Ian Smith dhe Covington u arrestua me akuzën e supozuar të "terrorizimit të hebrenjve". Ai u deportua në vitin 1976, së bashku me dy nacionalsocialistë të tjerë amerikanë që kishin qenë aktivë politikisht. Dy vjet më vonë regjimi i Smith iu dorëzua zezakëve dhe në vitin 1980 Rodesia u bë një diktaturë marksiste e riemëruar në mënyrë të përshtats

Pas kthimit në Karolinën e Veriut të tij të lindjes, Covington formoi një grup lokal nacional socialist dhe shkroi artikuj dhe libra për White Power Publications, Samisdat Publishers në Kanada, gazetën New Order dhe revista të tjera periodike. Ai redaktoi dhe botoi buletinin e tij, White Carolina, si dhe një revistë teorike jetëshkurtër, National Socialist Review. Ai gjithashtu kandidoi në katër zgjedhje të Karolinës së Veriut për po aq vite, duke fituar 34% të votave të Bardhëve në një fushatë të Senatit të Shtetit në 1978 dhe një 43% të madh, që përfaqësonte 56,000 vota, në zgjedhjet paraprake republikane të vitit 1980 pë Ai ndihmoi në fushatën e mbrojtjes për "Greensboro 16" në vitin 1980 dhe në 1979 u zgjodh Kryetar i Partisë së Partisë Nacional Socialiste të Amerikës (NSPA) nga një konferencë e posaçme oficerësh.

Në dhjetor 1980, qeveria federale filloi një ofensivë të plotë kundër NSPA-së, duke përdorur kornizat ligjore dhe informatorët brenda organizatës, si dhe presionin financiar. Megjithë përpjekjet më të mira të Covington, organizata u shemb. Në shtator të vitit 1981 ai u urdhërua të largohej nga vendi ose të vritej nga agjentë federalë që kërkonin të shtypnin dëshminë e tij në një raund të ri gjyqesh të Greensboro. Në mars të vitit 1982, atij iu thanë sërish të largohej ose të vritej. Ai i kaloi pesë vitet e ardhshme në Afrikën e Jugut, Britaninë e Madhe dhe Irlandë, duke u "lëvizur" vazhdimisht nga autoritetet. Në prill të vitit 1987 ai u kthye në Shtetet e Bashkuara në kundërshtim me kërcënimet federale. Deri më sot nuk ka pasur asnjë hakmarrje nga qeveria.

Machine Translated by Google

Covington është martuar dy herë, të dyja martesat përfunduan me divorc. Ai ka një djalë dhe një vajzë në Irlandë, të cilët aktualisht janë të ndaluar ligjërisht nga Shtetet e Bashkuara.

Në vitin 1980 ai botoi veprën e tij të vetme të madhe trilluese, një roman historik i vendosur në Anglinë mesjetare me titull Trëndafili i Nderit. Libri u shtyp nga hebrenjtë, të cilët blenë të gjithë shtypin nga botuesi dhe e shkatërruan në mënyrë që të mbijetojnë vetëm disa kopje.

Machine Translated by Google

Harold A. Covington

VENDI MARCH UP

1987 Botimet Liberty Bell, Reedy, WV

Botimi i parë i botuar në 1987 nga Liberty Bell Publications, Reedy, WV USA

(C) E drejta e autorit 1987 nga Harold A. Covington. E drejta ndërkombëtare e autorit dhe të gjitha të drejtat, përfshirë atë të përkthimit dhe/ose të shkurtimit të rezervuara.

Shtypur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës

Machine Translated by Google

TABELA E PËRMBAJTJES

KAPITULLI I
SITUATA E AKTUALE ..... 1 Sistemi
senile 5 Lëvizja 12

KAPITULLI II
PSE REZISTENCA E BARDHË KA DËSHTUAR 19 1. Përçarja
e qëllimit: 20 2. Mungesa e
plotë e ndonjë programi serioz 22 3. Shumë grupe
"patriotike" të bardha janë mashtrime të dukshme 24 4 Mungesa
e fondeve Singleitics 25
5. 6. Problemi i imazhit
negativ 26 7. Dështimi për të
komunikuar 27

KAPITULLI III
SI DO TË FITOJË REZISTENCA E BARDHË 29
Mjetet e Fitores 37

KAPITULLI IV
KATËR FAZA DREJT FITORES
FAZA E PARË: Rekrutimi fillestar i kuadrit 43
FAZA E DYTË: Puna bazë në popullsinë e përgjithshme 45
FAZA E TRETË: Sulmi politik dhe propagandistik 52
FAZA KATËRT: Lufta e Armatosur Kundër Tiranisë

KAPITULLI V
LUFTA E ARMATUAR

KAPITULLI VI
TRUKTET E TREGTISË
Jeta në zonën e muzgut 54
Trajtimi i mbikëqyrjes së armikut 69
Si të dalloni një informator 73

KAPITULLI VII
TRUKTET E TREGTISË (vazhdim) 78
Dhuna e armikut 85
Ballafaqimi me median 93

KAPITULLI VIII
ÇFARË TË BËNI NËSE JU KAPIN 99
Arrestimi 105

Machine Translated by Google

KAPITULLI IX
FINANCAT E LËVIZJES 111

KAPITULLI X
ZGJEDHJET 124

KAPITULLI XI
POLITIKA E PERVERSIONIT SEKSUAL 129

KAPITULLI XII
ATA QË DO TË VJEN PAS 138

EPILOG 142

Machine Translated by Google

Ky libër është për Fredin, shokun tim "pamfletist i mjerë", në kujtim të 30 janarit 1976 dhe në përkujtim të asaj toke të shpresës dhe të lavdisë që ishte Rodezia.

Machine Translated by Google

PREZANTIMI

Ky libër është shkruar për mësim praktik dhe ideologjik të revolucionarëve. Qëllimi i tij kryesor është të rrisë efektivitetin dhe ndikimin e lëvizjes së rezistencës të Bardhë, Ariane në mbarë botën. Ai nuk pretendon të jetë ndonjë lloj analize e plotë e situatës aktuale gjeopolitike racore, as pretendon se synon masën e njerëzve të bardhë në përgjithësi. Lexuesit do të gjejnë shumë gjëra pa u thënë këtu, por nëse ata janë lloji i personit që unë po përpiqem të arrij, ata do të jenë në gjendje të gjejnë vetë boshllëqet.

Ky libër bazohet në disa parime themelore dhe është thelbësore që lexuesi të jetë pak a shumë në pajtim me këto parime përpara se të fillojë. Ata janë:

1.) Raca e Bardhë, Ariane është në rrezik të menjëhershëm të zhdukjes fizike nëpërmjet përmbysjes, ndërveprimit dhe dhunës së drejtpërdrejtë nga jo të bardhët. Nëse tendencat aktuale vazhdojnë, brenda pesëdhjetë viteve të tjera që fitojmë e kemi kaluar pikën e pakthimit.

2.) Premisa e dytë dhe më e rëndësishme bazë e këtij libri është se edhe në fund të ditës, është ende e mundur të ndryshohet kjo rënie dhe të ripohohet autoriteti i Bardhë mbi globin.

3.) Është jetike e nevojshme për të mirën e gjithë jetës në këtë planet që kjo të bëhet. Gjatë tridhjetë viteve të fundit, racat më të vogla e kanë dëshmuar veten të paaftë për vetëqeverisje, të paaftë për të menaxhuar ekonomitë e tyre, të paaftë për të ruajtur rendin brenda ose për të ruajtur paqen e jashtme dhe, me pak fjalë, kanë treguar se ato përbëjnë një kërcënim për të gjithë botën. mjedisin dhe gjithë jetën tokësore.

4.) Aktivitetet keqdashëse të racës hebreje kanë të bëjnë shumë me rënien e njeriut të bardhë dhe kulturës së tij.

5.) Siç u tha, përgjegjësia kryesore për atë që i ka ndodhur popullit tonë nuk qëndron mbi hebrenjtë apo mbi ndonjë forcë të jashtme, por brenda nesh, për shkak të paaftësisë sonë fëminore për t'u pajtuar me realitetin dhe me përmasat tona. fatin e vet racor. Parakushti për fitoren e Bardhë është një transformim shpirtëror i racës sonë nga brenda.

6.) Metoda e vetme me të cilën mund të arrihet fitorja e Bardhë është përmes një serie revolucionesh në çdo vend të bardhë ose pjesërisht të bardhë, ku nacionalistët racor të bardhë marrin pushtetin shtetëror dhe më pas vazhdojnë të kryejnë një transformim të plotë të shoqërive në të cilat këto revolucione zhvillohen.

Nëse keni vështirësi me ndonjë nga këto parime, atëherë unë do t'ju them fare sinqerisht se nuk jeni ende gati ta lexoni këtë libër. Në vend të kësaj, kthehuni te burimi nga e keni marrë atë. Me shumë mundësi, i njëjti burim do të jetë në gjendje t'ju ofrojë një kurs të plotë të udhëzimeve ideologjike bazë dhe materiale bazë për studim të thelluar mbi problemet e sionizmit dhe hebrenjve, komunizmit, financave ndërkombëtare, liberalizmit, multi-racizmit dhe mënyrës në të cilën të gjitha këto ndërlidhen. Mos u përpiqni të lexoni Mars

Machine Translated by Google

Up Country derisa të jeni të përgatitur mendërisht dhe moralisht. Përndryshe do të humbisni kohën tuaj dhe timen.

Më duhet t'u jap atyre prej jush që tashmë janë të përkushtuar ndaj revolucionit të Bardhë një shpjegim të shkurtër rreth librit dhe përmbajtjes së tij. Vendi Marsh Up ka për qëllim të përgatisë mendjen dhe zemrën tuaj për periudhën e tmerrshme në jetën tuaj që po afron. Nuk do të hyj në një recital të gjatë dhe të detajuar të të gjitha pengesave dhe sprovave që ju presin. Ju ndoshta e dini tashmë, nëse nuk e dini, së shpejti do ta zbuloni, dhe në çdo rast asnjë fjalë e imja e shtypur në këtë fletë letre nuk mund t'ju përgatisë në mënyrë adekuate për t'u përballur me të gjit Atë forcë do ta gjeni brenda vetes kur të vijë koha. Mos u shqetëso, nuk do të të dështojë. Fryma e racës sonë është e fortë dhe në gjakun e çdo burri dhe gruaje prej nesh, dhe as disa dekada të shkurtra të tubave të gjirit dhe Big Mac-ve nuk mjaftojnë për ta hequr atë nga gjenet tona. Vullneti i hekurt dhe guximi luanor i të parëve tanë do të jenë aty në shpirtin tuaj kur të keni nevojë për to.

Por ndërsa shpirti është i fortë, do të zbuloni se mishi është i vdekshëm dhe i dobët. Më lejoni të them troç: periudha revolucionare e jetës suaj, sado e gjatë apo e shkurtër të jetë, do të jetë gjëja më e keqe që ju ka ndodhur ndonjëherë. Kjo luftë i shkatërron njerëzit. I përdor, i kullon dhe më pas i hedh mënjanë. Sasia e madhe e punës, e kohës, e parave dhe e përqendrimit që do t'ju duhet të investoni për të fituar një centimetër të vogël e të mundimshme përparimi do t'ju thyejë zemrën. Qëllimi i këtij libri është të sigurohet që ju ta bëni atë të lehtë dhe që ne të gjithë ta mbajmë atë centimetër të përparimit të kontestuar ashpër dhe të fituar brutalisht që do të arrini. Vëllezërit e mi, jam i sëmurë dhe i lodhur që kjo lëvizje nuk po arrin askund. Unë jam i sëmurë dhe i lodhur nga koha, mundi, paratë dhe ndonjëherë gjaku që po fryhet pa fund. Jam i revoltuar dhe i inatosur

në spektaklin e të rinjve dhe të rejave trima që shkojnë në burg dyzet e gjashtëdhjetë vjet për asgjë. Unë jam i ngopur me rrugët pa krye të vazhdueshme, "Shpresat e Mëdha të Bardha" që rezultojnë të jenë hajdutë, spiunë të qeverisë ose jo kompozitorë. Jam lodhur deri në vdekje duke parë rininë, shpresën, idealizmin dhe entuziazmin të kapur, të devijuar, të shushunuar dhe më pas të shtypur nga mashtruesit psikopolitikë që e shohin këtë kauzë të shenjtë si një biznes që u siguron atyre një jetë komode dhe që nuk kanë ndërmend të duke bërë ndonjëherë ndonjë gjë seriozisht për të zhgënjyer armikun.

Kjo lëvizje ka vite që thjesht po lëviz, pa drejtim apo udhëzim qendror, pa koordinim, pa përpjekje për të parandaluar humbjen dhe dyfishimin e përpjekjeve dhe pa nocionin më të mjegullt se ku po shkojmë. Kjo duhet të marrë fund. Unë pretendoj asnjë pagabueshmëri magjike, pothuajse papnore. Nëse vini në dyshim ndonjë gjë që them në këtë libër, atëherë dilni me përgjigjet tuaja dhe shikoni nëse ato kanë më shumë kuptim në situatën tuaj. Duhet të kemi zakon të përdorim kokën për diçka përveç rafteve të kapelave. Një nga avantazhet kryesore që revolucionari i bardhë ka ndaj armikut, nëse ai është mjaft i mprehtë për ta përdorur atë, është aftësia për të menduar më shpejt dhe për të zbatuar vendimet shumë më shpejt se burokracia e rëndë, senile me të cilën përballemi. Ne mund të vrapojmë unaza rreth Uncle Slime nëse thjesht e vendosim mendjen në të. Shpresoj se mund t'ju jap të gjithëve disa ide në këto faqe

Machine Translated by Google

ky libër si një lloj Bibla. Vendosni qëllimin tuaj, punoni si ferr për të, ndiqni instinktet tuaja dhe mbi të gjitha mendoni. Dhe ne do të mundim të poshtër.

The March Up Country **është shkruar nga një këndvështrim amerikan. Meqenëse jam një jugor amerikan, ka kuptim që të trajtoj situatën taktike me të cilën jam më i njohur. Megjithatë, pjesa më e madhe e asaj që them këtu është e vërtetë për të gjitha Qeveritë Zioniste Okupuese (ZOG) në të gjithë botën perëndimore. Të gjitha ZOG-të në të ashtuquajturat "demokraci" përdorin pak a shumë të njëjtin mashtrim - panem et circenses, kontrollin e mendjes, lavazh truri, duke e lënë fshatarësinë e bardhë të zgjedhë disa çanta me erë në një dyqan legjislativ, etj. duhet të rimëkëmbet Shtetet e Bashkuara ose një pjesë e tyre, si dhe Kanadaja, Australia, Zelanda e Re dhe Evropa Perëndimore, megjithëse disa vende atje si Irlanda dhe Gjermania paraqesin probleme të veçanta. Do të ishte mirë të qëndroja edhe në Afrikën e Jugut, megjithëse për momentin nuk jam shumë i sigurt për shanset e tyre. Aktualisht duket e mundshme që në kohën kur një revolucion nacionalist racor i Bardhë të ndodhë në një vend i cili më pas do të ishte në gjendje të ndihmonte Afrikën e Jugut, vendi do të ishte pushtuar me ndihmën e një regjimi të Partisë Kombëtare të ryshfet në Pretoria. Janë edhe pesë milionë të bardhë të tjerë, sepse ne kemi humbur kohën tonë në lojërat e barkut të verdhë.**

Ky libër nuk përmban të gjitha përgjigjet, por ju tregon se cilat pyetje duhet të bëni si një revolucionar i bardhë. Ne po hyjmë në një periudhë vendimtare, sepse në rrethanat më të mira, kulmi i një revolucioni të suksesshëm do të marrë një hark kohor prej vitesh të matshëm në dy shifra, dhe nëse nuk marrim veprimet tona së bashku dhe bëjmë një fillim serioz shumë shpejt, ora do të mbarojë. Jam i bindur se mund ta arrijmë akoma, pavarësisht dekadave që kemi humbur në marrëzi të ndryshme. Ne ende mund ta heqim atë nëse mund të ndalojmë marrëzitë dhe të fillojmë TANI. Preliminaret kanë zgjatur shumë, por tani kanë përfunduar. Është koha për ngjarjen kryesore.

Machine Translated by Google

I.
SITUATA E AKTUALE

Për shkak të natyrës rrjedhëse të situatës aktuale racore dhe gjeopolitike, këtu mund t'ju jap vetëm një diskutim shumë të gjerë dhe të përgjithshëm. Mbani parasysh se po shkruaj në verën e vitit 1987 dhe ngjarjet e ardhshme mund të konfirmojnë ose të zhvlerësojnë shumë nga ato që them këtu. Megjithatë, vendi më i mirë për të filluar është gjithmonë në fillim.

Politikisht dhe demografikisht, raca e Bardhë është në fluturim të plotë në mbarë botën. Të bardhët tani përbëjnë vetëm 15% të popullsisë globale dhe ai pjesë e vogël po plaket me shpejtësi. Çdo vit lindshmëria e të bardhëve bie, lindshmëria jo e bardhë rritet në qiell dhe mosha mesatare e pak të bardhëve të mbetur rritet. Gjërat janë përkeqësuar aq shumë në disa vende evropiane, si Franca dhe Holanda, sa qeveritë atje po i lusin hapur çiftet e bardha që të kenë më shumë fëmijë dhe u ofrojnë atyre lehtësira tatimore dhe stimuj financiarë për ta bërë këtë. Përmbytja e popullsisë së bardhë në Shtetet e Bashkuara është bërë aq e dukshme për njeriun në rrugë saqë disa përmendje të problemit madje kanë rrjedhur në mediat e Sistemit. Në Kanada, qeveria e ndyrë okupuese sioniste në Otavë ka shfaqur në fakt vrerin për të përdorur rënien e numrit të lindjeve të të bardhëve si një justifikim për të importuar emigrantë aziatikë jo të bardhë për shkak të "nënpopullimit"!

E vetmja pikë e ndritur në errësirën e palidhur është Republika e Irlandës, i vetmi komb i bardhë në faqen e dheut, i cili aktualisht po riprodhon veten dhe në fakt po rrit numrin e tij. Një 60% e pabesueshme e irlandezëve janë nën moshën 25 vjeç. Mungesa e plotë e punësimit në Republikë ka çuar në një rrjedhje masive të emigracionit, kryesisht të të rinjve dhe grave të bardha të arsimuara mirë që shkojnë në Amerikë, Kanada, Australi, Zelandën e Re , Afrika e Jugut dhe vendet e EEC në kërkim të punës. Tani për tani ka rreth 80,000 deri në 100,000 emigrantë të rinj irlandezë vetëm në Shtetet e Bashkuara. Të gjithë këta të rinj Seans dhe Bridgets janë një goditje e mirëseardhur në krahun e pishinave të gjeneve të White në të gjitha këto vende.

Por në Amerikë fluksi i irlandezëve është një rënie në kovë në krahasim me valën e baticës së jo të bardhëve nga Amerika Latine, Karaibet,

Azia dhe Afrika. Në pjesë në rritje të Shteteve të Bashkuara, gjuha angleze po shtyhet jashtë dhe po zëvendësohet me spanjisht ose kinezisht. Edhe teksa shkruaj këto fjalë, një mori jo të bardhësh janë rreshtuar në zyrat e qeverisë në të gjithë vendin për të përfituar nga "amnistia" e çmendur që u ka ofruar sistemi. Bumi i teknologjisë së lartë me sa duket ka rritur nevojën për punë të lirë, të pa sindikuar me pagë minimale ose më të ulët deri në pikën ku Sistemi është madje i gatshëm të rrezikojë zemërimin e negroidëve dikur të gjithëfuqishëm politikisht për të siguruar furnizimin e tij të shkurtuar. punëtorët e çmimeve. (Një nga përvojat më edukuese për nacionalistin racor të bardhë të sotëm në këtë vend është të shikojë zezakët duke u grindur me hispanikët, kinezët, koreano-jugorët, jam! të tjera "të reja

Machine Translated by Google

Demokratët" të cilët po i largojnë me bërryl zezakët nga korta ku buzët e flluskave janë përplasur kaq gjatë.)

Në fakt, Amerika është në rrugën e duhur për t'u bërë një kolazh poliglot, shumëgjuhësh, shumë racor i ngjashëm me perandorinë e vjetër austro-hungareze. Ata nga lexuesit e mi që janë nacional-socialistë do të kujtojnë komentet e Udhëheqësit Adolf Hitler mbi perandoritë multi-racore në përgjithësi dhe shtetin e Habsburgëve në veçanti. Fati i pashmangshëm i të gjithë hibridëve të tillë është që të ndahen në pjesë përbërëse. Yeats e thotë mirë: "Gjërat shpërbëhen; qendra nuk mund të mbajë." Në këtë shkatërrim gradual të perandorisë amerikane, besoj, qëndron shpresa e racës së bardhë.

Revolucionet nuk ndodhin kurrë në shoqëri të forta, të sigurta, të fuqishme dhe në zgjerim. Ato ndodhin në shoqëri që janë shpirtërisht të demoralizuara dhe të hutuara, në kultura që kanë humbur sensin e drejtimit dhe qëllimit, në shtete që janë të kapluara nga pavendosmëria dhe të mbushura me vetëdyshim, mes popujve që vënë në dyshim të drejtën e tyre për atë që ka fati i tyre. arritur. Kjo situatë ekziston tani në Amerikë dhe nuk ka gjasa të ndryshojë. Shtoni një popullsi në rritje dhe grindje të një duzinë grupesh të ndryshme minoritare dhe një duzinë grupesh të tjera të interesit të posaçëm financiar dhe politik, dhe do të keni një shoqëri që është gati të bëjë kritika dhe të shpërbëhet. Amerika sot është e pjekur për një lëvizje, çdo lëvizje, e cila ofron vizionin, planin e qartë dhe sensin e qëllimit që Sistemi ka humbur. Nuk ka asnjë ligj të përjetshëm të dhënë nga Zoti që e bën kontinentin e Amerikës së Veriut dhe banorët e tij të imunizuar nga ligjet e natyrës njerëzore dhe realpolitikës. Ne DUHET të sigurojmë që, për sa i përket amerikanëve të bardhë, është rezistenca racore nacionaliste ajo që komandon besnikërinë e tyre dhe jo ndonjë kult i çuditshëm majtist.

3

Kuptimi: Kontrolli hebre i medias dhe burimeve të tjera të pushtetit po dobësohet dhe do të vazhdojë ta bëjë këtë.

Kjo nuk do të thotë se fuqia e parave të hebrenjve dhe e medias së tyre nuk është ende e frikshme. Por rrëshqitja është padyshim aty, dhe është e dallueshme nga viti në vit. Ka pasur gjithmonë një tendencë në Lëvizje për t'i vlerësuar këto krijesa me fuqi dhe aftësi pothuajse të mbinatyrshme. Fuqia e tyre është mjaft e vërtetë dhe do të mbetet vdekjeprurëse për vite me rradhë, por mbani në mend se si çdo gjë tjetër që ka Yehudi, ajo është një fuqi e huazuar. Fuqia e hebrenjve për të lënduar popullin tonë vjen përmes kombinimit tinëzar të parave dhe kontrollit të mendjes që ata kanë zotëruar gjatë shekujve. Është një truk vdekjeprurës, mjaft i drejtë, por në analizë përfundimtare jam i bindur se nuk do ta mbajnë dot pafundësisht. Mendjet tona janë të dorës së parë, dhe me gjithë zgjuarsinë e tyre, mendjet e hebrenjve janë në të vërtetë vetëm e rendit të dytë ose të tretë. Përfundimisht ata do të humbasin kontrollin, si Magjistari i Ozit kur qeni i vogël tërhoqi mënjanë perden duke fshehur sharlatanin dhe aparatin pas gjithë tymit dhe zhurmës. Gjithçka bëhet me pasqyra, në fund të fundit, dhe një ditë pasqyrat do të thyhen.

Sot shoh kritika dhe dënime të drejtpërdrejta të Izraelit në shtyp dhe madje edhe në median elektronike, gjë që do të kishte qenë absolutisht e paimagjinueshme që kur mora për herë të parë

Machine Translated by Google

në politikën alternative pesëmbëdhjetë vjet më parë. Marr botime të tilla si National Lampoon dhe lexoj satira të egra për hebrenjtë, të cilat nuk do ta kishin parë kurrë dritën e ditës disa vite më parë. Unë shoh politikanët e Sistemit që befas ndryshojnë kuajt në mes të rrjedhës dhe kërkojnë paratë arabe dhe ndikimin arab në vend të kornukopisë tradicionale sioniste të të mirave. Fakti që pjesa më e madhe e kësaj kritike dhe karikature anti-sioniste vjen nga e majta është e parëndësishme; Është domethënëse fakti që ekziston fare. Hebrenjtë, me gjithë fuqinë e tyre, nuk kanë qenë në gjendje t'i ndalin arabët, semitët e vërtetë, të konkurrojnë në të njëjtën lojë, dhe tani semitët arabë kanë filluar t'i mundin ata në të. Vërtetë, rezistenca e Bardhë nuk ka para arabe apo një varg qeverish në pushtet, por tregon se Yehudi është larg nga të pamposhturit.

Një tjetër kthesë emocionuese e ngjarjeve që ne nacionalistët racialë të bardhë mund të presim me padurim në vitet e ardhshme është rrënimi dhe shembja e "Holokaustit". Tani për tani, ne jemi duke u përmbytur me një valë tjetër të plehrave të "Holokaustit" - speciale televizive, përkujtimore, fjalime nga politikanë shabbaz-goy, dëbimi i turpshëm i të moshuarve evropianolindorë në tortura dhe vrasje rituale pas perdes së hekurt ose në

shteti i përzier sionist i Izraelit. E megjithatë, për aq sa mund të përcaktoj, ajo thjesht po rrokulliset nga shpina e njerëzve. Jo se ata dyshojnë se ka ndodhur, pasi materiali revizionist nuk është aspak në gjendje të konkurrojë me median hebraike në një shkallë masive. Shumica e amerikanëve të bardhë pranojnë se vrasja e supozuar e gjashtë milionë hebrenjve ndodhi, në të njëjtën mënyrë që ata pranojnë që Kolombi zbuloi Amerikën në 1492 dhe George Washington preu pemën e qershisë. (Në fakt, natyrisht, këto dy "faktet" e fundit historike janë po aq të rreme sa gënjeshtra e Holokaustit.) Ata e pranojnë historinë gjashtë milionëshe në të njëjtën mënyrë rastësore, por thjesht nuk u intereson.

Duket se hebrenjtë nuk mund ta kuptojnë këtë. Ata shpenzojnë miliona dollarë të panumërt çdo vit për të përjetësuar një ngjarje mitike që nuk ka ndodhur kurrë, dhe duke marrë parasysh fuqinë në komandën e tyre, natyrisht që ata janë në gjendje të arrijnë një normë besimi 99% midis njerëzve që duan të mashtrojnë. Gabimi i tyre qëndron në të gjithë premisën bazë se ajo që mund të ketë ndodhur ose jo pesëdhjetë vjet më parë ka rëndësi. Nuk ka. Një ditë më parë fola me një vajzë 20-vjeçare për "Holokaustin". Në fillim ajo nuk e dinte se çfarë doja të thoja. Kur ia shpjegova, ajo tha: "Oh, po, kjo," dhe më pas ndryshoi temën për udhëtimin e saj të ardhshëm në plazh me të dashurin e saj gjatë fundjavës së gjatë të Ditës së Përkujtimit - një festë, për ironi, që synon të përkujtojë paraardhësit tanë të cilët vdiqën duke luftuar luftërat e hebrenjve kundër Evropës për ta. As 20-vjeçari im nuk mendonte kështu. Të gjithë veteranët që ajo ka njohur ndonjëherë kanë luftuar kundër komunistëve.

Ato miliona dollarë që hebrenjtë shpenzojnë për "Holokaustin" po tregojnë gjithnjë e më pak kthim çdo vit. Historia revizioniste po bën përparime pavarësisht nga shtypja e ADL-së dhe bombave dhe vrasjeve të JDL-së. Në dhjetë apo pesëmbëdhjetë vjet të tjera, furnizimi i kroatëve dhe lituanezëve të moshuar do të mbarojë, përveç nëse hebrenjtë mund t'i bindin njerëzit se SS-të regjistruan dhjetëvjeçarë. Gjithashtu do të shuhet gagalla e Hebes që ulëritës, të cilët tundin krahët e tyre të tatuazhuar dhe tërbohen nga dhomat e gazit, megjithëse imagjinoj se me

Machine Translated by Google

Zgjuarsia e mozaikut furnizimi i këtyre krijesave do të shtrihet në kufijtë absolut të besueshmërisë së gojit. Megjithatë, dyshoj se shumë kohë përpara se "i mbijetuari" i fundit të kërcasë përfundimisht, indi i gënjeshtrës së madhe do të jetë rraskapitur aq i hollë sa që edhe më kokëfortët e sionistëve do ta kuptojnë padobinë e mbajtjes së saj. Në thelb, ne të gjithë po hyjmë në një fazë të re tani, si ne ashtu edhe armiku. Në botën e Star Wars, falsifikimet e fotove bardh e zi dhe filmat e gërvishtur të lajmeve thjesht nuk mund të konkurrojnë me hologramet dhe disqet lazer për të tërhequr vëmendjen e boobus Americanus. Në pak vite, hebrenjtë do të,

për të gjitha qëllimet praktike, të jetë minus një nga armët e tyre kryesore kundër nesh. Jo para kohe.

Sistemi senile

Tani për tani ka vetëm një gjë që e mban të bashkuar shoqërinë amerikane, dhe ai është dollari i plotfuqishëm. Kur kjo të ndodhë, shpërbërja e kontinentit të Amerikës së Veriut në fragmente do të pasojë së shpejti. Shikoni deficitin, vëllezërit e mi, është bomba me sahat që përfundimisht do të shpërthejë armiqtë tanë. Kur kjo të ndodhë, ne duhet të jemi gati të marrim pjesët. Nuk do të ndodhë fare së shpejti, sepse ky kontinent është ende i madh dhe i pasur dhe tepër elastik pavarësisht dekadave të abuzimit, por do të ndodhë përfundimisht.

Paraja është e vetmja çimento që lidh të gjithë elementët e ndryshëm në Amerikë.
E vërtetë, ajo është një forcë e fuqishme kohezive. I bën gjërat të ndodhin, i bën gjërat. Ajo blen qetësinë e zymtë të minoriteteve të dhunshme jo të bardha dhe i mban ata pak a shumë të lëvizshëm në getot e tyre. Zoti e di, paratë i blejnë njerëzit tanë me kamion: oficerë policie, agjentë federalë dhe burokratë, prokurorë të qarkut, gjyqtarë, reporterë dhe kontrollorë mediash, gënjeshtarë profesionistë të shtypit, avokatë me mijëra dhe ligjvënës që bëjnë ligjet, Yuppies të neveritshme që i mbajnë kompjuterët të rrotullohen dhe makineritë e vjetra kërcitëse të lyera - ata të gjithë e bëjnë këtë për atë dollar të plotfuqishëm të gjelbër. Siç thotë Dr.
Revilo Oliver tha një herë në një letër drejtuar një miku
tim, ... ata nuk janë plotësisht në gjendje të bëjnë dallimin midis pushkës së lezetshme të një grumbulli kartëmonedhash njëqind dollarësh dhe Zërit të Zotit."

Të kuptuarit: Njerëzit që marrin vendimet aktuale në shoqërinë amerikane ndahen në tre kategori. Ata janë të gjithë ose kriminelë, vërtet të çmendur, ose të dyja.

Është absolutisht thelbësore që të gjithë revolucionarët e bardhë të kuptojnë se njerëzit që na sundojnë janë krejtësisht të papërshtatshëm për ta bërë këtë dhe se elementi më jetik në konsolidimin e suksesshëm të revolucionit pasi të arrihet ai do të jetë një zëvendësim 100% i të gjithë atyre të sipërm. personeli i nivelit, në gjithçka. Kjo në asnjë mënyrë nuk përfshin vetëm zyrtarët "të zgjedhur". Në të vërtetë, pjesa më e madhe e vendimmarrjes aktuale sot kryhet nga njerëzit

Machine Translated by Google

të cilët janë të pazgjedhur dhe ekzistenca e të cilëve dyshohet vetëm pak nga popullsia që ata kontrollojnë.

Çdo komb i bardhë ose pjesërisht i bardhë ka klikën e vet të individëve dhe grupeve të lidhura lirshëm, të cilët në fakt bëjnë politika, zbatojnë vendime, vendosin tendenca, manipulojnë informacionin që lejohet të arrijë tek popullata e bardhë dhe, me pak fjalë, bëjnë drejtimin aktual të gjërave. . Nuk më pëlqen vetë termi "klasë sunduese". Jo vetëm që është marksist, por është gjithashtu shumë i lezetshëm. Realiteti aktual nuk është aq i thjeshtë. Klikat e ndryshme të grupit të sipërm shpesh mbivendosen në anëtarësi, duke punuar për qëllime të kryqëzuara, ndonjëherë antagoniste reciproke dhe rrallëherë kanë ndonjë ide të qartë për tablonë e madhe apo edhe për rolin e tyre në gjërat. "Klasa" nënkupton një identitet të veçantë, një rend hierarkik, të paktën një element trashëgues, dhe shumë pak prej tyre ekzistojnë sot në Amerikë. Analogjia më e mirë që mund të nxjerr është se Amerika është një grumbull i madh plehrash, dhe disa individë dhe grupe kanë arritur rrugën e tyre drejt një niveli më të lartë, ku aroma është paksa më pak intensive dhe ata mund të ndihmojnë veten për kafshatën më të shijshme të të brendshmeve. Pjesa më e madhe prej nesh peonëve, sigurisht, është varrosur nën tog, këtu poshtë me llumin e kafesë, kanaçet dhe hal

Megjithatë, në fakt ekziston një elitë qeverisëse e identifikueshme që monopolizon paranë dhe pushtetin. Sapo ju si një revolucionar i bardhë të kuptoni se këta njerëz janë, në fakt, pa përjashtim kriminelë dhe të çmendur, atëherë papritmas do të bëhet e qartë shumë gjëra që më parë ishin të pakuptueshme. Bazojeni mendimin tuaj revolucionar dhe taktikat tuaja në këtë njohuri, dhe tashmë keni një avantazh të rëndësishëm mbi to që në fillim.

Elementi kriminal në radhët tona të sipërme është i hapur dhe i dukshëm. Ata rregullisht pengohen mbi ligjet e tyre që ishin krijuar për të mbajtur fshatarësinë poshtë, dhe përfundojnë duke u tërhequr në sallat e gjyqit dhe përplasen me palltot e tyre mbi kokë. Presidentë, anëtarë të kabinetit, senatorë, kongresmenë, zyrtarë të lartë të inteligjencës, nëpunës të lartë civilë, guvernatorët e shtetit dhe burokratët, policë nga komisioneri e deri te patrulluesi, gjyqtarët, avokatët e rretheve, zyrtarët e taksave, kontraktorët, biznesmenët, kryetarët e bashkive dhe kryebashkiakët, drejtuesit e korporatave, Hollywood producentët dhe yjet, ju emërtoni ata. Çdo javë derrat e pangopur kapen me gishta në kavanozin e biskotave. Ne i shohim ata të ekspozuar, të paditur, të pjekur në skarë nga juritë e mëdha, të gjobitur, duke negociuar fajin, duke negociuar për imunitet përmes avokatëve të tyre të fuqishëm për të sulmuar partnerët e tyre në krim, duke ikur nga vendi, duke u fryrë trurit në konferencat e shtypit në televizion. Shu

marrin pasojat e poshtërësisë së tyre dhe shumë rrallë u kërkohet.

Çdo krim, çdo mëkat, çdo neveri në libër është e shfrenuar mes zotërinjve dhe dashnoreve tona. Sundimtarët tanë gërhijnë, hanë ose injektojnë çdo drogë të njohur në trupat e tyre. Ata kënaqen me çdo lajthitje të njohur seksuale dhe kanë shpikur disa perversitete të reja që do të trembnin perandorin më të shthurur romak. Ata shfaqen rregullisht në publik ose në TV të mbushur me kokainë, me pilula ose thjesht të dehur. Gratë e pushtetit tonë

Machine Translated by Google

elita rregullisht vrasin fëmijët e tyre përmes abortit. Të dy gjinitë gjymtojnë ose vrasin periodikisht fshatarin e çuditshëm përmes sjelljes së dehur ose të çmendur nga droga me makina, avionë, armë, skafë të shpejtë ose lojëra idiote në përgjithësi. Më pas ata vazhdojnë, pothuajse pa përjashtim, të blejnë rrugën e tyre për të dalë nga telashet me guxim. E vetmja pikë e ndritshme është se shumë nga derrat e neveritshëm po vdesin nga mbidozat e drogës ose po kalben në kalbje të neveritshme si M. Valdemar nga SIDA.

Unë nuk do të diskutoj hipokrizinë marramendëse të përfshirë në gjithë këtë, sepse fjalët thjesht më dështojnë. Por unë do të them disa fjalë për një hobi, një profesion, një arsye ekzistence që elita jonë në pushtet ndjek mbi të gjitha të tjerat.

Ata vjedhin. Zoti i madh i Plotfuqishëm, a na vjedh masat në shtëpi të madhe! Hordhitë e Attila Hunëve ishin hajdutë dyqanesh në qoshe të rrugëve në krahasim me legjionet e hajdutëve dhe parazitëve që grabisin pasuritë e Amerikës nga zyrat e tyre prej pelushi dhe penthouset. Zotërit dhe zotërinjtë tanë vjedhin përmes çdo forme të njohur mashtrimi. Ata falsifikojnë llogaritë, gatuajnë libra, falsifikojnë deklaratat e tyre tatimore, marrin ryshfete dhe ryshfete nga krimi i organizuar, pranojnë "tarifa konsultimi" false nga korporatat shumëkombëshe në këmbim të favoreve korruptive. Ata përfshihen në çdo formë të mundshme përvetësimi dhe shpifjesh.

Ata vjedhin mallra dhe shërbime. Ata i çojnë junkets në Bahamas dhe Rivierën Franceze për "biznes të rremë qeveritar". Ata vjedhin benzinë, ushqime, akomodim në hotel, argëtim në klubet e natës, tarifa për prostitutat heteroseksuale, pije alkoolike, veshje dhe ua shkruajnë të gjitha taksapaguesve. Ata vjedhin pajisje qeveritare, automjete nga pishinat motorike, softuer kompjuterik, furnizime zyre, armë ushtarake dhe racione, dhe i rishesin të gjitha në tregun e zi. Policia rregullisht ua shet drogën e konfiskuar të njëjtëve kriminelë nga të cilët e ka marrë, ose përndryshe e përdor vetë drogën. Nëpunësit kryesorë civilë blejnë drogë me paratë e taksapaguesve dhe agjentët e aksioneve të Wall Street tregtojnë kokainë si çdo mall tjetër. Gjyqtarët ia shesin drejtësinë ofertuesit më të lartë, guvernatorëve dhe

Bordet e lirimit me kusht u shesin lirinë hulumtuesve dhe vrasësve të egër. Burokratët vjedhin miliona dollarë çdo vit përmes mashtrimit kompjuterik, zezakët e postës vjedhin postën dhe të gjithë vjedhin nga paratë e vogla.

Motivimi i vetëm për një përqindje të madhe të politikanëve tanë, nëpunësve civilë, dhe të tjerë të papërpunuar të sipërm është të hyjnë në koritë publike në mënyrë që të mund të vjedhin. Është ajo lakmi e mallkuar e thjeshtë, e pastër lakuriq. Shumica prej tyre janë mjaft dinakë sa të kuptojnë se duhet të ruhet një nivel i caktuar minimal i dekorit të jashtëm, por periodikisht lakmia e tyre gjithëpërfshirëse i bën më të mirën. Duke hedhur kujdes ndaj erërave, ata kërcejnë me kokë në luginën e pasurisë që prodhon Amerika e Bardhë, duke zhytur në të gjitha ato para të bukura dhe duke klithur në kënaqësi shtazarake si derrat që janë. Aq me zë të lartë përkulen dhe ulërijnë sa shqetësojnë derrat e tjerë që kanë pështjelluar më qetë, dhe kështu renegatët duhet të akuzohen për sjellje të pahijshme. Disa prej tyre madje përfundojnë duke bërë pak kohë në një nga kampet e burgjeve luksoze të regjimit për shkelësit e "jakës së bardhë", kompletuar me fushë golfi, pishinë olimpike dhe gjimnastikë për vëzhguesit e peshës

Machine Translated by Google

Revolucionarët e bardhë duhet të kenë parasysh se sado të qortueshme të jenë këto kriklla lakmitare, ata janë pak a shumë të arsyeshëm dhe për këtë arsye përbëjnë kërcënimin më të madh aktual për lëvizjen. Është elementi kriminal në shtresat e larta ai që do të na bjerë më rëndë. Kjo është për shkak se ata instinktivisht ndjejnë një kërcënim për të ardhurat e tyre. Çdo aktivist i bardhë që është ngatërruar ndonjëherë me Sistemin do të pohojë se muskuli kryesor sigurohet gjithmonë, jo nga hebrenjtë apo edhe nga jo të bardhët, të cilët janë të vështirë për t'u disiplinuar dhe kontrolluar, por nga mercenarët e bardhë që sulmojnë pararojën revolucionare të popullit të tyre në këmbim. për një kontroll mujor duke u dhënë atyre një pjesë të vogël të pasurisë që Establishmenti grabit nga raca e tyre. Deri më tani, këta mercenarë kanë qëndruar pak a shumë besnikë, megjithëse, për të qenë i sinqertë, deri më tani ka pasur pak rrezik për ta në arrestimin dhe inkuadrimin e aktivistëve politikë të Bardhë. Ne përgjithësisht dorëzohemi paqësisht si qengja të vegjël dhe tërhiqemi në ferr të gjallë duke bërtitur "Ti nuk mund ta bësh këtë për mua", fare të pavëmendshëm ndaj faktit

Do të jetë e vështirë të thuhet se sa besnikë do t'i qëndrojnë policia dhe zbatuesit e tjerë mercenarë ndaj pagave të tyre pasi përballja me revolucionarët e bardhë të bëhet e rrezikshme për shëndetin e tyre. Kërkoni mjaftueshëm dhe përfundimisht mund të gjeni dikë ose një tjetër që është i gatshëm të bëjë gjithçka për para, dhe unë imagjinoj se deri në fund do të ketë disa të bardhë që do të jenë të gatshëm t'u shërbejnë hebrenjve për paga gjithnjë e më të mëdha në Federale të pavlera. Rezervoni shënime.

9

Elementi i çmendur në elitën tonë në pushtet është pak më i vështirë për t'u llogaritur. Dikur i quaja tekno-burokraci, por mediat më kanë detyruar duke menduar për një nomenklaturë të përshtatshme për këta njerëz të neveritshëm, "Yuppies". Kur them se janë të çmendur, nuk dua të them që të gjithë yupët mbajnë kapele trekëndëshi dhe besojnë se janë Napoleoni, megjithëse shumë prej tyre vuajnë nga acarime nervore gjatë karrierës së tyre dhe bëhen material aktual i gomës. Çmenduria të cilës i referohem është një formë e veçantë e skizofrenisë, një ndarje nga realiteti. Yuppies përfundimisht arrijnë një fazë ku ata nuk janë në gjendje të bëjnë dallimin midis realitetit dhe fantazive të tyre të teknologjisë së lartë. Ata fillojnë të injorojnë provat e vëzhgimeve të tyre, përfundimet e tyre, shqisat e tyre, dhe në vend të kësaj vendosin që përmbajtja e printimeve të tyre kompjuterike është realitet. Bota e 'Yuppie'-ve është krejtësisht artificiale dhe ata zhyten aq shumë në të sa sa më lart të promovohen në shtresat e sipërme të papërpunuara, aq më shumë largohen nga planeti Tokë pasi shumica dërrmuese e njerëzimit duhet ta përjetojë atë.

Ekzistojnë disa kualifikime të hyrjes për Yuppie-dom. Së pari, një Yuppie e vërtetë është një dron. Ai është një ekzekutiv reklamash, një drejtor marketingu ose shitjesh, çdo lloj hakeri kompjuteri përveç atij shkencor, një analist i sistemeve ose specialist i bazës së të dhënave, një ndërmjetës aksionesh ose analist investimesh, një ekonomist, një burokrat qeveritar, një "menaxher" i cili është, ose profesioni Yuppie par excellence, një avokat. Me fjalë të tjera, Yuppie nuk prodhon asgjë. Ai nuk ofron asnjë shërbim thelbësor si një mjek apo teknik mjekësor. Ai nuk prodhon asgjë, ndryshe nga inxhinieri i ndërtimit apo menaxheri i prodhimit. Yuppie thjesht manipulon letrën, paratë dhe informacionin, për të cilat ai paguhet jashtëzakonisht shum

Machine Translated by Google

paga pesë ose dhjetë herë më e madhe se ajo e punëtorit të bardhë produktiv, i cili në fakt bën punën e vërtetë të shoqërisë.

Së dyti, një Yuppie e vërtetë preferon të merret me letër sesa me njerëz. E vetmja frikë e tij obsesive është që të detyrohet të përballet dhe të komunikojë me qeniet njerëzore aktuale, të gjalla dhe jo me makina apo direktiva të shkruara. Bota Yuppie ka zhvilluar një zhargon krejtësisht të ri të moskomunikimit, qëllimi i të cilit është të programojnë veten e tyre, sikur të programojnë kompjuterët e tyre për t'iu përgjigjur situatave njerëzore, kur ata janë të detyruar të përballen me ta, ashtu si një kompjuter i përgjigjet të dhënave. Shumica do të jenë të njohur me këtë lloj gërmadhash të programuara. Është një terminologji e krijuar, si Newspeak e Orwell-it, për të përcjellë sa më pak informacion të vërtetë ose përmbajtje idesh. "Interface", "hands-on", "state of the art", "on-line", "high tech, high spec", "le's do lunch", "ai jep një takim të shkëlqyeshëm", etj. Kënga e Jabberwock në floppy disqe.

Juppies janë trupat shokuese të militantëve të mediokritetit. Janë ata që e mbajnë letrën të rrjedhë, kompjuterët rrotullohen, çeqet e mirëqenies që rrotullohen nga printerët dhe rrotat e makinës së sistemit të rrënuar e të shkatërruar të lyera dhe të arnuara. Yuppies janë përballur ballë për ballë me mediokritetin e tyre dhe mungesën e fibrës morale, e kanë pranuar atë dhe e kanë sistemuar. Ata janë materialistët përfundimtarë, që matin statusin dhe suksesin për sa i përket parave, përfitimeve dhe lodrave të teknologjisë së lartë. Pa parime apo koncepte shpirtërore, ato mbështillen në printimet e tyre dhe fshihen në mjedisin e tyre me ajër të lehtë, të butë, të mbuluar me qilim dhe jonizues. Kur shqetësohen të shikojnë botën reale ku shumica prej nesh duhet të jetojnë, të mundohen dhe të mbijetojnë, ata në përgjithësi shikojnë poshtë, nga lart brenda një blloku monolit zyre prej xhami, betoni dhe çeliku, ose nga siguria e tyre prej pelushi, e kontrolluar nga klima. banesa të rrethuara. Ashtu si Alice, ata përfundimisht bëhen në gjendje të besojnë gjashtë gjëra të pamundura para mëngjesit.

Këtu qëndron dobësia kryesore e klasës menaxheriale Yuppie, ajo që ne mund ta shfrytëzojmë për të arritur shkatërrimin e tyre. Në pamundësi për të bërë dallimin midis realitetit dhe iluzioneve që ata vetë krijojnë për të mbështetur botën e tyre të fantazisë, ata bien në grackën fatale për të besuar në fakt marrëzitë që Sistemi nxjerr për të ngatërruar dhe copëtuar popullatën e punës së Mike. Liberalizmi, barazia racore, feminizmi dhe perversionet e tjera seksuale, miti i sipërmarrësit, miti i demokracisë, të gjitha këto kanë për qëllim të anestezojnë punëtorët e bardhë produktivë dhe t'i ndalojnë ata të organizohen politikisht dhe t'i mbajnë ata të punojnë gjatë gjithë kohës. Në fakt, kjo breshëri e të brendshmeve psikopolitike pothuajse dështon. Shumë pak punëtorë të bardhë sot besojnë në të vërtetë propagandën e sistemit për barazinë, sepse ajo bie ndesh me sensin e shëndoshë dhe është në kundërshtim me atë që ata shohin çdo ditë me sytë e tyre. Të bardhët nuk janë organizuar ende politikisht sepse nuk ka pasur një lëvizje serioze politike të Bardhë, një temë që do ta trajtojmë më gjatë më vonë në këtë libër. Por ndërkohë, në kullat e tyre të pastra dhe luksoze prej çeliku të plastikës lart mbi tufën e zakonshme, Jupët kanë arritur të besojnë në të vërtetë gjithë këtë plehra të barazisë dhe lirisë.

Machine Translated by Google

Urtësia e marrë thotë se negroidët janë të barabartë me të bardhët. Atëherë, pse të mos i jepni një detyrë të rëndësishme një zezake? Kur fshikëza e lëkundet, Yuppie do të studiojë intensivisht VDU-në, duke u përpjekur të kuptojë se çfarë shkoi keq. Urtësia e pranuar është se hebrenjtë janë gjeni të shkëlqyer dhe qenie njerëzore jashtëzakonisht të dhembshur dhe thjesht më të mirë se kushdo tjetër. Në çdo rast, kjo është ajo që ata mësojnë në seminaret e tyre të "trajnimit të ndjeshmërisë" dhe të Holokaustit. Pra, kur doktor Shlepstein

analisti u thotë atyre në terapinë grupore se ata duhet të çlirohen seksualisht, pastaj me çdo kusht të lehtësojnë ato libido dhe të gjitha pjesët e tjera lëvizëse! Më vjen keq për të gjithë ata ish-Yup që kalben në repartin e SIDA-s.

Arsimi është ilaçi për të gjitha sëmundjet sociale? Eja pra, le të edukojmë! Integroni ato shkolla! Marrë ata adoleshentë në seminare për marrëdhëniet racore dhe klasa të indoktrinimit të Holokaustit, dhe ne do të "edukojmë" çdo mendim racist dhe antisemitik nga kokat e tyre!

Çfarë do të thotë, nuk funksionon? Çfarë do të thoni, adoleshentët e bardhë sot janë më racistë se kurrë më parë në historinë e vendit? Kjo nuk është ajo që thotë pikërisht këtu në faqen 14 të printimit! Jo, nuk ka pakënaqësi në mesin e punëtorëve të Bardhë për shkak të veprimit afirmativ. Ky grafik pikërisht këtu e vërteton këtë. Njerëzit e bardhë nuk do të votojnë kurrë për kandidatët racistë në ndonjë numër të konsiderueshëm. Këto shifra zgjedhore duhet të jenë një gabim kompjuterik, ne do ta zgjidhim atë. Çfarë proteste të bardhë? Çfarë trazirash të Bardhë? Nëse nuk e shihnim në lajmet e orës dhjetë, nuk ndodhi. Çfarë revolucioni? Nuk ka asgjë në parashikimet tona vjetore për ndonjë revolucion. Çfarë po bëni ju burra me xhinse me erë të keqe dhe rroba pune këtu? Kjo zonë supozohet të jetë bio-pastër, në mënyrë që grimcat e pluhurit të mos shkurtojnë mikroçipet tona. Çfarë po bëni me atë lak?

Ndoshta ky është një rrëfim që nuk duhet ta bëj, por kur isha në arrati në Evropë në vitin 1983, ndoqa vetë një kurs kompjuteri. Mësova një pjesë interesante të zhargonit të hakerëve - "GIGO", që do të thotë "plehra brenda, mbeturina jashtë". Ju mund të mendoni se paragrafët e mëparshëm ishin një ekzagjerim, dhe unë supozoj se janë paksa hiperbolikë, por do të zbuloni se kur revolucioni të jetë në rrugë të mbarë, një numër i madh i klasës menaxheriale të armikut Yuppie thjesht nuk do ta besojë se po ndodh! Kompjuterët e tyre nuk do t'ua thonë këtë dhe ata nuk do t'i nxjerrin hundët nga VDU-të e tyre aq gjatë sa të shikojnë nga dritaret e tyre në rrugët poshtë. Kompjuterët e tyre - kompjuterët mbi të cilët tani mbështetet regjimi dhe i gjithë Sistemi nuk do t'u tregojnë atyre asgjë për revolucionin, sepse askush nuk do t'i ketë programuar bankat e të dhënave me të dhënat e duhura. Një ditë më parë pashë një shenjë të vogël mbi tavolinën e një hakeri kompjuteri: "Ne jemi duke u mbytur në një det informacioni dhe megjithatë jemi të uritur për disa thërrime njohurish". Pasardhësit do ta regjistrojnë këtë si epitafin e Yuppie dhe Sistemit që ai shërb

Machine Translated by Google

Tani keni një skicë të shkurtër, shumë të paplotë të miniaturës së 5% të popullsisë së Bardhë që do të na kundërshtojë. Po bërthama mbi të cilën ne do të ndërtojmë 5% tonë që do të luftojë në anën tonë? Në çfarë forme është lëvizja e rezistencës racore të Bardhë?

Në përgjithësi, në gjendje mjaft të mirë. Sinqerisht, është në formë më të mirë nga sa kemi të drejtë të presim, duke marrë parasysh të gjitha vitet që kemi humbur për budallenjtë, të paaftët dhe hajdutët. Në Shtetet e Bashkuara ne jemi ende në gjendje të veprojmë legalisht, megjithëse parametrat e asaj që përbën "ligjshmëri" për nacionalistët racialë të bardhë ngushtohen çdo vit pasi hebrenjtë përdorin lakejtë e tyre në legjislaturat e ndryshme të shtetit për të copëtuar të drejtat tona pjesë-pjesë, në atë që ata i referohen vetes si "taktika sallami".

Disa nga udhëheqësit tanë më të mirë janë zgjedhur nga ndjekjet penale të Mickey Mouse, dëshmitë e rreme dhe provat e fabrikuara. Ndërsa shkruaj, pesëmbëdhjetë burra janë në pritje të gjyqit me akuzat për rebelim dhe përdhunime të tjera si rezultat i "Operation Clean Sweep", ofensiva e parë federale që synonte hapur dhe hapur shtypjen e mospajtimit nga e djathta racore. Një problem akoma më i madh është djegia. Ka qindra liderë të klasit të parë atje në të gjithë Amerikën që erdhën në politikën racore gjatë viteve 1960 dhe 1970, luftuan për një kohë dhe më pas u larguan në një gjendje neverie dhe neverie të plotë ndaj paaftësisë së mjerë, rrëmbimit të paturpshëm të parave dhe përvetësimit. , dhe zbulimet e çoroditjes dhe provokimit agjenturor, të cilat ishin endemike në mesin e udhëheqjes së kaq shumë organizatave të asaj kohe. Gjetja e këtyre burrave dhe grave, rimbushja e baterive të tyre shpirtërore, ri-motivimi dhe riaktivizimi i tyre do të jetë një sfidë madhore e së ardhmes për Lëvizjen në tërësi.

Disa nga mashtruesit e vjetër të viteve '60 dhe '70 janë ende përreth, duke drejtuar perandoritë e tyre të porosive me postë dhe duke u larguar nga pinjollët, por gjithnjë e më shumë po njihen si të parëndësishëm dhe besoj se përfundimisht do të shuhen. Disa prej tyre janë tërhequr në zona të mëdha pyjore në fshat, nga të cilat në mënyrë periodike lëshojnë apele fondesh më shumë nga zakoni i vjetër se çdo gjë tjetër. Shumica e këtyre mëkatarëve të vjetër të këqij kanë hequr dorë nga çdo pretendim për veprimtari serioze politike dhe i gjithë repi i tyre është bërë ose një rrëfim flagrant i stilit Amway ose tjetër

ata kanë degjeneruar në një misticizëm të çuditshëm, duke folur me pemët dhe duke llafur për perënditë e lashta ariane, gjë që është e parëndësishme nëse jo blasfemi. Wotan do t'i kishte hedhur shumicën e këtyre huckers te Krimbi i Madh, po të kishin guxuar të tregonin fytyrat e tyre midis Aesirëve. Por unë largohem.

Ekziston ende një ngurrim shumë i konsiderueshëm dhe (për mua) kryesisht i pashpjegueshëm midis aktivistëve të bardhë seriozë për t'u përballur me të gjithë çështjen e mashtruesve të Lëvizjes dhe çfarë duhet bërë për ta. Për shembull, unë jam personalisht i njohur me një individ, i cili mund të thuhet se i ka bërë më shumë dëme të përhershme Lëvizjes se çdo person tjetër të vetëm dhe që sigurisht ka sabotuar krahun ortodoks Nacional Socialist të Lëvizjes përtej çdo shprese për rimëkëmbje. Unë personalisht besoj se një digresion për këtë

Machine Translated by Google

Karriera e gjatë dhe e paqartë e individit do të kishte vlerë në këtë seksion të "The March Up Country". Do të doja shumë të emëroja emra, të jepja data, të tregoja se ku janë varrosur trupat dhe të citoja kapitullin dhe vargun se përse ky njeri dhe të gjitha veprat e tij duhet të shmangen si gjëra të papastra. Nëse asgjë tjetër, unë mund të arrij të devijoj disa nga dhjetëra mijëra dollarët që përkushtuesit e këtij njeriu derdhin në kultin e tij çdo vit drejt një lloj aktiviteti racor nacionalist të mirëfilltë.

E megjithatë, nuk mund ta bëj këtë. Pse? Përgjigja është e thjeshtë, dhe ajo pret në zemër të ndoshta problemit më të madh të brendshëm me të cilin përballet Rezistenca. Për arsye të dukshme, kur shikoni në faqen e titullit të The March Up Country, nuk do të gjeni gjurmët e një shtëpie botuese të madhe në Nju Jork ose Boston. Industria e botimeve në këtë vend është e kontrolluar nga çifutët, të cilët do t'i këputnin veglat e tyre para se të shtypnin dhe shpërndanin këtë libër, pavarësisht sa para mendonin se mund të bënin. Do të zbuloni se ky libër është shtypur nga një prej kompanive të vogla botuese periferike që specializohen në llojin tonë të materialit. Këto kompani kryejnë një shërbim krejtësisht të paçmuar për Lëvizjen, një shërbim fjalë për fjalë përtej çmimit. Ata operojnë me kufizime financiare dhe ju mund t'i fshihni marzhet e tyre të fitimit pas Mashtruesit e besimit, të cilët do të doja t'i ekspozoja në këto faqe, të gjithë kanë rezerva parash, të cilat, për Lëvizjen, janë relativisht të mëdha. Ata nxjerrin botime të cilat arrijnë në mijëra aktivistë dhe përkrahës. Ata shfaqen në të njëjtat platforma si disa nga botuesit të cilëve do t'u dërgohet ky libër. Shkurtimisht, ata kontrollojnë atë pjesë thelbësore të shitjeve dhe shpërndarjes së mundshme që botuesit e të drejtave racore duhet të kenë akses për të mbijetuar.

14

Shumica e botuesve të cilëve u referohem e dinë se këta "udhëheqës" të rremë janë mashtrues. Shumë prej tyre janë djegur në tentativë për të bërë biznes me ta, E megjithatë, mbizotëron qëndrimi "mos e tund barkën". Botuesit nuk mund të përballojnë të baltojnë pusin nga i cili duhet të nxjerrin ujë vetë. Dhe kështu mashtruesit dhe hajdutët dhe spiunët e mundshëm të qeverisë, të ashtuquajturit "udhëheqës racist" të cilët po shantazhohen nga LKD-ja për shkak të prejardhjes së ndotur ose perversitetit seksual, gjeneralistëve të paaftë, lakmitarë dhe alkoolikë që kanë dalë nga lufta kaq shpesh në e kaluara, do të dalë sërish nga drita në këtë libër. Ata nuk do të emërohen, krimet dhe idiotësitë e tyre specifike nuk do të ekspozohen dhe politikat e tyre të gabuara dhe mediokriteti nuk do të zbërthehen publikisht. Nëse do të përpiqesha ta bëja këtë, botuesi që përfundimisht na bën të gjithëve shërbimin e shtypjes dhe nxjerrjes së The March Up Country thjesht do të ushtrojë prerogativën e tij editoriale dhe do t'i akcizë të gjitha referenca

Unë nuk e fajësoj atë për këtë. Nga këndvështrimi i tij ai do të ishte i drejtë të imponontë një censurë të tillë. Ai nuk mund të përballojë të baltojë pusin nga i cili nxjerr ujin që duhet të pijë për të mbijetuar. Pra, ai duhet t'ua paguajë haraçin e heshtjes njerëzve që janë përgjegjës për tridhjetë vjet dështim. Kështu kompania e tij botuese do të mbijetojë. Nëse raca e bardhë do të mbijetojë është një çështje tjetër. Unë do t'ju tregoj një kuptim tjetër për ju tani, dhe nëse nuk thithni asgjë tjetër në këtë libër, ju lutemi përthithni këtë:

Machine Translated by Google

Kuptimi: Njeriu i bardhë është dhe ka qenë gjithmonë armiku më i keq i vetes. Lufta, Kampf, është dhe do të jetë gjithmonë një betejë kundër gjithçkaje që është e dobët dhe e korruptuar brenda nesh.

Hebrenjtë nuk janë problemi. Zhveshi fuqinë e ushtrisë së tyre dhe si të gjithë parazitët ata janë të pafuqishëm. Çifutët janë buburreca dhe mund të shtypen pa mundim sapo të marrim veshin tonë. Komunistët nuk janë problemi. Adolf Hitlerit iu deshën rreth tre javë për të pastruar Gjermaninë nga lart poshtë. Negroidët nuk janë problemi, ata janë kafshë dhe pa udhëheqjen e renegatëve hebrenj ose të bardhë, ata mund të koralizohen, megjithëse me disa vështirësi për shkak të natyrës së tyre të egër. Të gjithë këta armiq kanë bërë atë që na kanë bërë, *sepse ne i kemi lënë ta bëjnë.*

A doni të shihni armikun, vëllezërit e mi? Shikoni gjatë në pasqyrë. Ja ku është, njeriu që duhet të mundësh që raca jonë të mbijetojë. Gjithçka tek ky njeri dembel, gjithçka tek ky njeri

dëshiron rrugën e lehtë dhe opsionin e butë, gjithçka në shpirtin e tij që dëshiron ekzotiken dhe të pazakontën, gjithçka në mendjen e tij që argumenton për kompromis me forcat e errësirës dhe moderimin në ndjekjen e së drejtës - të gjitha këto duhet t'i djegësh prej tij. zjarri i nxehtë i tërbimit, tërbimi i racës sonë të lashtë, furia e Teutonikut nga e cila priftërinjtë e fesë së re të pakuptimtë i luteshin zotit të tyre hebre që t'i çlironte. Infermiere atë tërbim, ushqeje, kalite dhe megjithatë kurrë mos e lër të të pushtojë. Si çdo gjë tjetër, edhe inati juaj është një], një pishtar acetileni që mund ta kryejë punën, por që mund të shpërthejë edhe në fytyrën tuaj nëse jeni të pakujdesshëm.

Kurrë mos ji i lehtë me veten si revolucionar. Kurrë mos e toleroni mendjemprehtësinë, pavendosmërinë, frikacakën ose shpifjen - dhe kurrë mos e toleroni atë tek të tjerët që pretendojnë besimin e Bardhë. Në karrierën tuaj si aktiviste do të takoni burrat (dhe disa gra) për të cilët kam folur në faqet e mëparshme. Ju do të jeni në gjendje të dalloni erën e jashtëqitjes së gjedhit mashkull që del nga drejtimi i tyre. Do të takoni përndryshe shokë të sinqertë që thonë: "Epo, po, filani ka gabimet e tij, por ai po bën diçka të mirë për kauzën". Ky është pleh kali. Hajdutët, renegatët, të paaftët dhe pijanecët nuk i bëjnë kurrë mirë çështjes sonë. Ata shpërthejnë njerëzit e mirë që hedhin një vështrim në atë me të cilën pritet të punojnë dhe thonë lamtumirë. Ata humbasin kohë. Ata shpërdorojnë para. Na humbin terrenin që aktivistët e tjerë të mirëfilltë e kanë fituar me gjakun, djersën dhe lotët e tyre. Ekspozimi i këtyre njerëzve dhe largimi i tyre nga aktivizmi politik është një nga detyrat kryesore të çdo revolucionari të bardhë.

Në mënyrë të pashmangshme do të akuzoheni për "përhapje të përçarjes", "mbjellje përçarjeje", etj. Dallimi midis kritikës legjitime dhe shpifjes është shumë i thjeshtë dhe duhet të jetë i dukshëm. Nëse them se Grand Panjandrum X është një i dehur, një mashtrues, një gjysmë çifut, ose një agjent qeveritar dhe nuk është e vërtetë, atëherë unë po i bëj një dëm të madh Lëvizjes dhe jam vite dritë jashtë linjës. Nëse është e vërtetë, nga ana tjetër, atëherë është Grand Panjandrum X ai që është jashtë funksionit dhe nuk duhet të jetë ask

Machine Translated by Google

ndiqni metodën Covington. Nëse dyshoj për diçka, e hetoj dhe e mbaj gojën mbyllur duke e bërë këtë. Nëse konstatoj se dyshimet e mia për një të ashtuquajtur "udhëheqës" janë të vërteta, atëherë e thërras atë të vërtetë nga çatitë, sepse prania e kacavjerrëve në Lëvizje është një shqetësim i përgjithshëm dhe në shumë raste siguri fizike. Unë ju rekomandoj metodën Covington për të gjithë ju.

Është e vështirë të vlerësohet saktësisht se sa shumë kemi arritur në tridhjetë e katër vitet e fundit. Është e vërtetë se ne kemi humbur shumë kohë, përpjekje dhe burime për mashtrime të ndryshme dhe rrugë pa krye, por në

Nga ana tjetër, ka disa indikacione shumë të qarta që kanë filluar të dalin se nuk ka qenë një humbje totale. Ndarja midis nacionalizmit racor dhe konservatorizmit është tashmë e qartë dhe e përhershme. Çështja hebraike tani është qartësisht në ballë në ideologjinë dhe propagandën e pothuajse çdo grupi dhe botimi. Kemi arritur të heqim shumë bagazhe të tepërta ideologjike. Ekziston një rritje mezi e dukshme, por e qartë e ndërgjegjësimit racor tek të rinjtë, dhe mbi të gjitha ekziston një mosbesim pothuajse dërrmues ndaj autoritetit të vendosur, i përhapur në të gjithë Amerikën e Bardhë. Nëse qeveria e Shteteve të Bashkuara do t'u thoshte amerikanëve të bardhë se dielli po shkëlqen jashtë, shumë pak do të linin shtëpitë e tyre pa ombrellë.

Një nga zhvillimet më shpresëdhënëse është ky mosbesim dhe mosbesim i supozuar automatik. Populli amerikan është gënjyer aq shpesh nga shitësit tanë politikë të vajit të gjarpërinjve, saqë ata nuk besojnë më shumë nga çdo gjë që u thuhet, përveç rasteve kur hebrenjtë vendosin për një ofensivë vërtet të madhe mediatike për të ndikuar opinionin e Bardhëve. Edhe këto nuk janë më plotësisht efektive, siç dëshmojnë prishjen e interesit dhe besimit në gjoja "Holokaust". Kjo do të thotë se ata nuk besojnë më gjithçka që u thuhet për ne, përveç temave të
Një copëz në armaturën e armikut, vëllezërit e mi. Synoni atë, zgjeroni atë, shfrytëzojeni!
Mos harroni, populli ynë ngadalë por me siguri po zhvillon një imunitet ndaj marrëzive judeo-liberale. Duhet shumë më tepër, një dozë shumë më e rëndë, për të prodhuar të njëjtën shkallë anestezie mendore mes punëtorëve të bardhë, sesa dhjetë vjet më parë. Duke pasur parasysh konkurrencën financiare që vjen tani nga arabët për fuqinë e medias dhe mjetet e tjera të komunikimit dhe manipulimit, shpenzimet monetare që hebrenjtë duhet të investojnë në makinën e tyre propagandistike rriten çdo vit dhe mund të bëhen ende të papërmbajtshme edhe për financimet e tyre të mëdha. Kjo do të thotë një rrëshqitje e mëtejshme në besueshmërinë e tyre dhe një konsumim i mëtejshëm i anestezisë së ndyrë mendore në popullin to

Se sa nga fermentimi racor në rritje në Amerikë është rezultat i përpjekjeve tona dhe sa është pasoja e pashmangshme e ngjarjeve është e diskutueshme. Megjithatë, kontributi ynë sigurisht që nuk ka dëmtuar.

Dhe ç'të themi për vetë tufën e madhe të Bardhë, rreth 150 milionë njerëz nga të cilët dhe për të cilët duhet të fitojmë fitoren tonë? Në çfarë gjendje politike janë ata? A po ziejnë ata nga pakënaqësia dhe acarohen për revolucion, vetëm duke pritur që sinjali të ngrihet dhe të shkatërrojë shtypësit e tyre?

Machine Translated by Google

Jo, dhe le të mos tallemi se ata janë diku afër atij niveli të vetëdijes. Por nëse e punojmë siç duhet këtë gjë, *mund t'i çojmë atje.*

Varet nga ne. Tani e tutje nuk duhet të ketë më justifikime, nuk duhet të ketë më përtaci dhe të pandershme fajësimin mbi vetë njerëzit. Amerikanët e bardhë pajtohen me nëntëdhjetë për qind të filozofisë sonë dhe do të mbështesin programin tonë, kur ato ide u prezantohen në mënyrë korrekte dhe kur u lejohet të shprehin pikëpamjen e tyre të vërtetë pa kërcënimin e qeverisë ose hakmarrjes negroidale.

Ne pohojmë se të bardhët janë superiorë në inteligjencë, kreativitet dhe karakter moral ndaj racave më të vogla. Cili person vërtet kundërshton t'i thuhet se ai është një qenie superiore? Ne pretendojmë se të bardhët në shoqërinë e sotme po trajtohen me padrejtësi dhe padrejtësi të turpshme për shkak të një "barazie" të imponuar me forcë, e cila nuk ka bazë në natyrë apo në botën reale. Burrat e bardhë mund ta shohin këtë çdo ditë me sytë e tyre. Ne pretendojmë se negroidët janë të dëmshëm për cilësinë e jetës dhe paraqesin një kërcënim fizik për njerëzit tanë, veçanërisht gratë dhe fëmijët tanë që janë më të vegjël dhe më të dobët dhe për këtë arsye të prekshme ndaj kafshëve më të fuqishme kongoide. Përsëri, populli ynë nuk është i verbër. Ata e shohin këtë vetë dhe e rregullojnë sjelljen e tyre në përputhje me rrethanat, edhe nëse në fakt u ndalohet të protestojnë nga frika e hakmarrjes.

Kuptimi: Funksioni i propagandës së lëvizjeve nacionaliste racore është të shprehë atë që populli ynë ndjen në zemrat e tij, por që nuk mund ose nuk do ta artikulojë vetë.

Së fundi, mund të ketë në fakt një fije të vogël shprese në frontin demografik. Për arsye më të njohura për veten e tij, regjimi nuk arrin të publikojë statistika të plota dhe të përditësuara mbi ndarjen racore dhe shkallën e lindjeve. Megjithatë, duket se ka disa indikacione se ndërsa rritja e popullsisë hispanike është ende në çati, niveli i lindjeve të bardhë po tregon një kthesë të lehtë dhe niveli i lindjeve negroidale po bie në fakt për shkak të rritjes së abortit midis dadove dhe shkallës së lartë të vdekjeve. përmes vrasjes së meshkujve të rinj me ngjyrë.

Më mirë akoma, ato pak prova të disponueshme duket se nënkuptojnë se është klasa më e mirë e të bardhëve që po riprodhohen, punëtorët dhe prodhuesit që janë më të vetëdijshëm për racore. Liberalët dhe Yuppies po lindin pak foshnja, dhe kur bëjnë, çiftet e tyre zakonisht ndalojnë në një ose dy. Pederat dhe feministët, për arsye të dukshme, nuk kanë fare bebe. Grupi i sipërm në përgjithësi nuk duket se është në gjendje të gjejë kohë për ta përshtatur fëmijën në oraret e tyre të ngjeshur të intrigave dhe shpërndarjes. Përgjithësimet gjithëpërfshirëse përgjatë kësaj linje janë të rrezikshme dhe të pasigurta, por deri tani

Machine Translated by Google

dhe të mëdhenjtë të bardhët që duket se kanë fëmijë janë konservatorët fetarë si mormonët dhe fondamentalistët biblikë, të krishterët e identitetit dhe etnikët kryesisht katolikë me jakë blu të Normës urbane dhe Perëndimit të Mesëm.

Situata aktuale është padiskutim e mbushur me rrezik. Por ka potencial, ka shpresë dhe ka mundësi që t'i mposhtim të poshtërtë. *Varet nga ne.*

(Kapitulli II nuk u arkivua në Wayback Machine, kështu që kam frikë se libri kalon te Kapitulli III. Na vjen keq – dudeman5685)

Machine Translated by Google

III.
SI DO TË FITOJË REZISTENCA E BARDHË

Kapitulli që titullohet këtu nuk është as tepër optimist dhe as thjesht hiperbolë revolucionare. Unë personalisht jam i bindur se në fund do të fitojmë vërtet. Ne do të fitojmë sepse në analizën e fundit jemi më të zgjuar, moralisht dhe mendërisht më të ashpër, më të këqij dhe thjesht më të mirë se armiqtë tanë. Mbani parasysh se raca e bardhë ka humbur terren vetëm që nga fillimi i këtij shekulli dhe se për tre mijë vjet më parë ne ecnim nëpër luginën e hijes së vdekjes duke mos pasur frikë nga e keqja, sepse ishim SOB-të më të poshtër në luginë. . Fitorja është në gjenet tona dhe u jepet gjysma e shanseve që kromozomeve Viking dhe Conquistador të ripohojnë veten.

Pyetja e madhe është se sa dëme politike, ekonomike, sociale dhe gjenetike do të pësojmë përpara se të bëjmë veprimet tona së bashku. Çmimi që kemi paguar për tre breza të Judeo-Liberalizmit dhe luksit material është tashmë mjaft i madh tragjikisht, megjithatë ne mund të duhet të paguajmë një çmim më të frikshëm akoma, dhe nëse paguajmë, e gjithë bota paguan me ne. Mos harroni se e ardhmja e këtij planeti dhe e të gjithë specieve humanoide varet nga ripohimi i rendit dhe autoritetit të Bardhë mbi globin. Si do të ndodhë kjo, ju pyesni? Si do ta ngrisim veten nga balta dhe llumi në të cilin na kanë hedhur hebrenjtë dhe dembelizmi dhe hedonizmi ynë? Me vjen mire qe pyete. Tani do të vazhdoj t'ju tregoj se si do të fitojmë.

Gjëja e parë që do të bëjmë është të *refuzojmë të japim. lart.* Ne kurrë, kurrë nuk do ta pranojmë fitoren e armikut racor si diçka më shumë se një lajthitje e përkohshme e historisë, një gropëzim gjeopolitik në strukturën e zhvillimit të njerëzimit. Kurrë, kurrë nuk do të pranojmë integrimin racor, miscegjenimin, eksperimentimin social të majtë, degjenerimin dhe neomarksizmin si "të pashmangshëm", Ju do të vini re se shtytja kryesore e propagandës së armikut është gjithmonë pikërisht ajo, natyra e supozuar "e pashmangshme" dhe e pashmangshme. të të ashtuquajturit ndryshim "progresiv" të tyre. Gjithmonë ekziston refreni, ankesa se përse ne të adhuruarit nuk mund ta kuptojmë se gjithçka është e paracaktuar, e shkruar në yje? Pse nuk mund të relaksohemi dhe t'i lëmë mendjet tona të vogla të zhurmshme të largohen ndërsa ne r

banjë e nxehtë pisllëku dhe plehrash vezulluese që hebrenjtë na kanë lejuar të zhytemi? Pse valëviten ata flamuj të Konfederatës, ato Svastika të tmerrshme, ato kryqe antike me emra? A nuk është për të ardhur keq në një farë mënyre, Hymie? Goyim-t në fakt mendojnë se mund të bëjnë diçka për të gjitha! Çfarë budallenjsh! A nuk e dinë se gjithçka është e pashmangshme?

HOKEI I KUALIT! **Shkatërrimi i racës së Bardhë nuk është, përsëris, nuk është në asnjë mënyrë i pashmangshëm, i paracaktuar apo edhe i mundshëm! Ne kemi mbetur ende mjaft për ta kthyer procesin e gjenocidit dhe për t'i kthyer tavolinat armiqve tanë. Është e vërtetë që jemi më të shumtë në numër, por ekziston një proverb afrikans që thotë se një luan mund të vrasë një grup të tërë babu Armiku i ka numrat, e vërtetë, por ne kemi cilësinë nëse mund të zgjojmë mjaft vëllezërit tanë dhe ta sjellim atë epërsi. Njëqind vjet më parë, grusht të vegjël burrash të bardhë të armatosur me vullnet të hekurt, qëllim jo fleksibël dhe frytet e krijimtarisë së bardhë dhe**

Machine Translated by Google

mjeshtëria e shtriu gjithë Afrikën dhe pjesën më të madhe të Azisë në këmbët e njeriut arian. Mund dhe do të bëhet përsëri. Sepse ne nuk do të dorëzohemi!

Armiku racor ka tre gjëra në anën e tij. Së pari, ai ka numra jashtëzakonisht superiorë me të cilët mund të përpiqet të kapërcejë botën e Bardhë në një skenar të tipit "Kampi i Shenjtorëve". Deri më tani ai është larguar nga orkestrimi i një migrimi kaq masiv, sepse ai e kupton se të bardhët janë ende të nevojshëm për të ruajtur prodhimin dhe rendin. Japonezët dhe koreanët dhe aziatikët e tjerë aktualisht po përgatiten për të marrë përsipër këtë lloj funksioni të domosdoshëm jetësor dhe sapo hebreu të ndihet mjaft i sigurt se shokët e tij orientalë mund të bëjnë makinat dhe kompjuterët, t'i drejtojnë ato dhe t'i mbajnë wogs në linjë, atëherë pushtimi fizik i botës së Bardhë ndoshta do të përshkallëzohet. Përzierja aktuale fizike midis racës së bardhë dhe zezakëve dhe kafeve të ndryshëm është një element kyç i programit të gjenocidit; sa më shumë, aq më mirë nga këndvështrimi i hebrenjve, për sa kohë që mallrat dhe shërbimet ruhen dhe ruhet një minimum rregulli i nevojshëm për të mbrojtur vetë hebrenjtë.

Gjëja e dytë që armiku ka në anën e tij janë paratë, dmth, mallrat dhe shërbimet që mund të blejnë paratë. Kjo përfshin impiantin fizik të represionit të Bardhë - kompjuterët dhe pajisjet e policisë, kamerat televizive dhe burgjet e kështu me radhë - plus personelin e aftë mercenar dhe zbutjen e jo të bardhëve për njerëzit dhe funksionimin e aparaturave të kontrollit. Në këtë shoqëri, paraja është e barabartë me pushtetin politik, në atë që i mundëson zotëruesit të saj të sjellë ndryshime reale. Mbani në mend se shumica e taktikave të armikut, si ngacmimi ligjor, do të projektohen për të shteruar rezervat tona të vogla të këtij burimi të çmuar e jetësor. Shumë grupe mashtruese "patriotike" të Bardhë janë krijuar dhe pa dyshim që ende veprojnë për të

qëllimi i dyfishtë i diskreditimit të kauzës përmes propagandës së keqe dhe largimit të donacioneve nga grupet legjitime.

Këmba e tretë e trekëmbëshit vdekjeprurës mbi të cilin mbështetet fuqia e armikut është *kontrolli i mendjes,* që do të thotë të gjitha mediat e ndryshme dhe mijëra e një mënyra se si media anestetizon, manipulon dhe drejton mendjet e njerëzve të bardhë. Për sa kohë që masat e njerëzve të bardhë do t'i binden regjimit sepse atyre u është shpëlarë truri nga djali i syzeve, ne nuk do të arrijmë askund. Ne të gjithë e dimë dhe i frikësohemi fuqisë së tubit monstruoz dhe filmit, videove, muzikës rock, sporteve dhe tentakulave të printuara të tij ndihmëse. Jetët e revolucionarëve të bardhë në këto kohë janë si një video e keqe e klasës D, ku një grup i vogël njerëzish normalë ikin gjatë një nate të përjetshme të rrethuar nga të vdekurit e gjallë që janë ngritur nga varret e tyre dhe pengohen kudo duke na kthyer me kthetra dhe duke lëshuar zhurma rrënqethëse.

Armiku ka shumë sende të tjera vdekjeprurëse në çantën e tij të mashtrimeve, për të qenë i sigurt, por rrëzoni ato tre këmbët e trekëmbëshit jo të shenjtë nga poshtë tij dhe ai do të zbresë me një përplasje të zhurmshme. Si ta bëjmë këtë? Si t'i kundërshtojmë këto tre armë jashtëzakonisht të fuqishme të stërvitura kundër nesh?

Machine Translated by Google

Së pari, për sa i përket rezervës oqeanike të armikut të numrave të pakufishëm jo të bardhë, kini parasysh se nga këndvështrimi i tij ky nuk është një bekim i papërzier. Megjithëse një rrymë e qëndrueshme jo-të bardhësh po futet në botën e bardhë, ku ata mund dhe kontaminojnë grupin e gjeneve ariane siç synohet, pjesa më e madhe e të gjithë jo të bardhëve të botës janë ende në zonat e tyre të globit dhe ekzistojnë në një gjendje shumë primitive dhe të parafinuar. Do të ishte shumë e vështirë edhe për një aparat kaq të fuqishëm sa ai që kanë krijuar ZOG-të e botës që t'i sjellë në fakt këto shifra aty ku do të dëmtonin më shumë grupin e gjeneve White. Për shembull, si do ta justifikonte Uashington ZOG sjelljen e dhjetë milionë hinduve në Wyoming dhe Montana ose Iowa, ku shumë foshnja të bardha po lindin sipas dëshirës së tyre? Amerika e Bardhë sigurisht që i është nënshtruar një pikimi të ngadalshëm intravenoz të jo të bardhëve për shumë vite, por si arseniku apo antimoni, helmi është rritur në një nivel të dhimbshëm dhe të rrezikshëm dhe "pacienti" ka filluar të ndiejë sëmundjen dhe irritimi edhe nga anestezia e tij e rëndë me tubin e gjoksit. Pra, mbani mend, nuk është se sa jo të bardhë ka *në* botë, por sa shumë mund *të sjellë* armiku drejtpërdrejt në çdo grup apo komb të bardhë të caktuar. Shifrat janë ende shqetësuese, e vërtetë, por jo aq dërrmuese sa mund të sugjerojë një vështrim i parë në demografinë botërore.

32

Gjithashtu mbani në mend se rezerva masive botërore e jo-të bardhëve po i kushton ZOG-ve të Amerikës së Veriut dhe Evropës një qindarkë të bukur për t'u ruajtur. Tani për tani, gjithçka që ata bëjnë është të hanë, rriten dhe therin njëri-tjetrin në një numër të madh, ndërkohë që kullojnë portofolin e fondeve të Jehudit që përndryshe mund të kthehen drejtpërdrejt kundër nesh. Përveç kësaj, shumë diktatura të botës së tretë kanë filluar të marrin ide mbi stacionin e tyre dhe të kafshojnë dorën që i ushqen, dora është ajo e ZOG-ut, edhe nëse buka vjen nga puna dhe produktiviteti i Amerikës së Bardhë. Jo të bardhët janë jashtëzakonisht të vështirë për t'u disiplinuar, veçanërisht ata me ngjyrë dhe kafe, dhe aparatet e zbatimit ndërkombëtar anglo-sionist si FMN-ja, Bilderbergerët, etj., kanë filluar të marrin dridhje armiqësore nga daullet e xhunglës në bombardimet e Botës së Tretë. ZOG tashmë i është dashur të shpenzojë shumë kohë dhe përpjekje për të shuar zjarret në vende si Filipinet, Nikaragua, Angola, Etiopia, Koreja e Jugut, etj. Japonezët veçanërisht po shfaqin një tendencë shumë shqetësuese për të menduar në mënyrë të pavarur dhe një gatishmëri të tmerrshme për të në fakt kritikojnë hebrenjtë. Kjo dobësi e kombit aziatik që po përgatitet për të zëvendësuar produktivitetin dhe infrastrukturën e Amerikës së Bardhë duhet të jetë vërtet shumë shqetësuese në qarqet e larta sioniste. Yehudi mund ta gjejë "bombën e popullatës" të tij ngjyrë balte që po shpërthejë në fytyrën e tij para se të mund ta sulmojë atë ndaj nesh.

Këmba e dytë e atij trekëmbëshi skëterrë është *paraja.* Kjo do të jetë ndoshta më e keqja për të luftuar dhe mposhtur, sepse është zona në të cilën ne vetë jemi më të cenueshëm.
Ata nuk mund të na detyrojnë të bashkohemi me njerëzit e baltës, ata nuk mund të lajnë trurin apo të rindërtojnë mendjet e revolucionarëve pasi ato mendje të jenë çliruar, por ata mund të na defunksionalizojnë me siguri dhe të sigurohen që ne të jemi të paefektshëm për shkak të mungesës së fondeve.

E gjithë tema e financave të Lëvizjes është ajo që duhet trajtuar veçmas. Për paratë tona do të flasim më vonë; tani le të diskutojmë paratë ***e tyre ,*** **ka shumë njerëz të drejtë racor që ia kanë kushtuar të gjithë karrierën e tyre politike analizimit dhe**

Machine Translated by Google

dokumentimi i parave të armikut, çfarë bën ai me to dhe si i bën. Nëse jeni një nga njerëzit për të cilët është menduar ky libër, ndoshta do të njiheni me aspektet ekonomike të problemit botëror; nëse jo, atëherë thjesht nuk kam kohë t'ju bëj një disertacion të gjatë mbi arsyet dhe arsyet e parasë, përdorimin dhe abuzimin e saj. Shkoni te burimi nga i cili keni marrë The March Up Country dhe shanset janë që të jeni në gjendje të merrni më shumë çështje leximi mbi këtë temë.

Në thelb, *paraja në vetvete nuk është një koncept i lig.* Ishte historikisht e pashmangshme kur shkëmbimi u bë shumë i ndërlikuar dhe diapazoni i

mallrat dhe shërbimet në dispozicion u rritën me zhvillimin e njeriut. Megjithatë, disa mijëra vjet para Krishtit, miqtë tanë të vegjël, çifutët, shpikën një mashtrim të pastër për të riprodhuar paratë. Ky mashtrim, i cili është në themel të të gjitha të këqijave ekonomike deri më sot, quhet interes. Paratë që grumbullohen përmes interesit nuk janë në të vërtetë para, janë një fantazmë. Paraja e vërtetë ka kuptim vetëm për aq sa përfaqëson një pasuri ekzistuese ose një shërbim që nuk mund të mbahet me lehtësi në xhep ose në qese - një dhi, dhjetë maja shigjetash, një hektar tokë, një grup mjetesh për të bërë gjëra të vërteta, një shërbim siç është lërimi i tokës ose mbushja e një dhëmbi. Paratë që përfaqësojnë vetëm më shumë para janë një absurditet, por mbi këtë absurditet ndërtohet ekonomia jonë. Unë nuk bëj veç arit dhe argjendit, sepse këto janë thjesht metale që shoqëria është bindur t'i vlerësojë në vetvete, dhe metale mjaft të buta, të padobishme. Askush nuk mund të hajë një copë ari, nuk mund të mbulojë shtëpinë e tij me ar, nuk mund të pres dru zjarri me argjend ose t'i qëllojë armiqtë e tij (nëse nuk jeni duke gjuajtur ujqër.)

E para është teoria, por në praktikë paratë e bëjnë botën të rrotullohet dhe për sa na përket neve kjo ka të ngjarë të jetë situata operative në jetët tona. Ajo që ne të gjithë duhet të kuptojmë, megjithatë, është se shënimet e Rezervës Federale me të cilat paguhemi dhe me të cilat ne nga ana tjetër paguajmë qiranë dhe blejmë paketën tonë gjashtëshe, nuk janë para reale në kuptimin që ato përfaqësojnë ndonjë vlerë konkrete në vetvete. Ato janë thjesht copa letre të shtypura në mënyrë të paqartë. Ata vlejnë vetëm atë që njerëzit e tjerë me të cilët duhet të merremi mendojnë se vlejnë. Çfarë e përcakton këtë nivel të pranuar përgjithësisht të vlerës? Pse pronari juaj e konsideron apartamentin tuaj me vlerë 350 dollarë në muaj? Pse jo 50 dollarë, ose 5 dollarë ose 5000 dollarë? Pse dyqani i komoditetit ju ngarkon 3,99 dollarë për atë gjashtëpaketë? Pse jo 39 cent ose 39 dollarë? Secili përcakton çmimin që ngarkon për mallrat, shërbimet dhe punën e tij në bazë të asaj që ai vetë duhet të paguajë për mallrat dhe shërbimet që i nevojiten. Nëse A e ngarkon B-në 50 dollarë për një artikull ose shërbim të vërtetë, B e ngarkon C-në 50 dollarë për një artikull ose shërbim ekuivalent, C e ngarkon D-në 50 dollarë e kështu me radhë. Nëse A- rrit çmimin e tij në 55 dollarë, ose 60 dollarë ose 75 dollarë, atëherë të gjithë e kalojnë atë kosto derisa ju duhet të paguani më shumë vetë për qiranë e apartamentit tuaj dhe për paketën tuaj gjashtëshe. Më pas ju e ngarkoni z. A më shumë për çfarëdo mallrash ose shërbimesh që i ofroni dhe i

Njihet si një spirale inflacioniste dhe është mënyra se si do të thyejmë paratë

fuqia e hebrenjve.

Machine Translated by Google

Si fillon një spirale e tillë? E thjeshtë. Dikush përgjatë zinxhirit të gjatë e pafundësisht kompleks është i keq në menaxhimin e parave të tij ose përndryshe ka

shpenzime të papritura, dhe kështu ai përpiqet të rikuperojë humbjet e tij nga njeriu tjetër në qarkun ekonomik, dhe kështu fillon procesi. Tani, një pronar ose dyqan komoditeti që rrit çmimet nuk do të fillojë një rënie ekonomike. Ku fillojnë trazirat e mëdha ekonomike? Ato janë të rrënjosura në dy faktorë shkakësorë: tendencat ekonomike në mbarë botën dhe paaftësia qeveritare.
Ndonjëherë spiralja inflacioniste mund të fillojë nga një prerje e një mall kritik si nafta ose drithërat ose xeherori i hekurit, dështimi i një kulture ose një luftë e Botës së Tretë që pengon një burim jetik. Por kryesisht inflacioni shkaktohet nga qeveritë përmes keqmenaxhimit ekonomik dhe financiar, që pothuajse gjithmonë nënkupton shpenzime deficiti, qoftë deficit të plotë ose nëpërmjet huamarrjes.

Tani për tani, Shtetet e Bashkuara po mbajnë deficitin më të madh në historinë e qytetërimit njerëzor në këtë planet. Numrat janë në triliona dollarë, por në këtë pikë ata me të vërtetë nuk do të thotë asgjë. E gjithë kjo rezulton se regjimi këtu, për të mbështetur barrën e mirëqenies jo të bardhë, plaçkitjen nga elita në pushtet, paaftësinë ekonomike dhe keqbërjen në një shkallë përtej imagjinatës, thjesht ka hequr dorë nga çdo pretendim për të balancuar buxhetin. , duke jetuar brenda mundësive tona dhe duke i bazuar paratë tona në çdo lloj prodhimi aktual ose pasuri reale. Qeveria e SHBA-së thjesht po shpenzon çdo gjë që ndihet si të shpenzojë për çdo gjë dhe hebrenjtë e Rezervës Federale thjesht po i rrotullojnë ato shtypëse dhe po i nxjerrin dollarë dollarë. Deri më tani, pasuria dhe diversiteti i jashtëzakonshëm i kontinentit të Amerikës së Veriut, i kombinuar me produktivitetin dhe aftësinë e shkëlqyer të punëtorit amerikan të bardhë, e ka mbajtur flluskën të mos shpërthejë. Mendimi im është se Atlasi i madh me jakë blu të Bardhë mund ta mbajë këtë botë mbi supet e tij për ca kohë më gjatë, por përfundimisht diçka duhet të japë.

Mirëmbajtja e këtij Sistemi kërkon para, para, gjithnjë e më shumë para, një fluks të pafund dollarësh jeshilë për të mbajtur me yndyrë makinerinë kërcitëse, për të blerë lodra për jupitë dhe drogë për jo të bardhët, për t'i mbajtur kontrollet e mirëqenies së tyre nga printerët e kompjuterave dhe mbajini në thirrje ekipet mercenare SWAT për të shuar trazirat. Ka programe masive të ndihmës së huaj që duhet të financohen, jetike për mbajtjen e punëtorëve në linjë. Ka subvencione masive që duhen paguar për industritë joefikase të sindikatave, për të mbajtur në linjë punëtorët e bardhë të Veriut. Ka zyra të ATF-së dhe FBI-së për t'u pajisur me staf dhe mercenarë me kostume tre-pjesëshe për t'u paguar, informatorë për t'u dhënë ryshfet dhe burgje për të mbajtur në linjë të bardhët e jugut. Ka fushata masive propagandistike mediatike që duhen financuar për të mbajtur në linjë dhe avancuar pesëdhjetë grupe të ndryshme të interesit të veçantë.

shkaqet e pesëdhjetë grupeve të tjera të interesit të veçantë. Sado e pasur që është Amerika, ne kohë më parë ndaluam së prodhuari mjaftueshëm pasuri për të paguar për këtë sistem ekstravagant dhe të korruptuar. Pra, makinat e shtypit në Rezervën Federale vazhdojnë.

Machine Translated by Google

Burimet e Sistemit janë tashmë të tendosura afër pikës së thyerjes. Një nga synimet tona kryesore strategjike, vëllezërit e mi, duhet të jetë që t'i vëmë gjithnjë e më shumë presion xhepit të armikut. Arteriet e tij burokratike janë të bllokuara, muskujt e tij të dobësuar dhe të rraskapitur, nëse janë akoma të fuqishëm, dhe e gjithë makineria e tij e administrimit varet në mënyrë jetike nga karburanti i gjelbër i parave për të funksionuar. Bëjeni të shpenzojë o vëllezër, bëni të shpenzojë! Ai mund të na marrë dhjetëra mijëra dollarë duke na tërhequr zvarrë brenda dhe jashtë sallave të gjyqit, duke na larguar nga puna dhe duke na defunksionalizuar, duke na ngacmuar me fatura tatimore dhe taktika të tjera. Por ne mund ta bëjmë atë të shpenzojë miliona e miliona nëse planifikojmë me kujdes, lëvizim shpejt, godasim bardin dhe MENDOJMË!

Të shtënat në Greensboro na kushtuan dhjetëra mijëra, e vërtetë, dhe vendosën gjashtëmbëdhjetë burra të mirë në rrezik vdekjeprurës. Por sa i kushtoi armikut, përveç pesë kafshëve shtëpiake të ngordhura? U kushtoi atyre miliona shpenzime gjyqësore, jashtë orarit të policisë dhe agjencisë federale, ryshfet për informatorët, më shumë ryshfet në përpjekjet e pasuksesshme për të nënshtruar dëshminë e rreme, mbulimin mediatik, sigurinë për demonstratat e mëvonshme të Red dhe mbajtjen negroidale, seancat dëgjimore të "komisionit të të drejtave civile". , etj. Në fund të viteve 1970, sa i kushtoi armikut Operacioni Skokie në terma parash? Sa dëm financiar shkaktoi Urdhri në fillim të viteve 1980? Sa para investon armiku çdo vit në hetimin e vazhdueshëm, ngacmimin dhe kontrollin e të drejtës racore?

Sa para do t'i kushtonte këtij Sistemi për të luftuar çdo lloj kryengritjeje të përhapur dhe të drejtpërdrejtë të Bardhë? Sa paguhet për policinë jashtë orarit dhe rrezikut, për trupat, furnizimet, logjistikën, inteligjencën, mirëmbajtjen e të burgosurve? Sa para do të humbte armiku për shkak të goditjeve të punëtorëve të bardhë produktiv? Sa do të kushtonte siguria për politikanët dhe burokratët për t'i mbrojtur ata nga vrasja? Sa do të kushtonte fushata masive e propagandës mediatike? Sa më shumë do t'u duhej të paguanin mercenarët e tyre të bardhë pasi shtypja e revolucionarëve të bardhë u bë fizikisht e rrezikshme? Sa para do të humbnin nga taksat e pambledhura dhe të dhënat tatimore të shkatërruara? Sa do të humbnin ata nga dorëheqjet federale për arsye shëndetësore dhe pamundësi për të zëvendësuar personelin e humbur me çdo kusht? Sa do të duhet të paguajnë nga pensionet dhe përfitimet e të vejave? Sa përfitime në VA për surun e tyre

viktima të gjalla? Sa para do të kishin për të devijuar nga projekte të tjera me humbje të mëvonshme ekonomike dhe politike? Sa do të humbnin ata nga pakënaqësitë e llojeve të ndryshme nga pakicat jo të bardha, të cilët do të kapnin domosdoshmërisht peshën kryesore të kryengritjes nga të dyja palët?

Skenari i mëparshëm është, natyrisht, thjesht hipotetik. Por mbani në mend, vëllezërit e mi, se ndërsa ne nuk mund të përballojmë të humbasim qindra e mijëra dollarë që ata kërkojnë prej nesh, milionat që ne mund dhe u kushtojmë atyre nuk janë as ushqimi i pulës. Dhe cila do të jetë zgjidhja e tyre? Lërini makinat e printimit të rrotullohen, t'i nxjerrin copa letre jeshile! Rezultati? Një spirale inflacioniste që do ta gjymtojë armikun më shumë se çdo bombë, armë apo goditje që ne mund të gjenim.

Machine Translated by Google

Këmba e tretë e trekëmbëshit jo të shenjtë është tubi, dhe në një masë më të vogël dia e printuar mc, industria e muzikës, e kështu me radhë. Thyerja e fuqisë së ekranit të argjendtë do të jetë e vështirë, me siguri, dhe për një kohë të gjatë nuk do të jemi në gjendje të dallojmë shumë përparim. Por mund të bëhet, ju siguroj.

Në një situatë ushtarake kundër një tirani antikushtetuese, në krahasim me atë pothuajse kushtetuese që kemi tani, trajtimi me tubin do të thjeshtohet sepse do të mund të merremi drejtpërdrejt me personelin që menaxhon kamerat dhe siguron fytyrat dhe zërat. Në një fazë të mëvonshme, krahu ushtarak i rezistencës duhet të jetë gjithashtu në gjendje të detyrojë një ndjenjë ekuilibri dhe saktësie në aparatin kinematografik dhe në aparatet e tjera mediatike. Unë dyshoj se një vështrim i shkurtër në fundin e gabuar të një 0.44, një përvojë më shumë si shikimi poshtë grykës së tunelit të Hollandës, do të mjaftojë për të bërë që prodhuesit më të majtë të Hollivudit të shohin dritën, duke dëmtuar kështu rrjedhën e lëvizje kundër të bardhëve nga MGM dhe Universal. I privuar nga armët e tyre kryesore të propagandës në media, ose të paktën i privuar nga përdorimi i tyre 100% efektiv përmes veprimeve ushtarake, Sistemi do të çalojë që në fillim kur më në fund të fillojë të shtënat.

Problemi do të qëndrojë në fazat fillestare politike të luftës revolucionare, kur ne jemi ende të kufizuar nga "ligjshmëria" që na detyron të luajmë sipas rregullave që Sistemi i shpërfill sipas dëshirës. Kjo është kur fuqia e medias do të vihet kundër nesh me një forcë potencialisht dërrmuese. Ne duhet të planifikojmë me shumë kujdes se si do të përballemi me këtë përmbytje të stërzgjatur të lëndës fekale, e cila do të hidhet mbi ne nga kutia e syzeve, video, radio dhe ekrani i filmit. Mos bëni gabim, pavarësisht skepticizmit në rritje të publikut të bardhë për çdo gjë që u thuhet nga "zyrtare"

burime, ata janë ende shumë të ndjeshëm ndaj shumë teknikave delikate dhe subkoshiencës që përdorin mediat për të manipuluar mendjet e tyre dhe për të kontrolluar mendimet e tyre. Gjëja e parë që duhet të bëjë lëvizja revolucionare e Bardhë është të ndërtojë linjat tona të komunikimit, jo vetëm me njëri-tjetrin midis grupeve dhe qelizave tona të ndryshme, por të ndërtojë kanale komunikimi nga Lëvizja drejtpërsëdrejti te popullata e Bardhë.
Qëllimi kryesor i punës sonë politike duhet të jetë gjithmonë shmangia e mediave armike dhe dërgimi i mesazhit tonë racor dhe politik drejtpërdrejt te komuniteti i Bardhë, pa e filtruar atë përmes aparatit elektronik dhe të printuar, ku ajo që themi redaktohet, shtrembërohet, paraqitet në mënyrë selektive ose censurohet. .

Në fillim të aktiviteteve tona organizative duhet të shmangim mediat si murtaja, ashtu siç shmangim ngatërresat me policinë dhe gjykatat e armikut. Kjo i shërben qëllimit të dyfishtë për të mbrojtur aktivistët tanë nga identifikimi dhe viktimizimi i mëvonshëm, si dhe mbrojtjen e komunitetit të Bardhë në zonë nga dezinformatat e armikut rreth programit tonë dhe qëllimeve tona.

Më vonë mund të bëhet politikisht e leverdishme që të përpiqemi të përdorim median për qëllime propagandistike për të çuar përpara çështjen tonë. Megjithatë, kjo është shumë teknike dhe komplekse

Machine Translated by Google

subjekt më vete, një aftësi revolucionare që kërkon finesë, takt, shthurje dhe një sens shumë të mirë të kohës dhe efektit. Nuk duhet ndërmarrë lehtë, as nuk duhet ndërmarrë fare, përveçse në rrethana shumë të veçanta. Çdo përpjekje për të përdorur median gjithmonë mund të kthehet në rezultat. Mbani mend: armiku nuk është budallenj dhe njerëzit e medias ndoshta do të jenë më të zgjuar se shumica, veçanërisht renegatët e bardhë, të cilët përbëjnë një përqindje të lartë të personelit të tyre përpara.

Mjetet e fitores

Kërkesa e qartë e nevojshme për të sjellë ndryshim është pushteti shtetëror. Kjo do të thotë, revolucionarët nacionalistë të racës së bardhë duhet të organizohen për të kapur institucionet dhe instrumentet e qeverisë dhe të përdorin të njëjtat institucione dhe aparate për të zhbërë atë që ka bërë armiku. Dikush do të mendonte se ky koncept është aq themelor, aq i vetëkuptueshëm, saqë nuk ka nevojë as të artikulohet.

E gabuar. Shumica e programeve të së drejtës racore nuk përmendin as pushtetin shtetëror. Si në tokë mund të ndodhë diçka e tillë? Si është e mundur për

Grupet nacionaliste racore të bardha do të funksionojnë vit pas viti, duke nxjerrë gazeta dhe gazeta, duke mbajtur takime, duke formuluar programe, duke mbledhur fonde, duke shpërndarë fletëpalosje, duke organizuar mitingje publike dhe duke mos përmendur kurrë atë që është thelbësor për fitoren? Nuk e përmend kurrë pushtetin politik shtetëror? Asnjëherë as duke lënë të kuptohet se si shpresojnë të sjellin ndryshimin që pretendojnë se mbrojnë? Mos më pyetni njerëz. Gjithmonë më ka tronditur. E vetmja gjë që mund të sugjeroj është se mashtrimi është vërtet shumë i zakonshëm në të djathtën e Bardhë, siç e kam thënë më parë. Nuk do të kaloj më kohë duke argumentuar këtë pikë të veçantë. Kushdo që beson se çdo ndryshim i madh afatgjatë mund të arrihet ndërsa armiku ende kontrollon aparatin shtetëror, është aq l rast.

Mjeti i parë i nevojshëm për të kapur pushtetin shtetëror është një *parti revolucionare e Bardhë,* një organ që tani e tutje do t'i referohem si një WRP. Nuk ka pse të quhet "parti" si e tillë. Mund të jetë një "Front", një "Bashkim", një "Kongres", madje, Zoti na ndihmoftë, një "klub". Quaj si të duash, duhet të kesh një grup burrash dhe grash që punojnë drejt të njëjtit qëllim dhe nën një disiplinë të dobët. WRP mund të evoluojë në një parti fort të disiplinuar dhe monolit si bolshevikët e Leninit. Mund të jetë një koalicion grupesh të ndryshme me këndvështrime dhe thekse të ndryshme. Mund të jetë një masë pa formë që dallohet vetëm nga një emër i paqartë. Ai mund të mishërojë të gjitha këto aspekte të mësipërme, duke ndryshuar si kameleon siç diktojn

Unë nuk do të ulem këtu dhe do të pontifikoj për partinë revolucionare të Bardhë në Amerikë dhe çfarë forme mund të marrë në të ardhmen. Imagjinoj se do të ketë gamën e çdo strukture, strategjie dhe formati të imagjinueshëm. Por unë do t'ju them se si nuk do të jetë, nuk mund të jetë partia revolucionare e Bardhë me besim. Këto negative janë jetike, sepse kanë të bëjnë me shanset e WRP-së për fitore.

Machine Translated by Google

Partia Revolucionare e Bardhë duhet para së gjithash të jetë e bardhë, domethënë anëtarësia e saj duhet të përbëhet tërësisht nga të bardhët, programi i saj duhet të synohet vetëm në dobi të racës së bardhë dhe jo të bardhët duhet të përjashtohen plotësisht nga çdo aspekti i organizimit dhe ideologjisë. Ju do të mendoni, përsëri, se kjo do të ishte e qartë. Me sa duket jo. Unë kam njohur përndryshe nacionalistë të sinqertë të racës së bardhë, të cilët mbrojnë me pasion aleancat me jo të bardhët, një pranim tragjik i dëshpëruar i dobësisë së plotë. Unë kam parë zezakë të veshur me uniforma naziste të Rajhut të Tretë dhe të marrin pjesë gjoja në mbledhjet e NS-së (Ju bëj shaka!). Unë kam parë "hebrenj të mirë", dmth., gjoja hebrenj të penduar, që duan të kompensojnë krimet e popullit të tyre, duke iu drejtuar takimeve gjoja racore nacionaliste. Kam parë organizatorët e funksioneve "patriotike" të Bardhë duke dërguar kafe dhe donut për policët zezakë që shikojnë

procedura, vetëm duke pritur që të hyjnë urdhra dhe të ushtrojnë dhunë ndaj pjesëmarrësve. Kam parë të ashtuquajturit "patriotët e bardhë" që kërkojnë vota më të zeza. Unë kam njohur të ashtuquajturit racistë të bardhë që ishin martuar me orientale ose kishin miq vajza me lëkurë kafe.

Çfarë mund të them për gjithë këtë? Une nuk e di. Më mungojnë fjalët. Duhet të them diçka për të? A kërkon vërtet ndonjë koment? A jam unë i vetmi që mund të shoh ndonjë gjë të keqe me ftimin e jo të bardhëve në radhët?

Më lejoni të përpiqem të shpjegoj diçka shumë themelore. Njerëzit e bardhë janë njerëz të bardhë, njerëzit jo të bardhë nuk janë. E kuptove? Apo dëshironi që unë ta përsëris? Një person është i bardhë ose jo i bardhë për shkak të prejardhjes së tij, gjeneve, kromozomeve të tij. Raca është biologjike. Kjo do të thotë se është e trashëgueshme. Është diçka me të cilën keni lindur dhe që nuk mund ta ndryshoni. Nuk mund të ndalosh së qeni i bardhë dhe një zezak nuk mund të fillojë. As një oriental nuk mundet. Përmbajtja e trurit të atij zezaku, mendimet e tij, thëniet e tij, nuk kanë asnjë rëndësi. Ai mund të besojë vërtet në ndarjen racore. Më shumë fuqi për të nëse e bën. Lëreni të demonstrojë bindjet e tij duke qëndruar i ndarë, ose më mirë akoma, duke u riatdhesuar vullnetarisht në Afrikë. Ai është një lopatë shumë e ndezur, por nuk është miku ynë, as aleati ynë dhe as shoku ynë. Ai nuk është i racës sonë. Ai nuk ka lidhje me ne. Le të jetë diku tjetër.

Nëse ne nacionalistët racialë të bardhë jemi kaq të dobët, kaq të pafuqishëm, kaq të dobët, saqë në një farë mënyre duhet të bashkohemi me çdo lloj balte racore, atëherë duhet ta mbyllim atë, të shpërndajmë grupet dhe organizatat tona të ndryshme dhe të vazhdojmë. me biznesin e vdekjes. Ne kemi dështuar nëse nuk mund të mbizotërojmë vetë, vetëm, rreptësisht seg. Nëse duhet të përdorim numra jo të bardhë, solidaritet racor jo të bardhë dhe mospëlqim jo të bardhë ndaj armikut universal të njerëzimit, hebreut, për të çuar përpara idetë tona, atëherë idetë tona nuk ia vlen të avancohen. Le t'ua lëmë muslimanëve të zinj dhe të shkojmë të dehemi. Thjesht fakti që duhet ta ndërpres këtë libër për një digresion të tillë tregon se sa keq janë të gabuara disa gjëra në këtë Lëvizje.

Por, përpara se të largohem nga kjo temë, do të provoj një shembull specifik, për të ilustruar se si kjo idiotësi mund të përfshihet në politikat racore nacionaliste. Nëse ajo merr bowdlerized atëherë kështu do të jetë ajo;

Machine Translated by Google

shumë nga lexuesit e mi do ta dinë se po i referohem mjeshtrit të paimitueshëm të Movement flummery, vetë Fyhrer-it romë. Në fund të viteve 1970, "Fuhrer" mori një ndezje të nxehtë në një mashtrim për të kapur disa nga paratë e mëdha të disponueshme në komunitetin kuban të Floridës për kauza antikomuniste. Ai u lidh me disa Kubanë të Bardhë në Miami dhe formoi diçka të quajtur Na

legjioni kuban socialist. Kjo gjë nuk bëri kurrë asgjë, edhe pse disa kubanë erdhën në selinë e "Fuhrer"-it dhe bënë fotografitë e tyre, duke mbajtur shirita Svastika, duke shtrënguar duart me Njeriun e Madh. Nga ajo që kam mbledhur, edhe disa nga mbështetësit më të vendosur të Fuhrer-it e panë pak për të gëlltitur këtë multi-racializëm flagrant dhe çfarëdolloj parash që kubanezët grumbulluan, me sa duket nuk e kompensoi numrin e anëtarëve të NSWPP-së që dhanë dorëheqjen me neveri.

Por le të themi se një ditë njeriu "Fuhrer" në Havana, Juan Mendez, vjen në seli nga Majami duke sjellë një vizitor. Vetë Juan është vizualisht i Bardhë, kuptoni.
Ai e prezanton shokun e tij me Njeriun e Madh, "Komandante, ky është kushëriri im Carlos Mendez. Ai ka ikur nga preeson në Kubë. Ai lundron deri në Key West me dy daulle nafte. Ai kalon pesëmbëdhjetë vjet në preeson e Kastros për Ai është luftëtar i guximshëm antikomunist, ndaj le ta mirëpresim atë në parti." Tani, nuk kam dyshim në botë, kushëriri Carlos është një luftëtar i guximshëm antikomunist.
Askujt nuk i pëlqen të jetojë nën komunizëm, dhe spikat nuk bëjnë përjashtim. Vetëm një problem i vogël - kushëriri Carlos është gjithashtu i zi si mashi i maçit. Njeriu i Madh bëhet i gjelbër dhe ikën në shenjtëroren e tij të brendshme lart, duke lënë disa kubanë të hutuar të ulur në dhomën e letërsisë.

Pika që po përpiqem të bëj këtu është se disa lloje kompromisi ideologjik çojnë në një shpat të rrëshqitshëm që përfundimisht do t'i zbarkojë revolucionarët e bardhë në kompaktorin e plehrave. Ne duhet të mësojmë ndryshimin midis kompromisit taktik dhe parimit minimal ideologjik. Duke ditur se cila është ajo që ndonjëherë është e vështirë, jam dakord. Por disa gjëra janë përtej të zbehtëve dhe vëllazërimi me jo të bardhët është me siguri një prej tyre. Sa i përket pyetjes së vjetër se si vendos dikush se kush është Bardhë? E thjeshtë.

KUPTIMI. Për qëllimet tona, përcaktimi se kush është i Bardhë përfshin përfitimin e dyshimit. Ne nuk japim asnjë. Nëse ka ndonjë dyshim të arsyeshëm në lidhje me paraardhësit racor të një burri ose gruaje, përjashtoni ato. Dyshimi më i vogël nuk ia vlen asnjë kontribut të mundshëm që mund të japë një individ margjinal racor.

Aspekti i dytë i nevojshëm i WRP është se ai është revolucionar, domethënë kërkon një rend shoqëror krejtësisht të ri. Ajo nuk kërkon të reformojë sistemin aktual të korruptuar. Nuk kërkon të marrë pjesë në

Machine Translated by Google

mumbo-jumbo ritualiste e politikës së sistemit. Ai pranon se regjimi aktual është totalisht i korruptuar dhe totalisht i ndotur dhe krejtësisht përtej shëlbimit. Ajo e kupton që Kushtetuta e Shteteve të Bashkuara është shtrembëruar aq shumë nga abuzimi gjyqësor dhe qeveritar saqë tani është e pazbatueshme në formën e saj aktuale. Në asnjë rrethanë revolucionari i Bardhë nuk bën kompromis apo ushtron moderim. Moderimi në ndjekje të Fuqisë së Bardhë është një tradhti ndaj çdo burri dhe gruaje të bardhë që ka vuajtur dhe ka vdekur nga duart e armikut.

Partia revolucionare e Bardhë është *selektive në anëtarësimin e saj.* Ai siguron që ata që punojnë për qëllimet e tij dhe ata që përfaqësojnë idealet e tij për komunitetin e Bardhë, t'i pasqyrojnë ato ideale në stilin e tyre të jetesës dhe prezantimin e tyre. WRP nuk toleron brenda radhëve të saj ata që nuk dëshirojnë ose nuk janë në gjendje të disiplinojnë veten dhe të rregullojnë sjelljen e tyre në mënyrë që të jenë në përputhje me parimet e Fuqisë së Bardhë dhe të mirësjelljes së përbashkët.

Partia revolucionare e Bardhë është *ekskluzive.* Ajo kërkon, dhe merr, besnikërinë e plotë dhe të plotë të anëtarëve të saj dhe besnikërinë e tyre ndaj përjashtimit të të gjitha organizatave të tjera të Bardhë. Një WRP nuk është një menu kineze, ku dikush zgjedh diçka nga kolona A dhe diçka nga kolona B dhe ëmbëlsirë nga kolona C. Partia kërkon dhe merr çdo përpjekje dhe mbështetje që anëtari duhet t'i ofrojë Lëvizjes. Dablistët, diletantët dhe hobiistët u ndalohet shoqërimi me WRP-në dhe pastrohen pa mëshirë kur hyjnë brenda pavarësisht të gjitha përpjekjeve. Konservatorët janë të ndaluar dhe tallur me të njëjtin vrull si homoseksualët, miksuesit e racave dhe të degjeneruarit e tjerë. WRP nuk dëshiron të ruajë asgjë. Ajo dëshiron ta rrafshojë shoqërinë aktuale në themelet e saj dhe më pas të rindërtojë mbi rrënojat.

Partia Revolucionare e Bardhë është mjeti kryesor që do të përdorim për të sjellë fitoren tonë dhe epokën tonë të re që çon në Perandorin Arian, i cili do të jetë shprehja më e lartë e njerëzimit për fatin e tij. Do të ketë më shumë se një parti të tillë, në më shumë se një shtet. Çdo WRP do të ketë disa karakteristika të ndryshme dhe një zhvillim disi të ndryshëm, por të suksesshmit do t'u përmbahen rregullave që sapo kam përshkruar. Se si do të përparojë vetë revolucioni është tema për kapitullin tjetër.

Machine Translated by Google

IV
KATËR FAZA DREJT FITORES

Dëshiroj t'i kujtoj edhe një herë lexuesit e mi se ky libër nuk ka për qëllim të jetë një lloj Shkrimi i Shenjtë që është i gdhendur në granit. Thjesht ka për qëllim që njerëzit tanë të fillojnë të përdorin noginat e tyre dhe të qarkullojnë disa ide për diskutim brenda Lëvizjes. Unë nuk dua të filloj të parashtroj ligjin dhe të pohoj se revolucioni i Bardhë do të jetë absolutisht si filani dhe ai duhet të jetë si filani. Mund të kem gabim.

Jam i bindur se revolucioni i Bardhë, kur të ndodhë, do të ndodhë pjesërisht për shkak të një kombinimi rrethanash të favorshme dhe pjesërisht sepse një WRP ka planifikuar dhe ka hedhur bazat për vite me radhë për t'u përgatitur për të përfituar pikërisht nga një grup rrethanash të tilla. Por mund të jem në gabim. Mund të ketë ndonjë fatkeqësi masive që e fshin sistemin po aq efektivisht sa çdo kryengritje e bërë nga njeriu. Ne mund të marrim ndihmë nga jashtë që na mundësojnë të heqim vite nga orari, megjithëse për momentin nuk kam asnjë ide se nga mund të vijë një ndihmë e tillë. Të huajt nga Alpha Centauri, ndoshta, ose supozoj se mund t'i shisja shpirtin tim Old Nick-ut në këmbim të një revolucioni të Bardhë. (Një pazar. Do të bëja me një rrahje zemre nëse do të mund të isha i bindur se do të siguroja mbijetesën e përhershme të racës së bardhë për të gjitha kohërat duke e bërë këtë.) Mënjanë shaka, ka gjëra që mund të ndodhin ende të cilat mund të ndryshojnë rrënjësisht të gjithë ekuacionin dhe e bëjnë të gjithë këtë libër të vjetëruar.

KUPTIMI. Çdo revolucion është një hibrid, një mutant. Ndërsa mund të ketë disa ngjashmëri me revolucionet e tjera që kanë ndodhur më parë në epoka dhe vende të tjera, çdo herë përbërësit janë në përmasa të ndryshme, erëzat dhe garniturat janë të ndryshme, koha e gatimit dhe temperatura e bëjnë atë një recetë krejtësisht të re. Ne mund të udhëhiqemi deri diku nga ata që kanë shkuar më parë, por jo plotësisht, jo gjithmonë. Asnjëherë mos kini frikë të improvizoni.

43

Çdo revolucion ka gjithashtu një sërë pikash kthese vendimtare, vende të identifikueshme për historianin e mëvonshëm, i cili më pas mund të argumentojë, "Këtu gabuan" ose "Këtu e kuptuan mirë," Çdo revolucion ka një shkëndijë, një djegie. si rrotullimi i një çelësi ndezës kur krejt papritur ai ishte i gjallë, duke vrapuar, duke lëvizur. Revolucioni ynë do të ketë sukses, nëse për asnjë arsye tjetër përveç sigurisë morale të qëllimit të Zotit që raca jonë të mbijetojë. Kur historianët e shekujve të ardhshëm ulen të shkruajnë për revolucionet që shpëtuan racën e Bardhë, jam i bindur se në çdo komb të Bardhë, duke lejuar një shkallë të gjerë ndryshimesh mjedisore dhe rrethanore, historia do të lexohet gjithmonë pak a shumë kështu:

FAZA E PARË:
Rekrutimi fillestar i kuadrit

Machine Translated by Google

Partia Revolucionare e Bardhë (WRP) do të fillojë me një bërthamë të vogël, të fortë individësh të motivuar ideologjikisht, të cilët frymëzohen nga historia nacionaliste e vendit të tyre dhe nga zgjimet e mëdha të fundit të shekullit të nëntëmbëdhjetë dhe fillimit të shekullit të njëzetë në Evropë. Ndërsa këta njerëz fillimisht mund të jenë thjesht nacionalistë ose proto-fashistë dhe autoritarë, ata të gjithë përfundimisht do të pranojnë përparësinë e Nacional Socializmit dhe Fuhrerit Adolf Hitler, të paktën në intimitetin e mendimeve të tyre. Ata do të marshojnë nën shumë pankarta, shumë emra, shumë programe dhe do të adoptojnë shumë maskime dhe kamuflazhe, por në zemrat e tyre do të kumbojë Kënga e pavdekshme e një luftëtari të ri gjerman të rrugës me emrin Horst Wessel. Me hidhërim, keqardhje, ngurrim, ne duhet të pranojmë faktin e arritur se i vetmi Flamur i vërtetë nuk mund të ngrihet për momentin. Është thjesht shumë në rrezik që ne t'i japim një avantazh të tillë armikut që në fillim. Këtë do të na thoshte i pari vetë Udhëheqësi. Ai më i fuqishmi nga të gjithë shpirtrat arianë dëshiron që raca jonë të jetojë në liri dhe në lavdi, të mos vdesë e mbështjellë në grackat e venitura që mbanin luftëtarët trima të Rajhut.

Dhe kështu do të kënaqemi me pankartat dhe simbolet më të vogla, por ende krenare dhe të lavdishme - yjet dhe baret e mia të kuqërremta, jeshilja e Irlandës, standardi i luanit të Skocisë, ngjyrat e kombeve më të reja të njeriut të bardhë si Australia dhe Afrika e Jugut, emblemat dhe toteme nga e kaluara jonë racore dhe ato që ende nuk janë shpikur. Kush e di? Ndoshta një ditë Green and White mund të fluturojnë përsëri mbi Sheshin Cecil në Salisbury. Do të doja të besoja kështu. Por cilido qoftë emri, çfarëdo simboli,

Çfarëdo flamujsh që marshojmë dhe luftojmë poshtë, gjithmonë do të ketë mbledhje dhe dolli të vogla private në 20 Prill dhe 9 Nëntor. ***Und Ihr habt doch gesiegt, Kameraden.***

Ky grup i vogël njerëzish do të mblidhet dhe do të vendosë se diçka duhet bërë.
Më pas, ata do të fillojnë të kontaktojnë, të ndjehen të lirë dhe të rekrutojnë individë të tjerë me të njëjtin mendim. Nuk do të ketë praktikisht asgjë në rrugën e organizimit formal në këtë fazë, vetëm një grup njerëzish që kanë pikëpamje të ngjashme që korrespondojnë, takohen së bashku dhe diskutojnë gjëra të ca
Çdo person i inicuar në këtë rreth të zgjedhur do të jetë me inteligjencën, përkushtimin dhe integritetin personal më të lartë. Çdo person i inicuar në këtë rreth do të përfundojë një kurs bazë të leximit, studimit dhe zhvillimit ideologjik nëse nuk e ka bërë këtë tashmë. Çdo person brenda këtij rrethi të vogël e të përzgjedhur do të jetë në pajtim bazë me disa parime themelore dhe do të jetë i gatshëm të punojë aktivisht për t'i vënë ato parime në veprim.

Një organizim i caktuar rudimentar do të shfaqet gjatë fazave të fundit të Fazës së Parë. Në çdo lokalitet, një ose dy persona do të zgjidhen si drejtues të njohur përgjithësisht, nëse jo të zyrtarizuar të qelive ose të seksioneve. Taktikat themelore operacionale brenda çdo lokaliteti ku rrethi është aktiv do të vendosen. Do të identifikohen, do të vendosen dhe do të rreshtohen disa furnizime rudimentare dhe pajisje të tilla si letra, shtypshkronja dhe hapësira sekrete për zyra dhe depo.

Machine Translated by Google

Në fund të fundit, do të vendoset një lloj emri për përdorim gjatë operacioneve të ardhshme të Fazës së Dytë. Ky emër do të jetë i nevojshëm thjesht për të ndarë njerëzit e WRP nga njerëzit e organizatave të tjera të Bardhë dhe për të marrë shkallën e nevojshme të ekskluzivitetit nga ata njerëz që hyjnë në rrethin e WRP. Emri mund të jetë ose jo emri i përdorur në Fazat Tre dhe Katër. Meqenëse është thjesht për qëllime identifikimi, mund të jetë diçka krejtësisht e padëmshme si "All American Chowder Society" ose "Komiteti për Studime Politike" ose çfarëdo tjetër. Shembulli i fundit i kësaj është emërtimi i miratuar nga mafia në vitet 1930, La Cosa Nostra, që në dialektin sicilian do të thotë thjesht, "Kjo gjëja jonë". Në këtë fazë nuk do të ketë lista anëtarësimi, karta anëtarësie, uniforma apo distinktivë, tituj zyrtarë apo përshkrime të punës. Kreu i WRP, për një person të tillë duhet të ketë, nuk do të ketë emërtim madhështor si Generalissimo ose Grand Panjandrum; ai do të jetë thjesht "Joe" ose "Fred".

Rrethi i aktivistëve do të përgatitet në heshtje, me efikasitet psikologjikisht dhe materialisht për një jetë lufte dhe konflikti. Ata

do të paguajnë sa më shumë nga borxhet e tyre, do të pastrojnë hipotekat e tyre nëse munden, do të përgatisin plane emergjente për kohën kur do të kapen ose kur duhet të arratisen. Ata do të pastrojnë kuvertën dhe do të lidhin sa më shumë skaje të lira që të munden, në mënyrë që armiku të ketë sa më pak për të kapur. Ata do të përgatisin plane alternative ekonomike për të mbajtur veten në rast se armiku identifikon shumë herët dhe defunksionalizohen, pushohen nga puna dhe ndalohen nga punësimi i mëtejshëm "legjitim".
Ata do të edukohen dhe do të përgatiten psikologjikisht dhe shpirtërisht për jetën në skajet e të ashtuquajturës shoqëri "normale", jetën e të jashtëligjshmit dhe heretikut. Ata do të bëjnë vullnetet e tyre.

FAZA E DYTË:
Puna bazë në Populllsinë e Përgjithshme

Gjatë fazës së parë, partia revolucionare e Bardhë do të ketë përgatitur një program dhe një linjë bazë ndihmash propagandistike si fletëpalosje, pengesa margjinale si ngjitëse dhe mbushëse zarfesh, trakte dhe pamflete, në thelb gjëra për të tërhequr vëmendjen e mbështetësve dhe aktivistëve të mundshëm dhe për t'i marrë ato. e interesuar. Faza e dytë do të fillojë me inaugurimin e një programi informimi nga WRP për të rekrutuar, edukuar dhe motivuar aktivistë të rinj të nxjerrë drejtpërdrejt nga komuniteti Mite, njerëz me pak ose aspak histori të mëparshme të përfshirjes politike. Gjatë gjithë fazës së dytë do të bëhet ky lloj rekrutimi selektiv dhe i kujdesshëm. Në të vërtetë, me shumë pak përjashtime, askush nuk do t'i bashkohet VVRP-së në aplikim - kështu hyjnë informatorët dhe agjentët provokues. WRP do të ftojë njerëz të rinj të bashkohen, pas indoktrinimit, ekzaminimit dhe shqyrtimit të gjatë dhe të kujdesshëm të stilit të jetesës dhe karakterit të anëtarit të mundshëm .

Qëllimi i Fazës së Dytë do të jetë përgatitja e WRP për të *përfshirë armikun* gjatë fazës Tre, do të thotë, fillojnë propagandën e hapur agjitacionale dhe një sulm politik mbi të

Machine Translated by Google

institucionet dhe aparatet e pushtetit armik. Është padyshim më e rëndësishmja nga katër fazat, sepse WRP do të qëndrojë ose do të bjerë për shkak të fuqisë ose dobësisë së punës së saj gjatë Fazës së Dytë.

Sa njerëz do të duhet të rekrutohen si kuadro gjatë Fazës së Parë? Gjatë fazës së dytë? Sa do të zgjasë Faza e Parë? Sa kohë përpara se të ketë përfunduar përgatitja e mjaftueshme e Fazës së Dytë për të "shkuar

publike" dhe të inicojë një luftë të hapur politike? Dreqin, nuk e di. Sa e gjatë është një copë fije? Në shumicën e rasteve WRP-të në fjalë as nuk do t'i caktojnë këto faza në të njëjtën mënyrë që po i caktoj këtu. po i referohem mënyrës se si një lëvizje e suksesshme revolucionare e Bardhë do të zhvillohet organikisht. Megjithatë, do të shtoj se supozimi im është se seksione të ndryshme të së njëjtës WRP do të hyjnë në Fazat Një, Dy dhe Tre në periudha të ndryshme në lokalitete të ndryshme. Në çdo fazë të caktuar një WRP mund të ketë njësi në Fazën e Tretë, Fazën e Dytë dhe Fazën e Parë që të gjitha ndërlidhin dhe ofrojnë mbështetje propagandistike dhe logjistike.Megjithatë, kur të vijë Faza e Katër, i gjithë WRP-ja preket.

Fillimi i Fazës së Dytë në nivel kombëtar, megjithatë, do të shënohet nga dy ngjarje kyçe. Së pari, do të formohet një drejtori e vogël në nivel kombëtar ose një grup komandues qendror, në fillim krejt jozyrtarisht, bazuar vetëm në konsiderata funksionale dhe merita. Unë do të përdorja termin "Komiteti Qendror" nëse nuk do të tingëllonte marksist. Këta burra dhe gra nuk do të kenë tituj apo zyra zyrtare, përveç atyre boshe, duke u dhënë atyre autoritetin për të folur dhe negociuar me armikun aty ku është absolutisht e nevojshme, si p.sh. "kryetar" i një grupi ballor me letra ose redaktor i një buletini të fotokopjuar. Por të gjithë në njësitë e aktivitetit të WRP-së do ta dinë se kur Big Bob nga poshtë rrugës në Riverdale ose kudo që ofron një opinion, nuk është një opinion, është politikë partiake.

Fjala e dytë kryesore e Fazës së Dytë do të jetë numri fillestar i një botimi luftarak i cili do të përshkojë të gjithë revolucionin si një fije ose arterie e vazhdueshme, lidhëse. Ky botim mund të fillojë si një gazetë e thjeshtë e fotokopjuar e tipit "fanzine" për shkak të mungesës së vazhdueshme financiare me të cilën do të duhet të luftojnë revolucionarët, por përfundimisht ai duhet të bëhet një gazetë tabloid - e lehtë për t'u palosur dhe transportuar, formati më i lirë për t'u printuar dhe anija me shumicë, më së shumti fjalë dhe përmbajtje grafike për paratë, prezantimi më autoritar psikologjik. Do të ketë organe të tjera në shtypin e fshehtë të WRP-së, me siguri, në mënyrë ideale që variojnë nga materiali agjitacionist i papërpunuar i "urrejtjes" deri te revistat teorike të shkëlqyeshme dhe urbane. Por vetë organi i partisë duhet të përbëjë gjithmonë armën kryesore të agjitpropit.

Qarkullimi i gazetës së partisë duhet të jetë detyrë parësore e çdo aktivisti dhe rrjetet e shpërndarjes përmes të cilave ajo kalon në duart e popullatës së bardhë do të përbëjnë qeliza dhe kanale ideale për veprimtarinë e ardhshme politike dhe jashtëpolitike. Një organizatë e tërë e fshehtë që nuk është asnjë organizatë mund të ndërtohet rreth shpërndarjes së një botimi të pamiratuar dhe përfundimisht të ndaluar. Gjithashtu, organi i partisë do të përbëjë kanalin kryesor të udhëheqjes për të kom

Machine Translated by Google

komunikoni idetë, politikat dhe udhëzimet në bazën e mbështetjes në fund të piramidës, mes vetë popullatës së bardhë. Për shumë nga shokët tanë të izoluar në Grease Gap, Teksas ose Catamite Falls, Pennsylvania, gazeta e partisë do të jetë linja e tyre e vetme e komunikimit me lëvizjen më të madhe.

Faza e dytë do të ketë tre objektiva parësorë për WRP. Nëse pala tenton të kalojë në Fazën e Tretë para kohe, përpara se të përmbushen këto qëllime, atëherë Faza e Tretë do të jetë faza më e shkurtër dhe përfundimtare, sepse WRP do të bllokohet në një kohë shumë të shkurtër. Sistemi është mjaft i aftë të njohë një kërcënim të vërtetë ndaj fuqisë dhe ekzistencës së tij dhe do të reagojë.

Objektivi i parë i Fazës së Dytë duhet të jetë përgatitja e palës për të përfshirë armikun. Kjo do të thotë rekrutim i njerëzve të rinj në mënyrën e përshkruar tashmë, por edhe rreshtimi i financave; impiantet teknike dhe pajisjet e nevojshme për një ofensivë politike; ambientet e sigurisë ku WRP mund të punojë dhe të ruajë impiantin në një shkallë të caktuar sigurie; duke bërë kontakte me personel dashamirës ku do të na duhen kontakte të tilla; përgatitjen e inteligjencës dhe ngritjen e një aparati për mbledhjen e informacionit; kërkime mbi ligjet dhe rregulloret e zbatueshme të armikut të cilat ata do t'i përdorin për të ngacmuar dhe prishur WRP; themelimi i një sërë korporatash bedelesh dhe entitetesh të tjera letre për të transferuar dhe fshehur asetet nga paditë private ngacmuese, një armë e preferuar e armikut; përzgjedhja e zëdhënësve publikë dhe organizimi i njësive të veprimtarisë.

Objektivi i dytë duhet të jetë puna propagandistike më gjithëpërfshirëse dhe e qëndrueshme midis popullsisë së bardhë të mundshme me burimet e kufizuara në dispozicion të WRP. Njerëzit e bardhë që banojnë në çdo zonë të caktuar operacionale duhet disi të çanesteziohen dhe të ç'kushtohen nga indoktrinimi i përjetshëm i tubit të gjoksit të cilit i janë nënshtruar. Ata duhet të zgjohen politikisht dhe të ndërgjegjësohen racialisht, në mënyrë që të japin mbështetje të heshtur nëse jo aktive për WRP-në. Ky është një urdhër i gjatë, mjaft i vërtetë, dhe do të jetë një detyrë e gjatë e vështirë, por duhet bërë. Thjesht nuk ka asnjë rrugëdalje, asnjë rrugë të shkurtër. WRP duhet të krijojë kanalet e veta të komunikimit drejtpërdrejt në komunitetin e Bardhë, duke anashkaluar dhe anashkaluar mediat armike. Komuniteti i Bardhë nga ana e tij duhet të mësojë të dëgjojë atë që thotë WRP dhe jo tubin. Kjo do të marrë kohë, shumë punë të palodhur dhe shumë ndjeshmëri dhe mirëkuptim bazë të komuniteteve në të cilat operon WRP. Por thjesht nuk ka rrugë tjetër.

Me çdo kusht, le të përfitojmë nga teknologjia që raca jonë ka krijuar dhe që armiku po përdor për të na shkatërruar. Kompjuterët, videot, kasetat, radio CB, televizioni me akses publik, të gjitha këto janë brenda mundësive tona nëse provojmë. Por asgjë nuk do ta tejkalojë kurrë bisedën e mirë të vjetër ballë për ballë me një qenie njerëzore të vërtetë të gjallë në vend të një spikere lajmesh feministe kukull Barbie ose një hologram të tipit Max Headroom. Njerëzit tanë do t'i përgjigjen aktivistit të gjallë të WRP-së njerëzore në numër më të vogël, por në një shkallë më të madhe sesa t'i binden programimit të tyre elektronik. Mund të bëhet, vëllezërit

Machine Translated by Google

Projekti i tretë madhor që duhet të ndërmerret gjatë fazës së dytë dhe që po e pres me shumë kënaqësi dhe pritje, është fillimi i luftës psikologjike kundër armikut. Objekti i kësaj fushate do të jetë zbutja e formacioneve të ndryshme qeveritare dhe private me të cilat do të luftojmë, në përgatitje për fazat e tretë dhe të katërt. Lufta psikologjike që do të ndërmarrin revolucionarët e bardhë gjatë fazës së dytë do të jetë në dukje e vogël dhe e vogël në fillim, dhe do të jetë birrë e vogël në krahasim me fazat e mëvonshme, por WRP mund të zhvillojë aftësitë dhe teknikat e saj për fazat e mëvonshme të luftës.

Lufta psikologjike shërben për disa qëllime të rëndësishme jetike dhe nuk ka asnjë arsye që ne të ndalemi të bëjmë gjithçka që mundemi për të tronditur kafazin e armikut. Psywar e nervozon armikun, e demoralizon, e ngatërron për rolin e tij në skemën e gjërave. Psywar mashtron armikun në lidhje me numrin tonë, qëllimet tona, aftësitë tona dhe dobësinë e tij. Fraza e përdorur përgjithësisht për të përshkruar efektin e dëshiruar të psywar-it është "alarm dhe dëshpërim"; kur armiku është në atë gjendje mendore, kur është nervoz dhe i pasigurt, atëherë ai fillon të bëjë gabime të cilat kthehen në favorin tonë.
Lufta psikologjike duhet ta bëjë armikun të dyshojë. Gjithashtu duhet të rrisë moralin tonë përkatësisht. Është jetike e nevojshme për esprit de corps dhe rezolutën e partisë revolucionare të Bardhë që njeriu i Bardhë duhet të kundërpërgjigjet, të paktën një herë në një kohë.

Për arsye të ndryshme nuk dua të hyj në detaje të veçanta këtu për luftën psikologjike. Është një lëndë komplekse dhe jetike më vete dhe duhet studiuar dhe zotëruar si e tillë. Megjithatë, një nga faktet më të mprehta që janë shfaqur gjatë viteve të fundit të sprovave dhe gabimeve është se sa pak duhet për të nxehur armikun nën jakë, veçanërisht hebrenjtë. Është plotësisht e mundur që një parti revolucionare e Bardhë të krijojë zhurmë dhe konfuzion total në agjencitë e qeverisë dhe panik të verbër histerik midis hebrenjve pa shkelur një "ligj" të vetëm të sistemit dhe duke shpenzuar shumë pak para në këtë proces. “Fajtorët ikin

ku askush nuk e ndjek...” thotë Bardi i pavdekshëm i racës sonë, dhe me gjithë krimet e tmerrshme kundër njerëzimit që hebrenjtë kanë në ndërgjegjen e tyre kolektive, nuk është çudi që ata shohin Stormtroopers të fshehur pas çdo shkurre dhe burra SS nën shtrat. .
Duke lënë mënjanë marrëzitë e "Holokaustit", i gjithë ai episod i Rajhut të Tretë i afroi Njerëzit e Zgjedhur paksa shumë pranë shiritit të drejtësisë për ngushëllim, dhe ata po dridhen në çizmet e tyre nga frika e një përsëritjeje që mund të mos jenë në gjendje ta mbajnë dhe ta shkatërrojnë. Luani me atë frikë, vëllezër Mos harroni, një hebre i nervozuar dhe i tronditur është një hebre që bën gabime.

Lufta psikologjike duhet të trajtohet kryesisht nga drejtoria qendrore në nivel kombëtar, por nuk ka asnjë arsye që aktivistët vendas të mos provojnë dorën e tyre. Është me kosto efektive, kur përdoret siç duhet është mjaft i sigurt dhe mbjell fara që do të çojnë në korrje të papritura për shumë vite në të ardhmen. Mbani mend këto parime bazë: Psywar duhet të demoralizojë, ngatërrojë dhe mashtrojë armikun ndërsa inkurajon njerëzit tanë dhe të bardhët e tjerë. Psywar duhet të përfitojë nga pikat tona të forta, anonimiteti ynë, korrektësia jonë morale, ndërkohë që bazohet në dobësitë e armikut, si p.sh.

Machine Translated by Google

pasiguria dhe ndarjet e tij të brendshme. Sapo fillon Faza e Dytë është koha për të filluar eksperimentimin me teknika dhe ide të ndryshme përgjatë kësaj gjobë.

Reagimi i armikut ndaj WRP do të fillojë në Fazën e Dytë. Në mënyrë ideale, armiku nuk duhet të ketë asnjë ide se WRP ekziston edhe gjatë Fazës së Parë, dhe nëse ata zbulojnë njësitë e aktivitetit gjatë rekrutimit të kuadrove, atëherë diçka ka shkuar keq. Ose WRP nuk ka respektuar masat e rrepta të sigurisë që dikton arsyeja e shëndoshë, ose përndryshe ka një informues. Megjithatë, kur fillon Faza e Dytë dhe literatura fillon të shpërndahet, njerëzit fillojnë të afrohen dhe lufta psikologjike fillon, atëherë macja do të jetë jashtë qeseve. Nëse Faza e Parë është trajtuar në mënyrë korrekte, atëherë ZOG-i lokal në çdo lokalitet të përzgjedhur si zonë operative duhet të kapet duke dremitur. Nervat e tyre do të prishen nga kjo, një grusht shteti psikologjik në vetvete për anën tonë.

Ata do të befasohen dhe mund të reagojnë tepër me bastisjet e policisë, arrestimet ngacmuese, defunksionalizimi i aktivistëve të identifikuar përmes heqjes së punës dhe ndalimit të punësimit, e kështu me radhë. Në rast të dështimit të këtij reagimi, dhe kryesisht në varësi të numrit të hebrenjve në zonën operative dhe çfarë lloj presioni ata po ushtrojnë, policia lokale mund të vendosë të dërgojë një informator të nivelit të ulët për të hedhur një sy përreth dhe për të parë nëse ata mund të arrijnë një ide për numrat dhe identitetin e atyre që janë përfshirë në WRP. Rekrutimi i kujdesshëm duhet ta minimizojë këtë mundësi. Informatori ndoshta do të jetë një personazh margjinal me një rekord të

drogë ose krime të vogla dhe jo një oficer policie me distinktivë, dhe dikush i tillë nuk ka punë të rekrutohet Një fjalë paralajmëruese: kujdes nga gratë informuese. Spiunja e parë e dërguar nga departamenti i policisë Raleigh në NSPA të Karolinës së Veriut në 1977 ishte një grua, një përdoruese droge dhe një prostitutë me kohë të pjesshme, e cila tregtonte shërbimet e saj si Mata Hari e mundshme për trajtim të butë me akuzën e narkotikëve. E zbulova me kohë, por nëse do të kishim bërë ndonjë gjë të paligjshme, ajo ndoshta do ta kishte marrë dhe do të na digjte.

Sulmi i armikut: **Ngacmim ligjor dhe pothuajse ligjor në përpjekje për të arrestuar aktivistët e WRP dhe për t'i akuzuar ata për "krime" reale ose të imagjinuara.**

Banaku i bardhë: **Qëndroni plotësisht legal. Qëndroni aq të pastër sa të kërcitni. Mos ec jaywalk, mos pështyj në trotuar. Deri në momentin e shkrimit të këtij artikulli, është ende e mundur të bëhet kjo në Shtetet e Bashkuara dhe në një masë të caktuar në vende të tjera. Nëse ata ende duan të vazhdojnë dhe përpiqen t'ju bëjnë, ata fitojnë duhet të mbështeten thjesht në prova të fabrikuara dhe dëshmi të rreme të paguara. Ata ndoshta do të hezitojnë ta bëjnë këtë gjatë fazave të hershme të luftës politike. Çdo prokuror apo shef policie e di se provat e fabrikuara dhe dëshmitë e rreme mund të jenë shumë të rreme. Mund të zbardhet edhe vite pas sigurimit të dënimit dhe të shkaktojë çdo lloj sikleti. Më vonë ata nuk do të hezitojnë të fabrikojnë ose të japin dëshmi të rreme, por zakonisht jo në fazat e hershme, përveç nëse janë nën presion shumë të fortë nga hebët ven**

Sulmi i armikut: **Agjentët e mbjelljes provokojnë me qëllim që të fusin aktivistët e WRP në kryerjen e krimeve, në mënyrë që ata të mund të internohen nën ngjyrën e ligjit.**

Machine Translated by Google

Sporteli i bardhë: **Asnjëherë mos lejoni askënd të bashkohet në grupin tuaj. Grupi juaj bashkohet me ta. Ju zgjidhni rekrutët tuaj të mundshëm, kontrolloni prejardhjen e tyre, i njihni, shqyrtoni besimet dhe qëndrimet e tyre dhe më në fund i futni në rrethin e aktivistëve. Asnjëherë mos lejoni askënd të dalë vullnetar, përveç nëse është dikush që e njihni që nga fëmijëria, pothuajse si një vëlla gjaku, dhe ndoshta as atëherë. Mos harroni se ari mund ta kthejë edhe mikun më të vjetër në një A lejoj i%A biseda të pakujdesshme ose të lirshme për paligjshmërinë. Jini jashtëzakonisht dyshues ndaj kujtdo që vjen duke nuhatur duke ju ofruar "marrëveshje" për armë, eksplozivë, pjesë jashtëzakonisht të lira të makinave, çfarëdo qoftë. Qëndroni funksional. Qëndroni në rrugë. Ju nuk i bëni askujt mirë në burg.**

Sulmi i armikut: **Vëmendja e medias e përqendruar në identifikimin e anëtarëve të WRP-së dhe shënjestrimin e tyre për viktimizimin. Ata fitojnë ndjekin anëtarët e dyshuar të WRP-së në punët e tyre dhe ngacmojnë punonjësit dhe mbikëqyrësit e tjerë me pyetje dhe kamera televizive, duke siguruar kështu që aktivisti të pushohet nga puna në kohë të dyfishtë. Ata do të fotografojnë një të dyshuar racist**

në shtëpi dhe shtypin foton dhe adresën në faqen e parë të gazetës së tyre dhe gazetave negroidale gjithashtu, shpesh duke nxitur në mënyrë aktive zezakët të sulmojnë burrin dhe familjen e tij. Ata do të printojnë fotot e aktivistit dhe mjekut të Bardhë të njohur ose të dyshuar për
ta bërë atë të duket i shëmtuar, mbipeshë ose duke shfaqur një shprehje të çuditshme të fytyrës. shtëpitë e tyre, duke shtrembëruar dhe shtrembëruar atë që themi për të na bërë të dukemi budallenj ose analfabetë.

Banaku i bardhë: **Shmangni mediat si murtaja. Mos u përgjigjeni pyetjeve të tyre. Mos jepni intervista. Referojini ata te lidershipi i nivelit kombëtar ose shtetëror, detyra e të cilit do të jetë të merret me median, gjatë Plugut Dy. Udhëheqja shtetërore ose kombëtare duhet t'u përgjigjet vetëm pyetjeve me shkrim, me shkrim, me fjalë dhe fraza të zgjedhura me kujdes. jepni mediave sa më pak për të kapur dhe shtrembëruar sa më shumë që të jetë e mundur. Mos harroni, me një gazetar nuk ka gjë të tillë si "jashtë regjistrimit". Mos harroni gjithashtu se të gjithë përfaqësuesit e mediave janë armiqtë e racës sonë dhe duhet të trajtohen në përputhje me rrethanat. Për aq sa është e mundur, injoroni plotësisht mediat. Përqendrohuni në kryerjen e detyrës suaj, që është të punoni brenda vetë komunitetit të Bardhë dhe të përgatiteni për angazhim aktiv.**

Gjatë Fazës së Dytë, aktivitetet e secilës qelizë apo njësi të WRP lokale do të raportohen në zyrën e ADL në një nga sinagogat lokale. Do të fillojë një dosje për aktivitetet dhe personelin e identifikueshëm në zonë dhe e gjithë kjo do t'i kalojë selisë kombëtare të ADL-së, e cila do t'ia kalojë atë Mossad-it izraelit, i cili trajton operacionet e fshehta dhe terrorizmin për interesat sioniste dhe hebrenjtë botërorë. . Ju lutemi mbani në mend se ndonjë nga njerëzit tanë që identifikohet nga armiku ka shumë të ngjarë të vritet në një fazë të ardhshme kur hebrenjtë të heqin dorezat. Mundohuni të mbani identifikimin e anëtarëve dhe mbështetësve në një minimum absolut. Përndryshe shumë nga njerëzit tanë do të vdesin.

Machine Translated by Google

Shumë prej nesh janë tashmë të shënuar për vdekje eventuale në çdo rast, sepse në vitet e mëparshme kemi marrë pjesë në "mitingje" të vogla budallaqe, takime të hapura ku siguria nuk ekzistonte, lejuam licencën tonë të mpirë = që ai të hiqej nga FBI ose vendas policia, lejoi që fotografitë tona të bëheshin të veshura me uniforma të viteve 1930 ose rroba të Klanit, etj. Të gjitha këto informacione janë tani në bankat kompjuterike të ZOG dhe një ditë mijëra patriotë të bardhë do të arrestohen, internohen, torturohen dhe vriten, sepse disa të tjerë hov i vogël i një "mini-fuhrer" donte të; shkoni dhe bërtisni në rrugë dhe merrni foton e tij në orën gjashtë të re. me fat, shumë prej nesh do të mund të shpëtojnë dhe t'i shmangen Barazisë eventuale

Policia zvarrit dhe lufton në nëntokë. Por kjo nuk do të thotë se politika e funksioneve publike të hapura ka më kuptim.

Ne jemi, në teori, të përkushtuar për të shkatërruar këtë sistem të lig. Pse atëherë ne i japim me mirësjellje këtij armiku vdekjeprurës emrat, adresat dhe profesionet tona në një pjatë argjendi, në këmbim të lejimit të parakalimit me një uniformë absurde të operës komike ose një çarçaf? Sepse shumë nga njerëzit që na udhëheqin në të kaluarën janë mashtrues kriminalë ose thjesht idiotë të thjeshtë, kjo është arsyeja pse. Një ditë do të dëgjojmë atë trokitje në derë, ose më shumë gjasa, do të dëgjojmë që dyert tona të shkelmohen në orën katër të mëngjesit, ndërsa policia sekrete e Sionizmit dhe Dollari do të vijnë të na marrin. Unë me siguri shpresoj se ata prej nesh që nuk do ta bëjnë të duken mirë në lajmet e orës gjashtë të gjithë atyre shumë viteve më parë. Sepse ne do të paguajmë gjatë dhe vështirë për t'i rrahur gjërat tona në mbretërinë tonë në rininë tonë të egër.

Disa udhëzime përfundimtare të përgjithshme për Fazën e Dytë: punoni drejtpërdrejt në popullatë, mbani hundët në gurin e bluarjes dhe përqendrohuni në punën që keni në dorë dhe injoroni të gjitha devijimet dhe shpërqendrimet e mundshme. Mos e angazhoni drejtpërdrejt armikun edhe pse mund të kryeni sulme goditëse dhe vraponi në psikikën e tij sa më mirë që mundeni. Mbi të gjitha, qëndroni larg mediave Ju nuk mund t'i ndaloni ata të shtypin mbeturina për ju, por mos u ndihmoni atyre.

FAZA E TRETË:
Sulm politik dhe propagandistik

Në Fazën e Tretë, pas përgatitjes së supozuar adekuate të zonës operative gjatë fazës së dytë, partia revolucionare e Bardhë do të fillojë sulmet aktuale ndaj institucioneve dhe aparateve të represionit që ZOG përdor për të kontrolluar dhe skllavëruar racën e Bardhë. Maja kryesore që WRP do të detyrohet të marrë gjatë kësaj faze do të jetë ajo e partisë politike legale, por do të ketë shumë të tjera - sindikatat e punëtorëve për punëtorët e bardhë, klubet dhe shoqëritë sociale, grupet e frontit, komitetet dhe lëvizjet për çështje të veçanta, një shtyp i tërë nëntokësor i bardhë dhe një sistem i ri mediatik i bardhë, "klube sportive" që në fakt japin stërvitje ushtarake etj. Forma e WRP duhet të jetë e rrjedhshme dhe lehtësisht e lakueshme, sepse

gjatë kësaj periudhe, armiku do të përdorë "ligjin" e tij për të tentuar të shtypë disidencën e bardhë duke përdorur gjëra të tilla si RICO, ligjet e "të drejtave civile", paditë private, etj. Objektivi duhet të jetë

Machine Translated by Google

për të goditur fort armikun dhe më pas të kërcejë përsëri jashtë mundësive, në mënyrë që kthetrat e tij të mbyllen në ajër të zbrazët kur ai kërkon të kapë WRP.

Në këtë fazë do të përdoret çdo formë e propagandës - politika elektorale; shtypi i nëndheshëm; marifete publicitare të "teatrit të rrugës"; mbishkrime; radio pirate; video klandestine; kompjuterë; rezistenca pasive dhe mosbindja civile; infiltrimi i formacioneve të armikut; luftë masive psikologjike; sabotimi ekonomik dhe social i institucioneve dhe programeve kundër të bardhëve; ndërprerje e qëllimshme e linjave të furnizimit dhe komunikimit të armikut për të shkaktuar konfuzion dhe mbingarkesë infrastrukturën e tij tashmë të rrënuar; dhe sulme të forta personale kundër udhëheqjes së armikut për të diskredituar dhe minuar autoritetin e Sistemit.

KUPTIMI. Faza e tretë duhet të përbëhet nga gjithçka që nuk ka paligjshmëri dhe dhunë.

**Armiku do të kundërsulmojë, brutalisht dhe gjakatarisht. Mos bëni gabim: në fazën e tretë do të fillojmë të varrosim miqtë dhe shokët. Ne do të vuajmë, por herët a vonë duhet t'i kundërvihemi ZOG-ut dhe të luftojmë përbindëshin
dorë më dorë. Ne kurrë nuk do të jemi në gjendje t'i nxjerrim vjedhurazi një fitore nga hunda e armikut. Burri i Bardhë e ka dëshmuar veten të denjë për fatin e tij më shumë se një herë në të kaluarën, në Tours kur ai luftoi gjysmëhënën e Islamit; në Wittenberg kur Luteri gozhdoi nëntëdhjetë e pesë tezat në derën e Kishës së Gjithë Shenjtorëve dhe i ktheu arianit Perëndinë e tij të Zemërimit; në dëborë në Valley Forge; në sallat gjermane të birrës, ku marksizmi i hebrenjve mori disfatën e parë nga grushtat e Stormtroopers.
Ai fat tani ka rënë mbi ne, revolucionarët nacionalistë racialë të bardhë të këtij brezi dhe të ardhshëm. Ne nuk mund t'i shmangemi ose t'i shmangemi asaj. Nëse e bëjmë, atëherë raca jonë do të zhduket. Ne do të na duhet të bëjmë një mano një mano me Jehudin dhe skllevërit e tij të pamend të parave, kompjuterët e tij dhe turmat e tij të humanoidëve ngjyrë balte. Edhe sikur në njëfarë mënyre të gënjeheshim dhe të përmbyllnim
rrugën tonë drejt fitores, kjo nuk është mënyra e njerëzve të Veriut.**

Nuk mund të ulem këtu në tavolinën time të punës, duke trokitur në makinën time të vogël manuale dhe t'i tregoj gjithë botës se si duhet bërë. Një ditë do t'ju tregoj se si mendoj se duhet bërë në vend që t'ju them, por derisa të vijë ajo ditë do të isha thjesht një gjeneral kolltuk nëse do të thoja

ju, vëllezërit e mi, "Së pari bëni këtë gjatë fazës së tretë, pastaj bëni atë tjetër" Kini , atëherë ju bëni parasysh se deri tani revolucioni do të ketë fituar një jetë të vetën dhe fuqia e WRP për të kontrolluar ngjarjet mund të jetë e kufizuar rëndë . Nuk po përshkruaj aq shumë një plan të qëllimshëm gjatë dy fazave të fundit, sa jam evolucioni natyror i një procesi historik të pashmangshëm. Në fazën e parë dhe në fazën e dytë, WRP do të jetë përgjegjëse për ngjarjet, në krye të gjërave. (Sidoqoftë, do të ishte më mirë të ishte!) Por supozimi im është se kur WRP merr vendimin për të kaluar në një konfrontim të hapur me armikun, atëherë fillon "Tide" dhe askush nuk zbret derisa të ndalojë.

Machine Translated by Google

Unë kam vetëm një këshillë urgjente për të ofruar për Pb se Tre: qëndro ligjor. Qëndroni funksional. Qëndroni në rrugë. Presioni ", që do të sjellë armiku kundër jush, do të jetë i madh, vëllezërit e mi, diçka që ne tani nuk mund ta imagjinojmë. Një makth im ka qenë gjithmonë që rezistenca e bardhë do të shtyhet për të bërë një aventurë ushtarake të dënuar, të parakohshme dhe një plan të caktuar. kthehu përtej shërimit. Merr fyerjet, merr ngacmimet, nëse duhet marrë viktimat, rrahjet, vrasjet, por rrini në rrugë vëllezërit e mi, rrini në rrugë!

FAZA KATËRT:

Lufta e Armatosur Kundër Tiranisë

Përfundimisht, duke supozuar se WRP i luan të gjitha letrat e tij siç duhet, presioni mbi Sistemin thjesht do të jetë i tepërt dhe ai do të bjerë përsëri në mjetin e tij të fundit: flakja e hapur e SHBA-së. Kushtetuta dhe ligji i drejtë ushtarak. Projektligji i të Drejtave do të jetë zyrtarisht një letër e vdekur, ashtu siç është në fakt tani. Kushdo që dyshohet për krimin e tmerrshëm të "racizmit" thjesht do të tërhiqet natën dhe do të mbyllet në një kamp përqendrimi ose do të vritet dhe do të hidhet në një varr masiv të fshehtë diku.
Në këtë pikë, loja me topin më në fund ndryshon. Më në fund maskat e ligjshmërisë dhe drejtësisë do të hiqen nga fytyrat e hebreut dhe të rrogëtarëve të tij dhe aty do të qëndrojë Yehudi, duke pikuar urrejtje talmudike, duke bërtitur nga frika dhe tërbimi i tij, duke u kërkuar skllevërit të shkatërrojnë racën e urryer ariane goyishe. Në histerinë e tij dhe në epshin e tij maniak për gjak, ai nuk do të ketë më dëshirën ose aftësinë për të mbajtur anestezinë e gjirit të popullatës së Bardhë dhe miliona vëllezërit dhe motrat tona do të fillojnë të zgjohen ngadalë. Ata do të shohin ushtarët në rrugët e Amerikës, uniforma OD jeshile me të zezë, kafe dhe të verdhë

fytyrat. Papritur, ata do të kuptojnë nëse nuk e kanë bërë më parë, dhe atëherë mrekullia do të ndodhë.

Popullsia e Bardhë e Amerikës do të tërheqë pëlqimin e saj për t'u qeverisur nga ZOG. Që atëherë fitorja jonë është e sigurt.

Shumica prej tyre nuk do të ngrenë kurrë gishtin për të na ndihmuar, sigurisht, por as nuk do të na pengojnë. Ata nuk do të raportojnë praninë tonë tek trupat e ZOG. Kur kërkohet direkt për ndihmë, të paktën gjysma e tyre do ta ofrojnë atë, nëse me pak frikë dhe paqartësi. Të bardhët më të rinj do të jenë më të prirur dhe do të ofrojnë inteligjencë dhe mbështetje logjistike. Mjekët e bardhë do të trajtojnë viktimat tona dhe do t'u thonë asgjë ushtarëve. Të bardhët e tjerë do të godasin goditje të vogla individuale, do të nxisin rezervuarin e gazit të një burokrati, do të programojnë gabimisht kompjuterët, do të "humbin" të dhënat kryesore tatimore, sabotazhe të vogla industriale. Trupat e armikut që kërkojnë për guerilët e Bardhë do të drejtohen gabimisht ose do të çohen në prita guerile. Ekipet televizive do të dërgohen në ndjekje të patës së egër ose do të pësojnë humbje të pashpjegueshme të pajisjeve, gomave të rrahura, acidit të derdhur në film, etj.
Në fazën e katërt ne do të korrim frytin e viteve dhe viteve të organizimit politik dhe propagandës dhe punës së palodhur. Sapo të hyjmë në atë fazë fitorja jonë është e sigurt. Nga

Machine Translated by Google

duke na ndaluar dhe duke pezulluar apo hequr “zyrtarisht” Kushtetutën armiku do të ketë pranuar humbjen. Dhe nëse ai nuk mund të na mbajë poshtë me të gjitha paratë e tij, kompjuterët e tij, televizionin e tij dhe gënjeshtrën e tij të Holokaustit, atëherë si mund të na mbajë poshtë me armë dhe tela me gjemba?

Machine Translated by Google

V.
LUFTA E ARMATUAR

Në këtë pikë besoj se është e nevojshme të sqaroj pikëpamjet e mia për dhunën politike të Bardhë dhe për rolin e luftës së armatosur në rezistencën e Bardhë. Këtu do të më duhet t'i zgjedh fjalët e mia me shumë kujdes, dhe për njëfarë kohe mendova ta shkruaj këtë kapitull në atë që Lenini e quajti "gjuha ezopiane", domethënë gjuha e fabulës, në mënyrë që t'i shmangej ngacmimeve nga prokurorët e sistemit. dhe persekutorët. Megjithatë, kam vendosur të mos tentoj asgjë më shumë ose më pak se një deklaratë e drejtpërdrejtë e opinio

Së pari, unë nuk dua që askush të punojë nën ndonjë konfuzion lidhur me atë që unë jam duke u përpjekur të them këtu. Tema është e rëndësishme dhe qartësia është thelbësore. Për një tjetër, duke luajtur lojëra fjalësh dhe duke u përpjekur të mbroj dhe kualifikohem, unë po i pranoj armikut një fitore morale shumë domethënëse. ZOG nuk dëshiron që burrat e bardhë të thonë me zë të lartë gjërat e vërteta dhe të pacensuruara që ne ndjejmë dhe dimë. Në fakt, Sistemi has shumë telashe për t'i detyruar racistët e bardhë të mbështjellin besimet e tyre me një gjuhë leshi dhe të mbulojnë kuptimet e tyre të vërteta me mohimin ritual. Ata nuk janë ende në gjendje të ndalojnë plotësisht të gjithë fjalimin dhe shkrimin racor nacionalist të bardhë, edhe pse ky vit po afrohet. Për momentin, ata kënaqen me mbylljen e çdo aksesi kuptimplotë në mediat e komunikimit të zëdhënësve tanë, ndërkohë që i detyrojnë të njëjtët zëdhënës të flasin dyfish dhe gjuhë alegorike përmes frikës nga paditë private me qëllim të keq, ligjet e "kryengritjes", "nxitja e urrejtjes racore". urdhëresat lokale, të gjitha taktikat e vogla të ngathëta që përdorin për të hequr salla

Por ky është një libër për udhëzimet e revolucionarëve nacionalistë racialë të bardhë dhe për një herë vëllezërit dhe motrat e mia do të thonë me zë të lartë të vërtetat që shumë nga të ashtuquajturit "udhëheqës" tanë kanë frikë të thonë dhe të cilat ZOG definitivisht nuk dëshiron që ju t'i shprehni. mendo

Së pari, a mbroj unë, Harold A. Covington, dhunën? Jo une nuk. A mbroj përmbysjen me forcë të qeverisë së Shteteve të Bashkuara? Jo në kuptimin e "Hej, le të marrim të gjithë armët dhe të marshojmë drejt Uashingtonit dhe të vrasim të gjithë politikanët!", nuk e bëj. Çfarë mbro
l

mbrojnë mbijetesën e racës së bardhë, ariane të qenieve njerëzore. Në rregull atëherë, si mund të mbroj që raca e bardhë duhet të shkojë për të siguruar mbijetesën e saj? Në këtë pikë unë mund të imagjinoj një ekip avokatësh të ADL-së dhe Departamentit të Drejtësisë që po shqyrtojnë këtë kapitull me një krehër me dhëmbë të hollë, duke më lutur në heshtje "Të lutem oh, të lutem, Harold, bëhu një nazist i vogël i mirë dhe thuaj diçka për të cilën mund të të arrestojmë! chust vun liddle pak kryengritje apo tradhti? Ndoshta me disa fjalë mund të bëjmë nj

Djema, është kështu. Unë nuk mbroj asgjë. Unë nuk nxis për asgjë. Unë nuk kam për të. Unë kam studiuar historinë e kësaj bote të çmendur dhe specieve njerëzore po aq të çmendura që banojnë në të, dhe nuk kam pse të nxis vëllezërit dhe motrat e mia të bardha që të bëjnë diçka që

Machine Translated by Google

mund të shkelë "ligjin" tuaj të çmuar të mallkuar. Ajo që do të ndodhë me këtë vend, ajo që do të ndodhë në të gjithë botën gjatë shekullit të ardhshëm, është rezultati i pashmangshëm i politikave që sionizmi botëror dhe aleatët e tij kanë ndjekur që nga viti 1890, më parë nëse doni të merrni ezoterike. Ajo që do të ndodhë me të gjithë ju çifutë të vegjël të mjerë atje nuk ka të bëjë me asgjë që mund të shkruaj këtu, ose që shkroi George Lincoln Rockwell në 1960, ose Adolf Hitleri shkroi në 1924. Shkatërrimi i ardhshëm i hebrenjve dhe të gjitha të papastërve të tij vepra është përfundimi logjik dhe i natyrshëm i sjelljes së popullit hebre. Nuk ka rëndësi nëse më heshtni mua apo një mijë si unë. Ne nuk jemi nxitës, jemi thjesht komentues dhe në pak raste jemi edhe profetë. Ne nuk po sjellim mbi ju hebrenj dënimin që ju e shihni se po afrohet. Ju e keni sjellë atë mbi veten tuaj me sjelljen tuaj.

Unë nuk mbroj dhunën. Unë nuk nxis dhunë. Unë personalisht nuk dua të shoh dhunë. E kam parë në të kaluarën. Më duket e pakëndshme, e pakëndshme dhe e pështirë. Unë kam shërbyer në dy ushtri dhe dy luftëra dhe kam përjetuar çdo lloj dhune të motivuar politikisht dhe me rrënjë racore. Unë e di se çfarë i bëjnë trupit të njeriut plumbat, bombat, copëzat, thikat, shishet e thyera dhe instrumentet e mprehta, sepse e kam parë. Unë nuk jam ulur këtu duke u pontifikuar për diçka që e di vetëm nga lëvizjet dhe faqet e thata të librave. Unë kam jetuar në Irlandë dhe kam parë se çfarë i bën dhuna e qëndrueshme politike paraushtarake në strukturën e shoqërisë, përveç gjakderdhjes aktuale. Unë kurrë nuk do të bëja me dëshirë ngjarje të tilla në vendin tim.

E megjithatë, kur alternativa e vetme është nënshtrimi i mallkuar, dorëzimi i poshtër dhe pranimi i vdekjeve tona, çfarë zgjedhjeje është ajo? nëse

Hebrenjtë nuk donin të rrezikonin dhunën nga duart e arianëve, ata nuk duhet të ishin sjellë në mënyrën si janë sjellë gjatë dekadave dhe shekujve. Dhuna që është drejtuar kundër tyre dhe të punësuarve të tyre dhe që do të drejtohet kundër tyre dhe të punësuarve të tyre në të ardhmen, është rezultati i mëparshëm dhe i pashmangshëm i politikave që vetë populli hebre dhe qeveritë e tyre okupuese sioniste kanë ndjekur për të paktën. tre breza.

Unë nuk nxis. Unë thjesht parashikoj. Nëse parashikimet e mia janë të sakta, atëherë nuk është faji im, por faji i atyre, sjellja e të cilëve do të ketë sjellë shkatërrim mbi veten e tyre.

Nëse natyra njerëzore është skllav i imperativit historik, apo është anasjelltas, ende nuk e kuptoj. Gjithçka që di është se gjatë epokave qeniet njerëzore kanë reaguar pa ndryshim në të njëjtën mënyrë ndaj grupeve të ngjashme të rrethanave. Fakti i thjeshtë është se ju mund t'i shtyni njerëzit vetëm aq larg përpara se ata të reagojnë dhunshëm ndaj gjërave të tilla si shtypja, sulmi, grabitja, shpifja, vrasja sistematike e miqve dhe familjes së tyre, përdhunimi masiv i grave të tyre, me pak fjalë, të gjitha pekadillotë e vegjël që Shoqëria amerikane godet njeriun e bardhë. Amerikanët e bardhë nuk kanë nevojë të marrin leksione për të këqijat e dhunës. Ata jetojnë me të çdo ditë. Niveli i frikësimit dhe ankthit të përditshëm me të cilin duhet të përballen të bardhët në marrëdhëniet e tyre të

Machine Translated by Google

Gratë e bardha gjatë tridhjetë viteve të fundit, të cilat janë përdhunuar, poshtëruar seksualisht dhe me plagë mendore gjatë gjithë jetës nga jo të bardhët, është përtej fuqisë së mendjes njerëzore për t'i kuptuar ose përtej stilolapsit për t'u lidhur. Terrori torturues që pësojnë të bardhët e moshuar, të bllokuar nga të ardhurat fikse në lagjet jo të bardha, është një turp i tmerrshëm për çdo gjë që ka mbetur nga burrëria jonë racore.

Amerikanët e bardhë janë viktimat e përditshme të dhunës institucionale dhe agresionit nga jo të bardhët. Kjo dhunë institucionale jo vetëm që falet, por nxitet dhe orkestrohet qëllimisht nga qeveria federale e Shteteve të Bashkuara. Terrori i Zi i shërben një sërë qëllimesh nga këndvështrimi i ZOG. ai shpërblen negroidët dhe hispanikët për mbështetjen e tyre të Sistemit. Ai i terrorizon të bardhët në një model sjelljeje të nënshtruar dhe i kushtëzon ata në një reagim refleksiv frike dhe paniku. Ndihmon për të shtypur mospajtimin politik të bardhë, sepse amerikanët e bardhë e dinë se nëse guxojnë të shprehin çdo lloj proteste, kjo do të thotë asgjë, ata do të viktimizohen nga dhuna jo e bardhë dhe asgjë nuk do të bëhet për këtë. Frika dhe vuajtja e bardhë luhet nga Sistemi për një sërë qëllimesh, për të manipuluar votat e të bardhëve, për të kanalizuar zemërimin dhe zhgënjimin e bardhë në "kanale të pranueshme" (dmth., të vdekur

përfundon), dhe për të zhvilluar luftë psikologjike kundër komunitetit të Bardhë në tërësi. Policia herë pas here kap, dhe gjykatat herë pas here burgosin, kapuçët më flagrantë negroidë dhe hispanikë, por kjo është vetëm për qëllimin e ruajtjes së rregullit dhe sigurisë minimale të nevojshme për të siguruar vazhdimësinë e prodhimit nga punëtorët e bardhë. Burgu nuk është frenues për negroidët apo spikakët që e konsiderojnë dënimin e tyre si një lloj pushimi ku mund të rrinë në oborr me të gjithë "djemtë e shtëpisë" dhe të shikojnë TV me ngjyra gjatë gjithë ditës.

Qëllimi përfundimtar i gjithë kësaj dhune dhe frikësimi të përditshëm të pallogaritshëm është, natyrisht, gjenocidi i racës së bardhë. Dhuna e zezë dhe kafe është tehu i fundit i strategjisë së armikut, një lloj vrasjeje masive e vazhdueshme me të cilën jemi mësuar dhe të cilën e pranojmë me gjithë apatinë e pakujdesshme të derrave që presin të theren. Orgjia e tmerrshme e përgjithshme e përdhunimit që u shkaktua grave të bardha kompenson (për ZOG) shkallën e papranueshme të keqgjenerimit vullnetar midis femrave ariane. Jetimoret dhe reformatoret e Amerikës janë mbushur plot sot me fëmijë gjysmakë, të cilët në përgjithësi janë produkt i përdhunimit të zi/kafe mbi të bardhë. Këto gjysmëraca do të rriten për të përsëritur procesin, meshkujt do të bëhen vetë përdhunues dhe femrat do të shkojnë në mirëqenie dhe do të prodhojnë një numër të madh pikaninash.

KUPTIMI. Amerikanët e bardhë kanë çdo të drejtë morale t'i rezistojnë qeverisë federale të Shteteve të Bashkuara me çdo mjet të nevojshëm, duke përfshirë forcën e armëve, në mënyrë që të parandalojnë zbatimin e mëtejshëm të politikave gjenocidale të asaj qeverie.

Zgjedhja morale me të cilën përballet njeriu i bardhë në Amerikë është e thjeshtë: merr, merr një armë dhe lufto, ose vdis. Është telashi i vjetër moral i të vdekurit në këmbë, në krahasim me të jetuarit në gjunjë. Deri më tani, më vjen turp të them, populli im ka zgjedhur të jetojë në gjunjë.

Machine Translated by Google

Por kjo nuk do të thotë se ata gjithmonë do të zgjedhin kështu. Unë do të shpresoja që më në fund ata të zgjohen dhe të ngrihen. Në të vërtetë, personalisht jam i bindur se do ta bëjnë. Pyetja e vetme është nëse ata do të zgjohen apo jo me kohë.

Çështjet morale janë mjaft të qarta dhe 100 për qind në favor të revoltës së hapur dhe të armatosur kundër Uashingtonit dhe të fëlliqurve. hordhitë e hebrenjve. Megjithatë, ne jetojmë në një botë reale dhe zgjedhjet tona duhet të bazohen në realitet nëse duam të kemi ndonjë shpresë për të mbijetuar. Vetëm për shkak se të bardhët kanë të drejtë morale të revoltohen nuk do të thotë se do të ishte e mençu

ta bëjnë këtë tani, ose në çdo kohë në të ardhmen e parashikueshme. Në fakt, dhuna e organizuar e armatosur kundër ZOG-së nuk është e praktikueshme dhe nuk do të jetë së shpejti. Lëvizja nuk është e përgatitur ushtarakisht dhe populli ynë në tërësi nuk është i përgatitur politikisht dhe emocionalisht për çdo lloj goditje fizike kundër Sistemit. Nacionalistët racor të bardhë duhet të përmbahen nga aktet e dhunës dhe të paligjshmërisë, jo sepse do të ishte e gabuar të sulmohej një regjim gjenocidal, por sepse ne nuk mund të fitojmë. Kur bëhet fjalë për mbijetesën e racës së Bardhë, dështimi është imoraliteti i vetëm dhe shkatërrimi i mundësive tona për fitore nëpërmjet një fushate të parakohshme ushtarake do të ishte po aq e keqe sa dështimi për të goditur ndonjëherë një goditje në mbrojtjen tonë.

KUPTIMI. Ne nuk duhet të ndërmarrim asnjë revoltë të armatosur apo fushatë guerile derisa, me llogaritjen dhe ekstrapolimet më të mira të mundshme, të kemi të paktën një shans 50/50 për fitore.

Unë vetë nuk jam i përgatitur të rrezikoj të humbas gjithçka që kemi punuar për më shumë se dy breza me një hedhje të zarit ushtarak, nëse nuk kemi të paktën një shans 50150, dhe asnjë nacionalist tjetër racor i bardhë nuk duhet të jetë gjithashtu. Si t'i vlerësojmë shanset? Kur mund të jemi aq të sigurt sa mundemi se do të jetë 5% jonë e popullsisë së bardhë kundrejt 5% të popullsisë së tyre dhe 90% e mbetur e komunitetit të Bardhë ose do të mbetet neutrale ose do të anohet pasivisht nga ana jonë. Me fjalë të tjera, ata nuk do të na ndihmojnë në mënyrë aktive, por nuk do të ndihmojnë as forcat e qeverisë. Kjo është më e mira që mund të bëjmë. Shkatërroni mbështetjen pasive të njerëzve nga regjimi dhe lërini ata me kompjuterët e tyre, Yuppies e tyre, mercenarët e tyre të paguar dhe zezakët e tyre; me përgatitjen e duhur nga ana jonë, ne do të përballemi me xhaxhain dhe do të fshijmë trotuarin me të dhe shokët e tij. Sepse ne jemi më të mirë se ata.

Në Fazat e Parë, Dy dhe Tre, kryefjala duhet të jetë e drejtë! Qëndroni aq të pastër sa kërcitni! Qëndroni funksional dhe qëndroni në rrugë! E di që i kam thënë të gjitha këto më parë, por ia vlen të përsëris. Nëse ju si revolucionar e lejoni veten të mbylleni duke bërë një dënim pesëdhjetë vjeçar në ndonjë burg ferri, nuk ia vleni një mallkim për veten dhe askënd tjetër. Në këto faza të hershme nuk ka nevojë të shkelet ligji. Ka ende shumë që mund të bëjmë brenda parametrave të "legalitetit" të Big Brother, nëse thjesht përdorim imagjinatën tonë dhe provojmë taktika të reja, metoda të reja, duke mos e goditur kurrë atje ku ai na pret dhe më pas të mos e lëmë të na kapë. Nuk ka asgjë që Big Brother i pëlqen më shumë se

Machine Translated by Google

për të pasur një "dorezë" për një revolucionar të Bardhë - një akuzë për Mickey Mouse që ai mund të përdorë për të na mbajtur me kusht, në paraburgim, të kërcejmë brenda dhe jashtë sallave të tij të gjyqit, në kusht, me urdhër të gjykatës për të shmangur "shoqatat e pahijshme" (p.sh. , racistë të tjerë të bardhë), e kështu me radhë e kështu me radhë. Mos i jepni Big Brother një dorezë për ju!

Unë e kuptoj plotësisht zhgënjimin, zemërimin, depresionin, dëshpërimin që i kaplojnë njerëzit tanë teksa vazhdojnë dhe pafundësisht, vit pas viti, duke mos parë kurrë ndonjë përparim, të izoluar, të tjetërsuar dhe të thyer dhe nervat e tyre të rraskapitura për të kërcyer telat nga konstantja. presioni i jetesës jashtë tufës së rehatshme. Unë e kuptoj dëshirën për të marrë një pushkë gjahu dhe për të fshirë fytyrat e zeza dhe kafe që të rrethojnë, për të heshtur ata zëra të tmerrshëm negroidal booga-booga-booga që të bëjnë të çmendur me shëmtinë e tyre absolutisht ngjitëse. Unë e kuptoj dëshirën për të bërë diçka të ndodhë, çdo gjë, edhe nëse është me koston e fesë suaj. Vëllezërit dhe motrat e mia, ju lutem të mos i dorëzoheni atij tundimi. Peshat tuaja janë të çmuara për mua dhe janë të çmuara për të gjithë ne. Jetët tuaja janë xhevahire të dhuruara nga Zoti i Plotfuqishëm dhe jo për t'u hedhur në baltë pa shpresë, pa qëllim. Po sikur të vrisni disa kongoide simbolike apo edhe disa hebrenj? Ata po shumohen më shpejt se sa mundeni. ndoshta vritini ata dhe nuk vlejnë asnjë pikë nga gjaku juaj kristalor arian.

Objektivi ynë nuk është të arrijmë hakmarrje private apo kënaqësi për dëmtimet që kemi pësuar si individë. Qëllimi ynë nuk është as të hakmerremi për racën tonë në tërësi, megjithëse gjatë punës sonë do të marrim pjesërisht një justifikim të tillë gjenerik. Objektivi ynë është të ndryshojmë botën. Monumenti më i madh që mund t'u ofrojmë vëllezërve dhe motrave tona që kanë vdekur dhe që kanë vuajtur është të sigurojmë që fëmijët tanë dhe të tyret të mund të ecin në dritën e diellit në vend të natës së errët të Sionit. Fitorja e bardhë do të jetë hakmarrja më e ëmbël nga të gjitha.

KUPTIMI: Pavarësisht nevojës aktuale të ligjshmërisë së rreptë, të gjithë revolucionarët e bardhë duhet të kuptojnë se përfundimisht do të ketë një konfrontim të armatosur me qeverinë e Shteteve të Bashkuara.

Një përballje e tillë do të ndodhë si çështje historike; pashmangshmëria, dhe do të jetë qeveria federale ajo që do të iniciojë "faturën e armatosur kur ne po e mposhtim politikisht. Ky është fillimi i Fazës së Katër".

Ne të gjithë duhet të pranojmë se përfundimisht do të vijë një trokitje në derë në errësirën e natës, ose ka më shumë gjasa të përplaset dyert tona.

hapet në katër të mëngjesit ndërsa policia sekrete e ZOG-ut vjen të na marrë. Përfundimisht ne do të gjejmë rrugën e duhur politikisht dhe propagandistike dhe do ta shtypim aq fort Sistemin sa duhet të marrë hapin përfundimtar, vendimtar për të hedhur poshtë Kushtetutën e vet. Presioni mbi institucionin do të bëhet aq i madh sa do të jetë thjesht sallam

Machine Translated by Google

taktikat, heqja graduale e të drejtave tona, nuk do të mjaftojnë më. Më pas do të vijnë legjislacioni "emergjent", kampet e internimit, telat me gjemba, dhomat e torturës, gjyqet sekrete dhe ekzekutimet e shkurtra, arrestimet masive të të bardhëve, Policia e Barazisë për të shtypur të gjitha manifestimet e "racizmit", i gjithë panopoli i tiranisë dhe gjenocidit. Të bardhët atëherë nuk do të kenë më zgjidhje. Ata mund të marrin armën ose mund të vdesin. Disa do të zgjedhin të vdesin, por më shumë do të luftojnë. Mbani mend, mbani mend gjithmonë ato kromozome Viking!

I gjithë truku i revolucionit tonë të suksesshëm duhet të jetë që ta mbajmë konfrontimin përfundimtar sa më gjatë që të jetë e mundur. Çdo vit ne bëhemi pak më të fortë dhe ata pak më të dobët, dhe duke qenë se nuk ka asnjë mënyrë të imagjinueshme në të cilën Establishmenti aktual mund të rregullojë veten dhe të korrigjojë kushtet në këtë vend, koha mund të jetë vetëm në anën tonë. Çdo vit më shumë të bardhë brutalizohen dhe tjetërsohen, çdo vit Sistemi dobësohet dhe arteriet e tij ngurtësohen pak më shumë, çdo vit shanset rriten në favorin tonë me një pjesë të vogël të një përqindjeje. Kur të vijë e drejta, ne do të jemi një pakicë numerike, një tjetër aspekt i keq që do të duhet ta pranojmë, sepse pjesa më e madhe e njerëzve tanë thjesht nuk do të jenë të gatshëm të zgjohen nga gjumi i tyre i gjirit deri sa të ndodhë kjo. Ne do të humbasim vetëm Zoti e di sa vëllezër e motra për Terrorin e Zi, për përdhunimin dhe frikësimin, në burgjet skëterrë të Sistemit.

Ne do të duhet të gëlltisim abuzime, poshtërime, fyerje dhe degradime të patreguara, duke pritur kohën e duhur për të goditur. Por ajo kohë do të vijë, vëllezërit e mi!
Do të vijë ajo 50/50 magjike, dhe më pas rrugët do të skuqen nga gjaku i ndyrë i Jehudit dhe mëditësve të tij dhe kafshëve shtëpiake të tij ngjyrë balte! Punoni për atë ditë, vëllezërit e mi. Punoni për të dhe mbi të gjitha jetoni për të! Mos lejoni që Big Brother t'ju nxjerrë jashtë tani, përndryshe do ta humbisni atë ditë të mrekullueshme.

Tani për tani, kur ligji i hebrenjve thotë bretkocë, ne kërcejmë. Kur ligji thotë kërce, ne themi "sa lart?" Kur ligji thotë vraponi, ne themi "deri larg?" Do të doja të kishte një rrugë tjetër, vëllezërit e mi. Por nuk ka.

Machine Translated by Google

VI.
TRUKTET E TREGTISË

Kushtojini vëmendje këtij kapitulli, vëllezër, sepse do t'ju shpëtojë nga humbja e shumë kohëve në shumë rrugë pa krye. Do t'ju mësojë shkurtesat e dobishme që duhet të dini dhe do t'ju mësojë gjërat që nuk keni mundësi t'i bëni shkurtimet. Unë do t'ju përcjell disa pika taktike që mund të duken të thjeshta, të dukshme ose në disa raste të panevojshme dhe të vjetruara. Ndjehuni të lirë për t'u përshtatur dhe përmirësuar në to, por mbani mend se disa nga këto aftësi dhe taktika të vogla i kemi mësuar gjatë viteve përmes përvojës së hidhur. Disa nga njohuritë këtu janë blerë fjalë për fjalë me gjak të bardhë, kështu që edhe nëse nuk e vlerësoni plotësisht tani, mos e përbuzni.

Gjëja e parë që do t'ju duhet është komunikimi mjaft i sigurt, sa më lirë që të jetë e mundur. Në praktikën aktuale, kjo do të thotë një mbështetje shumë e madhe në postë. Tarifa e tanishme e postës është 22 cent për letër në brendësi, dhe kjo nuk është e lirë, por krahasuar me tre minuta komunikim telefonik me çmimin më të ulët është vlera për para. Do t'ju duhet të paktën një adresë aksesi publik, si kutia postare ose një adresë rrugësh absolutisht e sigurt, për postën hyrëse nga publiku dhe për adresën tuaj zyrtare të regjistrimit. Ju gjithashtu duhet të keni të paktën dy ose tre adresa të sigurta të dërgimit të postës, të panjohura për armikun, ku mund të merrni postë në mënyrë të sigurt dhe konfidenciale.

Teknika kryesore e armikut për mbikëqyrjen e postës suaj është ajo që quhet "mbulesa e postës". Kjo përfshin shqyrtimin e postës suaj hyrëse dhe në disa raste të postës suaj dalëse në çdo mënyrë që nuk e hapni atë. Ata shënojnë vulat postare, adresat e kthimit, çdo mënyrë të mundshme për të identifikuar dërguesin ose përmbajtjen. Ndonjëherë kjo bëhet nga punonjësit e postës dhe ndonjëherë nga agjentët e FBI-së ose policët lokalë. Në mëngjes shikoja përmes dritareve të vogla të xhamit në zyrën qendrore të postës në Raleigh dhe shikoja agjentin tonë special hebre përgjegjës të "tavolinës naziste" duke kaluar postën e Partisë me nëpunësit postar negroid, duke u përpjekur të kuptoja se kush ishte na shkruani dhe pse. Në disa raste hapa kutinë e postës me çelësin tim, që ata të më dëgjonin dhe thërrisja zhurma të ndryshme

të tilla si, "Kjo është një letër nga shoqja ime!" ose "E kam pritur atë, është nga ACLU", ose thjesht "A do të nxitoni? Dua të marr postën time dhe të shkoj në mëngjes!" Ne nuk u argëtuam.

Një mbulesë postare teknikisht supozohet të bëhet vetëm me një urdhër gjykate, por armiku e injoron këtë me kënaqësinë e tij, ashtu si ai injoron shumicën e inkunabulave të tjera të tilla rregullatore. Rregullat janë për ne fshatarët aksionar dhe ligji nuk është vetëm gomar, është një cirk me tre unaza me një kafaz babunësh. Ata nuk duhet të hapin postën tuaj, përveç me një urdhër gjykate për çdo artikull individual në lidhje me akuzat specifike dhe duke kërkuar për prova të caktuara specifike, ashtu si kërkimi i shtëpisë suaj kërkon një urdhër. Ky është një tjetër që mund t'ia tregoni marinsave. Nuk mund të numëroj sa letra dhe paketa ka marrë NSPA ndër vite "të hapura gabimisht". Një pako mbërriti në selinë tonë në Çikago

Machine Translated by Google

Duke treguar shenja të dukshme të dhëmbëve, ku një zezak në zyrën postare në fakt e kishte përtypur gjënë e mallkuar të hapur dhe kishte hequr gjysmën e përmbajtjes, qoftë nën drejtimin federal apo thjesht duke vjedhur, nuk e kuptuam kurrë.

Në fakt, ata nuk kanë më nevojë të hapin postën tonë fshehurazi. FBI, BATF dhe agjenci të tjera tani përdorin një pajisje flouroskopike që u mundëson atyre të rrezatojnë me rreze X shkronjat tuaja, më pas ushqejnë negativin rezultues në një pajisje kompjuterike që e kthen sendin në një lloj hologrami, shpalos faqet, lidhet të gjitha të dhënat nga skanimi, d.m.th., trashësia e letrës, i një dendësi, ju emërtoni, dhe rindërton letrën tuaj në një formë të shtypur pa e hapur kurrë zarfin! SOB-të në fakt mund të lexojnë postën tuaj pa e hapur atë! Dikur qeshja me njerëzit që e mbyllnin postën e tyre në letër alumini ose plumbi nga frika e pajisjeve të tilla skanimi. Duket se e qeshura e fundit në atë rast është për mua dhe jo për ata që dikur i konsideroja "kuzhinierë" paranojakë. Kohët e fundit kam qenë i njohur edhe për të drejtuar një ose dy letra veçanërisht të ndjeshme, dhe nëse po dërgoni ndonjë gjë me postë dhe nuk dëshironi që Big Brother ta lexojë, atëherë mos hezitoni ta bëni vetë.

Megjithatë, një këshillë: kur kemi të bëjmë me shërbimin postar amerikan, është gjithmonë pak e vështirë të dallosh kur përballesh me ndërhyrje të qëllimshme apo nëse bëhet fjalë për një paaftësi të thjeshtë zezake. Zyra postare ka qenë tradicionalisht një nga mashtruesit kryesorë për dhënien e çeqeve federale zezakëve me pretendimin se po i fitojnë ato, si dhe një vend depozitimi për çdo budalla dhe keqdashës të bardhë që ka arritur rrugën e tij drejt fundit të publikut. lug. Shembulli kryesor i kësaj erdhi në vitin 1979 kur JDL u dërgoi gjashtë pako bomba grupeve të ndryshme NS dhe të moshuarve evropianolindorë, unë

Lista. Pesë nga bombat mbërritën në orar, u zbuluan lehtësisht për shkak të ndërtimit dhe pamjes së tyre të ngathët dhe u shpërthyen nga skuadrat lokale të bombave. E imja nuk erdhi kurrë. Ata zezakët e mallkuar në postë humbën bombën time! Për gjithçka që di, mund të jetë ulur në zyrën e letrës së vdekur në St. Louis ose Saskatoon edhe sot e kësaj dite. Përndryshe, ndonjë monkoid postar e vodhi, e çoi në shtëpi në Frogtown duke menduar se ishte diçka e mirë për të ngrënë, dhe u befasua kur e hapi.

Mund të shtoj, për të shuar mendjelehtësinë këtu, se një nga marrësit e këtyre bombave ishte Tscherim Soobzokov, udhëheqësi i komunitetit çerkez në Nju Xhersi, i cili më vonë u vra nga Lidhja e Mbrojtjes Hebraike. Vetëm një kujtesë se asnjë nga këto nuk është qesharake.

Telefonat mund të jenë mjete shumë të dobishme komunikimi, por ato priren të jenë të shtrenjta nëse përdoren gjerësisht dhe gjithashtu janë të ndjeshëm ndaj ngacmimeve të armikut. Më duhej të kaloja çdo faturë telefoni të Partisë duke hequr të gjitha telefonatat JDL që ishin faturuar në numrin tonë, Candygrams dërguar të panjohurve, telegrame të rreme të faturuara në numrin tonë etj. Disa aktivistë të Lëvizjes nuk do të pajtohen fort me mua në këtë pikë, por Unë personalisht shoh shumë pak nevojë që një parti revolucionare e Bardhë të ketë një numër telefoni të aksesueshëm nga publiku. Kur keni një numër telefoni të listuar, idiotët ju thërrasin dhe ju humbin kohën. Nuk mund të numëroj sa orë kam humbur në telefon në Arlington

Machine Translated by Google

ndjekja e kotë e përpjekjes për të bindur njerëzit të bashkohen me ne përmes arsyes. Arsyeja nuk ka të bëjë me të; Dyshoj nëse kam bindur ndonjëherë një person të vetëm të bardhë që t'i bashkohet Lëvizjes përmes arsyetimit racional dhe logjik gjatë gjithë kohës që kam qenë politikisht aktiv. Njerëzit do të bashkohen me ne kur të jenë të ngopur mjaftueshëm me kushte përtej kontrollit të tyre apo tonit. Ndërkohë, nëse i lejon, do të të thërrasin në telefon dhe do të flasin me këpucar për orë të tëra.

Një problem tjetër me një numër telefoni të listuar haptazi janë telefonatat e përhershme dhe kërkuesit që telefonojnë. Në fillim më pëlqente të bëja një takim me këta çifutë, hebrenj dhe federatë, fëmijë budallenj dhe zezakë të rastësishëm, plus Jesus Freaks dhe perversët e seksit dhe të çuditshmit që donin të më tregonin gjithçka për burrat e gjelbër nga Planet Omega, të cilët lëshonin atmosferë të këqija. në shtëpinë e tyre. Më në fund kuptova se lidhja e telefonit të Partisë, qoftë edhe për një kohë të shkurtër për çdo telefonatë, ishte një lloj fitoreje për ta. Ndërkohë që aktivisti i Bardhë është duke u përqendruar me ndonjë kërkues heb, ai mund të humbasë paralajmërimin e thirrjes vendimtare për një bastisje të afërt të policisë. Telefoni nuk është një lodër, është një mjet komunikimi dhe duhet të përdoret, jo të luhet me të.

Një fjalë e fundit për përdorimin e telefonit: gjithmonë, GJITHMONË supozoni se linja juaj është përgjuar! Në fakt, me siguri është përgjuar nga të paktën një agjenci qeveritare dhe ndoshta disa "private" si ADL. Është e vërtetë që nëse duan të përdorin ndonjë gjë që regjistrojnë kundër teje në gjykatë, duhet të kenë një vendim gjykate, por ky është thjesht një detaj burokratik. Ata dëgjojnë gjithsesi dhe nëse marrin ndonjë gjë që mendojnë se mund të përdorin për të varur, ju me ata thjesht shkojnë te një gjykatës federal dashamirës dhe e bëjnë atë të nënshkruajë një autorizim të përshtatshëm të datës së kaluar. E përsëris, trajtojini të gjithë telefonat që përdorni sikur të ishin përgjuar! Sepse ka shumë të ngjarë që të jenë.

JETA NË ZONËN E MUZGUT

Si një revolucionar i Bardhë do të zbuloni se po jetoni në një lloj limbo ose Zone fantazmë, duhet të jetoni dhe të funksiononi brenda të ashtuquajturës shoqëri "normale" dhe megjithatë nuk jeni, nuk mund të jeni kurrë pjesë e asaj shoqërie. Ju nuk mund të ribashkoheni me tufën edhe nëse dëshironi, sepse truri juaj është shkëputur nga kutia e syzeve dhe nuk mund të riprogramoheni kurrë. Çifutët e dinë këtë, dhe kjo është arsyeja pse ata kurrë nuk falin dhe kurrë nuk harrojnë. Ka pasur shumë raste që unë njoh ku aktivistët janë ngopur dhe janë përpjekur të riintegrohen në atë që kalon për "normalitet". Ata ndërpresin të gjitha kontaktet politike, zhvendosen në qytete të reja, fitojnë një rreth të ri miqsh, madje ndonjëherë ndryshojnë emrat e tyre. kurrë nuk funksionon plotësisht, jo plotësisht, dhe ndonjëherë dhjetë apo pesëmbëdhjetë vjet më vonë refugjati do të kthehet në aktivizmin racor nacionalist të bardhë.

Problemi, pengesa e pakapërcyeshme, është se sado të përpiqesh ta fshehësh apo harrosh faktin, TI DI! Ju dini për hebrenjtë. Ti e di se çfarë po ndodh dhe pse gjërat janë ashtu siç janë, dhe nuk mund të marrësh kurrë një gazetë, të ndezësh tubin e gjoksit ose të ecësh përsëri në një rrugë të qytetit pa interpretuar gjithçka që shihni, dëgjoni dhe mësoni nën dritën e asaj njohurie. . Nuk ka rëndësi nëse orientimi juaj ishte apo është

Machine Translated by Google

Nacional-socialist, identitet, klan, revizionist, neofashist, ringjallje pagane, Posse Comitatus, çfarë keni. Në minutën që ajo shkëndija e dijes shpërtheu dhe u ndez në një flakë në mendjen tuaj gjithë ato vite më parë, ju keni humbur përgjithmonë dhe në mënyrë të pakthyeshme në Eden-in e pashpirt, vezullues të Judenjve. Ashtu si Adami, ju në njëfarë mënyre u joshët për të ngrënë nga fruti i ndaluar dhe nuk mund të hyni më kurrë në parajsën e rreme të injorancës së lumtur, të marrjes së gjithçkaje me vlerë dhe jo

duke ditur. Për disa, vetëdija se nuk mund të kthehen kurrë mbrapa edhe nëse përpiqen është gjëja më e keqe për përfshirjen.

Fakti që ju zotëroni këtë njohuri të çmuar dhe duhet të jetoni dhe të lëvizni në një komunitet të përbërë kryesisht nga njerëz që nuk e kanë, është një gjë shumë e vështirë për t'u përshtatur dhe në planin afatgjatë ndoshta shkakton më shumë probleme për psikikën e aktivistit. Urgjenca e ndarjes së njohurive na kap të gjithëve. Ne duam t'i rrëmbejmë nga xhaketat ata gojerë memecë dhe t'u bërtasim në fytyrë dhe t'u shkundim njohuritë, të bërtasim e të tundemi derisa ta kuptojnë. Por ne nuk mund ta bëjmë këtë. Ne nuk duhet të përpiqemi. Fakti është se shumica e madhe e fqinjëve, të njohurve dhe bashkëpunëtorëve tanë nuk janë të gatshëm të asimilojnë këtë njohuri të tmerrshme dhe ndoshta nuk do të jenë kurrë. E vetmja gjë që do të mund të bëjmë ndonjëherë me shumicën prej tyre është t'i bindim, nëpërmjet karrotës, shkopit ose të dyjave, të tërheqin bashkëpunimin e tyre aktiv me regjimin dhe pjesën më të madhe të bashkëpunimit pasiv. Ata nuk do të na ndihmojnë kurrë dhe ne duhet të jemi të kënaqur që as ata nuk e kanë ndihmuar ZOG-në.

Gjithmonë ekziston rreziku që ne të reagojmë në mënyrë të tepruar, që në këtë mënyrë të fitojmë një reputacion në mesin e shokëve tanë të bardhë si të këqij, ekstremistë, paksa "të çuditshëm". Kjo është fatale për besueshmërinë tonë dhe duhet shmangur me çdo kusht. Hapi i parë në komunikimin me njerëzit është t'i bëni ata të dëgjojnë atë që keni për të thënë, sepse ata besojnë se ia vlen të dëgjohet. Kjo do të thotë se ata duhet t'ju respektojnë si person. Nëse ata ju respektojnë dhe ju pëlqejnë si burrë apo grua, atëherë ata do t'i japin këtë besim pikëpamjeve tuaja politike dhe sociale. Njerëzit nuk do të dëgjojnë "kuzhinierët". Ata do të dëgjojnë njerëz të tjerë të cilët sipas përvojës personale i njohin si inteligjentë, me karakter të mirë, mendërisht dhe seksualisht normal, jo të varur nga droga apo alkooli, anëtarë të përgjegjshëm të komunitetit etj. Ky është imazhi që duhet të projektojmë dhe e gjithë jeta jonë në komunitet duhet ta ndihmojë këtë qëllim.

KUPTIMI.- Revolucionarët e bardhë janë gjithmonë në skenë. Ata nuk mund të përballojnë një lapsus të vetëm, madje as lapsuset e vogla që mund t'i shpëtojnë anëtarëve të "audiencës" së Bardhë. Publiku nuk po shikon njëri-tjetrin, ai po shikon TY. Sigurohuni që ata të shohin një performancë mjeshtërore.

Një problem tjetër me të cilin përballen revolucionarët e bardhë në luftën e tyre të përditshme është ai i paranojës. Problemi është se vetëm për shkak se jeni paranojak, nuk do të thotë se ata nuk janë jashtë për t'ju kapur. Ata janë jashtë për t'ju marrë.

Machine Translated by Google

Edhe paranojakët kanë armiq, mashtrimi është të bëhet dallimi midis masave paraprake të justifikueshme të sigurisë dhe frikës së pabazë që mund dhe ndonjëherë i shtyjnë njerëzit tanë në kthesë. Është një art i bukur, të cilin duhet ta mësoni përmes përvojës. Megjithatë, do të përpiqem t'ju jap disa udhëzime.

Së pari, njihuni me ata në lokalitetin tuaj që mund të përpiqen t'ju bëjnë keq. Zhvilloni një sistem të vërtetë inteligjence për njësinë tuaj të aktivitetit. Identifikoni JDLers ose komunistë të njohur, policinë e njohur të fshehtë dhe FBI, automjetet e tyre dhe numrat e licencave, taktikat e tyre të mundshme dhe rrugët e sulmit. Mos u ulni dhe kërceni në hije. E panjohura është gjithmonë shqetësuese, ndaj përpiquni t'i bëni problemet tuaja të vërteta potenciale një faktor të njohur në vend të një të panjohuri. Pasi të ndjeni se keni një ide mjaft të saktë se çfarë lloj ngacmimi mund të prisni (përgjithësisht në proporcion me shkallën tuaj të aktivitetit), atëherë përpiquni të mos shqetësoheni në mënyrë të panevojshme. Merreni të gjitha me qetësi. Supozoni se telefonat tuaj përgjohen, por mos bëni një prodhim të madh prej tij. Për aq sa është e mundur, parashikoni lëvizjet e tyre dhe kur ato të ndodhin, nuk do të jeni të gjithë spastikë dhe

Drejtuesit dhe burokratët e Yuppie po paralajmërohen vazhdimisht për rreziqet e stresit, dhe kjo është trefishuar për aktivistët politikë të Bardhë. Imazhi juaj publik duhet të jetë me katër katrorë dhe me pështymë dhe në top, por mos kini frikë të bëni ritmin. Lëreni mendjen tuaj të qetësohet, relaksohuni periodikisht, dilni nga qyteti juaj ose kudo dhe merrni një ndryshim të peizazhit, diku afër natyrës, ku mund të dëgjoni oqeanin dhe të dëgjoni erën që shushurimon gjethet mbi pemë. Investoni në një kasetë të mirë dhe relaksohuni me muzikë të mirë solide ariane, ansamble dhomash barok ose Hank Williams, me çfarëdo që ndiheni më mirë. Luani sporte, në vend që t'i shikoni në tubin e gjoksit. Luani një instrument muzikor nëse jeni të prirur për të. Luaj shah, rrit një kopsht. Mos lejoni që presioni dhe lufta psikologjike e armikut t'ju zbresin në një shkatërrim nervor. Ne ia bëjmë atë.

Përpara se të bëhesh paranojak për ndonjë incident të vogël, shqyrto provat fizike. Mendoni se makina juaj është manipuluar? Çfarë provash konkrete ka? Mendoni se dikush po pushton në heshtje shtëpinë tuaj duke kërkuar "prova" apo ka mbjellë të njëjtat? Çfarë dëshmie të prekshme keni për këtë besim? Ka mjaft indikacione se operacionet e fshehta të armikut janë përgjithësisht goxha të paaftë, dhe nëse ato janë ngatërruar, në përgjithësi do të lënë disa gjurmë fizike. Nëse nuk mund të gjeni gjurmë të qarta, të prekshme të aktivitetit të armikut, atëherë shanset janë që është imagjinata juaj tepër aktive.

Mendoni! Gjithmonë. Para se të veproni, para se të flisni, mendoni! Ky është mesazhi i këtij libri. Sepse armiku e bën shumë rrallë. I gjithë truku për ta arritur këtë është ta bëni armikun të reagojë në vend që të veprojë, ta bëni atë të sulmojë në të gjitha drejtimet, të shpërndajë përpjekjet e tij, të zbusë forcën e tij në qoshet e kushtueshme por të pakuptimtë. Ne mund ta bëjmë këtë nëse qëndrojmë të qetë, mbajmë kokën, mendojmë, planifikojmë përpara dhe nuk e lëmë atë të na tronditë. Ndërkohë që, natyrisht, ne po trokasim në të njëjtën kohë nga kafazi i ZOG-ut. Paranoja është një armë, me dy tehe. Ne duhet të synojmë avantazhin e tij të fundit drejt Sistemit, ndërkohë që mbrohemi kundër tij. Nuk është e lehtë dhe nuk do të bëhet më e lehtë tani e tutje, por është një "mashtrim i tregtisë" me rëndësi jetike që të gjithë duhet ta zotërojmë.

Machine Translated by Google

TRAJTIMI I MBIKQYRJES SË ARMIKUT

Shkalla në të cilën do të ngacmoheni nga agjencitë qeveritare të armikut varet nga dy faktorë, i pari është se sa aktiv jeni dhe sa efektiv është ky aktivitet. Faktori i dytë i lidhur është niveli i presionit që struktura lokale hebreje dhe homologët e tyre jo të bardhë ushtrojnë mbi autoritetet për të "bërë diçka për këta antisemitë të tmerrshëm racistë". Disa departamente të policisë lokale janë më të politizuara se të tjerat dhe kështu janë më të ndjeshme ndaj manipulimit dhe detyrimit. Përfaqësimet nga Lidhja Anti Shpifje e B'nai B'rith për të marrë "një qëndrim agresiv dhe krijues të zbatimit të ligjit" kundër mospajtimit politik të Bardhë ka më shumë gjasa të ndikojnë në policinë në Silver Springs, Maryland sesa në Bugtussel, Mississippi. Jo se ADL nuk mund të arrijë te sherifi në Bugtussel gjithashtu, por do t'ju duhet më shumë kohë dhe atyre do t'u duhet ta bëjnë këtë në mënyrë më delikate, të themi përmes kontributeve të ofruara në mënyrë diskrete për fushatën ose përndryshe një bisedë të qetë me guvernatorin e Misisipit në Dhomën e Shtetit. mbi një burbon dhe degë. Ju duhet të njiheni saktësisht me mënyrën se si funksionon ZOG në lokalitetin tuaj dhe të përpiqeni të parashikoni lëvizjet e tyre.

Një nga gjërat e para që do të bëjë ligji është të vërë nën vëzhgim çdo nacionalist racor të bardhë të identifikueshëm. Kjo fitore ndryshon në intensitet dhe shtrirje në varësi të sasisë së fuqisë punëtore në dispozicion, përkuljes së fortë që është presioni hebre dhe nëse ata vërtet dyshojnë se ju keni bërë ndonjë gjë të paligjshme. (E përsëris për të dhjetën herë se gjatë tre fazave të para të skenarit revolucionar duhet të qëndroni të pastër.) Shumica e oficerëve të policisë lokale të bardhë kanë më shumë se sa duhet vërtetësi

krim në duart e tyre pa humbur shumë kohë dhe përpjekje për mbikëqyrjen e aktivistëve politikë ligjorë të racës së tyre, me të cilët ata ndoshta pajtohen në fshehtësi, vetëm për të kënaqur djemtë e dhomës së pasme në qendër të qytetit që po marrin nxehtësi nga rabini Shlumpfelstein i Këshillit të Marrëdhënieve Njerëzore Ndërfetare ose sido që të quhet fronti lokal i ADL-së.

Nëse mund të kultivoni një marrëdhënie të mirë me policët e rangut të ulët në rrahje, kjo do të paguajë dividentë të jashtëzakonshëm. Në shumicën e departamenteve, kushdo nga grada e rreshterit e lart është i politizuar dhe përfundimisht i kompromet uar duke u detyruar të kalojë vijën e këmbës për ZOG-në dhe të demonstrojë "ndjeshmëri ndaj shqetësimeve të pakicave", dmth, besueshmërinë politike. Por polici në rrahje merr barrën e zezakëve çdo ditë dhe ai e di se çfarë është. Mentaliteti i policisë do të diskutohet më gjerësisht më vonë, por këtu po diskutojmë trajtimin e tyre në rrugë një me një. Mbani në mend se nëse dhe kur bëheni mjaftueshëm të rrezikshëm për Sistemin për të merituar një sulm të dhunshëm ndaj jetës ose lirisë suaj, ka më shumë gjasa që polici i rrahur, një burrë i bardhë si ju, të dërgohet pas jush. FBI dhe BATF janë bërë disi të zemëruara gjatë viteve për t'u përballur me racistët e bardhë dhe rrallë e bëjnë këtë pa ndihmë të gjerë nga policia lokale, e cila do të marrë pjesën më të madhe të rrezikut nëse fillon ndonjë të shtëna. (Policët lokalë përgjithësisht i urrejnë dhe i përbuzin agjentët federalë, diçka me të cilën mund të mësojmë të luajmë.)

Machine Translated by Google

Mbani mend: një oficer policie është mësuar të merret me kriminelë dhe punks. Bravado e lirë, abuzim i turpshëm, gënjeshtra e turpshme, paturpësi e neveritshme, ai i ka parë të gjitha. Nëse silleni në një mënyrë të tillë ndaj tij, ai fiton, supozoni se rabini ka të drejtë dhe ju jeni thjesht llum kriminel me jetë të ulët, dhe ai do t'ju trajtojë në përputhje me rrethanat. Trajtojini gjithmonë patrulluesit dhe rreshterët e Bardhë me respekt, mirësjellje dhe profesionalizëm. Kjo do të paguajë dividentë dhe përveç kësaj, shumica e tyre e meritojnë atë. Nga togeri e lart kalbja fillon të vendoset dhe shanset janë shumë të mira që të keni të bëni me një mercenar, ideja e besnikërisë së të cilit mbetet e blerë, edhe nëse pagat e tij janë të angazhuar në shkatërrimin e racës së tij. Me policët e rangut më të lartë jini të ftohtë, të sjellshëm dhe korrekt.
Thuaju atyre asgjë. Asnjëherë, në asnjë rrethanë. Mos diskutoni asgjë politike me ta. Ata nuk janë rekrutë të mundshëm, nuk bëjnë asgjë pa arsye dhe kërkojnë gjithmonë diçka nga ju për qëllimet e tyre të mbrapshta, (Shihni kapitullin e mëvonshëm me titull Mat to Do Men You are Captured.)

Mbikëqyrja elektronike do të jetë forma më e zakonshme e spiunimit që do t'i nënshtroheni. Është me kosto efektive, relativisht e lehtë dhe liron fuqi punëtore për hetime të vërteta kriminale. I mundëson policisë

për të siguruar rabinin Shlumpfelstein dhe këshilltarin e qytetit Nicodemus Washington se diçka me të vërtetë po bëhet në lidhje me këto sprova të mprehta dhe përfundimisht ata do të hidhen në birucat më të thella dhe më të errëta të Sionit ku bëjnë pjesë heretikë dhe blasfemues të tillë. Për më tepër, nëse jeni aq budalla sa të shpërfillni urdhrat e mia të përsëritura kundër paligjshmërisë, ato madje mund t'ju kapin duke bërë diçka të paligjshme dhe me të vërtetë ju mbyllin. Teknikisht, e gjithë mbikëqyrja elektronike supozohet të kontrollohet rreptësisht dhe të bëhet vetëm në bazë të një urdhri gjykate, por unë hej mund t'i pastroj dhe legalizoj kasetat e tyre sa herë që ata duan me nënshkrimin e një gjyqtari i cili nuk do të vërejë se dokumentet janë të datës tre. muaj më parë. Nuk kam dëgjuar ende për një rast të vetëm ku ndonjë oficer policie apo agjent federal është disiplinuar në çfarëdo mënyre për abuzim me procedurat e përgjimit elektronik. Është arma e tyre kryesore kundër nesh, e ndjekur nga afër me përdorimin e informatorëve.

Unë kam diskutuar tashmë për përgjimin e telefonit. Dikur ata duhej të futeshin fshehurazi në shtëpinë tuaj në një farë mënyre dhe në fakt të instalonin defektin brenda vetë marrësit të telefonit, por ata i bëjnë të gjitha poshtë në central elektrik tani ose përndryshe ata prekin një vijë në një kuti kryqëzimi në një shtyllë në disa mënyra nga shtëpia apo apartamenti juaj. Shanset janë që kur të zhvendoseni në një lagje të re ose të instaloni një telefon të ri, dhe ata të mësojnë për të, do të vini re një furgon shërbimi të një kompanie telefonike dhe një "punonjës linjë" në një shtyllë aty pranë shumë pak më vonë. Prandaj, është mirë që të mos i bëni të ditur se cilët telefona po përdorni për punën tuaj politike. Kjo nuk është gjithmonë e lehtë, pasi kompjuterët e tyre mund të marrin një listë të telefonave të njohur të patriotëve të bardhë në mbarë vendin, të kërkojnë faturat e telefonit të qytetit ose qarkut tuaj duke skanuar qindra mijëra telefonata dhe brenda pak minutash të nxjerrin një listë të atyre që janë në ju. zona ka qenë duke i quajtur nacionalistë të identifikuar racor të bardhë. Një sistem rrotullues i orareve specifike dhe kabinave telefonike është më i mirë, por edhe një herë nëse e kapin atë, mund të përdorin kompjuterët e tyre për të rindërtuar pjesërisht ose tërësisht modelin tuaj të përdorimit të telefonit me pagesë dhe të prekin

Machine Translated by Google

Shumë trokitje të telefonit thjesht kanë të bashkangjitur regjistrues të drejtpërdrejtë, të cilët janë të ndjeshëm ndaj zërit për t'u ndezur dhe për të filluar regjistrimin me disa fjalë kyçe si "armë", "bombë", "vrasje", "Hebre", etj. Kur duhet të flasësh në një linjë të përgjuar, mund të jetë një ide e mirë të përdorësh gjuhën Ezopiane, gjuhën e fabulës. Përdorni fjalë kodike si "biskotë" për armën, "çimento" për eksplozivët, "buburreci" për hebrenjtë, etj. Kjo supozon që ju po diskutoni gjëra të tilla në një rresht të përgjuar, gjë që nuk është një ide e mirë, por atje janë raste kur duhet t'i përdorni këto fjalë në një kontekst plotësisht legjitim. Shumë është koha në NSPA kur thashë "armë" ose

"bombat" në një bisedë krejtësisht ligjore, duke folur për ndonjë lajm apo artikull që po shkruaja dhe dëgjova një klikim të dëgjueshëm teksa futej regjistruesi.

Insektet aktuale shpesh vendosen në shtëpitë dhe makinat e patriotëve të bardhë, përgjithësisht përmes "punëve me qese të zeza". Këto janë vjedhje të kryera nga policia ose agjentët federalë për të kryer kontrolle të paligjshme, për të vjedhur pronën tuaj, për të vendosur pajisje elektronike përgjimi ose për të fshehur prova inkriminuese si drogë ose granata dore në shtëpinë tuaj, të cilat më pas mund t'i "gjenin" me ndonjë pretekst. me të vërtetë shumë pak mund të bëjmë për këtë nëse ata janë vërtet të vendosur, thjesht qëndrojnë të ligjshëm, kryejnë kërkime periodike për defektet dhe ecin përpara. Nëse duan t'ju largojnë, do ta bëjnë këtë dhe nuk do të lejojnë që detajet e vogla si ligji, morali ose faktet t'i pengojnë. Kjo është diçka që duhet ta pranojmë përpara se të përfshihemi ndonjëherë në aktivitete politike të pamiratuara. Ka manuale të disponueshme në shtypin nëntokësor se si të lokalizohen dhe të hiqen pajisjet e përgjimit, si të bëhet një "fshirje" etj. Mësoni këto teknika dhe praktikoni ato rregullisht. Kini kujdes me kë flisni për çfarë, kini kujdes se çfarë thoni në telefon dhe vazhdoni të lëvizni me kamion. Kam luajtur lojëra me ekipet e vëzhgimit. Në Arlington ndonjëherë u thërrisja makinave hije të FBI-së: "Ne po shkojmë te printera tani!" ose kudo që të shkonim.
Ndonjëherë i humbisja duke drejtuar një semafor të kuq, duke lëvizur rreth bllokut dhe më pas tërhiqesha pranë Gmenit të hutuar në dritën tjetër dhe të thosha: "Përshëndetje, djema! Mot të bukur po kalojmë!" Megjithatë, harrova se kjo nuk është një lojë dhe këta ishin banditë të këqij me të cilët po ngatërrohesha, dhe në kohën e duhur arrita të kthehesha.

Unë dhe një fëmijë tjetër i zgjuar në selinë e NSWPP vendosëm të bënim një shaka me 'droids'. Bëmë një bisedë simpatike në telefon për një dërgesë armësh pa leje, duke përmendur vendin dhe kohën ku do t'i varrosnim këto sende. Ne u shfaqëm me disa qese plastike të mbushura me rroba të ndotura dhe filluam të gërmojmë, pas së cilës një ushtri Feebies me xhaketa dhe policët vendas u ngritën nga toka dhe na rrëmbyen. Kur u kuptua për bastardët me kokën e kokës se ata kishin qenë viktimë e një shakaje të Dick Tuck-ut, ata na çuan në Distrikt (ne ishim të burgosur në Virxhinia) dhe na mbyllën në stacionin e policisë në Anacostia, një polic lokal i DC. . Asnjëherë nuk u arrestuam zyrtarisht gjatë gjithë procedurës 8 orëshe. Më lidhën me zinxhir në një radiator dhe pas nja dy orësh hyn një rreshter më i zi i policisë DC dhe pa fjalë vazhdon të më rrahë brenda një centimetër të jetës sime duke përdorur një peshqir të lagur, grushtat dhe pëllëmbët e hapura të duarve të tij. duartrokitën së bashku mbi veshët e mi, të mallkuar për pak sa më plasën daullet e veshit. Djali tjetër mori një të ngjashme

Machine Translated by Google

trajtim në dhomën tjetër, nga një polic renegat i bardhë. Më pas na nxorrën nga dera e stacionit të policisë dhe na thanë të shkonim në shtëpi në Arlington, kjo ishte rreth mesnatës në lagjen më të varfër të zezakëve në Uashington DC

Djali tjetër nuk mundi ta duronte dhe u largua nga selia menjëherë pas kësaj. Unë mbërtheva me Lëvizjen, por mësova të mos e trajtoja këtë luftë si lojë. Më mirë ta mësoni edhe këtë, vëllezër, dhe këtë të drejtë shpejt. Jeta juaj mund të varet nga ajo. Burrat e FBI-së dhe agjentët e tjerë federalë janë veçanërisht vrasës të trajnuar dhe në shumë raste individët me të cilët do të keni të bëni janë edhe vrasës të vërtetë. Jemi të mallkuar me fat që nuk na humbën dhe na hodhën në Potomac atë natë. Nëse do ta bënin, askush nuk do të kishte ngritur një ulërimë proteste, sepse ne ishim "nazistë", dhe të gjithë e dinë se "nazistët" nuk kanë as të drejtë të ekzistojnë.

KUPTIMI: Nuk është e mençur të luash lojëra me policinë sekrete të çdo kombi apo qeverie. Burra të tillë nuk shquhen për natyrën e tyre të butë apo sensin e tyre të humorit.

SI TË VENDOSET NJË INFORMATOR

Linja e dytë e sulmit që armiku do të përdorë kundër njësisë suaj të aktivitetit, përfundimisht do të jetë informatori. Është e rëndësishme të kuptohet se, për shkak të natyrës së funksionit dhe detyrës së tyre brenda njësisë së aktivitetit, informatorët sillen gjithmonë në të njëjtën mënyrë. Ka variacione në temë, por me pak perceptim dhe pak mendje do të jeni në gjendje të dalloni modelin. E përsëris se pothuajse çdo agjent apo informator lë të njëjtat shenja dhe mbeturina. Unë nuk bëj veç të mjerin Bernard Butkovich, agjentin e BATF-së i cili ishte i rëndësishëm në krijimin e fiaskos së Greensboro. Ne, në fakt, e kishim parë tashmë Butkoviçin si një bimë dhe herën e fundit që ai u shfaq në një mbledhje të Partisë, ne u penguam vetëm nga prania e reporterëve dhe kamerave televizive për ta përballuar atë me provat që kishim mbledhur. Butkovich ishte vetëm i pazakontë në faktin se ai ishte një agjent aktual i ATF-së, ndërsa shumica e informatorëve janë një lloj krimineli më i ulët, një hajdut i vogël ose përdorues droge.

Mund të shtoj se vdekja e mëvonshme e Butkovich në një përplasje avioni misterioz ofron një moral të vogël interesant për ata 'droids me kostume tre-pjesëshe që besojnë te Uncle Slime si Babai i Madh i Bardhë

i cili do t'i ruajë dhe mbrojë përgjithmonë në gjirin e tij të mbushur me krimba. Butkoviç e turpëroi xhaxhain me paaftësinë e tij, dhe xhaxhai nuk e vlerëson të turpërohet nga shërbëtorët e tij. Dhe shumë gjëra mund të shkojnë keq me ata avionë të vegjël privatë, madje edhe për një pilot me përvojë, ah, por unë largohem. RIP., i poshtër.

Pikat e mëposhtme duhet të kërkohen në bimë të ndryshme. Ata mund të mos jenë të gjithë të pranishëm, por kërkoni një model të përgjithshëm të sjelljes së dyshimtë dhe rastësive të çuditshme. Gjithashtu, e sigurt

Machine Translated by Google

modelet e sjelljes dhe aktivitetit tregojnë se mund të keni të bëni me një polic aktual të Fed-it ose me një polic tjetër të tipit "gumshoe".

1. *Veprimtari e imët kriminale.* Shumica e informatorëve kënaqen me një lloj krimi pa qindarkë, grabitje makinash shitëse, shitjen ose përdorimin e drogave të lehta, "zbritje me pesë gishta" në K mart ose dyqan ushqimore, etj. Njerëz të tillë nuk duhet të jenë në politikën tuaj të bardhë njësi veprimtarie në çdo rast, por këtë e përmend sepse është një tregues i rëndësishëm qëndrimi. Dikush që do të vjedhë apo vjedhë nga një makinë e parkuar ose do të shesë drogë nuk ka ndjenjën personale të integritetit apo nderit dhe do të shesë ty, shokët e tij, gjyshen e tij apo këdo tjetër në këmbim të shumave të vogla parash, ose përndryshe imunitet nga ndjekja penale. Rasti më patetik për të cilin kam dëgjuar ndonjëherë ishte informatori kryesor i Policisë Mbretërore Kanadeze në një numër grupesh të ndryshme kanadeze. Për vite me radhë, çmimi i këtij njeriu ishte dhjetë dollarë kanadezë dhe dy shishe rum çdo javë. Nuk e di se cila është më groteske, ajo apo fakti që njeriu është ende i varur në periferi të Lëvizjes, pavarësisht nga historia e tij dhe alkoolizmi dhe pleqëria e tij e dukshme.

2. *Informatori flet shumë, por prodhon pak.* Ai është gjithmonë pranë, gjithmonë duke dashur të takojë njerëz të rinj, gjithmonë duke dashur të heqë dorë nga çdo pagesë, gjithmonë plot histori se si do ta bëjë këtë, atë dhe të tjerat për Lëvizjen. E megjithatë në njëfarë mënyre, këto gjëra të mëdha nuk duket se kurrë nuk materializohen. I ndjeri Joe Tommasi u paralajmërua nga një kontakt në selinë e policisë lokale se një person kaq i ulët po përpiqej të depërtonte në njësinë e tij NSWPP në Los Anxhelos në emër të LAPD. Tommasi aplikoi një ilaç të thjeshtë: sa herë që djali vinte nëpër selinë e El Monte, ai vihej në punë, dhe punë të pista. Ai lante enët; ai pastroi shtypshkronjën; ai kosi lëndinë; i palosi gazetat derisa gishtat i zinte bojë; ka pastruar tualetet. Entuziazmi i tij për Rendin e Ri Nacional Socialist mori rreth tre javë për t'u zhdukur dhe ne nuk dëgjuam më për të.

3. *Informatori gjithmonë dëshiron emra dhe adresa.* Ai me padurim del vullnetar për të ndihmuar me postimet e buletineve dhe gazetave, për në

qëndrim, sepse ai mund të marrë një dekko në listën e postimeve. Ai gjithmonë mban me vete letër gërvishtëse ose një fletore të vogël në mënyrë që të mund të marrë emrat dhe numrat e telefonit të njerëzve të rinj. Ai ka një kujtesë të madhe për targat dhe një interes të madh për makinat. ("Thuaj, çfarë viti i Pontiac është që po vozitni, vëlla?") Ai është i magjepsur nga armët - i pëlqen t'i marrë ato, t'i trajtojë, të shikojë gjatë dhe nga afër numrat serialë, të zbulojë gjithçka se ku njerëzit i kanë marrë, sa armë të tjera posedojnë, si është përvoja e tyre me armë zjarri etj.

4. *Informatorit i pëlqen të endet.* Atë do ta gjeni kudo, veçanërisht rreth shtëpisë apo zyrës suaj. Do ta gjeni duke gërmuar nëpër sirtarë me një pretekst apo tjetër, duke kërkuar një shkrepëse, një stilolaps apo çfarëdo tjetër. Do ta gjeni duke shikuar në garazhin tuaj, dhomën tuaj të gjumit, zyrën ose dhomën tuaj të punës, dhomën tuaj të errët, punishten tuaj të printimit, kudo që ai nuk ka punë. Do ta hasni aksidentalisht me qëllim në rrugë.

Machine Translated by Google

Ai do të jetë gjithmonë pranë, duke u shfaqur në orë të çuditshme, duke ju thirrur për biseda të pafundme dhe të pakuptimta.

5. *Informatorit i pëlqen të flasë për gjëra të dhunshme dhe të paligjshme.* Kjo është shenja e agjentit provokator, një bishë disi ndryshe nga pëllumbi i drejtë. Gjithmonë, ai në një farë mënyre arrin ta çojë bisedën te bombardimet, të shtënat, sabotimet, gjithçka dhe gjithçka që njësia juaj e aktivitetit nuk duhet të shqetësohet në Fazat e Parë, Dy dhe Tre. Ju do të vini re se ai depilohet veçanërisht rebel në telefon, i cili ka më shumë gjasa të përgjohet dhe të regjistrojë bisedat tuaja. Ai ka "kontakte" misterioze që mund t'ju marrin granata dore, eksplozivë, mitralozë, raketa antitanke, gaz helmues, automatikë MAC-10, automjete të vjedhura qeveritare, mina Claymore, koka bërthamore taktike, çdo gjë të mallkuar që dëshironi, përveç para dhe pajisje zyre që ju nevojiten vërtet për të drejtuar një grup politik ligjor. Gjëja qesharake në lidhje me ata "kontaktet" e tij - ata mund t'ju marrin pothuajse çdo gjë të paligjshme, pa djersë, por kërkojuni atyre të dalin me disa rrotulla pullash postare ose disa qindra dollarë si donacion?

6. *Informatori është i vështirë për t'u gjetur.* Ai është shumë i pamend për t'ju bërë të ditur se ku e vendos kokën gjatë natës. Ai është personalisht i ndërgjegjshëm për sigurinë deri në pikën e paranojës. Kjo ndodh sepse ai zakonisht ka shumë për të qenë paranojak; shumë shpesh nuk jeni grupi i parë i njerëzve, politikë apo thjesht kriminalë, që ai ka klithur. informimi është një zakon i keq, i cili është shumë i vështirë për t'u hequr pasi të merret; Shumë shpesh, "oficeri i rastit" ose "kontrolli" i tij në selinë e policisë ose në ndërtesën federale nuk e lejojnë atë të

7. *Kopertina e një informatori shpesh nuk del.* Për aq sa është e mundur, kryeni kontrolle të sfondit për këdo që dyshoni. Ka të gjitha mënyrat për ta bërë këtë. Ne jetojmë në një shoqëri komplekse dhe është shumë e vështirë për këdo që të fshehë historinë e jetës së tij reale nga dikush tjetër që i njeh litarët. Kultivoni artin e gjurmimit dhe gërmimit të informacionit rreth njerëzve. Nuk është vetëm një funksion jetik i inteligjencës dhe vendimtar për sigurinë tuaj, është gjithashtu argëtues dhe sfidë, një ushtrim mendor po aq i mirë sa çdo lojë në tavolinë. Nuk do të hyj në detaje të mëtejshme për këtë sepse është një temë më vete.,

Së fundi, më duhet të përsëris paralajmërimin tim për agjentet femra. Shumica e aktivistëve nacionalistë të racës së bardhë janë ende meshkuj, për arsye të ndryshme që kanë të bëjnë kryesisht me faktin se meshkujt e bardhë janë më të menjëhershëm, personalisht të prekur nga sëmundja dhe tirania mizore e kësaj shoqërie dhe për këtë arsye kanë qenë të parët që janë zgjuar. Pjesëmarrja e femrave në Lëvizje po rritet, një zhvillim që unë e mirëpres, por fakti është se ne kemi ende shumë pak motra në luftë dhe shumica e atyre që janë përfshirë janë të martuara. Kjo mungesë e femrave të kualifikuara është një thembër shumë serioze e Akilit për ne dhe armiku e di këtë fakt dhe e shfrytëzon.

Është shumë e vështirë për një mashkull arian të bardhë me instinkte normale dhe me ndjenjën e nderit, besimit dhe mirësjelljes së popullit tonë të krijojë dyshimin se partneri i tij seksual, i cili ka ndarë pjesën më intime dhe personale të jetës së tij, mund të jetë një armik vdekjeprurës. Kur kjo

Machine Translated by Google

ndodh, shpesh është më tronditëse emocionalisht dhe shpirtërisht për njeriun sesa do të ishte një bombë JDL ose një bust ngacmimi nga FBI. Natyrisht, ne nuk mund të ndjekim asnjë grua të re tërheqëse që tregon interes për t'i lidhur me rripa djemtë tanë të rinj ose përndryshe do t'i humbnim të rinjtë që lidhnin rripa në një kohë të shkurtër. Jini vigjilentë, jini profesionistë në marrëdhëniet tuaja me gratë - dmth. mos u kënaqni me bisedat me jastëk për biznesin e Lëvizjes - dhe nuk do të ishte keq të shikoni miqtë e vajzave të njerëzve tuaj. Dhe e juaja gjithashtu.

Ndërsa për këtë temë, dua të përcjell një këshillë të domosdoshme. Asnjëherë, KURRË mos e lejoni veten të futeni në një situatë ku jeni vetëm me një femër jo të bardhë, një oficere policie ose një gazetare grua. Nëse biznesi ju detyron të merreni me femra të kësaj natyre, gjithmonë sigurohuni që të jeni në një grup, në një vend publik ose në ndonjë mënyrë tjetër të shoqëruar.

Dy herë në përvojën time, aktivistët e Bardhë janë joshur në pozicione kompromentuese nga gratë që më pas thirrën "përdhunim!" Në të dyja rastet, këto gra ishin hebrenj me pamje shumë të bardhë, anëtare të JDL-së që fshiheshin për këtë qëllim specifik.
(Ndoshta njëri prej tyre ishte i martuar me një jude tjetër të quajtur Potifar? Më kujtohet

një nga viktimat tona në rastin e LA quhej Joseph.) Në një rast pati arrestime në një flakë publiciteti shumë, shumë të keq. Ata goditën djemtë tanë me uniformë NS gjatë një takimi dhe fotot e faqes së parë tregonin se ata po futeshin në polic me pranga, ndërsa titujt bërtisnin "NAZISTI PËRDHUNON VAJZËN JUDETE!" Asnjëra nga rastet nuk erdhi në gjyq sepse në të dyja rastet njerëzit tanë e trajtuan atë në të vetmen mënyrë të mundshme. Kreu lokal i Lidhjes së Mbrojtjes Hebraike u konfrontua, një pistoletë e prodhuar për të tërhequr vëmendjen e tij, (në një rast iu fut në gojë dhe çekiçi u përkul), dhe më pas iu shpjegua kikës së ndyrë se kishte disa rregulla në loja e politikës alternative dhe se akuzat e rreme për përdhunim po thyenin rregullat. Në të dyja rastet, gratë ankuese nuk u paraqitën kurrë në gjykatë dhe vëllezërit tanë u lanë të lirë, me shpresë për të treguar më shumë kujdes në të ardhmen, dmth., ku do ta mbajnë atë.

Mund të komentohet se anekdota e mësipërme duket se shkel ndalimin tim ndaj veprimtarisë së paligjshme. Jo ashtu. Urdhri im për të gjithë ju është që të mbijetoni dhe të kryeni misionet tuaja. Tani për tani, shkelja e ligjit dhe shkuarja në burg për pjesën e mbetur të jetës suaj të natyrshme është kundërmbijetesë, dhe kështu duhet shmangur. Të shkosh në burg për një rep përdhunimi do të kishte të njëjtin efekt. Ajo, gjithashtu, është kundër mbijetesës. Mesazhi im në gjithë këtë është i thjeshtë: bëni gjithçka që duhet të bëni për të fituar. Ky është "mashtr

Machine Translated by Google

VII
TRUKTET E TREGTISË (vazhdim)

Më shumë sugjerime të dobishme për revolucionarin e Bardhë:

Linja e Letërsisë Bazë. **Ju duhet të mbani një rezervë adekuate broshurash, fletëpalosjesh dhe artikujsh të tjerë të shkurtër që shpjegojnë programin dhe idetë e organizatës suaj mbi racën, ekonominë, çështjen hebraike, rindërtimin e shoqërisë etj. Organizoni këtë linjë bazë të literaturës së shkurtër dhe të lexueshme në pako të vogla që përmbajnë gjashtë ose tetë artikuj dhe mos qëndroni kurrë pa disa në makinën tuaj ose në shtëpinë ose vendin tuaj të punës, në mënyrë që të mund të goditni ndërsa hekuri është i nxehtë nëse mendoni se keni ka një perspektivë të mirë. Asnjëherë nuk duhet t'u jepni njerëzve libra të mëdhenj, të trashë dhe të rëndë për t'i lexuar derisa ata të jenë "të fiksuar". Kontakti i tyre fillestar me Lëvizjen duhet të jetë ju dhe biseda juaj ballë për ballë, e Pjesët në këtë paketë hyrëse bazë duhet të jenë të shkurtra, të lehta për t'u lexuar, grafikisht të shkëlqyera dhe me sa më shumë fotografi dhe vizatime të jetë e mundur. Duke pasur parasysh uljen e niveleve të shkrim-leximit të të gjithë popullsisë amerikane, duke përfshirë komunitetin e bardhë, i gjithë materiali i shkruar që u jepet rekrutëve të mundshëm duhet të jetë sa më i thjeshtë që të jetë e mundur për të filluar. Më vonë, pasi ata të jenë të paktën gjysmë të përkushtuar dhe ju e dini se janë mjaftueshëm të shkolluar dhe inteligjentë për të lexuar dhe kuptuar, atëherë mund t'i provoni në librat e mëdhenj të trashë si Mein Kampf ose What Way Western Man? ose Imp**

Kam zbuluar se dy vepra nga George Lincoln Rockwell, pamfleti In Hoc Signo Vinces dhe vepra e tij kryesore Mite Power janë fillestare të shkëlqyera për fillestarët në ndërgjegjësimin racor. Ato janë të shkruara thjesht, prerëse dhe të sakta, dhe jo shumë të gjata.
Një tjetër gjë që ju duhet për të filluar fillestarët tuaj shumë herët është revizionizmi i Holokaustit. Linja juaj e Literaturës Bazë duhet të përmbajë të paktën një fletëpalosje kundër Holokaustit, si për shembull një koment të shpejtë mbi mashtrimin e Anne Frank. Hapi tjetër duhet të jetë A Did Six Million Really Die i Harwood? Mbani mend, i ashtuquajturi holokaust është themeli kryesor moral i mbetur i hebrenjve për legjitimimin e shkatërrimeve të tyre mbi shoqërinë dhe mizoritë e kryera.

nga Izraeli në Lindjen e Mesme. Bota është e tronditur dhe e zemëruar nga ajo që po bëjnë hebrenjtë, por vazhdon të pengohet për gënjeshtrën e shfarosjes, ulërimat e vazhdueshme dhe këputjet për tmerret e supozuara të Aushvicit, etj. hajdutët dhe gangsterët e vegjël. Bota po lodhet shumë nga hebreu dhe bagazhi i tij, dhe do të duhej shumë pak për të bindur komoditetin e kombeve që të shkelnin mbi këto insekte, pasi mashtrimi i Holokaustit të asgjësohet.

Studioni teknikat e "dëshmimit" dhe shpërndarjes së propagandës të grupeve të tilla si Dëshmitarët e Jehovait dhe Pentekostalistët. Mormonët e kanë të gjithë stërvitjen misionare deri në një art të shkëlqyer dhe taktikat e tyre do ta shpërblenin mirë studimin. Asnjëherë mos kini frikë të mësoni nga lëvizjet e tjera, krahu i djathtë apo i majtë. Mbani parasysh se çfarëdo rrugësh apo kanalesh komunikimi që përdorni me komunitetin tuaj lokal të Bardhë, armiku do të kërkojë të ndalojë dhe mbyllë. Keni në dispozicion plane alternative në mënyrë që kur

Machine Translated by Google

ZOG mbyll një formë të shpërndarjes së informacionit ose agitprop, ju mund të kaloni në një kanal tjetër pa asnjë ndërprerje.

Defunksionalizimi. **Nëse jeni mjaftueshëm aktiv, atëherë përfundimisht do të identifikoheni nga armiku dhe do të jeni në shënjestër për viktimizimin. Nga këndvështrimi i tyre është thelbësore që ju të bëheni një shembull për të frikësuar të bardhët e tjerë larg nga çdo përfshirje në politikën racore nacionaliste ose të tjera disidente. Në disa vende, nacional-socialistët ose nacionalistët racor të bardhë thjesht tërhiqen dhe shikohen lart. Në këtë vend, plani i lojës së armikut kërkon pak më shumë hollësi. Tipari më tinëzar i demokracisë është se ajo mban pretendimin e lirisë për të bardhët, ndërkohë që u mohon atyre lirinë dhe vetëvendosjen në fakt. Kjo i mban ata pak a shumë të kënaqur dhe mbi të gjitha i mban ata të punojnë, duke prodhuar pasurinë aktuale të shoqërisë dhe duke ruajtur sistemin në ekzistencë.**

Armiku përfundimisht mund t'ju mbyllë gjithashtu, ose sepse keni qenë aq budallenj sa të keni shkelur ligjin dhe t'i kontrolloni ata, ose përndryshe duke fabrikuar prova se keni kryer një krim dhe duke paguar një informator, me para ose me butësi. , për krimet e tij të ngrihej në një tribunë dëshmitari dhe të betohej për jetën tënde. Megjithatë, arma e tyre e parë dhe kryesore kundër disidencës politike të Bardhë është defunksionalizimi, futja në listën e zezë të racistëve të bardhë të njohur në një lokalitet dhe refuzimi për t'i lejuar ata të fitojnë jetesën dhe kështu të mbijetojnë në të ashtuquajturën shoqëri "legjitime".

80

Defunksionalizimi nuk është më aq efektiv sa ka qenë, sepse në shumë zona të Shteteve të Bashkuara ka mungesë të punës së tipit peon dhe një Bardhë me të vërtetë e vendosur gjithmonë mund të refuzojë të kthejë burgerët, të shtyjë fshesën ose në turnin e natës në Quik-Pik. Kjo nuk është shumë e dobishme nëse keni fituar 12,00 dollarë në orë si mekanik i aftë ose 16,00 dollarë në orë si hidraulik apo çfarëdo tjetër dhe ju duhet të zbrisni në pagën minimale në Burger King. Megjithatë, shkarravajtja e burgerëve është të paktën një punë. Në vitin 1977 1 u fut në listën e zezë në Raleigh nga ADL dhe bojkoti ishte aq total sa që nga atëherë deri në vitin 1981, kur u largova nga qyteti, punova gjithsej tre ditë në letër, legalisht. As për mungesë të p Kam paraqitur rreth 200 aplikime gjatë viteve 1977 dhe 1978 dhe në disa raste pothuajse u punësova derisa kontrolli im rutinë i kredisë para punësimit u kthye me "kontaktoni Goldstein's Fashion Outlets për referencë speciale". (Hebreu që drejtonte këtë zinxhir dyqanesh ishte kryetari i qarkut të LKD-së.) Pas kësaj nuk ishte e nevojshme të më defunksionalizonin, sepse isha gjatë gjithë kohës në gazeta dhe në çdo rast kisha hequr dorë nga përpjekjet.

Sot, nuk mendoj se do të ishte e mundur për ADL-në ta bënte këtë, sepse Raleigh është bërë aq i mërzitur sa mungesa e fuqisë punëtore ka arritur përmasa akute dhe bizneset e Raleigh kanë filluar të importojnë kinezë dhe sikë për të kthyer burgerët e tyre dhe për të kontrolluar arkat e tyre. . Supozimi im është se kur të shënjestrohem përsëri dhe të humbas punën time të tanishme, do të jem në gjendje të bëj breshëri fotografish ose të bëj diçka me pagën minimale, sepse bizneseve u mungon ndihma kompetente (dmth. White).

Machine Translated by Google

Kjo nuk vlen në të gjitha fushat, natyrisht. Gjithashtu, unë jam beqar (tani) dhe i lëvizshëm dhe mund të përballoj të rrit aksionet dhe të shkoj atje ku është puna. Për burrin e martuar me familje, hipotekë dhe rrënjë në komunitet, kërcënimi i defunksionalizimit është vdekjeprurës. Praktikisht nuk ka mundësi ligjore. Unë ende nuk kam dëgjuar për ndonjë nacionalist të bardhë kudo që të kundërshtojë me sukses një shkarkim të motivuar politikisht në gjykatë ose të marrë ndonjë lloj kompensimi, pa marrë parasysh të ri-punësohet. Defunksionalizimi është në fakt një kërcënim më i keq për ne sesa të inkuadrohemi për "krime" të rreme. Është më efektive, pasi një njeri që lufton për mbijetesë ekonomike vështirë se në asnjë rast mund të përfshihet në aktivitete të paautorizuara politike. Nga këndvështrimi i tyre është me kosto efektive dhe nuk i ekspozon ata ndaj të njëjtit rrezik që mund të bëjë fabrikimi i akuzave penale; "provat" false dhe dëshmitë e rreme kanë një zakon të keq për të ardhur pa ngjitur, ndonjëherë vite më pas, dhe këto incidente mund të jenë të turpshme për Yuppies me kostume tre-pjesëshe.

81

Ka disa mënyra në të cilat Sistemi i përcjell dëshirat e tij shefit tuaj në çështjen e punësimit tuaj të vazhdueshëm. Së pari, mediat e bëjnë këtë. Pasi të identifikoheni, emri, adresa dhe vendi i punës tuaj shpërndahen në të gjithë faqen e parë të gazetës lokale, në përgjithësi së bashku me një fotografi tuajën, e cila është rregulluar ose në disa raste për t'ju bërë të dukeni si i shëmtuar dhe budalla. dhe sa më të padëshirueshme.
Shpesh vetëm kjo është e mjaftueshme për të bërë mashtrimin: hyni në punë të nesërmen në mëngjes dhe ju pret një lapsus rozë. Mediat gjithashtu mund të përpiqen t'ju telefonojnë në punë, të vijnë për t'ju "intervistuar" në punë, duke u varur në parking duke ngacmuar kolegët tuaj me pyetje të çmendura. ("A e dinit se Bill Jones ishte një neo-nazist/klansman/ radikal i djathtë? A e dini se ai mbante një armë? A e dini se anëtarët e organizatës së tij u arrestuan nga FBI për komplot për të hedhur në erë shkollat fillore plot me pak fëmijë?")
Shumë pak biznese mund ta marrin këtë lloj trajtimi për një kohë të gjatë.

Nëse kjo nuk e bën atë, hapi tjetër është përgjithësisht një vizitë nga FBI e lagjes tuaj miqësore. Eshtë e panevojshme të thuhet, ata thjesht nuk mund ta përshtatnin atë në oraret e tyre të ngjeshur për t'ju bërë "pyetjet e tyre rutinë" në shtëpi ose gjatë fundjavës dhe thjesht duhej të vinin dhe t'ju shihnin në punë me makinën e tyre. Një truk i preferuar është t'ju intervistojë në prani të mbikëqyrësit ose shefit tuaj, "vetëm që ai të dijë se gjithçka është në rregull". Pyetjet e tyre më pas kanë të bëjnë me armët, bombat, lidhjet tuaja me elementë të vërtetë ose të supozuar kriminalë, njohjen tuaj me nacionalistë të tjerë racialë të cilët janë dënuar me të drejtë ose pa të drejtë për akte të dhunshme të paligjshme, etj. Ata do të përmendin gjithashtu mundësinë pa dyshim real që ju dhe juaj vendi i punës mund të jetë viktimë e sulmeve me armë ose zjarrvënie nga e majta ose JDL. Në momentin që ata largohen, shefi juaj ka një rast të meemes që bërtasin dhe ditët tuaja si punonjës atje janë të numëruara.

Në rast të dështimit të kësaj, ka gjithmonë presion ekstra-ligjor nga ADL ose e majta e dhunshme radikale. Punëdhënësit tuaj do t'i bëhet e qartë se për sa kohë që ai ju mban, nuk do të marrë disa kontrata dhe klientë si deri më tani, ose ndonjëherë do t'i ofrohet një klient veçanërisht i madh ose një kontratë kumbulle nëse ju pushon. Ai mund ta gjejë veten papritmas të paaftë për të marrë furnizime të një lënde të parë të rëndësishme ose një artikull që biznesi duhet të ketë për të funksionuar. Klientët e tij të rregullt do të kthehen papritmas diku tjetër për porositë e tyre. Ai

Machine Translated by Google

befas do ta gjejë veten subjekt i kontrolleve tatimore të shitjeve dhe hetimeve të IRS. Ai do ta gjejë kredinë e tij me furnitorët e prerë dhe paratë në kokën e fuçisë që kërkohen për çdo blerje, një bazë mbi të cilën shumë pak biznese në ditët e sotme munden

veprojnë. Çdo ditë ai do të marrë mesazhin se një nga punonjësit e tij nuk është padyshim kosher. Ky lloj presioni delikat është ajo në të cilën judenjtë shkëlqejnë, teknika që ata e kanë zhvilluar dhe rafinuar për mijëra vjet, që kur Jozefi pushtoi tregun egjiptian të drithit dhe Jehudi zbuloi se marrja e një "prerjeje" të punës së johebrenjve ishte shumë më e lehtë. dhe fitimprurëse sesa të punosh. Paraja është një mjet, por mund të jetë gjithashtu një instrument që hebreu e luan si virtuoz kur e ka mendjen. Është e vetmja gjë në të cilën ata janë vërtet të mirë.

Nëse shefi juaj nuk është një burrë (ose grua) me karakter vërtet të jashtëzakonshëm, ai nuk do të jetë në gjendje ta përballojë këtë simfoni të siklave për një kohë të gjatë. Megjithatë, ka shigjeta të tjera në kukurën e armikut për të gjuajtur në pagën tuaj. Kur ultra-e majta ose JDL hyn në veprim, gjërat mund të bëhen shumë të leshta. Ata mund të tërheqin vendin tuaj të punës, duke rezultuar në një vëmendje të pafavorshme mediatike. Ata mund të godasin me gurë ose të presin gomat e automjeteve të dorëzimit të kompanisë suaj. Ata mund të thyejnë dritaret në fabrikë ose zyrë. Ata mund t'ju sulmojnë jashtë vendit tuaj të punës ose mund t'ju djegin makinën në parking. Ata mund të godasin me bomba në dyqanin ose sallën e ekspozitës tuaj në mes të natës, ose të qëllojnë nga makina me shpejtësi. Të gjitha këto gjëra më kanë ndodhur mua ose njerëzve që kam njohur dhe së bashku ato formojnë një model frikësimi dhe ngacmimi

Një grup tjetër problemesh që mund të keni në vendin e punës nuk do të vijnë nga të huajt, por nga veprimet afirmative të zezakëve dhe spikave, dhe në disa raste të kuqve nëse jeni në një fabrikë ose instalim të madh. Nëse punoni në një fabrikë të sindikatave, ata mund të kërcënojnë të hyjnë në grevë nëse nuk ju pushojnë nga puna. (Kështu më nxorën nga shtëpia konvaleshente Hillhaven në Raleigh, në gusht të vitit 1977. Stafi zezak i infermierisë dhe kuzhinës kërcënoi të dilja jashtë dhe unë u pushova brenda një ore.) Nëse ka ndonjë infiltrim komunist në katin e dyqanit tuaj, ju mund të të sulmohen në qoshe të errëta, gomat e makinës suaj do të shkurtohen ose rezervuari juaj i gazit do të sheqeroset, etj. (Një sekret i vogël tregtar: mbani gjithmonë një bravë në kapakun tuaj të gazit dhe nëse është e mundur edhe në kapuçin tuaj. Ata duan të hedhin plehra

Kundërshtimi i defunksionalizimit. Fillimisht, mbani në mend se, si gjithmonë, presioni ndaj të cilit ju nënshtroheni në punë do të jetë në përpjesëtim të drejtë me nivelin e aktivitetit të hapur në të cilin jeni të angazhuar. Shumë njerëz që e lexojnë këtë do të thonë: "Ferrin, të gjithë ku Unë punoj e di se si ndihem për zezakët dhe hebrenjtë dhe kurrë nuk kam pasur ndonjë telash të tillë siç përshkruani ju!" Ndoshta jo, por do të vë bast që ata që e bëjnë këtë pretendim nuk kanë qenë aktivë përtej një niveli të caktuar. E tentuar apo aktuale

defunksionalizimi është, në një farë mënyre, një lloj komplimenti me dorën e pasme. Ata nuk vijnë pas jush nëse nuk i keni bërë të tronditur.

Machine Translated by Google

Nëse shefi juaj nuk është i bardhë ose hebre, atëherë keni probleme dhe ndoshta nuk do të qëndroni shumë gjatë pasi të identifikoheni dhe të viheni në shënjestër. Megjithatë, nëse ai është i bardhë, përpiquni të kultivoni një marrëdhënie të mirë me të. Bëje që ai të të pëlqejë dhe të të respektojë si person. Tregoni me kujdes pikëpamjet e tij politike dhe racore. Nëse dhe kur koha të duket e pjekur, bëjini të ditur se të paktën jeni përfshirë periferikisht me një grup të tillë, mos lejoni që mediat ta kapin në befasi kur i telefonojnë në shtëpinë e tij në orën dhjetë të natës. dhe pyeteni atë: "A e dinit se drejtuesi juaj Jim Johnson është një ekstremist i dhunshëm racist?" Nëse e keni përgatitur dhe paralajmëruar në mënyrë adekuate, ai mund të thotë diçka tjetër përveç "duuuuh hë?" Nëse nuk i keni dhënë ndonjë paralajmërim, atëherë kur jashtëqitja godet tehet rrotulluese, ai mund të ndiejë se ju e keni tradhtuar dhe e keni lënë të rrijë të thahet, të prekshëm dhe të kthehet ngadalë nga era. Megjithatë, duhet të përmend se nëse shefi juaj tregon ndonjë shenjë të pikëpamjeve të majta ose liberale ose thjesht marrëzi mashtruese (jo një karakteristikë e pazakontë midis klasës sonë menaxheriale të Parimit Peter), atëherë duhet ta lini atë. Mos kërkoni telashe para se të fillojnë.

Kur të pushoni nga puna, mos lejoni që t'ju kapë me këmbë të sheshtë. Duhet ta kishit ditur se do të vinte përfundimisht dhe duhet të përgatiteni për të. Nëse është e mundur, përpiquni të keni një rezervë financiare për t'u rikthyer, një llogari kursimi të fshehur diku që përmban të paktën rrogën neto të tre muajve, më shumë nëse është e mundur. E di që është e vështirë të bësh në këto kohë dhe është pothuajse e pamundur ta bësh kur je politikisht aktiv dhe Lëvizja po gllabëron të ardhurat e tua të disponueshme si një gropë pa fund. Përpiquni ta bëni këtë gjatë Fazës së Parë, fazës fillestare të rekrutimit dhe përgatitjes.

Mbani gjithmonë një sy për mundësitë e punësimit dhe burimet e të ardhurave shtesë. Edhe nëse nuk keni kohë tani, dorëzojini ato për referencë në të ardhmen. Një biznes me porosi me postë ose një biznes këshillimi është më i miri, sepse kjo do të thotë që nuk vareni nga lokaliteti juaj i afërt gjeografik për të ardhurat tuaja. Kjo e bën shumë të vështirë për armikun të gjejë dhe të mbysë të gjitha burimet tuaja të të ardhurave, megjithëse ato mund të ushtrojnë presion mbi mediat me të cilat reklamoni që të mos mbajnë reklamat tuaja, të përpiqen t'ju arrestojnë për "mashtrim me postë" nëse dokumentet tuaja nuk janë". t 100% në katror, të ngacmon me urdhëresa lokale, etj. Një lloj industrie vilash është gjithashtu shumë e mirë, duke bërë dhe shitur çupa të vogla për turistët ose duke i rrahur me postë. Nëse keni akses në disa tokë bujqësore, madje edhe në një kopsht mjaft të madh, mund të rritni perime dhe fruta për shitje në tregjet e fermerëve dhe tregjet e ple

tregtar, duke blerë dhe shitur çdo gjë dhe gjithçka në tregjet e pleshtave ose derë më derë. (Mos e trokisni, kështu e filluan shumica e hebrenjve.)

Eshtë e panevojshme të thuhet se vendet e punës dhe burimet e të ardhurave të nacionalistëve racialë të bardhë janë një element kryesor që armiku kërkon të konstatojë. Të gjitha informacionet që kanë të bëjnë me gjendjen ekonomike të juve dhe të shokëve tuaj të bardhë duhet të trajtohen me masat më të larta të sigurisë dhe kushdo që duket tepër i interesuar për të gjetur se ku punon të gjithë duhet të konsiderohet me dyshim.

Machine Translated by Google

Kooperativat e Bardha. **Një nga idetë që kam dashur gjithmonë të provoj është ajo e formimit të kooperativave ekonomike të Bardha për të ndihmuar në mirëmbajtjen e njerëzve tanë, për të ndihmuar familjet e tyre t'ia dalin ekonomikisht në këto kohë të vështira dhe mbi të gjitha, për të mbrojtur njerëzit tanë kundër efekteve shkatërruese të defunksionalizimit. dhe sulmi ekonomik judaik. Ideja është që të gjithë në një grup të bashkohen së bashku dhe të bien dakord të ofrojnë mallra dhe shërbime të caktuara për anëtarët e tjerë të grupit pa pagesë. Një ose dy ofrojnë riparime të automjeteve dhe mirëmbajtje rutinë vetëm për koston e pjesëve. Fermerët dhe kopshtarët ofrojnë fruta dhe perime. Pronarët e dyqaneve dhe shitësit me pakicë ofrojnë mallra me kosto me shumicë. Anëtarët futen në grupe parash për të blerë shumë kuti të mëdha mallrash të konservuara, detergjente, mallra shtëpiake, letër higjienike, çfarëdo dhe blerja masive që rezulton shpërndahet në mënyrë të barabartë midis pjesëmarrësve. Anëtarët hyjnë për të blerë artikuj të përbashkët harduerësh, pajisjesh, kositëse lëndinë, vegla, etj, të cilat më pas ndahen. Një bibliotekë e përbashkët me libra dhe materiale të tjera është krijuar për qëllime kërkimore, edukimi dhe propagande.**

Krijimi i kooperativave ekonomike të Bardha duhet të jetë një pikë kryesore urgjente për Lëvizjen. Tashmë ka disa kooperativa rudimentare dhe sipërmarrje të ngjashme në funksion, kryesisht në Bregun Perëndimor dhe kryesisht të drejtuara nga Identity dhe grupe të tjera në të djathtën fetare. Është një ide që duhet të miratohet shumë më gjerë se sa është. Hapat e ardhshëm të mëdhenj përgjatë kësaj linje do të përfshijnë jo vetëm ofrimin e mallrave dhe shërbimeve për njerëzit tanë, por vende pune për njerëzit tanë, dhe më pas, ofrimin e mallrave dhe shërbimeve dhe më në fund punë për të bardhët brenda komunitetit në përgjithësi.

Nëse një lëvizje bashkëpunuese e Bardhë mund të fillojë ndonjëherë, ne mund të minojmë mbytjen më vdekjeprurëse të armikut: domosdoshmërinë për t'i shitur aftësitë dhe punën tonë Sistemit për të mbijetuar! Përmbysja e kësaj metode të hekurt të kontrollit të mospajtimit të Bardhë do të jetë një fitore me përmasa tronditëse.

DHUNA E ARMIKUT

Nëse jeni në çfarëdo mënyre politikisht aktiv dhe qëndroni me të, përfundimisht do të sulmoheni fizikisht nga armiku. Objekti i këtyre sulmeve nuk është aq shumë për t'ju lënduar si individ, por, edhe një herë, për t'ju bërë një shembull për të trembur të bardhët e tjerë dhe për t'i penguar ata të ju mbështesin. Në këtë, në përgjithësi është një taktikë e suksesshme, kam frikë, kryesisht për shkak të keqinterpretimeve mediatike të këtyre incidenteve.

Në fakt, njerëzit tanë përgjithësisht bëjnë mjaft mirë kundër sulmuesve fizikë. Duhet të kihet parasysh se shumë sulme konsistojnë në një goditje të vetme ose goditje me armë dhe janë inskenuar rreptësisht për mediat në mënyrë që fotografia e racistit të Bardhë të shfaqet në gazeta duke marrë një goditje, duke mos dhënë kurrë një në këmbim. Sulmuesit ose ju godasin ose ju rrahin me çorap ndërsa kamerat klikojnë dhe më pas ikin me shpejtësi, ose përndryshe ata kapen menjëherë nga policia që rri pezull përpara se të mund të futeni në to dhe të largohen me nxitim në shtëpinë e stacionit ku do të paguajnë një gjobë konfiskimi prej 10 dollarësh dhe kthehuni në një ovacion në këmbë në sinagogë ose në klasën e ngritjes së vetëdijes feministe.

Machine Translated by Google

Megjithatë, në një luftë të vërtetë të zvarritjes, ne kemi bërë disa dëme të vërteta, veçanërisht kur kemi qenë në gjendje të kapim Ligën frikacake dhe të neveritshme të Mbrojtjes Hebraike. Hebët e JDL kanë shkuar në spital me koka të thyera dhe kocka të thyera të të gjitha llojeve, dhe
përgjithësisht pas një goditjeje të mirë ata mësojnë se cilat nga njësitë tona të aktivitetit të lënë vetëm. Në mënyrë domethënëse, ata ende nuk na shqetësojnë këtu në Karolinën e Veriut. Ne djemtë jugorë me ngjitëset e parakolpit të flamurit të Konfederatës dhe raftet e pushkëve në kamionët tanë janë një kundërshtar shumë i frikshëm për djemtë Yeshiva me fytyrë puçrrash nga Bruklini. Ata preferojnë tetëdhjetë vjeçarët evropiano-lindorë me bastunë të bardhë dhe aparate dëgjimi si objektiva të përshtatshëm për barzelin e tyre të lavdëruar

E vetmja herë që ndonjë nga njerëzit tanë është lënduar seriozisht, qoftë nga JDL ose nga komunistët, është kur ne kemi qenë më të shumtë në numër nga shanset absolutisht marramendëse. Në përballjen time të parë të madhe me JDL, në Parkun Lafayette, tetë nacional-socialistë u
përballën me pesëdhjetë goditje të mira me shkopinj dhe shkatërruan disa nga hundët e tyre mjaft mirë. Kjo është kryesisht për shkak të shfaqjes së çuditshme që "trupat" e Lidhjes së Mbrojtjes Hebraike kanë bërë në konfrontime fizike me njerëzit tanë dhe me 85

arabë dhe rusë të ndryshëm që JDL ka kaluar në bombardime, vandalizëm dhe zjarrvënie. Në këtë mënyrë ata në fakt u kanë shkaktuar disa dëme shumë serioze arabëve, sovjetikëve dhe evropianëve të moshuar të Evropës Lindore, duke përfshirë gjymtimin dhe vrasjen mizore të neveritshme, revoltuese të Tscherim Soobzokov.

Shumë sulme të armikut do të ndodhin në lidhje me paraqitjet në media nacionaliste racore të Bardhë. Në kohët e vjetra, ata organizonin ndonjëherë sulme në demonstratat publike, duke i kthyer ato në "festa rock" ku një grusht të vogël njerëzish tanë goditeshin me objekte fluturuese nga hebrenjtë ose Reds-a-turma. Ju nuk duhet të angazhoheni në këtë lloj aktiviteti të pakuptimtë, kështu që unë nuk do të hyj në këtë. Megjithatë, ndonjëherë mund të gjykohen të nevojshme daljet në media dhe do të sulmoheni brenda apo jashtë studios televizive, konferencës për shtyp, çfarëdo qoftë. Elementi kryesor këtu është se prania juaj në një farë mënyre do të jetë njoftuar paraprakisht, kështu që armiku e di se ju do të jeni në një vend të caktuar në një kohë të caktuar.

Një vend tjetër ku duhet të jeni në roje janë sallat e gjyqit, kur keni të bëni me ndonjë seancë dëgjimore ose rep të Mickey Mouse dhe përsëri ata e dinë se kur dhe ku do të jeni. Një këshillë: shpesh njerëzit e medias, edhe kur u kërkohet të mbajnë të fshehtë paraqitjen tuaj në një talk show ose intervistë, do të telefonojnë qëllimisht Reds ose JDL dhe do t'i informojnë se do të vini, ose për të organizuar një konfrontim për kamerat e tyre ose ndryshe. për arsye thjesht ideologjike, duke shpresuar se do të plagohesh ose do të vritesh. Nuk mund të theksoj fort se personeli i medias është armiq dhe duhet të trajtohet si i tillë. Fjala e tyre nuk është e denjë për besim dhe versioni i tyre për "dukuri të dhimbshme" nuk meriton besim.

Machine Translated by Google

Sa herë që jeni në një situatë të tillë, merrni me vete sa më shumë miq dhe shokë, jo vetëm si luftëtarë, por edhe si dëshmitarë. Nëse zbulon se nuk mund të marrësh askënd që të shkojë me ty, atëherë këta njerëz janë dëshpëruar dhe ju duhet të gjeni një grup të ri miqsh dhe shokësh. Ekspozimi i qëllimshëm ndaj identifikimit dhe hakmarrjes përmes "mitingjeve" budallaqe publike është një gjë: të lejosh një vëlla të hyjë vetëm në një pritë armiku është një tjetër gjë. Nëse nuk mund t'i bëni njerëzit tuaj të rrezikojnë disa grushta, nuk do të jeni në gjendje t'i bëni ata të rrezikojnë ndonjë gjë më të madhe. Mundeni dhe filloni nga e para. Në këtë, JDL-ja dhe komunistët kryejnë një funksion të vlefshëm duke na ndihmuar të largojmë Nellitë Nervoze dhe hobiistët poltronik. (Nuk kam nevojë të shtoj se asnjë shok apo përkrahës i shtatëdhjetë e pesë vjetëve që nuk pranon t'i kushtohet stigmë

shkoni në një detyrë të tillë përcjelljeje, as nuk duhet të merrni shoqe të moshuara ose femra në vrapime të tilla.)

Sa herë që besoni se ekziston rreziku i një sulmi armik në çdo lloj funksioni, detyra juaj kërkon që të merrni pjesë, shikoni makinën tuaj. Ata pëlqejnë të presin gomat dhe të thyejnë xhamin e përparmë. Lini një roje në makinën tuaj, ose më mirë akoma, merrni dy makina në rast se njëra goditet. Nëse është e mundur, merrni mjaft burra për të organizuar festa skauting, së bashku me radio radiofonike për komunikim. Nëse keni një HO ose zyrë me një stacion bazë CB, mbani kontakt me CB-në tuaj. Sa herë që të mundeni, vëzhgoni zonën paraprakisht. Vini re hyrjet dhe daljet në studio ose auditor, shtrirjen e ndërtesës. Njihuni me masat paraprake të sigurisë që mund të ofrojnë hostet tuaj. Tregojuni atyre qartë paraprakisht se mund të ketë telashe dhe nuk do të ikni prej tyre nëse ka; Mendimi i një dëmi prej njëqind mijë dollarësh në pajisjet e tyre të studios së teknologjisë së lartë ose paditë nga kalimtarët që lëndohen mund t'i përqendrojë mendjet e tyre mrekullisht.

Vendoseni veten në pozicionin e komandantit të armikut. Si do ta sulmonit grupin tuaj apo një grup të ngjashëm nëse situata do të ndryshonte? Ku do ta parkonit transportin tuaj? Si do të hynit në ndërtesë? Si do ta kalonit sigurinë e uzinës ose alarmet? Çfarë lloj arme do të sillnit dhe çfarë lloj efekti propagandistik do të synonit? Kjo është praktikë e mirë, vëllezër, sepse një ditë situata do të përmbyset dhe ne do t'u japim këtyre plehrave një shije të ilaçit të tyre.

Sulmi. **Është përvoja ime që një sulm aktual pothuajse kurrë nuk vjen plotësisht pa paralajmërim. Ata mund t'ju telefonojnë në telefon dhe t'ju kërcënojnë disa ditë më parë, nëse e dinë se ku do të jeni kaq shumë përpara. Ju ndoshta do të jeni në gjendje t'i dalloni ato duke u bluar kudo që të jetë kur të tërhiqeni në parking ose rrugë aty pranë. Një taktikë standarde e shumicës së fraksioneve të armikut duket të jetë paraqitja në studio televizive ose kudo rreth gjysmë ore më herët. Ju mund të pengoni një sulm ndërsa hyni duke u ngritur vetë një orë më herët, duke fituar pranim dhe duke u ulur me partinë tuaj në një dhomë pritjeje ose kafene duke gjuajtur erën. Atëherë ju duhet të shqetësoheni vetëm për daljen.**

Nëse jeni duke shkuar në një talk show, duhet të jeni vigjilent dhe të përgatitur për të mbrojtur veten edhe kur jeni ulur, gjoja të qetë, duke folur me drejtuesin ose panelin ose çfarëdo tjetër.

Machine Translated by Google

Disa grupe do të depërtojnë në audiencën e studios dhe më pas do të sulmojnë skenën me një sinjal të paracaktuar. Shoqëruesit tuaj duhet të jenë gjithmonë në krahë, të gatshëm për të kërcyer përpara dhe për të hyrë brenda.

Me përfundimin e biznesit tuaj, ju duhet të largoheni nga ndërtesa në një rrugë të paracaktuar në mënyrë që të mund të takoheni me transportin tuaj sa më shpejt të jetë e mundur dhe të largoheni nga zona. ***Kurrë, kurrë mos rri në afërsi, pasi të keni bërë regjistrimin ose fjalimin ose çfarëdo gjëje që jeni duke bërë atje.***

Kur armiku ju vështron, sulmi në përgjithësi do të fillojë me shumë ulërima, fjalë të ndyra që thërrasin me emra dhe gëlltitje, më tepër si fiset primitive në Guinenë e Re që bëjnë vrapime rituale me shtizat e tyre ose një gorillë që i rrah gjoksin. (Ngjashmëritë ndonjëherë janë më se të rastësishme.) Ju do të vini re se armiqtë tanë racor në përgjithësi shfaqin një mungesë të dukshme imagjinate, duke ju referuar me një nga tre fjalët e turpshme, fjalën "f", "mf" një dhe " s" fjalë, në një farë kombinimi me fjalën "bastard".
(Si etomologjik mënjanë, vini re kontrastin midis varfërisë së fjalorit keqdashës të hebrenjve dhe të kuqve në krahasim me nomenklaturën tonë të pasur për ta. Unë kam numëruar një duzinë termash nënçmues që ne të bardhët përdorim për "komunist", të paktën dy duzina për "Hebre" dhe mbi njëqind për "zezak." Por unë devijoj.)

Abuzimi verbal në përgjithësi do të pasohet nga hedhja e sendeve nëse jeni në natyrë dhe ata kanë vend për ta bërë këtë, duke përfshirë gurë, shishe, tulla, vezë, fruta të kalbura, tullumbace plot me urinë, thasë me feçe, etj. Obsesioni hebre me ekskretimin dhe mbetjet trupore hyn në lojë të plotë këtu.) Ndonjëherë kjo është gjithçka që duhet për të përmbushur objektivat e tyre. Nëse ka policë të pranishëm, ata mund të hyjnë brenda, ta shpallin ngjarjen një "trazira" dhe të kthehen mbrapa ose të arrestojnë të bardhët, ndërsa lejojnë të kuqtë ose hebrenjtë të largohen të papenguar. Armiku atëherë mund të pretendojë një "fitore" ku "indinjata e popullit i ndaloi fashistët të flisnin" ose çfarëdo tjetër. (Ata do ta bëjnë këtë në çdo rast. Të kuqtë nuk mposhten kurrë në faqet e leckave të tyre, ose nëse rrahin dërrmues, viktimat e tyre bëhen "dëshmorë të lavdishëm". Në fakt nuk është një teknikë e keqe propagande dhe që ne mund ta imitojmë fare mirë.)

Nëse jeni të vërtetë të sulmuar, mos e humbni qetësinë tuaj. Duhet të kishit përgatitur për eventualitetin dhe të organizonit reagimin tuaj me shoqërimin tuaj. Një pjesë e trajnimit tuaj, i cili duhet të jetë i vazhdueshëm gjatë tre fazave të para organizative, duhet të jetë arti dhe shkenca për të mbrojtur veten dhe për të shkaktuar sa më shumë dëme që të jetë e mundur me duart tuaja. Ju duhet të dini se si t'i përballoni goditjet me armë në mënyrë që armët të devijohen dhe të mos ju godasin krahun ose fytyrën, si t'i ndani thikat dhe shishet e thyera, etj. Asnjëherë mos mbani armë në ndonjë konfrontim të mundshëm ose do të arrestoheni dhe Sistemi do t'ju mbajë në dorë për një kohë të gjatë, të gjatë. Një përjashtim i rastësishëm për

Machine Translated by Google

kjo është Mace ose diçka e ngjashme, ku substanca të tilla janë të ligjshme në bazë të ligjit të shtetit në fillim, dhe madje edhe atëherë mund të jenë të çuditshme. Kur sulmoheni, gjithmonë do të jeni më të shumtë në numër nga një raport shumë i madh. Në të vërtetë, unë kurrë nuk kam njohur ndonjë sulm kundër ndonjërit prej njerëzve tanë ndaj ndonjë gjëje që nga distanca i ngjan gjasave të barabarta. Unë kam qenë në një lloj politike alternative të një lloji tani për gati njëzet vjet, dhe me të vërtetë mund të them se kurrë, as një herë në gjithë atë kohë, nuk kam dëgjuar ndonjëherë për një hebre, një komunist apo edhe gomar të bardhë Yahoo që ofrohen për të luftuar ndonjë Klan. ose grup nacional-socialist mbi bazën një me një. Kjo thotë diçka për ne dhe diçka

Nëse ju rrëzojnë, mos u përpiqni të ngriheni në fillim sepse kjo ju ekspozon; ata po e presin dhe do të të godasin në zorrë, në ijë dhe në kokë me çizme. Nëse qëndroni poshtë, ata ose do të tërhiqen ose ka më shumë të ngjarë të provojnë çizmin gjithsesi. Përkuluni, mbroni kokën dhe ijën tuaj, por mbajini sytë hapur sa më mirë që mundeni. Kur njëri prej tyre afrohet shumë për t'ju shkelmuar, kapeni kyçin e këmbës së tij duke përdorur të dyja duart dhe përdridheni fort! Kjo do t'i thyejë ose dislokojë kyçin e këmbës dhe më e rëndësishmja, do ta ulë atë në mënyrë që ta tërheqni pranë vetes dhe ta përdorni si mburojë. Nëse ka një mur diku afër fare, rrotullohu tek ai dhe mbaje atë hebe ose komi, duke e përdorur atë si mburojë kundër çizmeve të të tjerëve. Një mbajtje e mirë është një dorë në fytin e tij, një tjetër në bigëzim të tij dhe dhëmbët tuaj të zhytur në diçka mishi në fytyrën e tij për një masë të mirë. Ai mund të bëjë të njëjtën gjë me ty, por ti je i bardhë dhe kështu e merr dhimbjen dhe e mban. Ecni lart, me shpinën pas murit, më pas hidheni fort në armikun e mullirit, djathtas ose majtas, ndërsa ju kërceni dhe hidhni një tjetër në drejtim të kundërt.

Tani, ka një gjë për të cilën duhet të vendosni si çështje e politikës së fortë përpara se të hyni në ndonjë situatë të mundshme konfrontuese. Nëse një armik ju sulmon, ju sulmon fizikisht në një përpjekje për t'ju mohuar të drejtat tuaja sipas Kushtetutës së Shteteve të Bashkuara, atëherë ai është në gabim pavarësisht nga fakti se ju me siguri do të bini. Ju duhet të përcaktoni, absolutisht, se kjo është diçka që nuk do ta toleroni dhe duhet t'i bëni të ditur armikut që në asnjë mënyrë të paqartë, duke i folur në të vetmen gjuhë që ai kupton, forcën brutale. Nëse ai është komunist, atëherë ai tashmë adhuron forcën lakuriq si ideologji në çdo rast. Nëse ai është çifut, atëherë ai instinktivisht e di nga mijëra vjet memorie racore kur ngjallet goy. Winston Churchill tha se hebreu është gjithmonë ose në fyt ose në këmbët tuaja, dhe ai e di se kur duhet të ndryshojë qëndrim.

Nëse, gjatë një konfrontimi të nisur nga armiku, ju kapni një çifut ose një komunist, *lëndoje atë. Lëndoi atë keq.* Bëjeni atë të rrjedh gjak. Thyej kockat e tij. Bëje fytyrën e tij të duket si diçka që dikush e porosit në një restorant meksikan. Studioni me kujdes dhe stërviteni veten në artin e bërjes së rrëmujës së trupit të njeriut. I këputni daullet e veshit. Shkëputni dhëmbët e tij. Shtrydhni hundën e tij në një masë gome. Vendoseni atë në paterica nëse mundeni, ose më mirë akoma, në një karrige me rrota. Mos e vrit nëse mund ta ndihmosh. Ju nuk doni t'i jepni armikut një dëshmor, ju doni t'i jepni atij një shembull të gjallë e të gjakosur se çfarë do të ndodhë me njerëzit që përpiqen t'u mohojnë me forcë amerikanëve të bardhë të drejtat e tyre në tokën e tyre për të cilën kanë luftuar dhe punuar të parët e tyre.

Machine Translated by Google

Ju ndoshta do të keni njëfarë telashe për këtë, në varësi të rrethanave, por diçka absolutisht jetike është në rrezik këtu dhe ia vlen të rrezikoni.
Këto grupe terroriste të krahut të majtë dhe sionist janë një pjesë e rëndësishme e strategjisë së armikut. Ata janë shkop ashtu si televizorët me ngjyra dhe RV-të dhe videolojërat janë karrota.
Qëllimi i tyre është të shtypin disidencën e Bardhë me forcë nëse gjithçka tjetër dështon, prandaj shteti i lejon ata të ekzistojnë dhe në disa raste të lulëzojnë, duke i arrestuar ata vetëm kur të dalin plotësisht jashtë kontrollit. Takimi dhe mposhtja e këtij lloj huliganizmi është një nga sprovat dhe pengesat e shumta që partia revolucionare e Bardhë do të duhet të përballet dhe të kapërcejë. Është një pjesë e pashmangshme e përparimit të lëvizjes sonë. Është më mirë të përballemi dhe të zgjidhet herët përpara se të na duhet të luftojmë me formacionet vërtet të mëdha të armikut.

Nuk po vij me këtë retorikë të viteve 1930 "betejë për rrugët" që dëgjojmë herë pas here nga nazistët e Hollivudit dhe të tilla. Rrugët nuk janë të neve apo të të kuqve, janë të Sistemit. Por ne nuk mund të funksionojmë nëse duhet të mashtrojmë vazhdimisht me këta JDL dhe idiotë të majtë. Në asnjë rrethanë nuk duhet t'i lejojmë ata të vonojnë ose të shmangin përparimin tonë. Ne duhet t'u mësojmë atyre pa mëdyshje se nëse përpiqen të ndërhyjnë me ne, do të lëndohen dhe se në këtë rast ne nuk kemi frikë të bëjmë atë që duhet bërë, pavarësisht nga mbrojtësit e tyre të Big Brother. Shumë pak nga këta mashtrues besojnë në Marksizëm ose Kahane ose çfarëdo që të jetë e mjaftueshme për të pësuar dhimbje dhe lëndime të caktuara.

Një sugjerim i fundit për sulmin e bandës: kur hyni në një situatë konfrontuese, vishni gjithmonë një copcop ose mbrojtës atletik. Armiqtë tanë janë shumë të prirur ndaj goditjeve të ulëta.

Të paketosh apo të mos paketosh? **Në një fazë do t'ju duhet të vendosni për një politikë, qoftë personalisht ose brenda njësisë suaj të aktivitetit, se kur dhe ku dhe në çfarë rrethanash ju dhe shokët tuaj**

do të mbajë një armë. Kjo është një zonë shumë gri dhe nuk mund të jap asnjë këshillë të prerë dhe të tharë.

Nga njëra anë, unë jam shpëtuar nga sulmi i dhunshëm në disa raste nga prania e një arme zjarri ndaj personit tim. E di shumë mirë se një nga arsyet që asnjë nga funksionet tona të Karolinës së Veriut në pronën private nuk u sulmua ndonjëherë ishte prania e armëve dhe gatishmëria jonë e njohur për t'i përdorur ato. Nga ana tjetër, shfaqja e tepërt e armatimit e bën ZOG-në shumë, shumë nervoz dhe sipas mendimit tim tenton të ulë nxehtësinë e panevojshme dhe të parakohshme. Më kujtohet gjithashtu një rast kur m'u desh të ndaloja një nga burrat e mi që të vriste një zezak me kokë në parkingun e një dyqani komoditeti, diçka që do të kishte marrë rreth katërmbëdhjetë njerëz, duke përfshirë edhe veten time, të gjykuar për një lloj "komploti ." Nga njëra anë, armët janë të nevojshme për mbrojtjen e shtëpisë në rrjedhën e zakonshme të jetës së përditshme këtu në këto shtete hebraike, duke pasur parasysh praninë e zezakëve në shoqërinë tonë dhe refuzimin e regjimit për t'i kontrolluar apo disiplinuar në çfarëdo mënyre. Nga ana tjetër, policët mund të të ndëshkojnë në një natë të errët, të të shpërthejnë, të fusin armën e makinës në dorën tënde të vdekur dhe më pas të thonë: "E, unë e tërhoqa atë për një shkelje të trafikut dhe ai më tërhoqi një armë. !"

Machine Translated by Google

Këshilla ime e përgjithshme do të ishte: mbani një armë në çdo situatë ku mund të ketë një kërcënim aktual për jetën dhe gjymtyrët. Përndryshe mos e rrezikoni. Është me të vërtetë një linjë e mirë dhe këtu ka vend për debat dhe gjerësi të gjerë për fleksibilitet. Kini kujdes, megjithatë. Sapo plumbi të largohet nga tyta e një arme, ai nuk mund të kthehet më kurrë. Pasi të keni qëlluar dikë, qoftë edhe në vetëmbrojtje, jeni në një botë krejtësisht të re rreziku dhe telashe përtej besimit. Një armë është si zjarri - mund të të shpëtojë jetën, ose mund ta shkatërrojë atë. Carlyle shkroi se baruti i bën të gjithë njerëzit shtatlartë; ajo jep një ndjenjë mashtruese të fuqisë. Më pëlqejnë armët, për të njëjtat arsye që njoh varësinë e tyre të rrezikshme joshëse. Zoti e krijoi njeriun, por kolonel Colt e bëri të barabartë. Është një ndjenjë e mirë të dish se .44 në dorë të bën të aftë të nxjerrësh zezakun më të madh në vijën sulmuese të Çikagos, i bën njerëzit të dëgjojnë atë që ke për të thënë, i bën njerëzit të kenë frikë nga ty. Mos lejoni që

Armët janë një mjet në këtë revolucion, as më shumë, as më pak. Ne do t'i marrim ato kur të kemi nevojë t'i përdorim dhe do t'i përdorim ashtu siç e kërkon situata, por nuk shoh asnjë kuptim të ngarkojmë me të gjitha llojet e armatimeve dhe municioneve që nuk do të gjuhen kurrë kundër armikut. As nuk ka nevojë për të shkelur ligjin dhe për të marrë mitralozë, granata, raketahedhës dhe gjithë këtë rrëmujë. Unë kam shërbyer në ushtri dhe mund t'ju them se, nëse nuk jeni të trajnuar siç duhet në përdorimin e automatikëve

armët, një mitraloz është më i rrezikshëm për ju sesa për këdo me të cilin mund të ngatërroni. Për mbrojtjen e shtëpisë gjithçka që ju nevojitet është një armë gjahu me dymbëdhjetë matës; në çdo situatë nëntokësore me dhjetë minuta dhe një sharrë hekuri mund të shkurtoni fuçinë, të hiqni stokun dhe voila! ju keni armën më vdekjeprurëse personale të afërt të shpikur ndonjëherë.

Nëse unë vetë do të shkoja në ilegalitet dhe do të luaja guerile urbane, nuk do të mashtroja me këto pistoleta të vogla makinerike që gromësijnë një karikator tridhjetë-rrumbullake në pesë sekonda dhe gëlltisin municion si kokoshka. Do të merrja për vete një pushkë snajperi të mirë, me rreze të gjatë, me snajper; një pistoletë kompakte, e fshehtë por e rëndë si një bulldog 0,44, snub 0,357 ose një automatik 0,380; disa speciale të njëpërdorshme të kalibrit të vogël të së shtunës së natës për punë me vrasje me një goditje dhe më pas hidhni; dhe për armën time të zgjedhur për të gudulisur mëlçinë e Jehudit, do të paketoja një dymbëdhjetë sharrë. Me përjashtime të rralla, unë nuk do të bëja një goditje të dyfishtë; në një armë të prerë, ajo ngarkesë e rëndë do të bëjë që arma të godasë si një mushkë e Misurit dhe të largojë modelin tuaj. Gjuajtja numër katër është bileta në poligonet për të cilat po flasim.

Mund të shtoj se të gjitha këshillat e mësipërme janë të disponueshme ligjërisht në botime të ndryshme të Sistemit dhe të gjitha armët që kam përmendur janë gjithashtu të ligjshme, për sa kohë që arma e gjahut është (në kohën e këtij shkrimi) 18 inç ose më shumë në tytë dhe 26 inç. ose më në përgjithësi. Megjithatë, nuk kam ndërmend të shpenzoj paratë e mia së shpejti për ndonjë nga këto armë, nuk kam nevojë për armë tani dhe as ju. Ne kemi nevojë për pulla postare, printime, pajisje grafike dhe faqosje, telefona, tavolina, transport, literaturë, hapësira për zyra, kabinete, postera dhe afishe, gazeta tabloide dhe gazeta më të vogla, tarifa për paraqitjen e kandidaturave për zyra politike, e të tjera. Armët janë thjesht të shtrenjt

Machine Translated by Google

lodra tani, në çdo sasi më të madhe se një ose dy të nevojshme për të mbrojtur shtëpinë tuaj dhe për të mbajtur në makinën tuaj.

Kupa që Gëzuar. **Një fjalë e shkurtër për alkoolin. Është këtu, është me ne. Është një pjesë e trashëgimisë sonë që nga ditët e Ksenofonit deri në sallat e birrës së Mynihut. Po, është një drogë. Jo, nuk është drogë në të njëjtin kuptim që marihuana dhe kokaina janë drogë. Nuk ka absolutisht asnjë kuptim të përpiqemi të ndalojmë përdorimin e tij, ose ta ndalojmë atë plotësisht për popullin tonë. Kjo u provua në Ndalim dhe dështoi.**

Megjithatë, alkooli dhe politika nuk përzihen. Për më tepër, alkoolistët bien në të njëjtën kategori si hebrenjtë dhe homoseksualët për sa i përket anëtarësimit të mundshëm. Shmangni të dehurit si murtaja. Mos i pranoni në anëtarësi dhe mos i lejoni të futen në asnjë funksion partiak. Ata priren të korruptojnë pijanecët e moderuar dhe të shqetësojnë

ngjarjet. Një jetë e lirë dhe e këndshme shoqërore mes shokëve të Whith është jetike, duke krijuar një ndjenjë komuniteti dhe një afërsi që duhet të kemi. Çdo organizatë dhe njësi aktiviteti duhet të gjejë mënyrën e vet për të trajtuar dhe rregulluar alkoolin në aspektet sociale të funksionit të saj, por alkooli nuk duhet të jetë kurrë i pranishëm gjatë ndonjë takimi aktual biznesi apo funksioni politik dhe as nuk duhet të marrë ndonjëherë ndonjë diskutim politik apo përpjekje për rekrutim. vendoseni në një lokal ose në çdo lloj ambienti alkoolik. Mund të shtoj se rregulli i mësipërm nuk zbatohet në Evropë, ku lokali dhe kopshti i birrës kryejnë një funksion social krejtësisht të ndryshëm nga shtëpia e rrugës ose bari në Amerikë. Në të vërtetë, të dyja janë pothuajse krejtësisht të ndryshme, ashtu si shoqëria evropiane dhe ajo amerikane janë pothuajse krejtësisht të ndry

MARRJA ME MEDIAT

Ideja më e mirë është të shmangni mediat për aq kohë sa të mundeni. Ata do t'ju shpifin, do të shtrembërojnë pikëpamjet tuaja, do t'i nxisin armiqtë tuaj që t'ju sulmojnë dhe do të bëjnë çmos për t'ju diskredituar, sepse ky është funksioni i tyre në skemën e gjërave, por nuk ka asnjë arsye pse t'i ndihmoni ata të arrijnë. këto qëllime. Strategjia kryesore duhet të jetë gjithmonë ndërtimi i rrjeteve tona të komunikimit drejtpërdrejt ndërmjet nesh dhe komunitetit të Bardhë, duke anashkaluar kamerat dhe gazetat e tyre fare aty ku është e mundur. Ne duhet t'ia paraqesim mesazhin tonë drejtpërdrejt njerëzve tanë, pa i lejuar ata ta filtrojnë dhe ta shtrembërojnë atë përmes redaktimit, mashtrimeve dhe gënjeshtrave të tyre.
Megjithatë, në një kuptim praktik do të jetë e pamundur të shmanget plotësisht media. Ndonjëherë mund të jetë e nevojshme t'u jepni atyre diçka për të përtypur në mënyrë që t'ua shpërqendroni vëmendjen nga diçka që grupi është duke bërë dhe për të cilën ata nuk kanë nevojë të interesohen. Ndonjëherë mund të jetë e nevojshme për të kundërshtuar sa më mirë dezinformimin e armikut ose për të përhapur dezinformimin tonë. Ndonjëherë ne mund të drejtojmë një fushatë zgjedhore ose një grevë ose ndonjë projekt tjetër ku është e nevojshme të përdorim çdo metodë të mundshme për të çuar mesazhin tonë tek votuesi ose qytetari i Bardhë. Herë të tjera mund të na duhet të përdorim median për shpërndarjen në shkallë të gjerë të një ideje ose një koncepti dhe më pas të përdorim reagimin e Bardhë si matës dhe tabelë tingëlluese. Më në fund, dhe më e rëndësishmja, media mund të përdorë kundër nesh mosbashkëpunimin tonë të vazhdueshëm. Një herë isha "i ftuar" në

Machine Translated by Google

në një nga fushatat e mia elektorale, vetëm televizioni e la gabimisht ftesën time. I gjithë programi

më pas u shndërrua në një sulm mbi "tmerret e racizmit" me të gjithë kandidatët e tjerë që blejnë në kor, "Lëkura e zezë mirë, lëkura e bardhë baaaaaad!" Kamera u fokusua në një karrige bosh me emrin tim.

Gjatë Fazës së Parë, armiku, ZOG dhe media të dyja, nuk duhet ta kenë fare idenë se ka ndonjë aktivitet racist në zonën e tyre, të paktën jo për sa i përket WRP-së tuaj, megjithëse të tjerët mund ta nxisin atë. Gjatë Fazës së Dytë, ndoshta do të filloni të merrni kërkesa në kutinë tuaj të postës ose adresën publike për intervista. Nëse keni një numër telefoni të listuar, ata do t'ju telefonojnë, por mbani në mend se ata kanë kontakte në kompaninë telefonike që përdorin për qëllime të tilla dhe ata do ta zbulojnë adresën tuaj në këtë mënyrë, me ç'rast do t'ju ngjiten në pragun tuaj në orën tetë. mëngjesin kur niseni për në punë, ju ndjek në vendin tuaj të punës etj. Është gjithmonë gabim t'i njoftoni mediat se ku jetoni, nëse mund t'i pengoni të marrin vesh. Shtëpia juaj do të shfaqet në TV dhe gazeta, fqinjët dhe familja juaj do të ngacmohet, dhe e gjithë kjo është një ftesë e qëllimshme e nënkuptuar për paraushtarakët dhe banditë e armikut për të sulmuar shtëpinë tuaj.

KUPTIMI. Njerëzit e medias janë plotësisht të lirë nga çdo ndjenjë morali. mirësjellje, siklet ose turp. Nga të gjithë armiqtë tanë, përveç vetë hebrenjve, njerëzit e medias janë më të falimentuarit moralisht.

Ju mund të kujtoni incidentin famëkeq ku një zonjë e çliruar Newshen nga një prej rrjeteve kryesore po intervistonte një grua, tre fëmijët e së cilës sapo kishin vdekur në një zjarr, i cili ende digjej në sfond. "Unë e di se si ndihesh," trokiti kurvë e mjerë televizive. "Unë kisha një kotele që vdiq një herë."

Gazetarët dhe personazhet televizive janë në udhëtimin më të madh të egos në shoqërinë e sotme. Fuqia e tyre është në shumë raste më e madhe se ajo e qeverisë, sepse ata besohen dhe qeveria jo, dhe ata e dinë këtë. Ata jetojnë për shikimin e fytyrës së tyre në atë tub dhe zërin e tyre në altoparlantët e zërit; Duke qenë se janë rritur në shoqërinë me tuba, ata janë të bindur se televizioni është realiteti i vërtetë dhe duke qenë se janë në TV çdo ditë, ata janë më realë se ne të tjerët. E gjithë toka është një lajm i madh për ta dhe gjithë pjesa tjetër e njerëzimit janë shtesa dhe mbështetëse skenike për "artin" e tyre.
Ata janë priftërinjtë dhe hierofantët e Tubit të Plotfuqishëm. Përuluni, fshatarë, para të vajosurit të televizionit të Zotit të Madh!

Gazetarët e gazetave dhe revistave janë pothuajse një grup i madh budallenjsh. Ata të gjithë mendojnë se janë Woodward dhe Bernstein ose Ernest Hemingway me një përpunues teksti. Ka disa gazetarë të mirë që punojnë për gazetat më të vogla, por në momentin që ata shtypin një artikull objektiv për çdo gjë nacionaliste të bardhë dhe racore, ata e gjejnë veten në

Machine Translated by Google

tavolinë nekrologjie ose në rrugë. Gazetarët kanë një sens shumë të mprehtë, dmth., cila anë e bukës së tyre është e lyer me gjalpë, dhe nëse nuk janë të sigurt për pjerrësinë që supozohet të marrë një artikull, redaktori i qytetit të tyre i bën të ditur shumë shpejt. E di - kam qenë vetë reporter, një herë e një kohë.

Gazetat, stacionet televizive, revistat dhe stacionet radiofonike nuk kanë asnjë ndjenjë përgjegjësie ndaj lexuesve të tyre. Përgjegjësia e tyre është ndaj pronarëve të tyre dhe nëse shikoni mjaft prapa dhe mjaft thellë, do të zbuloni se interesi kontrollues i çdo mjeti kryesor të komunikimit në këtë vend është ose hebre, ose një person ose persona të përkushtuar plotësisht dhe skllavërisht ndaj interesave hebreje. nuk ka ndonjë ndryshim domethënës. Kjo nuk është e rastësishme. Të Zgjedhurit kanë punuar gjatë dhe shumë për të sjellë pikërisht gjendjen që mbizotëron sot në media dhe askush tjetër nuk i merr vesh. Askush. Ata mund të përballojnë të humbasin pothuajse çdo aspekt tjetër të pushtetit të tyre, përveç kontrollit të medias. Kur kjo shkon, ata kanë vdekur dhe ata e dinë këtë.

Megjithatë edhe kjo po rrëshqet prej tyre. Problemi me tërheqjen e fijeve nga prapaskenat është se telat ndonjëherë bëhen aq të holla dhe të dobëta saqë prishen. Disa nga këta "raporterë investigativë" janë mbushur aq shumë me veten, saqë në fakt mendojnë se detyra e tyre është të hetojnë gjërat! Kohët e fundit pashë një artikull dy-orësh mbi krimin e organizuar të bërë nga një emër i madh dhe i madh në mesin e yjeve tanë të medias. Në reklamat paraprake thuhej se, ndër të tjera, do të diskutohej për vërshimin e hulumtuesve izraelitë që hynë në këtë vend duke ikur nga thikat arabe. Asnjë fjalë në transmetim. Natyrisht, të zgjedhurit që drejtonin rrjetin ishin në gjendje ta tërhiqnin atë seksion, këtë herë. Por, ç'mund të thuhet për herën tjetër që një nga kafshët shtëpiake të tyre gazetareske do t'i bjerë sprova dhe do të fusë hundën në diçka që nuk duhet? Apo koha pas kësaj?

Kritikat ndaj Izraelit kanë filluar të kalojnë pas censurës kosher në mediat e shkruara dhe elektronike. Komenti i kundërt për lobin politik hebre në Uashington; karikatura vërtet satirike për kasapin sionist; reportazh i vërtetë i situatës në Bregun Perëndimor dhe në kampet sioniste të përqendrimit për palestinezët; komente të vrazhda për rrjetin e spiunazhit sionist në Amerikë; diskutim kritik i praktikës së ndyrë të dorëzimit të të moshuarve evropianolindorë te hebrenjtë dhe komunistët sovjetikë për t'u vrarë; të gjitha këto janë shfaqur në

media së fundmi. Kjo nuk tregon se mediat po rrotullohen në këndvështrimin tonë, në asnjë mënyrë. Thjesht do të thotë se egoja e tyre është bërë aq e madhe sa po kafshojnë duart që i ushqejnë. Një aplikim pak i matur i parave arabe nuk ka dëmtuar as.
Jehudi po zbulon se edhe të tjerët mund të luajnë lojën e tij, dhe ai është vërtet i shtrënguar.

Gjëja e parë që duhet të mbani mend kur keni të bëni me çdo lloj reporteri, të shtypur apo elektronik, është se keni të bëni me një egoist. Gjëja e dytë që duhet të mbani mend është se ai ose ajo nuk është miku ynë sado miqësor që mund të vijnë me ju për t'ju tërhequr. Disa nga gazetarët më miqësorë me të cilët kam biseduar kanë shtypur gënjeshtrat dhe mbeturinat më të neveritshme për mua dhe për festën. Gjëja e tretë që duhet të mbani mend është se

Machine Translated by Google

nuk ka një gjë të tillë si "off record" me asnjë reporter'. Kur ju thonë kështu, për t'ju inkurajuar të flisni, ju gënjejnë. Pa përjashtim.

Mënyra e vetme për të trajtuar çdo gazetar të çfarëdo lloji, nëse patjetër duhet të flisni me të ose të bashkëpunoni me të në çfarëdo shkalle, është të ruani kontrollin 100% mbi të gjitha informacionet dhe përshtypjet që ai ose ajo merr. Ju kontrolloni fjalët që dëgjojnë, ju kontrolloni pamjet që shohin, ju kontrolloni njerëzit që takojnë, ju kontrolloni mjedisin në të cilin zhvillohet intervista, ju kontrolloni imazhet vizuale që ata marrin në kamerat e tyre dhe në mendjet e tyre. Nëse jeni të emëruar për një intervistë të shtypur, mënyra më e mirë nga të gjitha është ta bëni atë me postë, duke e bërë letrën të paraqesë pyetje me shkrim dhe ju të jepni përgjigje me shkrim, duke u siguruar sigurisht që ato përgjigje janë të artikuluara dhe të gjitha të shkruara saktë. Unë, në fakt, do të thosha se në Fazën e Dytë kjo është e vetmja mënyrë se si WRP duhet të japë intervista, megjithëse kjo mund të mos jetë plotësisht praktike.

Intervistat televizive të regjistruara paraprakisht duhet të bëhen gjithmonë në terrenin tuaj, jo në tokën e tyre. Nëse ata nuk duan ta bëjnë atë sipas mënyrës tuaj, atëherë nuk e bëjnë, fundi i tregimit. Ne nuk kemi nevojë për to në asnjë rast, ose më mirë nëse kemi nevojë për to, atëherë WRP është strukturuar gabimisht dhe shkon në drejtimin e gabuar. Nëse keni ndonjë zyrë apo seli të hapur, një dhomë duhet të ndahet veçanërisht për intervistat televizive. Preferohet të jetë një dhomë zyre ose bibliotekë, dhe sfondi juaj duhet të jetë rafte të veshur me libra, ndoshta me një flamur shumëngjyrësh ose një bust të ndonjë njeriu të madh impozant. Në rast të dështimit të kësaj, intervista duhet të bëhet jashtë, me ju ose kushdo që intervistohet të ulur lehtësisht, por me qëndrim të saktë, dhe me gjethe jeshile si sfond. Asnjëherë mos lejoni që t'ju intervistojnë në këmbë. Asnjëherë mos lejoni që t'ju intervistojnë me një rrugë të hapur, trafik në lëvizje ose një mur bosh në sfond.

Asnjëherë mos flisni me ta ndërsa shkoni në një makinë ose në një ndërtesë; e mjekojnë për ta bërë të duket sikur je duke ikur prej tyre.

Gjithmonë vishni një kostum dhe kravatë për çdo intervistë fare. Bëni një prerje flokësh dhe sigurohuni që rregullimi juaj të jetë i papërlyer. Asnjëherë mos i lini t'ju intervistojnë në shtëpinë tuaj. Ata do të heqin diçka të keqe dhe përçmuese për të thënë në lidhje me të, duke ju bërë ju ose gruan tuaj të jeni të zhveshur, ose neurotikë obsesive, nëse rregulloheni për ta. Përveç kësaj, ju nuk duhet t'i lini ata të dinë se ku jetoni. Përpiquni të shmangni intervistat e rastësishme dhe të paplanifikuara nëse nuk ndodh diçka që kërkon komentin tuaj të menjëhershëm. Gjithmonë zgjidhni fjalët tuaja me kujdes kur bëni eksploziv: mbani mend, me cilindo reporter që po flisni për rekord të përhershëm.

Nëse nuk mund ta konfiguroni vetë të gjithë intervistën, gjëja tjetër më e mirë është të shkoni në gazetë ose stacion televiziv. Mos i takoni kurrë, të themi, në një Burger King. Asnjëherë mos i takoni në një lokal ose me fshehtësi të tipit "Joe dërgoi". Ata do ta përdorin atë për t'ju bërë të dukeni qesharake. Asnjëherë mos lejoni një kamerë televizive ose asnjë lloj reporteri në një mbledhje të njësisë. Biznesi ynë i brendshëm është biznesi ynë, jo i tyre. Kur jeni duke u filmuar

Machine Translated by Google

zgjidhni hundën ose gërvishtni pas ose tradhtoni çdo lloj sjelljeje ekscentrike ose të pazakontë. Ata do ta regjistrojnë atë, në film, nëse munden, dhe do t'ju bëjnë të jeni një i dashur spastik. Moduloni zërin tuaj gjatë intervistës, qëndroni të qetë dhe mos lejoni kurrë që të emocionoheni ose zëri juaj të bëhet i mprehtë. Trajtojeni gazetarin me mirësjellje, por mbani distancën dhe mos e lini kurrë të bëhet joformal apo miqësor. Mbani mend urdhrin tim të mëparshëm kundër të qenit vetëm me një gazetare grua; Një herë që mendoj se dikush mund të ketë qenë duke u përpjekur të më vinte për një rep përdhunimi, karremi që përdorën ishte një lajm jashtëzakonisht tërheqës, i cili më vonë doli të ishte po aq i kuq sa një autobus dykatësh në Londër.

Me çdo kusht, zgjidhini ato nëse mundeni, por kini kujdes. Ata nuk janë budallenj. Një herë në selinë e Raleigh, ky fëmijë që erdhi për të ndihmuar me gjërat hodhi një shishe të madhe me disa kimikate, jod, mendoj se ishte, në trotuarin e përparmë. Më pas ai mori qesen e letrës që përmbante shishen e thyer dhe e çoi përsëri në plehra, duke pikuar gjatë gjithë rrugës. Sido që të ishte kjo gjë, e gjithë bota dukej si gjak.

Një ekip televiziv duhej të vinte çdo minutë, me një intervistuese femër veçanërisht të neveritshme. Pata një ndezje të nxehtë dhe i thashë njërit prej djemve të ngjitej dhe të merrte disa doreza sëpatë që mbanim lart. Kur newshen dhe ekuipazhi i saj mbërritën, ata kaluan mbi një pellg të madh të spërkatur me lëng të kuqërremtë-kafe. Ata u ndalën dhe femra, duke ndjerë një histori, e ndoqi

"gjurmën e gjakut" rreth mbrapa, ku e gjeti të çonte mbi mur dhe në rrugë.
(Unë do ta kisha bërë fëmijën të merrte shishen që pikon poshtë një ose dy blloku dhe ta hidhte në një kosh.) Ajo gjithashtu më pa mua dhe dy djem të tjerë duke pastruar dorezat e sëpatës me lëng të kuq në një kosh plehrash me gazeta dhe Brillo dhe një kovë me ujë. "Ah, zonjusha X." thashë. "Ejani përreth dhe unë do t'ju lë në front."

"Po sikur të kthehet me policët?" e pyeti njeriun tim, me siguri.

“Dreqin, djali i kurvës e meritoi”, thashë duke ngritur supet. "Më telefononi, por dyshoj se ai do të shkojë në ligj." Hymë brenda. Gazeta e lajmeve ishte e gjitha e çuditshme dhe unë i tregova asaj një përrallë të supozimeve negroidale dhe drejtësisë jugore të shpejtë dhe të sigurt, të gjitha shumë viktima sikur të ishin ngjarjet më të vogla të përditshme. Ajo ishte nervoze gjatë gjithë intervistës dhe unë vura re atë natë se klipi i saj dy minutësh ishte jashtëzakonisht i përmbajtur. Për disa arsye, ajo nuk u kthye më për të përqeshur me ne humbësit patetikë nazistë, siç na quajti dikur. Ajo shishe e thyer e jodit dhe shakaja ime e vogël e gëzueshme i kishin dhënë asaj një vizion të një të ardhmeje mbi të cilën ajo nuk mendonte.

Nuk ka asgjë si dhuna apo kërcënimi i nënkuptuar i dhunës për të heshtur arrogancën dhe talljen fyese të armiqve tanë. Nuk është kurrë keq t'u japim atyre kujtesa të vogla të herëpashershme, veçanërisht njerëzve të medias, se edhe pse mund të na trajtojnë si qen, qentë kanë dhëmbë. Nëse njësia juaj mund të shkaktojë gjakderdhje mbi armikun dhe t'i ikë, sigurohuni që media të dijë për këtë. Do të zbuloni se ata ju trajtojnë me pafundësisht më shumë respekt.

Machine Translated by Google

VIII.

ÇFARË TË BËNI NËSE JU KAPET

Kur çdo metodë tjetër ngacmimi dhe viktimizimi që armiku përdor kundër jush dështon, ata do të sjellin parandaluesin e tyre përfundimtar, makinerinë e rëndë ligjore dhe gjyqësore të Sistemit. Ata do të bëjnë gjithçka që është e nevojshme për t'ju hequr nga qarkullimi dhe për të shtypur kërcënimin që idetë tuaja dhe aktivitetet tuaja politike kundërshtuese paraqesin për pushtetin. Ju duhet të pranoni që në fillim se përfundimisht do të përballeni me një përpjekje për t'ju vënë në skenë për krime që nuk i keni kryer dhe në mënyrë të rreme për t'ju burgosur nën ngjyrën e ligjit. Nëse nuk jeni të përgatitur ta pranoni këtë, atëherë nuk duhet të angazhoheni fare në veprimtari racore nacionaliste të Bardhë. Ji i sinqertë me veten dhe me shokët, Nëse nuk e duron dot vapën, rri jashtë kuzhinës.

Ky është lajmi i keq. Lajmi i mirë është se në kohën e tanishme të shkrimit është ende e mundur të mposhten këto përpjekje. Kërkon përgatitje adekuate, kërkon njohuri për kthesat gjarpërore të ligjit, kërkon vullnet të hekurt dhe guxim të çeliktë dhe kërkon një sasi të madhe fati. Por mund të bëhet.

Kjo është për shkak se Sistemi nuk është ende gati për të hequr plotësisht librin e rregullave dhe nuk do të jetë për një kohë të gjatë. Ju jeni duke luajtur kundër një kuverte të grumbulluar shumë, por të paktën ju jeni në lojë. Ndonjëherë edhe përpjekjet më masive që Sistemi mund të bëjë për të shkatërruar njerëzit tanë ende dështojnë. Shembulli kryesor i kësaj është kalvari i burrave të Greensboro, të cilët vuajtën nga gjyqi më i gjatë penal në historinë e shtetit të Karolinës së Veriut, një gjueti shtrigash nga juria e madhe që zgjati më shumë se një vit, një gjyq federal krejtësisht antikushtetues dhe i paligjshëm për "shkelje të të drejtave civile" dhe një padi private ngacmuese nga komunistët që zgjati me vite. Secili prej këtyre burrave doli i plagosur mendërisht dhe i shkatërruar shpirtërisht, por disa mbetën me Lëvizjen pavarësisht gjithçkaje. I vetmi që kreu ndonjëherë një dënim me burg si i tillë për Greensboro ishte një i ri patetik që pranoi t'i bënte një lutje federalëve, një shembull i gjallë i rregullit "mos bëj marrëveshje" për të cilin do të diskutoj pak më vonë.

Fabrikimi i provave. **Ne do të supozojmë për hir të diskutimit në këtë kapitull se ju keni përvetësuar një nga mesazhet e mia kryesore dhe keni qëndruar i pastër, se në fakt nuk keni kryer asnjë krim. Nëse keni, atëherë ju jeni një bedel dhe do të paguani çmimin që kërkon natyra nga bedelet. Duhet ta dije që autoritetet po të shikojnë si skifter, vetëm duke pritur të bësh një lapsus dhe ti vazhduat dhe i detyrove gjithsesi. Nëse jeni me fat, do t'i mbijetoni përvojës dhe mund të bëheni një pasuri e Lëvizjes pikërisht sepse e keni mësuar mençurinë në rrugën e vështirë. Shpresoj. Megjithatë, për shumicën prej nesh që qëndrojnë drejt, përdorin imagjinatën tonë dhe godasin armikun aq fort sa kanë vendosur se është koha për të na larë.**

Ekziston një thënie midis prokurorëve federalë: "Çdo student i vitit të dytë të drejtësisë mund të dënojë një njeri fajtor, por duhet gjeni i vërtetë ligjor për të dënuar një të pafajshëm!" Dhe kanë të drejtë. Sigurimi i një bindjeje për dëshmi të rreme dhe prova mashtruese është e ndërlikuar nën më të mirat

Machine Translated by Google

rrethanat, dhe në përgjithësi ata do të caktojnë ekipet e tyre më të mira mjeko-ligjore dhe njerëzit e tyre më të mirë të FBI ose BATF për të ndërtuar indet e gënjeshtrave që, ata shpresojnë, do t'ju largojnë. Edhe kjo nuk funksionon ndonjëherë, siç dëshmon Greensboro. Problemi është se derisa ata të gjejnë një mënyrë për të hequr plotësisht sistemin e jurisë, siç kanë bërë pothuajse kudo tjetër në botë, nuk mund të thuhet kurrë se si do të reagojë një juri. Ata bëjnë çmos për të pastruar juristët me ndonjë shenjë të dukshme të inteligjencës apo mendimit të pavarur, por e gjithë gjëja ende shpërthen në platformën e nisjes ndonjëherë.

Dy armët kryesore që janë përdorur kundër lëvizjes raciste të Bardhë deri më tani janë survejimi elektronik i llojeve të ndryshme dhe dëshmitë e rreme të informatorëve.
Shiritat elektronikë mund të dublohen, bashkohen, ripërzihen e kështu me radhë, në mënyrë që t'ju bëjnë të thoni gjëra që nuk i keni shqiptuar kurrë në jetën tuaj. Videokasetat janë shumë më të vështira për t'u falsifikuar dhe nëse nuk jeni të përfshirë në të vërtetë në një lloj aktiviteti të paligjshëm, ato nuk do të përdoren. Nëse nuk keni para të mjaftueshme për të punësuar ekspertin tuaj të elektronikës për të shqyrtuar kasetat e prokurorisë dhe për të zbuluar lidhjet, ri-regjistrimet, ndryshimet në nivelin e zërit dhe zhurmën e sfondit që tregojnë ngacmime, atëherë mund të futeni në telashe të thella nga përgjimet mashtruese. dhe regjistrimet në kasetë. E vetmja kundërvënie ndaj kësaj që mund të sugjeroj pa u vënë re është të jesh shumë i vetëdijshëm për gabimet. Me pak kërkim mund të zbuloni se si të zbuloni pajisjet elektronike të spiunazhit, si t'i ndaloni ato, etj. Mbani mend, ato mund të jenë kudo.
Në gjyqin e ardhshëm të dy ministrave të krishterë për "kryengritje", në një rast FBI hyri në shtëpinë e pastorit dhe mbo

sallon. Gjithashtu, gjithmonë duhet të kontrolloni makinën tuaj për defekte rregullisht.

Informatorët janë më të lehtë për t'u përballur, sepse ata mund të merren në pyetje. Meqenëse ata gënjejnë (ne, përsëri, po supozojmë pafajësinë tuaj), atëherë ata mund të pengohen dhe gënjeshtrat e tyre të ekspozohen. Kjo gjithashtu supozon se ju keni një avokat të vërtetë mbrojtës, i cili në të vërtetë është i interesuar që t'ju shpallë të pafajshëm nga një akuzë false, diçka që unë do ta kuptoj për mome
Shumë dëshmi të informatorëve bazohen në pretendimet se A ishte i pranishëm në një datë të tillë në një vend të tillë, kur Bill Jones, i pandehuri, komplotoi për të hedhur në erë një qendër tregtare." Nëse mund ta provoni këtë ti ishe diku tjetër në atë datë dhe në atë kohë, e ke marrë atë. Tani, është shumë e vështirë të kujtosh gjatë viteve dhe muajve që kaluan, vetëm se ku ishe natën e nëntorit të parë, 1984 ose kurdoherë. Mund të kultivosh zakoni i mbajtjes së një ditari biznesi në të cilin regjistroni me shënime të shkurtra të gjitha takimet, aktivitetet tuaja të ligjshme, etj. Vërtetë, kjo mund të kapet dhe studiohet nga federalët në mënyrë që të strukturojë dëshminë e gënjeshtarit të tyre rreth orarit tuaj aktual për periudhën kohore, por është më mirë sesa të mos mbani mend asgjë. Në përgjithësi, unë do të thoja se parandalimi më i mirë për këtë është të jesh një individ i shoqërueshëm, i shoqërueshëm, i cili e kalon kohën e tij në shoqërinë e të tjerëve, duke ndaluar për të biseduar me nëpunësin e dyqaneve ushqimore. dhe punonjësi i pompës së benzinës në mënyrë që të kujtojnë se ishe 120 milje larg në momentin që supozohej të digjeje ndonjë kishë më të zezë. Këshilla shumë të përgjithshme, e di, por çdo kornizë është e ndryshme dhe është e vështirë të thuash konkretisht se si mund të mbrohesh derisa të dish detajet e asaj për të cilën po akuzohesh.

Machine Translated by Google

Vitet e fundit, ZOG ëndërroi disa truke të vogla veçanërisht të këqija që zakonisht mund t'ju largojnë në një kohë dyfish të shpejtë. Nga këto më vdekjeprurësja është një grimë legerdemain ligjor i quajtur prova fibër. Prokuroria parakalon një tufë kokash veze të tipit profesor, shumica e të cilëve çuditërisht marrin rroga ose fonde nga qeveria federale, të cilët do të bombardojnë një juri me të gjitha llojet e diapozitivëve të mikroskopëve, analizave kompjuterike elektronike, ezoterikës tekstile etj. se fijet ose fijet e gjetura në vendin e një krimi kanë ardhur nga një qilim ose veshje në shtëpinë tuaj. Kjo siguron lidhjen thelbësore që është thelbësore për çdo kornizë, duke ju vendosur në një vend të caktuar ku në fakt nuk keni qenë. Do të vini re menjëherë dy gjëra në lidhje me provat e fibrave. Njëra është se është jashtëzakonisht e lehtë për t'u falsifikuar - kokat e vezëve madje mund të thonë të vërtetën teknike, sepse ato gjetën fibra nga pulovra ose tapeti juaj në diçka nga vendi i krimit. Arsyeja që ata

fibra të tilla të gjetura ishte se policia ose FBI ju sekuestruan xhupin ose tapetin për ekzaminim dhe më pas e fërkuan në të gjithë vendin, në trupin e viktimës nëse ka, në dhomën ku ndodhi krimi, etj.

Aspekti i dytë i rëndësishëm i provave të fibrave është se ajo e lehtëson qeverinë nga kaq shumë barrë të lodhshme të provës. Është një ëndërr e prokurorit e realizuar. Provat me fibra e çlirojnë zyrën e prokurorit të rrethit nga shqetësimi i sigurimit të dëshmitarëve ose provave konkrete që ju vendosin në vendin e krimit. Ata nuk duhet të tregojnë se ju keni pasur në posedim armën e vrasjes ose sulmit, nëse ka. Ata nuk duhet të tregojnë se ju keni pasur para ose mallra të hequra nga vendi i ngjarjes. Ata nuk kanë nevojë të tregojnë fare lidhje mes jush dhe krimit, përveç disa fijeve mikroskopike të tekstilit dhe një ose dy Yuppie të zellshme me disa letra të zbukuruara në murin e tij për të ngacmuar jurinë.

Provat e fibrave janë në fakt gozhda e fundit në arkivolin e një jurisprincipi që lidhet me një nga fortesat e fundit që kishin të bardhët kundër tiranisë. Ky parim ishte prezumimi i pafajësisë. Tani, siç mund ta keni mbledhur shumica prej jush deri tani, unë nuk jam aspak një tifoz i madh i Kushtetutës së Shteteve të Bashkuara. Mendoj se është një dokument i formuluar fisnik i qëllimeve të shkëlqyera, por atëherë të gjithë e dimë se me çfarë është e shtruar rruga për në ferr. Unë mendoj se Etërit Themelues e bënë darkën e qenit, për të thënë të vërtetën. Për një gjë, është mjaft e qartë për këdo që e njeh historinë e tyre dhe shkrimet e tyre se ata kurrë nuk synuan që dokumenti i tyre të zbatohej për zezakët dhe Amerika e re do të ishte vetëm rreptësisht e bardhë, por ata nuk u mërzitën ta deklaronin këtë sepse kurrë nuk Atyre u ra në mendje se ndonjë nga pasardhësit e tyre mund të ishte aq imbecil sa të konceptonte nocionin absurd se kongoidët ishin në një farë mënyre "të barabartë" me qeniet e tjera humanoide. Përndryshe, ata ishin njerëz të shkëlqyer dhe duhet ta kishin ditur më mirë sesa të nënvlerësonin thellësitë që marrëzia dhe budallallëku njerëzor

Sido që të jetë, Kushtetuta ka nja dy tipare të mira në të, njëra prej tyre është krijimi i një sistemi gjyqësor të bazuar, teorikisht, në prezumimin e pafajësisë, që do të thotë se prokuroria mban barrën për të provuar se jeni fajtor për një

Machine Translated by Google

krim sesa të detyroheni të provoni veten të pafajshëm, në përgjithësi një propozim shumë më i vështirë. Provat e fibrave bëjnë për prezumimin e pafajësisë atë që bëri siluri i Korvettenkapitan Schwieger për Lusitania. Ai e ndryshon plotësisht rolin e supozuar të akuzuesit dhe të akuzuarit dhe ju vendos

në pozicionin për të shpjeguar se si fibrat nga ajo triko e vjetër që mami thurte për ju dhjetë vjet më parë u futën në dantella.

brekët e një prostitute homoseksuale transvestite të zezë që i gjetën të rrahur për vdekje nën një kanal.

Sigurisht, ju e dini se si ato fibra arritën atje. Policia sekrete federale i vendosi atje për të heshtur prozelitizmin tuaj politik, duke ju diskredituar në të njëjtën kohë, dhe, si pasojë, të gjithë racistët e bardhë, si një të çuditshëm të çoroditur. Megjithatë, si e bindni jurinë për këtë? Sidomos një juri e zgjedhur me dorë nga prokuroria për të përfshirë një shembull të çdo armiku racor që kemi, plus një maja tradhtarësh të bardhë të varur nga pagat apo kontratat e qeverisë?

Këtu duhet të shkëlqejë avokati juaj, ose ju vetë. Do t'ju duhet të demonstroni falsitetin e gënjeshtrave të qeverisë, dëshmitë e fibrave, duartrokitjet e informatorit, kasetat e përpunuara. Paç fat. Këtu janë disa rregulla bazë shumë të përgjithshme:

1. *Asnjëherë mos punësoni një avokat që nuk beson me gjithë zemër në pafajësinë tuaj.* Nëse ai është një sot i vjetër i lodhur siç janë shumë avokatë penalë, ose më keq akoma, një avokat i caktuar nga gjykata, ai do të marrë një qasje thjesht "nga-numrat" ndaj çështjes suaj. Ai do të bëjë atë që pritet prej tij për të fituar pagesën e tij, dhe kur ata të nxjerrin vendimin e fajësisë, ai do të të duartrokas në shpinë dhe do të thotë, "Pushim i vështirë, fëmijë. Nëse mund të gërvishtni një dhjetë G shtesë, do të jem i lumtur ta apeloj këtë për ju." Më pas ai drejtohet për në fushën e hendbollit ose një pije të ftohtë në akull në Dew Drop Inn poshtë rrugës, ndërsa zezakët me uniformë ju tërheqin në ferr. Të rrahësh një rep federal të fabrikuar (ka pak shtete) kërkon punë të palodhur, përkushtim, shpenzime dhe aftësi mjeko-ligjore. Nëse avokati juaj nuk është i gatshëm t'i japë 110%, pushoni nga gomari dhe merrni një tjetër, ose më mirë akoma, mbroni veten.

2 *Mbroni veten nëse është e mundur.* Mbani parasysh se një nga qëllimet kryesore të a Sulmi ligjor është t'ju detyrojë të shpenzoni para, të likuidoni burime dhe të futeni në borxhe në një përpjekje për të qëndruar jashtë burgut, duke devijuar kështu fondet, kohën dhe burimet e përmendura nga aktiviteti politik që regjimi dëshiron të ndalojë. Edhe nëse keni sukses të mposhtni repin, për atë kohë ata kanë ndaluar në mënyrë efektive punën politike të grupit tuaj pasi të gjitha përpjekjet janë kanalizuar në çështjen tuaj ligjore. Unë e kam parë këtë të ndodhë herë pas here. Përveç kësaj, nëse nuk keni një avokat shumë pro politik, nuk mund të mbështeteni tek ai për t'u bërë pyetjet e duhura dëshmitarëve të duhur. Mos harroni se si anëtar i avokatisë ai është teknikisht oficer i gjykatës dhe pjesë e Sistemit dhe pavarësisht nga pikëpamjet e tij politike, nëse fitojmë ai do të mbetet pa punë.

Machine Translated by Google

3. *Mbroni pronën.* Mos i bëni spektakël vetes. Mos bërtisni abuzime ose turpësi. Mos u trego pa respekt. Mos vishni uniformë apo veshje të tjera të çuditshme në gjykatë, vishni një kostum dhe kravatë me një të zoti

prerje flokësh. Mos ecni pa pushim. Mos ndërhyni kundërshtime joserioze. Bëje atë juri të të pëlqejë, të të respektojë dhe të dëshirojë t'ju japë përfitimin e dyshimit dhe t'ju bëjë të lirë. Nëse janë të zinj ose judaikë, provoni gjithsesi. Nuk është shaka apo lojë, është jeta juaj dhe mendja juaj që janë në rrezik.

4. *Vendosni federalët në gjyq.* Mos lejoni që supozimet dhe pretendimet e tyre të egra të shkojnë të pakundërshtueshme. Vini në dyshim sfondin, kualifikimet dhe motivet e dëshmitarëve federalë me imtësi. Nxirrni në pah aspektin politik të gjyqit. Kthejeni sallën e gjyqit në një forum për nacionalizmin e bardhë, por mos e humbisni kurrë çështjen qendrore të pafajësisë suaj. Shprehni të gjitha konceptet apo idetë politike përmes mjetit të pafajësisë suaj. Bëni të gjitha këto me vendosmëri, por me respekt, me forcë, por me mirësjellje. Drejtojini gjysmën e performancës tuaj drejt reporterit të gjykatës që bën procesverbalin e përhershëm dhe gjysmën drejt jurisë. Bëjini ata si ju dhe përbuzni 'droidët me kostume tre-pjesëshe që po përpiqen t'ju shkatërrojnë. Lëreni pafajësinë tuaj të jetë një fije e vazhdueshme që përshkon të gjithë gjyqin, duke mos e lënë kurrë jurinë ta humbasë nga sytë. Asnjëherë mos e humbisni një mundësi për të pohuar pafajësinë tuaj, por kurrë mos lejoni që të bëheni të mprehtë ose dukshëm të hidhur.

5. *Përdor logjikën dhe probabilitetin.* Rasti i fabrikuar më i ngushtë do të ketë disa vrima në të diku. Gjeni ato vrima dhe përqendrohuni në to, shpojini dhe zgjeroni ato derisa të hapin boshllëqe në çështjen e prokurorisë.

Ligji, sipas sistemit tonë, është gjithçka që ju mund të bëni një juri të besojë. Mbani mend thënien e vjetër se nëse nuk mund t'i mahnitni me shkëlqim, ngatërroni me budallallëqe. Bëj ç'të mundesh për t'i bërë ata të të pëlqejnë, të mos e pëlqejnë prokurorin dhe të futësh dyshime në mendjen e tyre. Ju ndoshta nuk do të jeni në gjendje të provoni veten të pafajshëm në asnjë mënyrë përfundimtare, përveç nëse informatori bën një ndarje të stilit të Perry Mason në tribunë d Por nëse ajo juri hyn në dhomën e këshillimit duke ju pëlqyer, duke mos e pëlqyer prokurorin dhe duke nuhatur një mi të caktuar në rastin e tij, atëherë ju keni një shans. Zezakët mund të votojnë për t'ju shfajësuar sepse nuk i besojnë Sistemit mbi parimet e përgjithshme. Të bardhët me prirje majtas mund të bëjnë të njëjtën gjë. Sigurisht, ndikimi psikologjik në një juri ndryshon në varësi të krimit me të cilin jeni akuzuar. Nëse është një të shtëna vetëmbrojtjeje ose ndonjë rast vërtet i dobët i "shkeljes së të drejtave civile", ju jeni në rast më të mirë sesa nëse ata vendosin t'ju akuzojnë për ngacmim seksual të fëmijëve.

ARRESTI

Duke diskutuar fillimisht aspektin e sallës së gjyqit, më duket se e kam vënë karrocën përpara kalit, por për një temë dëshpëruese si kjo, mund të jetë më mirë të mbyllet skenari i rastit më të keq. Në fakt, nëse e trajtoni veten siç duhet gjatë arrestimit, mund të mos shkoni as në gjykatë. Ata mund të vendosin që ju jeni shumë i ashpër dhe i mprehtë si një cookie për të rrezikuar ta merrni hapur

Machine Translated by Google

gjykatë ku ata do të detyroheshin nga rregullat e provave dhe do t'ju lëshonin me shkelm, duke u thënë shefave të tyre kosher se shenjat ishin të gabuara ose çfarëdo. Mbani mend, kapja në një trillim mund të jetë shumë e turpshme si për DA ashtu edhe për agjentët e përfshirë, dhe ata nuk duan ta rrezikojnë nëse nuk janë të sigurt për terrenin e tyre.

Agjentëve federalë në përgjithësi u pëlqen t'ju arrestojnë rreth orës tetë të mëngjesit, nëse është e mundur duke ju tërhequr zvarrë nga tavolina e mëngjesit para familjes tuaj për të shtuar poshtërimin dhe fyerjen psikologjike. Përndryshe, arrestimi në vendin tuaj të punës për t'ju poshtëruar para kolegëve tuaj është një metodë e preferuar. Ndonjëherë për efekt dramatik ata do t'i detyrojnë policët vendas të rrethojnë shtëpinë me ekipe SWAT të veshur me xhaketë dhe gjuajtës të mprehtë, duke ju bërë kështu të jeni një person jashtëzakonisht i rrezikshëm. Mund të lirohesh njëzet e katër orë më vonë për mungesë provash, por mund të imagjinosh efektin që ka kjo lloj melodrame te fqinjët, pronari, shefi, etj.

Ju do të vini re se gjatë gjithë këtij kapitulli po i referohem pothuajse tërësisht agjencive federale. Kjo sepse në përgjithësi janë ata që përdorin trillime. Policia shtetërore dhe lokale ndonjëherë e bëjnë këtë, por në përgjithësi i mungojnë burimet ose pirja, duke pasur mjaft krim të vërtetë për t'u përballur. Duhet të keni parasysh se agjencitë federale të "zbatimit të ligjit", me përjashtim të Shërbimit Sekret që herë pas here kap falsifikuesit, të gjitha kanë pak a shumë funksione politike në krahasim me agjencitë shtetërore dhe lokale që merren me krimin e vërtetë. Shumica e shkeljeve federale, përveç prerjes së druve të zjarrit në një park kombëtar ose gjërave të tilla të vogla, janë në një farë mënyre të dobishme politikisht për të shtypur mospajtimin. Për shembull, "mashtrimi me postë" përdoret shpesh për të mbyllur grupet patriotike ose të tjerët që nuk miratohen nga regjimi, të cilët kërkojnë para ose shesin gjëra përmes postës. Edhe falsifikimi mund të konsiderohet një shkelje politike, duke pasur parasysh natyrën e sistemit tonë monetar: ata nuk duan qytetarë priv

duke shtypur copa letre pa vlerë të cilat konkurrojnë me copat e tyre të pavlera të letrës.

Pasi të jeni arrestuar, ju duhet të lexoni të drejtat tuaja, dhe në përgjithësi ata do ta bëjnë këtë. Duhen vetëm disa sekonda nga koha e tyre, mbyll një boshllëk të mundshëm dhe nuk bën asnjë ndryshim në mënyrën se si ju trajtojnë. Ata do të ofrojnë të caktojnë një avokat për ju përpara çdo pyetjeje. Ju nuk do të keni nevojë për këtë shërbim, sepse pasi të keni lexuar këtë librin tim të vogël dhe të keni përvetësuar mësimet e tij, ju nuk do të thoni asgjë.

Ju nuk do të thoni *asgjë fare.* Jo në çdo kohë, as kudo, në asnjë rrethanë. Ju nuk do të flisni me ta në makinën që shkon në qendër të qytetit, përveçse t'u jepni emrin tuaj dhe emrin e avokatit tuaj nëse ka. Ju nuk do të flisni me ta në dhomat e marrjes në pyetje. Ju nuk do të flisni me ta në qeli. Nëse e doni racën tuaj, nëse e doni vendin tuaj, nëse e doni lirinë tuaj dhe vlerësoni jetën tuaj, mendjen dhe dinjitetin tuaj, NUK DO t'i thoni ASGJË POLICISË.

Machine Translated by Google

"Oh, sepse një muzë e zjarrit shkroi Shekspirin e pavdekshëm dhe do të kisha një muzë të tillë për t'ju përcjellë domosdoshmërinë jetike të këtij koncepti. Pothuajse çdo gjë tjetër që kam thënë këtu është e hapur për argumente, variacione ose eksperimente. përveç këtij urdhri urgjent, të domosdoshëm, jashtëzakonisht të rëndësishëm. Mos fol me policinë! Po ta bësh, do ta paguash me vite të jetës tënde dhe ndoshta me gjakun e jetës tënde, të derdhur në dyshemenë e dushit, ku ndonjë zezak i dënuar të ka ngulur një furçë dhëmbësh të mprehur në zorrë *Mos fol me policinë!*

Nëse e bëni këtë, ju mund t'i dërgoni padashur miqtë tuaj, të dashurit tuaj, vëllezërit dhe motrat tuaja racore në ferr të gjallë nga i cili do të dalin, nëse ndonjëherë, si lëvozhgë të copëtuara qeniesh njerëzore. Mos fol me policinë! Nëse e bëni këtë, me qëllimet më të mira, mund të përfundoni duke mbartur për pjesën tjetër të ditëve tuaja stigmën më të neveritshme që mund të godasë një burrë apo grua të racës sonë: informatorin.

Nuk mund të numëroj sa gjyqe penale kam parë apo lexuar se ku e gjithë prokuroria përbëhej nga disa pika të vogla rrethanore të mbështetura masivisht nga gjoja "rrëfimi" i palës së akuzuar, një rrëfim që ai kurrë nuk e kishte ndërmend të ishte i tillë, por që filloi si një "Bisedë e vogël miqësore, vetëm për të marrë disa gjëra në perspektivë." Shembulli yll i maleve të telasheve që vinin nga gojët që flakërojnë ishte Greensboro. Burrat që u arrestuan menjëherë pranë skenës së të shtënave mbetën të shtangur, të hutuar, të mërzitur, të tmerruar nga e gjithë kjo. I gjithë kishte qenë një aksident i tmerrshëm, a nuk mund ta shihte ligji

atë? (Nuk ishte një "aksident", BATF-ja e krijoi, por burrat nuk e dinin këtë.) Orë pas ore llafosnin në magnetofonët, duke u futur thellë e më thellë e më thellë. I vetmi njeri që u lirua, përfundimisht, ishte një profesionist i vjetër në këtë lloj gjëje, Raeford Caudle, i cili kishte mjaftueshëm sens për të lënë avokatin e tij të fliste dhe e mbajti gojën mbyllur.

Në gjyqe nuk mund të numëroj se sa herë prokurorët tundën kasetat dhe transkriptet lart dhe thanë: "Por në deklaratën tuaj fillestare gjashtë-orëshe në polici më 4 nëntor 1979 ju thatë këtë, këtë dhe atë!" Një pjesë e mirë e të dy gjyqeve kryesore të Greensboro-s përbëhej nga përpjekjet e mbrojtjes për të kapërcyer grupet e fjalëve kontradiktore, vetëinkriminuese nga burrat që u arrestuan. Ata nuk mund të kuptonin se çfarë po ndodhte, ata u hodhën në një lak nga sulmi i papritur komunist me armë zjarri që kishte organizuar ATF dhe nuk u ishte dhënë asnjë trajnim formal nga të ashtuquajturit udhëheqës të tyre se çfarë të bënin? kapur. Unë nuk e përjashtoj veten nga kjo aktakuzë shkatërruese. I shpërndava nja dy broshura procedurale dhe parimi i heshtjes u diskutua në nja dy takime, por padyshim që njerëzit e NSPA-së nuk ishin më të përgatitur se Klani për katastrofën e papritur që i pushtoi. Mund ta kuptoni, ndoshta, pse e theksoj kaq shumë heshtjen këtu. Kam parë se çfarë ndodh kur njerëzit përpiqen të zgjidhin rrugën e tyre nga bllokimi. Ata thjesht përfshijnë më shumë njerëz dhe veten më thellë.

Machine Translated by Google

Policia nuk është miqtë tuaj. Në një situatë arrestimi ata janë armiku dhe nëse përpiqen të sillen miqësorë, kështu do të relaksoheni dhe do të inkriminoni veten. Mos harroni se me një hetues të trajnuar nuk ka gjë të tillë si muhabet. Çdo përgjigje që mund t'i jepni atij për çdo pyetje fare, qoftë ajo negative apo pozitive, nëse ju duket e rëndësishme apo jo, i jep atij një pjesë tjetër për t'u futur në enigmën e trillimeve dhe gënjeshtrave që po ndërton Sistemi për t'ju vënë. larg.

Nëse ndaj jush përdoren tortura, të tilla si rrahje ose privim gjumi ose lojëra mendore psikologjike, atëherë duhet të përgatiteni me një lloj historie për t'i dhënë ato kur më në fund nuk mund të duroni më, siç disa njerëz nuk munden. Sistemi këtu nuk është aq i madh sa i përket torturës fizike sa ata janë pas Perdes së Hekurt; Në përgjithësi, të burgosurit më të zeza janë të punësuar për të ndëshkuar ose zbutur të dyshuarit e bardhë, kështu që federatat nuk duhet t'i bëjnë duart e tyre pis ose gjaku në këpucët e tyre Gucci. Specialiteti i Sistemit është tortura psikologjike dhe mendore. Ata do t'ju mutt-and-Jeff ku një polic është i rëndë dhe një është Xhoi i mirë që dëshiron t'ju ndihmojë dhe mendon se jeni duke marrë një marrëveshje të papërpunuar. Ata do të mbajnë jashtë

perspektiva e lirimit me rreshta të vegjël si, "Hajde, Ed, le ta sqarojmë këtë dhe ta vendosim në shtrat që të shkojmë të gjithë në shtëpi, në rregull?", duke nënkuptuar se nëse rrëfeni, do të lejoheni për mrekulli të shkoni në shtëpi.

Ata ju flasin qetësisht, në mënyrë të arsyeshme dhe më pas papritur kërcejnë dhe fillojnë të bërtasin me turp dhe akuza për t'ju tronditur dhe çorientuar. Ata do të sjellin zezakun më të madh në forcën e tyre dhe do ta kërcënojnë se do ta lejojnë të të rrahë ose të të sodomizojë nëse nuk e rrëfeni; Përndryshe, ata do t'ju kërcënojnë se do t'ju fusin në një qeli brenda natës me një ose më shumë homoseksualë zezakë. Ka pasur raste kur kjo është bërë në të vërtetë dhe njerëzit tanë janë lënduar keq duke u përpjekur t'i rezistojnë gangrepit masiv anal. Në përgjithësi nuk bëj komente të tilla, por dua t'i vë në dijeni të gjithë organet e zbatimit të ligjit se pas revolucionit, çdo ish-polic ose agjent i FBI-së i shpallur fajtor për ndihmën ose nxitjen e çdo lloj sulmi në burg ndaj të bardhëve, ka blerë veten. një biletë me një drejtim për në trekëmbësh. Nëse nuk ia dal, mendoj se pasardhësit e mi do të pajtohen me këtë politikë. Ky nuk është një kërcënim, djema. Është një premtim. Ju dërguat udhëheqësit tanë në Nuremberg dhe në këtë mënyrë krijuat një precedent; kthesa do të jet

Nëse e humbisni çështjen, do të dërgoheni në burg. Unë kam qenë me fat deri tani. Unë jam përballur vetëm një herë me gjykatat e armikut për një akuzë të rëndë dhe në atë rast urdhri im i dëbimit nga vendi në fjalë mori përparësi dhe burgu im u pezullua. Unë kam pasur disa gërvishtje të tjera të vogla, por nuk kam shkuar kurrë në një nga këto vende djallëzore që ZOG mban si parandaluesin përfundimtar, përfundimtar. Prandaj, nuk jam i kualifikuar për t'ju mësuar se si të mbijetoni në një ferr të tillë. E pranoj se perspektiva më tmerron; ndonjëherë zgjohem natën me djersë të ftohtë nga makthet për ndonjë burg amerikan. Deri më tani nuk e kam lënë këtë kërcënim të më pengojë të kryej detyrën time dhe në këtë kërcënimi i burgut ka dështuar zotërit e tij. Shpresoj që nëse dhe kur të vijë koha do të mund ta përballoj pa tradhtu

Machine Translated by Google

veten dhe njerëzit e mi, por duke qenë se ende nuk jam përballur me atë provë, nuk mund t'u tregoj shumë mirë të tjerëve se si ta përballojnë atë.

Unë kam vetëm një koment për të bërë për të gjithë skenarin e burgut, dhe ai është se e di që mund të bëhet, mund të mbijetohet, sepse i kam njohur ata që e kanë bërë këtë. Robert Miles i mbijetoi asaj, dhe, ndërsa shkruaj unë, ai përballet me një term tjetër për "kryengritje" me guxim të qetë dhe një dinjitet që e lartëson çështjen e tij dhe tonën në madhështi. Leroy Gibson i mbijetoi dhe doli nga Atlanta duke u lëkundur. Vëllezërit Gerhardt i mbijetuan asaj. Jim Mason i mbijetoi asaj, Robert Shelton dhe JB Stoner dhe Jack Fowler dhe një mori të tjerësh i mbijetuan. Në rastet e këtyre burrave që përmenda dhe shumë të tjera, sistemi bëri më të keqen dhe dështoi. Ajo

u përpoq t'i shkatërronte ata dhe në vend të kësaj forcoi besimin e tyre dhe ngurtësoi shpirtin e tyre për luftë. Sistemin mund ta rrihni vellezer., Tjegull, shoket qe kam permendur dhe cdo Bardh tjeter qe ka dale nga burgu me nderin dhe krenarine e tij te paprekur e ka rrahur. Një ditë do ta mposhtim atë.

Një fjalë për marrëveshjet: mos. Mos bëni marrëveshje me policët. Mos bëni marrëveshje me gjykatat për të përballuar një pranim. Asnjëherë mos u deklaroni fajtor për asgjë. Arsyeja për këtë është e thjeshtë: ZOG është një gënjeshtar dhe çdo gjë që ju thonë shërbëtorët e tij nuk mund t'i besohet. Nëse bëni një marrëveshje, ajo mund t'i përshtatet qëllimeve bizantine të ZOG-it për të mbajtur pjesën e saj të pazarit. Pastaj përsëri, mund të mos Burgjet janë plot me burra që mund të betoheshin se kishin një "marrëveshje" me ZOG. ZOG nuk merret, përdor, konsumon dhe i hedh mënjanë njerëzit. Mos i besoni asnjë gjyqtari, avokati apo zyrtari ligjor. Ata janë atje për një qëllim: për të shtypur çdo mendim kundërshtues ose joortodoks që mund të keni në kokën tuaj dhe për t'u siguruar që të mbeteni një njësi pune produktive, duke e mbajtur makinerinë e vjetër kërcitëse të Sistemit të funksionojë dhe të përballojë faturën ashtu siç supozohet të bëjnë kërpudhat. Nëse nuk je më i shpëtuar si njësi pune, atëherë duhet të tërhiqesh.

Fjala e fundit: stërvitni familjen dhe shokët tuaj të heshtin gjithashtu, veçanërisht ndaj mediave pas arrestimit tuaj. Një nga episodet më të turpshme në të gjithë fiaskonë e Greensboro ishte kur një tufë grash të ndyra u zbuluan nga disa gazetarë që vizitonin të afërmit e tyre meshkuj në burg. Këto zonja vazhduan të llafosnin vazhdimisht se si racizmi nuk ishte i krishterë dhe ato të tmerrshme të Klan-it dhe nazistëve e tërhoqën Luciusin në rrugë të gabuar, dhe ne të gjithë i duam njerëzit me ngjyrë dhe Jezusi do të vijë dhe do të hapë qiellin dhe të gjithë do të jemi. u rrëmbye dhe fluturoi për të takuar Jezusin në qiell 'ceptin fer njeriu dhe nazistët që po shkonin' në ferr dhe Lucius ishte në gjunjë në qelinë e tij duke u lutur për shpirtrat e atyre racistëve të tmerrshëm që të mund të shihnin dritën dhe të pendoheshin blah , blah, blah, pa pushim! Kjo ishte me të vërtetë ajo lloj gjëje që u duhej atyre burrave në burg për të rritur moralin e tyre pikërisht në atë moment!

Një koment i lirë për një gazetar ose polic nga një grua, bashkëshort, i afërm ose mik mund ta marrë shokun e burgosur dhjetë deri në njëzet, nëse është gjëja e gabuar për të thënë. Të gjithë anëtarët e familjes duhet të futen që në fillim me direktivën parësore: mos fol me policinë! Ju

Machine Translated by Google

duhet të ketë një procedurë të caktuar se çfarë duhet bërë nëse shtëpia juaj kontrollohet, nëse arrestoheni, nëse akuzoheni. Ju duhet të njihni një skllav me kusht ose dikë që është i gatshëm të lirojë me kusht për ju, për të shpëtuar nga shfletimi i furishëm i faqeve të verdha të ditës. Gruaja ose burri juaj duhet të jenë po aq të konvertuar

siç jeni në të drejtat tuaja ligjore. fie ose ajo duhet të kërkojë të shohë urdhër dhe t'i lexojë ato përpara se të lejojë një kërkim dhe të kërkojë një faturë për çdo gjë të marrë. Dhe mbani mend: *mos fol me policinë!*

Machine Translated by Google

IX.
FINANCAT E LËVIZJES

Ndonjëherë njerëzit më pyesin se kur do të ndodhë revolucioni i madh i Bardhë. Unë u them atyre: "Sa herë që ju dhe mjaft njerëz si ju jeni të gatshëm të paguani faturën për të!" Nuk e kam fjalën vetëm për paratë, por në një masë të mirë po flas fjalë për fjalë kur e them këtë. Revolucioni vjen me një çmim shumë të mirë. Gjëja e parë që do të mësoni kur të filloni aktivizmin tuaj politik është rëndësia thelbësore jetike e parave. Dikush duhet të paguajë. Revolucioni në ditët e sotme është një biznes i madh. Ditët kur diçka mund të arrihet nga një grusht komplotistësh që pështpëritin rreth një qirije rrëshqitëse në një gërmadhë gotike të shkretë në mesnatë, kanë kaluar prej kohësh, Revolucioni kërkon organizim, fuqi punëtore, analizë politike të llojit më të mprehtë, disiplinë të pamëshirshme, propagandë të shkathët dhe mbi të gjitha. , financim masiv.

Këto para nuk bien thjesht nga qielli. Ai duhet ta marrë nga burime të ndryshme. Dikush duhet të paguajë. Dhe fakti i thjeshtë është se burimi kryesor i të gjithë financimit të nacionalizmit racor ka qenë gjithmonë dhe do të vazhdojë të jetë, punëtorët e bardhë që përbëjnë shumicën dërrmuese të anëtarësimit dhe mbështetjes periferike të çdo organizate. Me fjalë të tjera, njerëzit që më së paku mund ta përballojnë atë duhet të mbajnë mbi supe pjesën më të madhe të barrës. Kjo është jashtëzakonisht e padrejtë, dhe më keq se kaq, është gjithashtu joefikase dhe një mënyrë shumë e dobët për të financuar kauzën tonë. Por për të qenë i sinqertë, jam i mallkuar nëse mund të shoh ndonjë rrugëdalje reale nga ky ngërç në të ardhmen e afërt. Për t'ju thënë pse do të duhet disa shpjegime.

Për të zbuluar shkaqet rrënjësore të varfërisë së përhershme të kësaj Lëvizjeje, duhet të shikojmë nga afër të gjithë natyrën e asaj që po bëjmë dhe kush jemi. E mbani mend "revolucionin" e madh majtist të fundit të viteve 1960? hipitë, yipitë, Lëvizja e Lirisë së Fjalimit të Berklit, Meteorologët, e gjithë ajo skenë ku të gjithë do të akordoheshin, ndizeshin, dilnin jashtë, largoheshin nga derrat, e kështu me radhë? Ai revolucion i madh i krahut të majtë "Fuqia për Popullin" që do të përmbyste kompleksin ushtarako-industrial dhe do të krijonte një epokë të Ujorit ku të gjithë u ulën në bar duke pirë duhan ndërsa dëgjonin Jimi Hendrix dhe të sëmurë

vrapoi lakuriq duke u kurvëruar me gjithçka që lëvizte? Udhëheqja e kësaj rrëmuje ishte çifute, natyrisht, Rudds, Hoffmans dhe Rubins, por çfarë ndodh me të gjithë ata tipa hipi-dipi të bardhë që do të bënin gjithë këtë gufim?

Ndodhën disa gjëra. Fillimisht, ndodhi bombardimet në Kent State dhe Universitetin e Wisconsin, dhe vajza e vogël e pasur me motin Diana Oughton hodhi në ajër bythën e saj të përkëdhelur prej alabastri në hamburger në një shtëpi në Nju Jork. Diana ishte poshtë në bodrum duke bërë bomba dhe ajo duhet të ketë prekur telat e gabuar së bashku, sepse ajo rrafshoi shtëpinë e një avokati të shquar hebe dhe mori me vete dy nga shokët e saj Weatherperson, përveç që fjalë për fjalë i fryu çorapët nga një çift tjetër Weatherbimbi që vrapuan. në vendin fqinj, i zhveshur dhe fjalë për fjalë pinte duhan nga shpërthimi, duke pyetur

Machine Translated by Google

nëse mund të hynin dhe të përdornin dushin. Miqtë e tyre, do të vini re, sapo ishin avulluar për shkak të marrëzisë së tyre dhe policët ishin rrugës, dhe megjithatë reagimi i parë i çiftit të mbijetuar ishte që të pastronin gjithë atë papastërti të keqe proletare. Në këtë anekdotë të vogël shihet e gjithë historia e të ashtuquajturës së Majtës së Re. Arsyeja pse ata kurrë nuk arritën askund serioz ishte se ata nuk ishin revolucionarë. Ata ishin poseurë, fëmijë të pasur të llastuar që luanin Che Guevera. Gjatë asaj pranvere dhe më të dobët të vitit 1970, krejt papritur nuk ishte më lojë dhe më në fund u duk budallaqe që mund të vriteshe duke luajtur revolucionar. Disa njerëz të guximshëm qëndruan në pozë për disa vjet, por shumica e tyre e panë vërtet dritën shumë shpejt. Hapja e vitit akademik në shtator 1970 ishte dukshëm e qetë.

Guerilëve të pasur urbanë të viteve gjashtëdhjetë nuk u mungonin asnjëherë paratë e dorëzanisë, nuk iu desh të punonin kurrë për jetesën e tyre dhe mund të përballonin çdo lloj librash, mjete droge dhe drogë, xhinse të zvogëluara dhe të zbardhura nga fabrika që i lejonin të imitonin punëtorët e vërtetë, i gjithë materiali që u nevojitej për tabelat e tyre dhe gazetat nëntokësore, etj. Mami dhe babi morën skedën dhe u dhanë ushqim të mirë me biftek dhe patate kur shkonin në shtëpi në periferi për të pushuar nga orizi kafe dhe çaji xhensen në komunat revolucionare ndërgjegjësuese apo çfarëdo.

Një nga gjërat më qesharake histerike që kam lexuar ndonjëherë është historia sesi motrat u përpoqën të kërkonin ndihmën e "yndyrës", siç i referoheshin me përbuzje fëmijëve me jakë blu të Bardhë të Detroitit dhe Çikagos. Ata dolën në zhanrin e burgerëve lokalë dhe i ngacmuan këta të rinj ku rrinin jashtë, duke shpërndarë trakte marksiste dhe duke i nxitur ata të vinin në Çikago për "Ditët e tërbimit". Në një orë

kaluan një grup motrash të çmendur që u futën në një shkollë të mesme dhe vrapuan lart e poshtë korridoreve duke bërtitur "Jailbreak!" dhe duke thyer xhamat. Ata u hodhën jashtë në veshjet e tyre të veshura me xhins nga skuadra e futbollit të universitetit.

Ata fëmijë të bardhë, të varfër, të klasës punëtore, mund të mos kenë pasur shumë përdorim për policinë apo autoritetin, por ju nuk do t'i kapnit ata të zbrisnin në Çikago dhe të sulmonin qëllimisht ligjin dhe të shkatërroheshin. Pikërisht sepse vinin nga bota reale e punës brutale dhe varfërisë, ata e dinin më mirë. Ata nuk kishin baba të pasur që të vinin dhe t'i shpëtonin kur u hodhën në kanaçe; atyre iu desh të uleshin aty për muaj të tërë, duke mbijetuar me gëlltitje dhe duke luftuar kundër përdhunuesve më të mëdhenj. Janë pikërisht ata fëmijë që të kuqtë me aq arrogancë i quanin "ylli" që formojnë bërthamën e çdo organizate nacionaliste racore të Bardhë. Ndryshe nga e majta, e cila përbëhet nga tradhtarë të racës së mesme të bardhë, hebrenj dhe jo të bardhë, Lëvizja jonë është e bazuar në klasën punëtore. Një nga përshkrimet më të mira që kam dëgjuar ndonjëherë për 3 nëntor 1979 në Greensboro ishte, "Partia e Punëtorëve Komuniste më në fund takoi disa punëtorë".

KUPTIMI: Nacionalizmi racor i bardhë është disidenca e vërtetë në këtë shoqëri, e vetmja herezi e vërtetë që persekutohet në përpjekje për ta shkatërruar atë. Populli ynë është ky

Machine Translated by Google

dhitë e kurbanit të shoqërisë, heretikët të cilët duhet të digjen në turrën e druve para se ne të mund të kontaminojmë të tjerët me mendimet tona të rrezikshme.

E majta regjistron mësues, avokatë, mjekë, profesorë universiteti, shkrimtarë, aktorë, punonjës socialë, yupi, ministra dhe priftërinj, "aktivistë të komunitetit" profesionistë të cilët janë të aftë për të marrë paga nga qeveria dhe financime nga dollarët e taksave. E djathta konservatore ka një përbërje disi të ngjashme me një injeksion të shëndetshëm fondesh nga komuniteti i biznesit dhe shumëkombësh, por më pas konservatorët janë të interesuar vetëm të ruajnë paratë e tyre dhe jo racën e tyre dhe nuk hyjnë në kompetencën e këtij libri. . Ata janë pjesë e problemit, jo pjesë e zgjidhjes, njerëzit tanë, megjithatë, janë burra që punojnë me duar dhe gra që lindin dhe rritin fëmijë. Në radhët e grupeve Klan ose Nacional Socialiste ose kishave të Identitetit, do të gjeni elektricistë dhe hidraulikë, automekanikë dhe riparime televizori, fermerë dhe muratorë, shoferë kamionësh dhe kuzhinierë, infermierë dhe estetiste, pronarë biznesesh të vogla dhe punëtorë ndërtimi. ,

sekretare dhe kamariere, si dhe shumë shokë të moshuar që mund të kujtojnë një mënyrë më të mirë jetese dhe duan të na ndihmojnë t'i rikthehemi asaj.

Asgjë tjetër përveç kësaj dikotomie të anëtarësimit nuk ilustron aq mirë natyrën revolucionare të Lëvizjes. Fatkeqësisht, kjo jo vetëm që do të thotë se njerëzit tanë kanë pak për të kontribuar në arkat vetë, por se ata e jetojnë jetën e tyre aq larg nga burimet financiare, levat e pushtetit që bëjnë paratë të rrjedhin, saqë nuk janë në gjendje të përdorin burimet kryesore. e financimit si e majta mund. Të kuqtë mund të marrin gjithmonë para nga qeveritë, qoftë nga qeveria jonë, qoftë nga ato të huaja të ndryshme.
Ata e kanë rafinuar artin e marrjes së putrave të tyre të vogla të ashpra në dollarët e taksapaguesve në shkallë të pabesueshme finesë. E majta mund të godasë kishat liberale të Bardhë dhe grupet fetare me lehtësi të praktikuar. Anëtarët e tyre janë të njohur me çdo material falas, si privat ashtu edhe publik, që shkon kudo, dhe rrëshqiten në lug, ashtu si derrat më të mëdhenj të ZOG. Shikoni mjaft nga afër dhe do të zbuloni se pothuajse çdo kauzë kryesore e krahut të majtë për tridhjetë vitet e fundit është financuar nga paratë e taksapaguesve në një shkallë më të madhe ose më të vogël.

Çfarë do të thotë e gjithë kjo në një kuptim pragmatik? Do të thotë që nga fjala shko do të të mungojnë vazhdimisht paratë. Do t'ju duhen fonde për pajisje printimi, letër, pajisje grafike, benzinë për transport politik, hapësirë për zyra, mesazhe telefonike të regjistruara, fushata politike, reklama, tarifa për depozitimin e kandidatëve, para për dorëzani për shokët e arrestuar, tarifa ligjore, fatura telefoni, qira e nevojshme. objekte, pajisje sigurie, pajisje elektronike për të bërë video dhe kaseta, kompjuterë dhe aksesorë të tyre. Lista paloset pa pushim. Historia e punës suaj politike do të jetë një kërkim i gjatë, i dëshpëruar dhe urgjent për financim, kërkimi për vetëm disa dollarë të vogla për këtë apo atë fitore do të zërë pjesën më të madhe të kohës suaj dhe lista juaj e postimeve do të rënkojë nën bombardimin e vazhdueshëm të pandërprerë. ankesat e fondeve. "Çfarë? Po kërkova më shumë para? Sapo dhashë dhjetë dollarë muajin e kaluar. Çfarë ndodhi me këtë?" Do të mahniteni nga mrekullitë e mbështetësve tuaj

Machine Translated by Google

presin që ju të kryeni me dhurimet e tyre të përhershme ose dhjetë dollarë, dhe do të mahniteni edhe më shumë nga mrekullitë që bëni me kaq pak.

Do të diskutoj pak për teknikat e mbledhjes së fondeve, por ka një gjë për të cilën dua t'ju paralajmëroj, dhe kjo është se kur të thuhet dhe të bëhet gjithçka, nuk ka asnjë zëvendësim për donacionin e drejtpërdrejtë si një mjet për financimin e WRP. Ju duhet t'ia dilni mbanë t'ua transmetoni këtë mbështetësve tuaj, sepse nëse nuk e bëni, atëherë pas një kohe ata do të kenë idenë se ju i konsideroni ato thjesht si gjilpëra për t'u mjelur, gjë që është në fakt rasti me shumë nga mashtruesit. grupet "patriot për fitim". Duhet të lini gjithmonë darkë

portierët e dinë që ju i vlerësoni ata dhe se duke kontribuar po bëjnë pak për garën. Një këshillë e vogël që do t'ju jap menjëherë që do t'ju rrisë të ardhurat tuaja me 50% në vetvete. përgjigjuni gjithmonë postës suaj. Përgjigjuni edhe nëse nuk ka donacion të bashkangjitur, por veçanërisht nëse ka. Asgjë nuk i irriton dhe zemëron njerëzit më shumë sesa dërgimi i një donacioni që mund ta kenë përdorur për qëllime të tjera për një grup politik me kuptimin se ai do të shkojë drejt kauzës së përbashkët dhe nuk do të marrë kurrë asnjë lloj mirënjohjeje.
Gjithmonë pranoni edhe detyrimet,
megjithëse detyrimet nënkuptojnë anëtarësim të zyrtarizuar dhe sipas mendimit tim kjo është diçka që nuk duhet të ekzistojë.

Para se të diskutoj për mbledhjen e fondeve, dua të flas për dy metoda që ne, tipat e këqij racist, akuzohemi vazhdimisht se i përdorim, dhe një tjetër që miqtë dhe mbështetësit tanë shpesh na nxisin ta përdorim për t'i çliruar ata nga bezdisja e apeleve të vazhdueshme të fondeve. .

Burimi i parë i parave që ne të gjithë supozohet të nxjerrim sipas mediave dhe propaganduesve armik është ajo krijesë mitologjike, macja e majme e djathtë. Supozohet se ekziston një kabale multimilionerësh që nuk kanë asgjë më të mirë për të bërë me gjithë moolën e tyre sesa ta shpërndajnë atë në kova për çdo kauzë të krahut të djathtë dhe racist që vjen përpara. Mediat dhe shpifësit gjithmonë nënkuptojnë se ka diçka vërtet të keqe që po ndodh këtu, një lloj axhende të fshehur dhe çdo organizatë racore nacionaliste dhe e djathtë është pjesë e ndonjë komploti të vazhdueshëm mbarëbotëror. Hebrenjtë janë veçanërisht paranojakë për këto mace misterioze të majme të krahut të djathtë dhe komplotet e tyre. (Është e kuptueshme, pasi hebrenjtë e të gjithë njerëzve e dinë fuqinë e komplotit të fshehtë si një forcë në çështjet botërore.)

Unë kam qenë në rezistencën racore të Bardhë në një formë ose në një tjetër për nëntëmbëdhjetë vjet, që kur u futa në një shkollë të mesme të integruar dy javë para ditëlindjes sime të pesëmbëdhjetë. Gjatë gjithë asaj kohe unë kam marrë vetëm një herë ndonjë paraqitje të vërtetë, të qartë të këtyre të ashtuquajturave "mace të trasha". Ka pasur disa njerëz mesatarisht të pasur të klasës së mesme të lartë që janë marrë me politikën racore nacionaliste si një lloj kasolle hobi. bëhet shumë e shtrenjtë dhe shumë e rrezikshme për shijen e tyre. Ka një grusht të vogël përjashtimesh fisnike dhe të dukshme. Pothuajse çdo lider racist ka disa mbështetës të qetë mbi të cilët ai mund të mbështetet në përgjithësi për disa qindra dollarë në rast urgjence; nëse ai është i mençur, ai u thërret këtyre njerëzve vetëm kur patate të skuqura janë vërtet të rëna, që të mos vrasë patën e artë, kështu që

Machine Translated by Google

për të folur. Por jo më shumë se disa qindra. Kam marrë donacione mijëra dollarësh në tre raste, siç unë

116

kujtoj, gjatë gjithë mandatit tim pesëvjeçar me NSPA, dhe të gjitha këto ishin nga një njeri që kishte pasur fatin të lidhte një kontratë të mirë afatmesme në biznesin e tij.

Vetëm *një herë,* mund t'i kem afruar paratë e mëdha. Në vjeshtën e vitit 1980, më takuan ndërmjetësues, të cilët më përcollën një sërë kushtesh që përfshinin natyrën strategjike dhe taktike të NSPA-së dhe kërkonin që të bëheshin disa ndryshime specifike në mënyrën se si po ecnim. Në këmbim të përshtatjes së partisë me këto kushte, të cilat mund të shtoj se nuk mund të jetonte ndonjë patriot i vërtetë racor i bardhë, m'u ofrua një paketë financiare që do të na kishte vënë në pozita të barabarta si me Republikanin ashtu edhe me Republikanin. Makinat demokratike në shtetin e Karolinës së Veriut. Oferta u tërhoq kur u bënë të njohura ngjarjet e dhjetorit 1980 dhe kur ndodhën ngjarje të tjera nga viti i ri deri në ditën e parë të prillit kur unë dhashë dorëheqjen.

Nuk dua të hyj në detaje, sepse është shpresa ime më e madhe që një ditë të njëjtët njerëz mund të jenë të arritshëm. Por më duhet të theksoj se ky kontakt tentativë u bë sepse NSPA po tregonte rezultate. Njerëzit e pasur u bënë të pasur sepse janë të zgjuar me paratë e tyre dhe dinë një investim të mirë kur e shohin. Neve na takon të dëshmojmë se jemi një investim i mirë në të ardhmen. Kur të tregojmë pjekuri, efikasitet, përkushtim, personel cilësor dhe mbi të gjitha të fillojmë të tregojmë rezultate, atëherë do të na gjejnë paratë e mëdha. Njerëzit e pasur ndonjëherë mund të jenë të gatshëm të shpenzojnë pak për Lëvizjen aktuale si hobi, por jo shumë. Ata janë të gatshëm të subvencionojnë forcën, por refuzojnë të mbështesin dobësinë, dhe me të drejtë. Fakti është se shumica e grupeve të pranishme racore nacionaliste nuk meritojnë financim të madh dhe nuk do të dinin se çfarë të bënin me të nëse do ta merrnin atë.

Përveç kësaj, po citoj përvojën time për të nënvizuar një gjë të rëndësishme që të gjithë ju duhet ta mbani mend. Pa hyrë në një ripërtëritje të gjatë të së kaluarës, jam i bindur se shkatërrimi i NSPA-së midis dhjetorit 1980 dhe prillit 1981 ishte pjesë e një komploti të orkestruar qëllimisht që përfshinte të paktën dy agjenci qeveritare. Kjo më pranoi praktikisht nga Prokurori i SHBA-së në New Orleans në qershor të atij viti, kur isha atje poshtë duke iu shmangur një tjetër atentati të tyre. Big Brother e di shumë mirë se paraja është çelësi i suksesit tonë të mundshëm dhe sapo ndonjë grup të fillojë të tregojë shenja se financohet në mënyrë adekuate ose është gati të fitojë para të mëdha, atëherë makina e përmbysjes dhe e fabrikimit thuajse legale do të shkojë në shpejtësi të lartë. Kur ecni fort dhe mbështetja fillon të rrokulliset dhe fillon e gjelbër

117

duke rënë nga zarfet në postën tuaj, jini shumë, shumë të kujdesshëm. ZOG do ta vërejë dhe ZOG do të sulmojë. Sigurohuni që ai të mos ketë asgjë për të zhytur dhëmbët e tij të kalbur.

Machine Translated by Google

Mbledhja e dytë e fondeve që mediat na akuzojnë periodikisht se jemi të aftë është shpronësimi ose grabitja me armë. Shpronësimi i duhur politik është një mjet revolucionar legjitim dhe grupe të ndryshme komuniste e përdorin atë në mënyrë rutinore në mbarë botën. Duhet ta bëj të qartë se me shpronësim nuk nënkuptoj vjedhjen, që në kuptimin tonë do të thotë vjedhje nga punëtorët e bardhë, grabitje e dyqaneve të mamasë dhe popit, mbajtjen e dyqaneve ekskluzive ose zhavorreve të burgerëve ku marrja është përqeshëse dhe punonjësit e bardhë janë të rrezikuar, vjedhje. Shtëpi të bardha, gjëra të tilla. Vjedhja nga familjet dhe individët e klasës punëtore të bardhë nuk është vetëm e turpshme, por edhe marrëzi. Njerëzit tanë kanë shumë pak për të vjedhur më; ata jetojnë nga pagesa në rrogë dhe janë të hipotekuara deri në fund.
Shpronësimi, në kuptimin e bardhë, nënkupton marrjen e një pjese të pasurisë që u është vjedhur njerëzve të bardhë dhe kthimin e saj në racën tonë përmes mediumit të rezistencës. Bankat, kompanitë e sigurimeve, huamarrësit, çdo organ qeveritar, hebrenjtë, pistat e garave dhe dyqanet porno, zinxhirët e supermarketeve, të gjithë ata që rrëmbejnë popullin tonë dhe dhjamosen dhe fryhen nga ato fitime të turpshme, këta duhet të jenë objektivi i shpronësimit revolucionar të Bardhë.

I jashtëligjshmi dashamirës që është kampioni i të shtypurve dhe që hakmerret për të varfërit dhe të dobët kundër të pasurve dhe të fortëve, është një hero popullor i zakonshëm në mesin e njeriut arian, megjithëse në mënyrë domethënëse asnjë personazh i ngjashëm nuk shfaqet askund në botën semite. Anglezët kanë Robin Hudin, prototipin e të paligjshmit kalorësiak; amerikanët kanë Jesse James dhe Colt Dragoons e tij; Gjermanët kanë Schinderhannes të Rhine, objektivi i preferuar i të cilit ishte një taksambledhës i bukur çifut; Italianët kanë banditët e tyre, dhe irlandezët autostradën e tyre Willie Brennan. Si arsyeja e shëndoshë, ashtu edhe historia dhe kultura jonë e pasur racore na mësojnë se nuk ka asgjë të keqe moralisht të marrim mbrapsht një pjesë të vogël të pasurisë sonë të vjedhur nga hajdutët që e përvetësuan atë në radhë të parë.
Por a është e mençur ta bëjmë këtë në këtë moment? A është praktike? A ka gjasa të çojë përpara kauzën tonë?

Nuk do të shqetësohem të përsëris urdhërimet e mia të zakonshme për të qëndruar ligjor; nëse nuk e keni marrë mesazhin deri tani, nuk do ta merrni. Por ndjej se duhet të theksoj këtu se ligjshmëria është një taktikë, jo një lloj absolut moral. Është e vërtetë që regjimi i Uashingtonit e ka ligjin në anën e tij, por tiranët e kanë gjithmonë. Monopoli i tyre i ligjit është ajo që i dallon tiranët nga hajdutët dhe vrasësit e zakonshëm. Unë këshilloj kundër shpronësimit

gjatë tri fazave të para të luftës revolucionare të Bardhë mbi baza thjesht praktike. Nuk ka kuptim të grabisni 50,000 dollarë nga një bankë nëse nuk do t'ju vijë ndonjë e mirë nga paratë, sepse ju dhe i gjithë grupi juaj jeni në burg. Mbani në mend se nëse jeni dhjetë prej jush dhe dy kryeni një krim, ndonjë krim, dyshja do të dënohen për vetë veprën penale dhe tetë të tjerët për "komplot", një marrëzi legaliste që mund të nënkuptojë çfarëdo që do të thotë ZOG, ashtu si "shkelja e të drejtave civile" po aq e pakuptimtë. Plus, nëse një grup racist i bardhë kapet duke tërhequr një grabitje, ai përforcon stereotipin e propagandës së armikut se ne jemi kriminelë. Ne kemi nevojë për politikë serioze revolucionare, jo një skuadër vetëvrasëse të Monty Python që mbaron dhe shpërbëhet.

Machine Translated by Google

Metoda përfundimtare e mbledhjes së fondeve që shpesh është sugjeruar është ideja e bizneseve raciste të Bardhë ose projekteve sipërmarrëse të krijuara për të mbledhur para për kauzën dhe për të lehtësuar njerëzit në listën e postimeve të apeleve të vazhdueshme të fondeve lypëse. Kjo në fakt është provuar deri në një farë mase, më tepër përgjatë linjave të idesë së bashkëpunimit ekonomik të Bardhë që diskutova më parë. Ajo ka pasur njëfarë suksesi mesatar në mbrojtjen e popullit tonë kundër efekteve të luftës ekonomike dhe defunksionalizimit judaik, por për sa i përket mbledhjes së ndonjë sasie të madhe parash për përdorim thjesht politik, rezultatet kanë qenë përfundimisht të përziera. Unë nuk përjashtoj një lloj shoqate apo vëllazërie të biznesmenëve të bardhë, të cilët tashmë janë krijuar me sipërmarrje të qëndrueshme, por nuk jam i sigurt për konceptin si një burim afatgjatë i llojit të financimit masiv që du

Problemi është se e gjithë struktura ekonomike e shoqërisë perëndimore është e anuar kundër sipërmarrësit individual dhe biznesmenit të vogël, sado që monetaristët konservatorë të himnizojnë dyqanin Mom and Pop. Këtë e kuptova në mënyrën më të vështirë kur u përpoqa të krijoja biznesin tim në Irlandë, që padyshim është Misisipi i Evropës, por të njëjtat kushte mbizotërojnë gjetkë. Nëse Rockefeller-i do të ketë fat mbi një sasi të madhe kapitali për kostot fillestare të konfigurimit, ai do të fillojë të shkojë deri në kokën e syrit në bankë. Kjo do të thotë se ai mund të marrë fare një kredi, gjë që po bëhet gjithnjë e më e vështirë nga ajo që lexoj në seksionet e biznesit të shumicës së gazetave. Problemi - është se nëse nuk jeni me të vërtetë në top dhe nuk identifikoni ndonjë nevojë që djemtë e mëdhenj në fushën tuaj nuk po e plotësojnë, çfarëdo që të bëni mund të bëhet më mirë dhe çdo gjë që shisni mund të blihet më lirë në K-Mart, Sears. & Roebuck, Safeway, etj.

Edhe nëse ndodh në një kënd të anashkaluar më parë, mund të vini bast se pasi të keni demonstruar përfitimin e produktit ose shërbimit, kompanitë e mëdha shumëkombëshe do të gjejnë një mënyrë për t'ju eliminuar, ose duke ju blerë për një pjesë tallëse të idesë suaj. ia vlen ose ju mbaron brutalisht nga biznesi nëse refuzoni të luani top. Ndodh çdo ditë. Një gjë që Yehudi di të bëjë është ta sjellë atë shekel në shtëpi.
Personalisht, mendoj se do të ishim budallenj nëse përpiqeshim të konkurronim me hebrenjtë në fushën e tyre të ekspertizës. Kjo është luftë dhe rregulli i parë i luftës i Hannibalit nuk ishte të luftonte kurrë armikun në terrenin e zgjedhjes së tij.

Sapo të krijohet biznesi politik, do të zbuloni se gjithnjë e më shumë nga koha, personeli, paratë dhe përpjekjet tuaja shkojnë për ta mbajtur biznesin në këmbë ndërsa përpiqeni të konkurroni me veshjet më të vjetra dhe më të njohura. Përkatësisht më pak kohë, përpjekje, etj., shkojnë në punën politike që biznesi gjoja ishte krijuar për të financuar. Ju mund të kujtoni shenjën e vogël që dikush sheh në zyra të ndryshme: "Kur je deri në bythë në aligatorë, është e vështirë të kujtosh se objektivi yt fillestar ishte të thash kënetën". Dhe sapo fëmijët të zbulojnë se kush qëndron pas Barbecue Kosher të Papa A ose Abazhuri cilësor Eichmann & Sons, atëherë ata do të vazhdojnë të bëjnë atë vudu që hebreu e bën kaq mirë. Ju do ta gjeni veten pa klientë, të ngacmuar në frontet tatimore dhe ligjore, dhe në gjykatën e falimentimit të Kapitullit 11 përpara se të mund të thoni "Oy gevalt!"

Machine Translated by Google

Mendon se nuk mund të ndodhë me ty? Sistemi mori perandorinë televizive PTL prej shumë milionë dollarësh përfundimisht, dhe PTL nuk ishte as politik, hebët thjesht u nervozuan në konkurrencën në ekranin e argjendtë.

Duhet të keni parasysh se një nga strategjitë kryesore që armiku ka përdorur kundër nesh për breza të tërë, synon në mënyrë specifike eliminimin e një lloji të caktuar individi brenda komunitetit të Bardhë, i cili mund të caktohet lirshëm si një njeri ose pronar i lirë. Baueri gjerman, kulaku rus, "fermeri i fortë" irlandez do të ishin analogji të mira.
Këta janë burra të bardhë, përgjithësisht të moshës së mesme, të cilët janë të martuar dhe aktualisht funksionojnë si kreu i njësive të tyre familjare bërthamore, ndërsa gruaja dhe nëna është zemra. Ata zotërojnë burimin e tyre të jetesës, tokën dhe mjetet e tyre ose në ekuivalencën moderne dyqanet dhe inventarët e tyre. Gjithashtu në këtë kategori duhet të përfshihen artizanët e pavarur, të cilët përsëri zotërojnë veglat e tyre dhe u shesin aftësitë e tyre shokëve të tyre të bardhë në komunitet. Kjo është mallkim për ZOG-un, i cili do që ne të gjithë t'ia shesim punën dhe aftësitë tona Sistemit për paga dhe kështu të bëhemi të varur nga status quo-ja për mbijetesën tonë.

Llojet e jeomanëve të bardhë janë të rrezikshëm për ZOG për arsye të tjera. Ata shpesh zotërojnë armët e tyre, janë të njohur me përdorimin e tyre dhe kanë pasur

120

stërvitje ushtarake, në shumë raste duke shërbyer në rezerva ose në milici. Ata priren të jenë politikisht pjesëmarrës, dhe kjo është një "jo-jo" definitive për ne të dashuruarit: politika është për avokatët dhe jupitë e tjerë të favorizuar dhe ne nuk duhet të marrim ide mbi stacionin tonë. Një burim i pavarur të ardhurash çon në mendime dhe vepra të pavarura shqetësuese. Nuk është rastësi që Uilliam Tell ishte një fermer jeoman i maleve të larta zvicerane dhe që kur erdhi në qytet, aty nuk pranoi të përshëndeste kapelën e hebreut Gessler mbi shtyllën në shesh. Si pasojë, Tell-it iu desh të qëllonte mollën nga koka e djalit të tij duke përdorur harkun me të cilin ishte aq i vrarë nga jeta e tij e lirë ariane në malet. Më pas ai përdori të njëjtin hark për të qëlluar disa gjëra nga Gessler dhe mercenarët e tij austriakë. (Po, edhe në mesjetë kishte të bardhë që i shitën krahët e tyre shpatës Judës për ar.)

Në kushtet e tanishme dhe në klimën ekzistuese ekonomike, çdo përpjekje për të filluar një biznes të vogël do të jetë në rastin më të mirë një ndërmarrje shumë e çuditshme. Me çdo kusht, eksperimentoni me të. Ndoshta thjesht nuk kemi gjetur ende formulën e duhur. Vetëm kini gjithmonë parasysh se objektivi juaj fillestar është të thani kënetën, dmth, biznesi duhet të mbështesë veprimtarinë politike racore nacionaliste dhe jo anasjelltas. Ne nuk jemi biznesmenë dhe nuk jemi në këtë për të siguruar jetesën, margjinale apo komode. Ne jemi në këtë gjë për të ndryshuar botën dhe për të siguruar që dhjetë mijë vjet nga tani ka ende disa William Tells përreth, të cilët do të refuzojnë të përshëndesin kapelën e Gessler dhe do të jenë po aq të rrahur me një rreze vdekjeje plutoniumi sa ai me një hark .

Duke iu rikthyer temës sonë origjinale pas gjithë këtij digresioni historik dhe filozofik, mbetet fakti se nuk mund të godasësh gjithmonë një grusht të vogël mbështetësish besnikë.

Machine Translated by Google

për fondet operative. Marrë parasysh moralin dhe konsideratat personale, fakti është se ata nuk mund ta përballojnë atë. Ka një sërë teknikash që mund t'i përdorni për të zgjeruar rrethin e mbështetjes suaj. Nëse jeni në gjendje të publikoni një buletin të vogël të një lloji, paguani me çdo kusht një tarifë abonimi për personat jashtë shtetit dhe joaktivë të tjerë. Shumica prej tyre janë hobistë që do të lexojnë buletinin tuaj dhe më pas do ta hedhin në dollap së bashku me disa ton materiale të tjera të tilla që kanë grumbulluar që nga viti 1971. Asnjëherë mos toleroni humbje në listën tuaj të postimeve. Hiqni ata që nuk përgjigjen rregullisht dhe mos lejoni që lista juaj të rëndohet me njerëz me të cilët nuk keni dëgjuar për tre vjet, të burgosur që nuk paguajnë, të çmendur të dukshëm që ju shkruajnë letra të çuditshme të faljes së ngjyrave. -mos-le të kemi-asgjë-të mprehtë-këtu shumëllojshmëri. Buletini juaj dhe lista juaj e postimeve janë funksionale

veglat nacionale dhe si të gjitha mjetet duhet të servisohen rregullisht dhe të mbahen në gjendje të mirë.

Megjithatë, një shenjë e shëndetit dhe fuqisë në çdo organizatë është se pjesa më e madhe e financimit të saj vjen nga burimet lokale. Kjo është e rëndësishme milingona për disa arsye. Së pari, nuk është aspak e pamundur që përfundimisht ZOG të mund të arrijë në një lloj censure postare zyrtare, duke e klasifikuar "literaturën raciste" së bashku me pornografinë si të paligjshme për t'u dërguar përmes postës. Së dyti, funksioni juaj parësor supozohet të jetë organizimi në zonën tuaj, jo marrja e dhurimeve nga pesë dhe dhjetë dollarë nga njerëz që përndryshe mund të ndihmojnë WRP-në ose njësinë e aktiviteteve në zonat e tyre. Është veçanërisht e pakëndshme të grumbullosh donacione nga një njësi tjetër e partisë tënde dhe mund të çojë në tensione dhe agro të panevojshme.

Së fundi, pa e synuar të ndodhë në këtë mënyrë, botimi i një gazete, gazete ose reviste mund të çojë në gjëra të tjera si shitja e librave dhe broshurave përmes postës, më pas shitja e regalive të Rajhut të Tretë dhe lodrave të tjera, dhe më pas papritur ju jeni një shitës librash në vend të një revolucionari. Më lejoni të sqaroj se në Lëvizje ka një sërë botuesish dhe tregtarësh të mirë librash, të cilët po na bëjnë një shërbim të paçmuar të gjithëve dhe sigurisht nuk dua të nënkuptoj ndonjë kritikë ndaj tyre. Por ky libër nuk ka për qëllim botuesin apo shitësin e librave, ai ka për qëllim të udhëzojë dhe inkurajojë aktivistët. Nëse vendosni që në fillim se kontributi juaj në luftën tonë racore do të jetë sigurimi i materialit agjitativ dhe edukativ, printimi i punës, një revistë ose buletin cilësor, atëherë mirë. Por mos bini në libra dhe porosi me postë nga përtacia, si një mënyrë "e sigurt" për të ndihmuar në luftën pa rrezik. (Ose kështu mund të mendoni. Botuesit dhe tregtarët tanë të librave sulmohen dhe digjen gjithashtu, si dëshmitar i djegies së Institutit për Rishikimin Historik.)

Çdo burrë dhe grua në njësinë tuaj duhet të jetë një mbledhës fondesh njëzet e katër orëshe për organizatën. Ka manuale të shkruara për grupet e shërbimit vullnetar si Udha e Bashkuar se si të mblidhni para dhe ju duhet të merrni në dorë disa nga këto pamflete dhe të përpiqeni t'i përshtatni idetë e tyre me nevojat tuaja. Provoni të gjitha standardet e vjetra si shitjet në oborr, mbledhjen e kanaçeve të birrës për riciklimin e aluminit, mbeturinat e bakrit dhe bronzit për shitje në oborre private. Shisni fruta dhe perime shtëpiake në stendat e rrugës ose derë më derë. Mbani barbekju dhe darka për mbledhjen e fondeve ku kontribuohet ushqimi dhe me një pesë ose dhjetë dollarë

Machine Translated by Google

ngarkesa e mbulesës së pllakës. Të operojë një dhomë letërsie ose një objekt tjetër ku literatura racore nacionaliste e bardhë shitet me një çmim të arsyeshëm; Mund të shtoj se ju mund të krijoni një listë të gjerë librash dhe botimesh të nxjerra nga System

botues të cilët janë ideologjikisht linientreu dhe që mund të shiten në çdo treg pleshtash apo panair librash. Këto do të përfshijnë libra mbi mitologjinë norvegjeze, kulturën dhe historinë evropiane, libra më të vjetër rreth historisë amerikane që nuk janë manipuluar nga hebrenjtë dhe rishkruesit e trashëgimisë sonë nga e majta liberale; libra për fëmijë më të mëdhenj që nuk janë mbushur me zezakë dhe fëmijë kinezë që shohin Spot running e kështu me radhë; revista armësh, kujtime të Rajhut të Tretë si kartolina dhe sende të tjera të vogla; vepra të caktuara të fantashkencës; kaseta të përdorura dhe LP të muzikës ariane etj.

Nëse mund të gjeni një mënyrë për të marrë fonde nga qeveria në një farë mase, bëjeni me çdo kusht. Mblidhni çdo pamflet, botim dhe libër që mund të gjeni për përfitimet dhe pagesat e qeverisë. Shtypi i majtë është një minierë informacioni rreth gjërave të zbatueshme për problemet tona financiare, prandaj studiojeni. Ju duhet ta njihni armikun dhe të dini gjithçka që ai mund të na mësojë. Kërkoni listat e ankandeve qeveritare ku shpesh mund të blini gjithçka, nga një makinë shkrimi te një kamion dy e gjysmë tonësh, tufa letre kopjuese deri te xhaketat e tepërta.
Nëse do të aplikojë ndonjë pakicë absurde pa pagesë, atëherë vendosni në aplikimin tuaj si

zëdhënës për komunitetin bask ortodoks të qytetit tuaj. (Pa shaka - Një herë mora një punë me kuotën e veprimit afirmativ duke e renditur veten si një "mormon poligam"!) Kam dëgjuar gjithashtu për të bardhët që marrin pulla ushqimore dhe punë afirmative duke pretenduar hapur se janë me ngjyrë ose indian, dhe nën rregulloret e veta, Fed-ët duhej të mbanin fjalën e tyre për këtë!

Ka disa patriotë racialë që besojnë se "të heqësh dorë" nga qeveria është e turpshme dhe të bardhët duhet të jenë shumë krenarë për ta bërë këtë. Si e shikoj unë, janë paratë tuaja, kështu që pse nuk duhet të ktheni një pjesë të tyre? Përndryshe ata do t'ia japin vetëm zezakëve.

Disa fjalë për mbledhjen e fondeve përmes postës: shikoni mashtrimin e mundshëm të postës. Kjo është një pajisje e preferuar që ZOG pëlqen të përdorë. Nëse dikush porosit një libër ose diçka nga shërbimi juaj i porosisë me postë, merrni paratë e tij dhe më pas dërgojini ato që ka porositur, me postë kthimi nëse është e mundur. Një patriot i njohur për fitim u përpoq të shiste "Bonot e Fitores" për t'u shlyer me interes brenda një viti pasi partia e tij mori pushtetin. Ai pothuajse u konservua për mashtrim me postë federale dhe një tarifë shtetërore bunco gjithashtu; në minutën e fundit akuzat u hoqën në mënyrë misterioze, diçka që unë personalisht besoj se ishte për shkak të
ndërhyrjes së mbrojtësve të tij të ADL në emër të tij, sepse ai po bënte punë të mirë për ta aty ku ishte. Asnjëherë mos u përpiqni të shisni asgjë të paprekshme me postë. Reverend Ike mund t'i ikë; ne

Machine Translated by Google

nuk mundem. Shikoni gjithashtu situatën tuaj tatimore. Mblidhni dhe paguani të gjitha taksat e aplikueshme të shitjeve në kohë.
Qëndroni drejt me IRS, për hir të Zotit.

**Jini të hapur për paratë me njerëzit e besuar në njësinë tuaj. Mbani libra dhe lërini këdo
që kujdeset t'i inspektojë, për sa kohë që e dini se interesi i individit është besnik. Në çdo
rast, për të qenë plotësisht i sinqertë, nuk do të keni aq shumë për të fshehur për një kohë të mirë.
Shumica e donacioneve tuaja do të jenë të vogla dhe ju do të shpenzoni menjëherë atë që
vjen për mallrat dhe shërbimet e nevojshme. Shikoni stilin tuaj të jetesës. Edhe nëse fitoni
një para mjaft të mirë, nëse njerëzit ju shohin duke vozitur një Cadillac dhe duke e
jetuar atë, ata do të nxjerrin përfundimet e tyre. Asgjë nuk mund ta ndajë dhe pengojë një
organizatë racore të Bardhë sesa dyshimet për mënyrën se si shpenzohen paratë. Si një
udhëheqës i mundshëm i racës sonë gjatë kohëve të tmerrshme që do të vijnë, një nga
gjërat e para që duhet t'u provoni njerëzve tuaj është se ju mund të keni besim. Nëse
shokët tuaj e dinë se mund t'ju besojnë me disa para, atëherë ata do të kuptojnë se mund t'ju besojnë jetën e tyr
Sigurohuni që çdo cent që merrni për qëllime politike të shpenzohet, në një mënyrë apo
tjetër, për diçka politike ose racore.**

**Problemi i parave nuk do të largohet kurrë. Ndërsa baza e mbështetjes sonë rritet dhe ato
kontribute prej pesë, dhjetë dhe njëzet dollarësh rriten, shpenzimet gjithashtu
do të rriten në përputhje me rrethanat. Deri në ditën e Fitores, ne ende do t'ia kalojmë
kapelen, njerëzve tanë, karteleve të biznesit, qeverive të huaja, kujtdo që do të ngrejë pak
gjelbërim. Pranojeni atë, mësohuni me të dhe mësoni të punoni kundër situatës. Nëse
revolucionarët tanë të bardhë janë një ekuipazh tankesh dhe besimi dhe përkushtimi
ynë është një rezervuar, atëherë paratë janë benzina e çmuar ose karburanti dizel që e
mban tankin të funksionojë. Nuk duhet të keni kurrë turp të kërkoni atë thelb jetëdhënës.
Mbledhja e fondeve është pjesë e punës suaj dhe nuk duhet të jeni kurrë të rezervuar për këtë. Unë kurrë nuk ka**

Machine Translated by Google

X.
ZGJEDHJET

Gjëja e parë që duhet të kuptoni për zgjedhjet është se ato janë të gjitha mashtruese. Ato janë false në njërën nga dy mënyrat: ose votat nuk numërohen me ndershmëri dhe saktësi, ose përndryshe zyra në të cilën individi arrin zgjedhjet nuk ushtron asnjë pushtet të vërtetë në kuptimin që zyrtari i zgjedhur mund të iniciojë ndryshimin aktual. Shoqëria jonë nuk drejtohet nga zyrtarë të zgjedhur, por nga burokratë dhe kabalë të padukshëm, ekzistenca e të cilëve dyshohet vetëm në mënyrë të paqartë nga publiku i gjerë. Në disa raste, të dyja llojet e falsifikimit i përkasin një posti zgjedhor ose zgjedhor. Në çdo rast, nëse zyra është një nga të paktat që ushtron ndonjë pushtet të vërtetë, mund të jeni të sigurt se rezultatet janë gjithmonë të paracaktuara. Zgjedhjet janë të falsifikuara në kuptimin më të gjerë që pothuajse kurrë nuk u ofrohet ndonjë zgjedhje e vërtetë votuesve. Është Tweedledum Demokrati dhe Tweedledee Republikani në nëntë raste nga dhjetë. Unë shoh disa shenja se një shkallë e lehtë e diferencimit të mirëfilltë ka filluar të zvarritet në sistemin politik amerikan të ngjeshur, por kjo konsiston thjesht në rreshtimin e grupeve të interesit të veçantë me njërën ose tjetrën nga dy partitë kryesore. Në përgjithësi, elementët në rritje jo të bardhë dhe të çoroditur seksualisht po përpiqen të kooptojnë demokratët dhe interesat e linjës së vjetër të parave të mëdha, si dhe dallaverët e fuqishëm fetarë të televizionit, kanë kooptuar me sukses partinë Republikane. Nuk ka vend për punëtorin e bardhë në asnjërën prej këtyre fraksioneve me interes të veçantë.

Së fundi, në çdo rast nuk është as pushteti legjislativ dhe as ai ekzekutiv që ushtrojnë pushtetin përfundimtar qeverisës në Amerikë, por gjyqësori.

Për sa i përket qeverisjes aktuale, është kjo klikë e vogël prej disa mijëra funksionarësh të emëruar, të nxjerrë pa përjashtim nga elita me para ose nga racat e privilegjuara ndihmëse jo të bardha, që komandon në shoqërinë tonë. Është ky fakt që e bën kandidimin në zgjedhje një ushtrim përfundimisht të pakuptimtë për nacionalistët racor të bardhë. Edhe nëse do të fitonim zgjedhjet, ADL-ja ose ndonjë grup liberal thjesht do të vraponte duke përhumbur dhe fryrë tek gjykatësi më i afërt federal aq shpejt sa do t'i mbanin këmbët e tyre të vogla. Një urdhër do të lëshohej 124

124

për të penguar njeriun tonë të marrë detyrën dhe ndonjë trillim thuajse juridik i gjetur apo i shpikur për të anuluar rezultatet e zgjedhjeve.

Pra, a duhet të shqetësohemi? Përgjigja është po, patjetër. Synimi ynë përfundimtar në ndjekjen e detyrës së zgjedhur duhet të jetë pikërisht ai që sapo përmenda, ai i fitores dhe detyrimit të armikut të thyejë rregullat e tij, në mënyrë që të na pengojë të arrijmë kudo pranë frerëve të pushtetit, mbani parasysh se zona të mëdha të ky vend jashtë qyteteve të mëdha janë ende kryesisht të bardhë dhe nuk është aspak përtej kufijve të mundësisë që ne të mund të luftojmë dhe të fitojmë zgjedhjet, duke supozuar se votat janë numëruar me ndershmëri. Duke e detyruar armikun në mashtrime zgjedhore apo çoroditje të ligjit për të na mundur ne, ne në fakt po e mundim atë, nëse e kuptoni kuptimin tim.

Machine Translated by Google

Një nga detyrat tona kryesore duhet të jetë të shkatërrojmë besimin e vogël të mbetur
që amerikanët e bardhë vendosin në Sistem. Një nga iluzionet e tyre të pakta të mbetura është
se nëse diçka bëhet vërtet shumë e padurueshme, atëherë ata mund ta votojnë disi.
Amerikanët e bardhë ende kapen pas kutisë së tyre të çmuar të votimit si një shpëtimtar,
pavarësisht se vazhdimisht grumbullojnë prova se zgjedhjet janë të manipuluara. Nëse ne
mund ta shkatërrojmë atë besim naiv, fëmijëror në fuqinë e votës së tyre të vogël, atëherë ata do të jenë të pjekur për

*KUPTIMI: Revolucioni i bardhë do të fitohet kur të zotërojmë aftësinë për të luftuar Sistemin
me një fletë votimi në njërën dorë dhe një pushkë në tjetrën.*

Zgjedhjet shërbejnë për qëllime të tjera të paçmueshme. Ato ofrojnë një forum legjitim ku ne
mund të transmetojmë programin tonë dhe pikëpamjet tona. Ato rezultojnë që kandidatët e
bardhë të kenë mundësi për të folur të cilat përndryshe do t'u mohoheshin atyre, dhe për të
arritur audiencën përmes mbulimit mediatik që do të duheshin qindra mijëra dollarë për të arritur
ndryshe. Zgjedhjet gjenerojnë gjithashtu një lloj publiciteti negativ, por gjithsesi të dobishëm
në atë që prania e një kandidati të bardhë në fletëvotim do t'i dërgojë liberalët dhe hebët
vendas në një tërbim ulëritës dhe do t'i bëjë ata të na denoncojnë në mënyrë histerike dhe
të mallkojnë çdo të bardhë që guxon të votojë për ne. , duke na treguar kështu të lehtësuar dhe duke i dhënë komunit
Mos harroni, ne do të njihemi jo vetëm nga ajo që themi, por nga kush janë armiqtë tanë dhe
çfarë thonë ata për ne. Një pjesë e madhe e agjitacionit të suksesshëm revolucionar
konsiston në provokimin e armikut në reagim të tepruar.

Zgjedhjet janë gjithashtu një nxitje për mbledhjen e fondeve dhe rekrutim. Na pëlqen apo
jo, shumica e amerikanëve të bardhë kanë qenë të kushtëzuar që nga lindja të mendojnë për
politikën në termat e zgjedhjeve, dhe me burimet e kufizuara në komandën tonë do të duhet një
kohë e gjatë përpara se t'i bëjmë ata të mendojnë në lidhje me Gleichschaltung ose politikë.
tërësia e jetës. Ata do t'i përgjigjen një fushate zgjedhore më mirë se shumica e llojeve të punës
"misionare", sepse ajo shpreh nacionalizmin e bardhë në kornizën e tyre të kufizuar të referencës politike.

Kur luftoni një fushatë zgjedhore, së pari duhet të keni një kandidat të qëndrueshëm. Ai ose ajo
duhet të jetë inteligjent, i artikuluar dhe i lirë nga deformimet e dukshme fizike pasi politika e
ditëve moderne përbëhet pothuajse tërësisht nga imazhi. Kandidati nuk duhet të ketë skelete
në dollapin e tij ose të saj, pasi mund të vini bast se mediat e lajmeve do të gërmojnë dhe do
të gërmojnë thellë. Në të vërtetë, të kesh një kandidat pa histori të mëparshme
pandershmërie, krimi ose perversiteti do të na japë një avantazh ndaj shumicës së kandidatëve
të Sistemit që në fillim. Është gjithashtu një ide e mirë nëse kandidati është dikush që është
ose i imunizuar ose vetëm pak i cenueshëm, ndaj defunksionalizimit dhe hakmarrjes ekonomike,
megjithëse ndonjëherë kjo nuk është praktike.

Është gjithmonë më mirë të formohet një komitet "Henry Higgins për Senatin Shtetëror", një
grup i veçantë frontal me qëllim të drejtimit të fushatës së këtij kandidati. Kjo është për shkak
se shumica e shteteve kanë ligje zgjedhore që kërkojnë nga komitetet e veprimit politik të
paraqesin raporte për shpenzimet dhe kontributet zgjedhore, një nga ato rregullore
absurde që kandidatët e sistemit injorojnë sipas dëshirës, por që mund të përdoren për të penguar të pakujdesshëm

Machine Translated by Google

kandidaturën. Formoni komitetin tuaj, merrni një dokument nga bordi juaj shtetëror ose lokal i zgjedhjeve, plotësoni gjithçka në tre kopje dhe më pas shpërndajeni komitetin tuaj pas zgjedhjeve në mënyrë që të lini një gjurmë minimale letre.

Në përgjithësi do të zbuloni se nën një shumë të caktuar, të themi 25 dollarë, nuk ju kërkohet të rendisni emrin dhe adresën e kontribuesve. Sigurohuni që të gjitha donacionet tuaja të jenë nën këtë kufi. Në asnjë rrethanë mos i dorëzoni qeverisë asnjë listë me emrat dhe adresat e mbështetësve, përveç atyre që tashmë i njihni se janë identifikuar ose atyre me të cilët keni diskutuar më parë për këtë dhe pranoni të lejoni që emrat e tyre të përdoren. Një raport i tërë me asgjë tjetër përveç kontributeve prej pesë dhe dhjetë dollarësh të listuar do të duket i dyshimtë, kështu që është gjithashtu të listohen disa emra tashmë të njohur. Mbani në mend se këto raporte janë një çështje e të dhënave publike dhe nëse listoni kontribuesit financiarë, atëherë po i synoni këta njerëz për viktimizimin. Çdokush mund të marrë një kopje të

raporti juaj - media, JDL, kushdo. Kjo, natyrisht, është shkelje e ligjit. Megjithatë, ju duhet të vendosni se çfarë është më e neveritshme: shkelja e një ligji të sistemit të krijuar për të penguar dhe shtypur disidencën politike kuptimplotë, ose dorëzimi i emrit të një shoku dhe shoku te njerëzit që mund ta pushojnë atë, ta gjymojnë me një bombë ose ta vrasin. . Zgjedhja është e thjeshtë dhe morale. Nuk duhet të të them se cilën alternativë duhet të marrësh.

A po kundërshtoj veten këtu për çështjen e ligjshmërisë? Ndoshta, pak. Por, ashtu si mbijetesa e pastër mund të kundërshtojë diktimin e ligjshmërisë, ekziston gjithashtu një ligj më i lartë se ai i njeriut, i cili me raste duhet të merret parasysh. Unë kam thënë se qëllimi parësor i ligjshmërisë është si taktikë për të siguruar mbijetesën. Sidoqoftë, do të thotë mbijetesë me një qëllim, mbijetesë si një qenie njerëzore morale ariane e bardhë. Çdo miu apo kacabu thjesht mund të vazhdojë të ekzistojë. Detyra jonë është më e vështirë. Ne duhet të vazhdojmë të ekzistojmë dhe të funksionojmë si emisarë shpirtërorë dhe moralë për pjesën tjetër të racës sonë. Kjo do të thotë se ka raste kur ne duhet të marrim nivelin e lartë etik, pavarësisht nga kostoja. Një nga parimet më të rrënjosura me të cilat duhet të jetojmë është se njeriu thjesht nuk e tradhton një shok me ZOG. kurrë. Jo në asnjë rrethanë.

Për t'iu rikthyer zgjedhjeve, të gjitha shtypjet dhe shpenzimet që bëhen në mbështetje të kandidatit duhet të bëhen nga komisioni zyrtar për zgjedhjen e tij/saj. Literatura dhe programi i fushatës duhet të pasqyrojnë politikën e PVR-së në të gjitha gjërat. Për këtë arsye është e rëndësishme të zgjidhni me kujdes zyrat për të cilat kandidatët tuaj konkurrojnë. Zyra duhet të jetë e tillë që programi i WRP-së në fakt të mund të përshtatet për t'iu përshtatur nevojave dhe kushteve lokale që rrethojnë atë zyrë dhe funksionin e saj.

Çelësi për të zgjedhur një zyrë për të cilën do të kandidohet është, në të vërtetë, përshtatshmëria e asaj zyre me programin revolucionar të Bardhë. Me përjashtime të rralla, zyrat e vogla lokale, të tilla si gjueti i qenve në Frostbite, Vermont ose Inspektori i Objekteve Sanitare Publike në Hog Wallow, Arkansas janë të kota për t'u provuar. Kështu janë shumica e vendeve të këshillit të qytetit dhe komisionerëve të qarkut. Këto organe nuk janë vërtet politike, ato janë administrative, që kanë të bëjnë me kanalizimet dhe dritat e rrugëve dhe logjistikën e komun

Machine Translated by Google

planifikimi dhe shërbimet. Është shumë e vështirë për të futur çështje të një rëndësie të gjerë dhe në nivel kombëtar në një diskutim mbi çështjet e obligacioneve për një garazh të ri autobusi ose një impiant të trajtimit të ujit. Në qytetet më të mëdha si Çikago apo Bostoni, kështilli i qytetit në fakt zotëron fuqi, pasuri dhe ndikim, dhe këto vende ia vlen të provohen. Ju gjithmonë do të luftoni me makinat e vendosura komunale dhe ndonjëherë kjo mundet

bëhuni shumë pis. Mbani mend atë që u tha në Kapitullin e Parë për hajdutët e Sistemit të cilët shohin të ardhurat dhe pushtetin e tyre të kërcënuar. Në qytetet e mëdha, djemtë e dhomës së pasme mund të luajnë ashpër, ndaj përgatituni.

Një zyrë e mirë, megjithatë, është bordi lokal i arsimit në pothuajse çdo qytet apo qytet të çdo madhësie. Nëse keni një kandidat që është prind i vetë fëmijëve, kjo është një mundësi e shkëlqyer dhe duhet eksploruar. Gratë kandidate janë veçanërisht të mira për garat e bordit të arsimit dhe nëse zgjidhen mund të kenë një ndikim të drejtpërdrejtë në sjelljen e stafit dhe administratorëve në shkolla, tekstet e përdorura, shkallën e indoktrinimit të majtë dhe liberal dhe seksualisht të çoroditur, etj.

Unë personalisht do të rekomandoja shmangien e legjislaturave shtetërore, përveç rasteve kur keni një grup shumë të mirë elektoral në një rreth të caktuar dhe jeni në gjendje ta provoni atë si një lloj ushtrimi ngopjeje, duke goditur vazhdimisht lagjet dhe qytetet në distrikt dhe pa pushim dhe duke përdorur mediat për të ndezur zonën operative. Por legjislaturat e shtetit janë kryesisht dyqane të mërzitshme që flasin, drejtojnë kanalizimet dhe rrugët dhe dritat e rrugëve njësoj si këshillat e qytetit, përveçse në një shkallë më të madhe, duke humbur kohë në komitete të përgjumur dhe duke siguruar para dhe vende pune për djemtë e fuçive të derrit.

Zyrat për të cilat duhet të shkoni janë ato në të gjithë shtetin ku emri i kandidatit tuaj racor të bardhë do të jetë në fletën e votimit në të gjithë shtetin, duke rritur kështu votën proporcionalisht. Edhe nëse merrni (ose ju lejohen vetëm) 2% të votave, 30,000 votat që grumbulloni në një garë mbarëkombëtare duken shumë më mirë për qëllime propagandistike sesa 300 që do të tregonit në një zgjedhje komunale. Zyrat federale në përgjithësi do të jenë jashtë shpenzimeve të ligës sonë, por përsëri, nëse mund të shihni një hapje atje dhe keni fuqinë punëtore dhe paratë për të marrë përsipër detyrën, shkoni me të gjitha mënyrat. Asgjë nuk guxoi, asgjë nuk fitoi.

Machine Translated by Google

XI.
POLITIKA E PERVERSIONIT SEKSUAL

Ka qenë zakon në shumicën e organizatave nacionaliste të krahut të djathtë dhe racor që çështjet si homoseksualiteti, feminizmi dhe perversionet e tjera seksuale të ulen në një vend shumë të ulët në shkallën e prioriteteve, unë kam arritur në përfundimin gjatë viteve se ky është një gabim . Tani mendoj se çdo parti revolucionare e Bardhë duhet të përmirësojë ndjeshëm luftën kundër perversitetit. Së pari, tani po fillon të duket se çoroditja e organizuar, militante është një pjesë shumë më e spikatur e skenarit strategjik të armikut sesa në vitet e mëparshme. Përveç kësaj, tani është zona në të cilën armiku është ndoshta më i prekshmi, falë atyre katër shkronjave të vogla që janë dhurata më e madhe e Zotit për kauzën tonë që nga vetë Fuhreri Adolf Hitler - SIDA! Pavarësisht nëse e konsideroni apo jo SIDA-n si një shenjë të ndërhyrjes së drejtpërdrejtë hyjnore ose thjesht një aksident të rastësishëm, fakti mbetet se ajo ka galvanizuar opinionin e White në mbarë botën në një mënyrë që asgjë tjetër nuk e ka bërë. Nga të gjitha sulmet e armikut kundër besimeve tona fetare, mirësjelljes sonë të lindur dhe ndjenjës sonë të rendit, më e keqja ka qenë gjithmonë pedera publike militante dhe e pacipë. Të bardhët e trullosur dhe të mpirë, të cilët vërshonin nga puna në tubin e gjoksit në shtrat dhe ktheheshin në punë, ishin programuar të pranonin pothuajse çdo gjë, por pedera e hapur ishte paksa e rëndë për ta.

Dyshimet ishin gjithmonë aty. *Çdo gjë tjetër që* Sistemi u dha njerëzve të bardhë, ata gëlltitën. Ata e gëlltitën integrimin për aq kohë sa mund të iknin prej tij; ata gëlltitën fiaskonë e Vietnamit; ata gëlltitën Watergate dhe linçimin mediatik të një presidenti amerikan; ata gëlltitën hordhitë e emigrantëve kafe me të cilët Carter na përmbyti; ata gëlltitën autobusin; ata gëlltitën inflacionin dhe mungesat artificiale të karburantit dhe korrupsionin masiv që mermeron shoqërinë tonë si mermerët e dhjamosur një biftek. Por pederlia ishte paksa e tepërt. Pa marrë parasysh se sa shpesh thuhej në kokën e Amerikës së Bardhë se homoseksualiteti nuk ishte në të vërtetë një çoroditje, por një "mënyrë alternative e jetesës", në njëfarë mënyre nuk ishte aspak e drejtë.

Pastaj, si rrufe në qiell, nga blu, si Vepra e Zotit që mund të jetë, erdhi SIDA! Papritmas Amerika e Bardhë vloi, theu zinxhirët dhe kufizimet. Më në fund, duke përdorur SIDA-n si justifikim, të bardhët mund të thoshin vërtet atë që ndjenin për pederat!
Dhe nga thënia dhe pranimi i hapur i asaj që ata ndiejnë vërtet për queers, është vetëm një hap i shkurtër për të thënë atë që ata ndjejnë për ata bartës të tjerë të mëdhenj të AIDS-it, zezakët. Tashmë ka filluar të vlojë edhe në atë zonë. Liria e fjalës mund të jetë formim zakoni, dhe sapo të bardhët të mësohen me të, ata mund të hedhin patericën e AIDS-it dhe të bërtasin nga çatitë pikëpamjet e tyre reale për pederët, zezakët, të varurit nga droga, të gjitha mbeturinat që jemi detyruar të zhytemi brenda. Dhe kush e di? Sapo të bardhët të mësohen vërtet të thonë mendimin e tyre, ndoshta vetë Yehudi mund të hyjë për një ose dy përmendje.

Përveç kësaj, SIDA në fakt po e bën punën tonë për ne shumë më mirë se çdo revolucion i dhunshëm. Është e tepërt të shpresojmë se SIDA do të vrasë të gjithë armiqtë tanë pa qenë nevoja të ngremë gishtin, por përsëri...? Tani për tani ka diçka si njëqind dhe

Machine Translated by Google

njëzet milionë kartier vetëm në Afrikën Sub-Sahara, të gjithë do të vdesin përfundimisht nëse shkenca mjekësore nuk del me një kurë. Çfarë korrjesh të bollshme kafirësh! Më shumë se e gjithë ushtria e Afrikës së Jugut mund të zhdukte brenda njëzet vjetësh. Në Amerikë, shumica dërrmuese e antitrupave pozitivë ndaj SIDA-s janë jo të bardhë ose hebrenj. Ata menduan se po merrnin një ujdi, duke kënaqur shijen e tyre për mishin e errët më lirë dhe sigurisht më të sigurt se sa mundën në Harlemin spanjoll. Por ata e sollën atë në Amerikë, u përhap në San Francisko, dhe tani krejt papritur në vitin 1987 lobi i fuqishëm homoseksual është në arrati. Një ofensivë dhjetëvjeçare kundër familjes White në Amerikë është ndalur e ftohtë. I ftohtë i vdekur.

Tani ka një numër në rritje të provave që pederët histerikë dhe të çmendur po përpiqen të na marrin me vete. Ata po marrin qëllimisht punë në restorante që të mund të pështyjnë në ushqim; ata qëllimisht po dhurojnë gjakun e tyre të ndotur në bankat e gjakut me shpresën se do t'i shpëtojë procedurave të ekzaminimit të Kryqit të Kuq dhe do t'u transfuzohet heteroseksualëve; ata janë duke u angazhuar qëllimisht në marrëdhënie heteroseksuale për të përhapur sëmundjen; madje me raste dhunojnë gra. Kjo ka bërë mrekulli për vlerësimin e popullaritetit të tyre në Amerikën e Bardhë, asnjëherë shumë i lartë në fillim. Me ritmin që po shkojnë gjërat, parashikoj lirisht se do të ketë disa linçime pederash në një kohë në të ardhmen. Edhe nëse përfundimisht gjendet një kurë - dhe jo e suksesshme

Është gjetur ende kura për çdo virus, përfshirë ftohjen e zakonshme! -Epidemia e SIDA-s përfundimisht do ta kthejë homoseksualitetin aq larg në dollap saqë nuk do të guxojë të shikojë për një shekull tjetër.

Vëllezërit e mi, epidemia e SIDA-s është një nga armët tona kryesore të propagandës. Le ta përdorim deri në fund! Theksoni se ka vetëm një mënyrë për të shmangur SIDA-n, dhe ajo është shmangia e disa llojeve të sjelljeve dhe shmangia e njerëzve që merren me atë sjellje. Dhe sigurisht, lloji i "mënyrës së jetesës" që transmeton AIDS-in është lloji i saktë i sjelljes me të cilin bëjnë armiqtë tanë. SIDA mund të ishte krijuar për ne! Është e mundur, sigurisht, që një fitim i vaksinës të gjendet jo një muaj pas botimit të këtij libri, në këtë rast ky seksion është tashmë i vjetëruar. Por disi dyshoj. Kanë kaluar disa mijëra vjet që kur Zoti goditi Sodomën dhe Gomorrën, por duket se durimi i Tij më në fund është shteruar.

Do të ketë disa të bardhë që vdesin nga SIDA, ose nëpërmjet transmetimit aksidental gjatë transfuzionit të gjakut ose transplantimit, ose për shkak se një peder apo droge ia ka dhënë qëllimisht një personi që nuk dyshon. Por atëherë ne e kemi ditur gjithmonë se duhet të marrim disa viktima dhe një heteroseksual i bardhë që kontraktohet me SIDA ose aksidentalisht ose përmes veprimeve të armikut është po aq hero dhe martir sikur të ishte vrarë nga trupat federale. Uroj vetëm që vdekja e tyre të jetë sa më e shpejtë.

Unë mendoj se tani duhet të trajtoj një temë për të cilën kam debatuar në mendjen time. A duhet ta përmend fare? Injorimi i problemit nuk do ta largojë atë, sigurisht, por

Machine Translated by Google

atëherë më duhet të merrem me probabilitetin që më në fund armiku ta lexojë këtë libër dhe besoj se ka disa probleme të brendshme të Lëvizjes që nuk duhet të transmetohen askund që armiku t'i arrijë.

Do të shihni që e kam të vështirë të arrij te pika. Kjo është ndoshta sepse kam frikë të shkoj në pikën, e cila është kjo: ka disa nacionalistë racial krejtësisht të sinqertë, të cilët janë gjithashtu homoseksualë, dhe të cilët përmes një çoroditjeje të çuditshme të mendimit si dhe trupit që unë nuk mund të filloj ta kuptoj, me sa duket mund t'i shoh. asgjë fare e papajtueshme midis bindjeve të tyre të vërteta politike dhe sociale dhe praktikave të tyre të neveritshme personale. Për të thënë, "Përveç faktit që jam homoseksual, unë jam një revolucionar i përkushtuar i Bardhë!" është si të thuash "Përveç kësaj, zonja Lincoln, si ju pëlqeu shfaqja?"

E megjithatë, besoni apo jo, duket se ka disa divergjencë mendimesh këtu brenda Lëvizjes, veçanërisht në Evropë. Kur shkova

në Angli, gjatë udhëtimit tim të detyruar nga qeveria disa vite më parë, isha i tronditur dhe i tmerruar nga niveli i tolerancës që gjeta në Ballin Kombëtar për homoseksualitetin. Për disa arsye britanikët duket se janë edhe më të prirur ndaj këtij vesi sesa kombet e tjera, por kjo nuk e justifikon mbylljen e syve. (Duhet të theksoj gjithashtu se Partia Kombëtare Britanike, grupi më i madh nacionalist britanik për momentin, mban një qëndrim të fortë dhe rreptësisht korrekt kundër perversitetit dhe se nacionalisti britanik i ranguar nga "Tommy Atkins" është fuqimisht më i keq.)

Ky fenomen është mjaft i zakonshëm, saqë pothuajse çdo nacionalist i çdo brezi, me ndonjë përvojë të gjatë në Lëvizje, mund të tregojë të paktën një anekdotë personale të homoseksualit racist. Është krejtësisht përtej mua pse këta njerëz nuk mund të kuptojnë se ajo që bëjnë i vendos ata përtej zbehjes së shoqërisë së qytetëruar dhe mirësjelljes njerëzore. Ata në fakt habiten dhe mërziten kur mësojnë se nuk mund t'i bashkohen partisë apo grupit në fjalë dhe parashtrojnë çdo lloj argumenti absurd dhe të çuditshëm, thelbi i të cilave është se "preferenca seksuale" është një lloj çështjeje tërësisht private. Kjo është një shpëlarje e plotë. Në radhë të parë, një revolucionar i bardhë nuk k
Në radhë të dytë “preferenca seksuale” në këtë rast prek të gjithë direktivën kryesore që drejton Lëvizjen tonë, mbijetesën e racës së Bardhë. Nuk mund të lindin foshnja të bardha nëse nuk bëhen paraprakisht. Në të vërtetë, kjo është pikërisht arsyeja pse armiku inkurajon homoseksualitetin midis të bardhëve në fillim.

Më lejoni ta shpjegoj gjithë këtë homo sa mundem. Një homoseksual është një burrë ose një grua që po braktis qëllimisht mënyrën e natyrshme të të jetuarit të jetës. Një homoseksual apo lezbike po thotë se ai ose ajo e di më mirë se Krijuesi se për çfarë duhet vënë trupin e tij/saj. Homoseksualiteti është një përpjekje për të ndryshuar vendimin që Zoti mori kur u krijua personi në fjalë. Prandaj, homoseksuali është një blasfemues në kuptimin e vërtetë. Unë nuk jam teolog, por më tepër mendoj se degradimi i trupit të njeriut, i cili

Machine Translated by Google

gjoja është hedhur sipas shëmbëlltyrës së Zotit, është e vetmja blasfemi e vërtetë. Një homoseksual jo vetëm që vendos me paturpësi gjykimin e tij inferior kundër atij të Krijuesit, por në këtë mënyrë ai degradon dhe poshtëron imazhin e vetë Krijuesit. E vetmja gjë që mund të thuhet fare për pedera është se ajo është paksa më pak e ligë sesa shpërbërja vullnetare. Të paktën pederat nuk prodhojnë foshnja gjysmë race.

Këtu më duhet të shpjegoj se unë personalisht nuk jam i paturpshëm seksual. Nuk ma merr mendja se çfarë bëni në shtrat përderisa e bëni me një partner të saj

raca e njëjtë dhe seksi i kundërt. Brenda këtyre parametrave, seksi është me të vërtetë një çështje private dhe punë e askujt tjetër. Por jashtë këtyre kufijve bëhet një çështje e shqetësimit të komunitetit dhe moralit publik. Kjo ide se çdo seks është një çështje rreptësisht private është pleh kali; çdo gjë që përfshin përjetësimin e specieve është një çështje e politikës publike.

As nuk duhet të lindë ndonjë gjendje ku një homoseksual që është infiltruar në WRP duke u shtirur se është normal dhe që më pas zbulohet në një mënyrë apo tjetër, të lejohet të qëndrojë për aq kohë sa ai "e heshtë" dhe nuk e sjell me forcë prirje për njoftimin e udhëheqësve dhe bashkëpunëtorëve të tij. Të mbash një puç në grup është si të mbash një bombë me sahat në bodrumin e shtëpisë tënde. Një ditë e gjithë situata do të shpërthejë në fytyrën e partisë suaj. Inversioni ka një mënyrë tinëzare për të dalë, dhe Ligji i Murphy-t dikton që do të dalë pikërisht në kohën më të keqe që mund të imagjinohet. Në të vërtetë, ndonjëherë media ose qeveria do ta dinë për një kohë të gjatë se ka një homoseksual aktiv në një grup të tillë dhe të tillë, dhe ose ta shantazhojë individin për të informuar ose ta mbajë prapa informacionin deri në kulmin e një fushate zgjedhore ose ndonjë tjetër vendimtare. koha kur mund të përdoret kundër organizatës së Bardhë me efekt shkatërrues.

"Por filani bën shumë mirë për kauzën!" mund të jetë një kundërshtim i paraqitur. Asnjë sasi e mirë që një homo bën për WRP-në nuk mund të justifikojë rrezikun e çmendur dhe vdekjeprurës të ekspozimit ndaj publikut. Është absolutisht thelbësore që partia revolucionare e Bardhë të personifikojë në udhëheqjen dhe personelin e saj idealet për të cilat po luftohet revolucioni. Të ekspozoheshit si hipokritë dhe falsues të çoroditjes do të shkatërronte të gjithë besueshmërinë në sytë e komunitetit të bardhë. Mund të gjithë pederastët menjëherë pas zbulimit!

Feminizmi është një çoroditje seksuale jo vetëm sepse në përgjithësi nënkupton lezbike, por sepse ai fjalë për fjalë shtrembëron marrëdhëniet natyrore midis burrave dhe grave. Ai mëson se burrat dhe gratë janë një lloj armiqësish natyrorë dhe duhet të ekzistojnë në një gjendje konstante konkurrence me njëri-tjetrin, një luftë e përhershme e njëanshme. Nuk mund të imagjinoj asgjë më armiqësore për institucionin e familjes dhe përjetësimin e racës së bardhë. Burrat dhe gratë nuk janë as inferiorë dhe as superiorë ndaj njëri-tjetrit. Ato janë dy gjysma të një tërësie dhe asnjëra nuk është e plotë pa tjetrën. Ju mund të kujtoni incidentin e famshëm në Paris rreth fundit të shekullit, kur një udhëheqëse e njohur e të drejtës së votës së grave ishte ftuar për t'iu drejtuar asamblesë kombëtare për temën e votave për gratë. "Me siguri

Machine Translated by Google

duhet ta pranoni, zotëri, "argumentoi sufragetja në një pikë të fjalimit të saj, "se përveç biologjisë së thjeshtë,

në fakt ka shumë pak dallime midis burrave dhe grave?" Më pas e gjithë dhoma e deputetëve francezë u ngrit si një burrë i vetëm dhe bërtiti, "Vive la dallimi!" Ky është në fakt çelësi i gjithë çështjes. Ky ndryshim biologjik është aty. Është krejtësisht e pakapërcyeshme. Nuk mund të ligjërohet "barazia" midis burrave dhe grave më shumë se sa mund të miratohet një ligj që kërkon që dielli të lindë në perëndim. Thjesht nuk është kështu dhe asnjë fiat i Kongresit nuk mund ta bëjë këtë.

Kam lexuar për eksperimente të çuditshme shkencore të kryera nga "fondacione" dhe laboratorë ultra të majtë, ultra-liberalë (të financuar nga taksat, sigurisht), që synojnë gjetjen e mënyrave që burrat të kenë fëmijë; mënyra për krijimet aktuale të epruvetës së jetës njerëzore pa asnjë akt seksual midis burrit dhe gruas; teknika të reja të mbarësimit artificial të krijuara për të mbarsur lezbiket pa i detyruar ato të ndotin trupat e tyre të plehëruar me kontakt mashkullor; gërvishtje gjenetike me kromozomet X dhe Y, në mënyrë që lesbos në fjalë të mund t'i sigurojnë fëmijët vajza vetëm nga pipeta; teknikat për injektimin e hormoneve femërore tek fëmijët meshkuj në lindje dhe ndryshimin kirurgjik të gjëndrave të tyre për t'u siguruar që ata të rriten hermafrodit dhe kështu të mos paraqesin asnjë kërcënim për gratë nga "agresioni i tyre mashkullor" dhe "ekstroversioni fallik". Kam lexuar disa nga literatura më ekstreme feministe që kërkon që grave t'u jepet e drejta për të vrarë, për të praktikuar vrasjen e foshnjave dhe "abort retroaktiv" nëse fëmijët e tyre ndërhyjnë në "zhvillimin e tyre personal;" të vrasin çdo burrë që i ofendon dhe të shpëtojnë me një lutje për "mbrojtje gjinore"; t'i hiqet çdo lloj mbrojtjeje ligjore nga çdo mashkull i akuzuar për përdhunim dhe të lejohet burgosja e tij vetëm sipas fjalës së gruas pa prova vërtetuese.

Kam lexuar për trupat e grave që do të përdoren në luftime. Unë shoh diga demash dhe rrëshqitje të vogla vajzash që rrotullohen në makina policie, të veshura me uniforma burrash dhe duke u shtirur si policë; disa nga bimbët budallenj mezi mund të mbajnë peshën e rripit të tyre të pajisjeve, armës dhe shkopit të natës. Kam lexuar për të dyshuar të qëlluar pa arsye, sepse policia femër thjesht nuk ishte fizikisht e madhe për të respektuar ose për t'u marrë me një të dehur agresiv, kështu që asaj iu desh të tërhiqte armën dhe të vriste një punëtor. Çdo polic mashkull normal thjesht do ta kishte hedhur në pjesën e pasme të makinës së skuadrës dhe do ta kishte zbritur në tank për t'u esëlluar, por ZOG dekretoi që ai duhet të vdiste në emër të eksperimentimit social idiot. Kam lexuar për policët femra në panik gjatë situatave të dhunshme dhe që qëllojnë veten ose partnerët e tyre gabimisht.

Në vendin ku jam aktualisht i punësuar (derisa një nga komisarët e veprimit afirmativ të marrë një kopje të këtij libri), ata pak meshkuj në dysheme ecin me frikë të vazhdueshme nga një ngacmim seksual.

Machine Translated by Google

akuzë nga një prej kolegeve të tyre femra. Unë e kam parë këtë të përdorur në disa raste për të heshtur kritikat për paaftësinë dhe marrëzinë e grave në punën e tyre të caktuar. (Duhet të theksoj gjithashtu se shumë nga këto gra janë negres, dhe se midis grave të bardha ka disa përjashtime kompetente.) Në të gjithë tregtinë dhe industrinë amerikane, historitë horror kanë filluar të shfaqen tani, rrëfime shantazhesh, intrigash, akuza të rreme; gjykatat ushtarake të korporatave për "seksizëm" ose ngacmime të supozuara seksuale që shkatërrojnë karrierën e burrave pas vitesh punë të palodhur; "programe agresive të veprimit afirmativ" të cilat përbëhen nga spastrimet e stilit sovjetik të burrave të bardhë për t'u hapur rrugë kukullave Yuppie Barbie; kabalet homoseksuale dhe/ose lezbike në menaxhmentin e lartë me axhendën e tyre të fshehur; drejtuese femra që ngacmojnë seksualisht dhe poshtërojnë vartësit e tyre meshkuj. Në disa kompani Big Sister po shikon patjetër; është pothuajse si të jetosh gjatë panikut të magjisë në Salem, kur çdo vajzë histerike mund të tregojë gishtin dhe të varë dikë.

Kam lexuar për përpjekjet për të organizuar gratë si një votë në bllok, të ngjashme me atë të zezakëve dhe spikave, për të cilat politikanët duhet të negociojnë me drejtuesit e bull dyke të TANI dhe organeve të tjera të tilla. Përkundër faktit se ata u mundën në mënyrë jetike në ERA, feministët militantë po komplotojnë një ringjallje tjetër të përpjekjeve më të liga për të ngacmuar Kushtetutën. Ligjet e "përdhunimit martesor" po shtyhen fuqishëm për t'u dhënë grave pushtetin e jetës ose vdekjes mbi burrat e tyre, një armë shantazhi dhe frikësimi i vazhdueshëm, i cili, nëse zbatohet, me siguri do të shkatërronte martesën si institucion. (Siç synohet të bëhet pa dyshim.) Vrasja masive e vazhdueshme e abortit vazhdon e pakontrolluar, një temë që nuk kam ndërmend ta trajtoj sepse është përtej fuqisë së fjalorit tim të dobët të përfshijë një blasfemi të tillë kundër gjithë universit. AR mund të them se nëse ka një ferr, njerëzit përgjegjës për këtë kasaphanë do të digjen në agoni për epoka të patreguara dhe do ta meritojnë çdo sekondë të saj.

Gjysma e të gjitha martesave të bardha përfundojnë me divorc. 25% e të gjithë të rinjve dhe të rinjve të bardhë në moshë martese jetojnë vetëm. Një brez i tërë fëmijësh të bardhë po rriten si "fëmijë me çelës", të hedhur në një qendër ditore ose në një shkollë çdo mëngjes përpara se nëna dhe babi ose prindi i vetëm i familjes të shkojnë në punë, të kthehen në shtëpi në një shtëpi të zbrazët dhe tubi i gjoksit, ndonjëherë me një darkë televizive të ulur në furrë. Më shumë se çdo armë apo thikë zezake, më shumë se çdo gjilpërë heroine apo linja koksi, më shumë se çdo çoroditje e mendimit të praktikuar nga

hebrenjtë në mendjet tona, ky i ashtuquajtur "çlirim" i grave po na shkatërron.

Kjo është një çmenduri absolutisht e çmendur, DUHET TË Ndalohet! KY SISTEM I KEQE DUHET TË SHKATËRRET!

Ne duhet të ndalojmë përpjekjet për ta luftuar këtë gjë me fjalë dhe të fillojmë ta luftojmë atë me vepra. A mund ta imagjinoni se si do të jetë ky vend, si do të jetë kjo botë pesëdhjetë vjet nga tani nëse këta njerëz nuk ndalen?

Machine Translated by Google

Kur isha fëmijë, kisha një përfitim kaq të çmuar, kaq të rëndësishëm, kaq jetik në zhvillimin tim, sa nuk mund ta imagjinoj se si do të kishte qenë pa të: Nëna ime ishte gjithmonë në shtëpi. Kur kisha nevojë për diçka, kur isha i uritur ose isha rrëzuar dhe lëndoja veten ose kur kisha një pyetje, ajo ishte aty. Sa fëmijë amerikanë të bardhë në ditët e sotme kanë këtë të drejtë të çmuar të lindjes, një nënë me kohë të plotë? Sa fëmijë të tjerë të bardhë tani i shohin nënat e tyre vetëm për pak kohë në fund të një dite të vështirë pune? Sa shumë janë duke u rritur të lënë pas dore, të ushqyer keq, të uritur nga dashuria në një tufë masive fëmijësh në një qendër ditore ku stafi bën shfaqje të vogla që tregojnë kukullat e djemve duke puthur kukulla të tjera djemsh dhe kukullat vajza duke puthur kukulla të tjera vajzash dhe ku fëmijët janë të ndarë në "grupe loje" me pikaninë me kokë si drejtues të caktuar?

Jam absolutisht i bindur se paaftësia ekonomike që ka detyruar një numër të madh grash në tregun e punës është pjesë e një axhende të përgjithshme të fshehur nga ana e pushtetarëve tanë për të minuar familjen dhe për t'i kthyer njerëzit e bardhë në njësi të thjeshtë të punës produktive për të mbajtur disa pa shpirt. Makina judaike po shkon. Është ankesa e zakonshme që në ditët e sotme një familje nuk mund të mbijetojë pa punuar edhe burri edhe gruaja. Ky është hokej me kalë. Duke supozuar se burri ka një punë që paguan mesatarisht mbi pagën minimale, është krejtësisht e mundur që gruaja të qëndrojë në shtëpi dhe të rrisë fëmijët, ajo që nuk është e mundur është të ruajë stilin e jetës materialiste amerikane vetëm me pagën e burrit.

Si fillim, kujt i duhet ai televizion i mallkuar? Hidheni në grumbullin e mbeturinave dhe lërini fëmijët tuaj të luajnë jashtë ose të lexojnë libra! Kush thotë se ju duhet një makinë e re çdo vit? Mësoni mekanikën rudimentare të automobilave dhe mbajeni të vjetër të funksionojë. Bëni një investim afatgjatë në një sistem të mirë kasetë dhe stereo dhe ndizni fëmijët tuaj në muzikë në vend të karikaturave të padëshiruara dhe lodrave plastike të lira dhe të shtrenjta. Më mirë akoma, mësoni të luani instrumente vetë dhe mësoni fëmijët tuaj. Përvoja ime është se fëmijët argëtohen më shumë me lodra të thjeshta si blloqe ose grupe erektorësh që mund të kënaqin dëshirat e tyre natyrore të njëkohshme si për të krijuar ashtu edhe për të shkatërruar.

Kujt i duhen RV-të, varkat, videot, gjithë ato xhingël të konsumit? Kush ka nevojë për darkat Yuppie me nachos dhe quiche që kushtojnë 25 dollarë një vakt? Ushqeni familjen tuaj me gatime të thjeshta në shtëpi duke përdorur bazat e mishit, patateve dhe perimeve. Kush ka nevojë për një shtëpi plazhi që do ta përdorni ndoshta pesë apo gjashtë fundjavë në verë? Mësoni të praktikoni ekonominë. Izoloni shtëpinë tuaj, kondicionerni atë në një dhomë dhe vetëm kur vapa bëhet e padurueshme, përdorni një sobë me dru në dimër. Mund t'ia dilni vetëm me të ardhurat e babit nëse përpiqeni, dhe fëmijët tuaj nuk do të rriten si të vrenjtur, neurotikë introspektivë ose zombie pa mend.

Krijimi i një shtëpie dhe rritja e një familjeje është funksioni më jetik që ekziston në shoqërinë tonë apo në çdo shoqëri tjetër. Është gjithashtu diçka që vetëm një grua mund ta bëjë. Mund të ulem këtu dhe të përgjoj pesëdhjetë libra si ky, duke rrahur dhe përgëzuar për të këqijat e shoqërisë dhe çfarë duhet bërë, por edhe nëse çdo fjalë që shkruaj këtu merret parasysh dhe ne kemi revolucionin nesër, e gjithë primare. qëllimi i gjithë kësaj është të krijojë një mjedis të shëndoshë, të sigurt dhe të qëndrueshëm për gruan që është personazhi qendror në botën tonë, nënën.

Machine Translated by Google

dhe shtëpiake. Pavarësisht nga lartësitë e shkëlqyera të retorikës së folur që arrij, pa marrë parasysh sa shumë
të bardhë do të frymëzoj që të ngrihen nga të pasmet e tyre dhe të ndërmarrin veprime, pavarësisht çfarë suksesi mund të takoj, unë ende nuk mund të kem një fëmijë dhe të sjell një jetë tjetër të bardhë në Kjo është një mrekulli që vetëm motrat tona mund të bëjnë, të njëjtat motra, mendjet dhe zemrat e të cilave po korruptohen nga gënjeshtrat feministe dhe trupat e të cilave po na vidhen nga diga dhe burrat e baltës, sepse ne burrat e bardhë jemi shumë pa kurriz dhe shumë dembelë gjakatarë. ngrini gishtin për ta ndaluar.

Humbim gratë tona, vëllezërit e mi, dhe ne humbim gjithçka. I gjithë përkushtimi ynë, i gjithë guximi ynë në fushën e betejës, i gjithë planifikimi dhe puna jonë e palodhur do të jenë kot nëse humbasim zemrën dhe shpirtin e zonjave tona. Dhe nëse i lëmë të shkojnë pa luftë, atëherë historia dhe fati i dukshëm do të na kenë gjykuar dhe na kanë gjetur të padenjë dhe ne do të meritojmë zhdukjen.

Machine Translated by Google

XII.
ATA QË DO TË VJEN PAS

Ky kapitull i fundit drejtohet drejt një momenti në jetën tuaj dhe në karrierën tuaj politike, i cili do të vijë në mënyrë të pashmangshme. I referohem momentit kur je gati gati për t'u palosur dhe për ta lënë atë. Është një moment që na ndodh të gjithëve në një moment ose në një tjetër.
Yuppies e quajnë atë "burnout"; Unë e quajta atë "kriza e muajit të tetëmbëdhjetë", sepse vura re se në përgjithësi i goditi njerëzit fillimisht rreth një vit e gjysmë pasi u përfshinë.

Më lejoni të artikuloj për ju ndjenjat që do të keni, dëshpërimin që do të pësoni. E di si sepse e kam pësuar vetë në më shumë se një rast dhe aq më tepër sepse e kam dëgjuar shumë shpesh nga shokë të tjerë. Pse nuk ka pasur ndonjë përparim të dukshëm? A po bëjmë diçka të gabuar? Duhet ta ndryshojmë këtë, ta ndryshojmë atë, të ndryshojmë gjënë tjetër. Duhet të ndryshojmë emrin e partisë, të ndryshojmë qëndrimin tonë për diçka tjetër, të ndryshojmë simbolin tonë, të ndryshojmë taktikat tona. Pse, pse, oh pse nuk na dëgjojnë? Pse nuk zgjohen? Pse nuk mund të marrim asnjë lloj lëkundjeje të drejtë apo trajtim të paanshëm nga media? Ne duhet t'i zvogëlojmë gjërat, të bëhemi "të respektueshëm" në mënyrë që të mos shpifemi dhe keqpërdoremi vazhdimisht në shtyp dhe në TV.
Pse njerëzit e bardhë nuk zgjohen dhe na dëgjojnë? Pse nuk do të ndihmojnë? A nuk e shohin ata që ne po e bëjmë këtë për ta? Oh, ata janë kaq të mallkuar, krejtësisht budallenj! Pse nuk e kuptojnë? Pse nuk kuptojnë? Ata janë të pangopur dhe dembelë dhe egoistë dhe pa tru, prandaj! Epo, në ferr me ta! Nuk ia vlen t'i kesh! Asgjë nga këto nuk ia vlen të bëhet sepse njerëzit e bardhë janë xhaketë të padobishëm dhe të pavlerë! Le të vdesin!
Lërini hebrenjtë t'i kenë të gjitha dhe pastaj shikoni nëse ata mund t'i kontrollojnë zezakët dhe spikat! Unë po braktis! Unë do të lëviz, do të dal në pyll diku dhe do të pres që Baloni të ngjitet!

Ose fjalë për këtë qëllim, i kam dëgjuar të gjitha më shumë herë se sa më intereson të kujtoj, në më shumë mënyra sesa mund të numëroj, në dhjetëra variacione të ndryshme. Ndonjëherë njerëzit e përfshirë largohen dhe nuk kthehen më. Ndonjëherë ata braktisin shkollën për një kohë dhe kthehen kur bateritë e tyre psikike ri-karikohen. Ndonjëherë ato thjesht bien në copa. Unë kam parë zhgënjimin, dëshpërimin dhe tërbimin që shkakton kjo luftë

shkatërrojnë njerëzit nga brenda, duke i shtyrë drejt alkoolizmit, vetëvrasjes, sjelljeve të çuditshme vetëshkatërruese. Madje disa kanë dezertuar qëllimisht dhe me vetëdije te armiku, "duke gjetur Jezusin" dhe duke shkuar në qarkun e talk show-it duke treguar gjithçka se si isha një racist i tmerrshëm, por tani dashuria e Jezusit është në mua dhe jam e martuar me një meksikane të bukur. grua dhe ne po adoptojmë një fëmijë të Botës së Tretë dhe blah, blah, blah. Për këtë, çifutët hedhin me përbuzje një grusht letre jeshile në këmbët e tradhtarit, dhe përfundimisht martesa ndërracore prishet dhe tradhtari shkon në drogë ose pije alkoolike dhe bëhet shumë i neveritshëm edhe për mediat për t'u prekur.

Ose, si Jim Harris, i larguari zgjohet një mëngjes dhe e kupton se çfarë ka bërë.
(Harris nuk është emri i vërtetë i këtij njeriu, pasi familja e tij është ende pesë në Karolinën e Veriut dhe unë jo

Machine Translated by Google

duan t'u shkaktojnë më shumë dhimbje sesa kanë kaluar.) Megjithatë, historia e tij është tragjike. Harris e kaloi djegien përtej të zbehtëve: ai përfundoi duke u shuar me një negres. Një ditë ai duket se është zgjuar dhe papritmas stërmadhësia e tradhtisë së tij e goditi si pesha e një mali. Ai u ngrit nga krahët erëmirë të Shebës së tij të errët, veshi një shirit Svastika që e kishte ende nga kohët e vjetra, la pas vetes një shënim të shkurtër, por të përzemërt, duke i thënë dulcineas së tij me buzë flluska se çfarë mendonte për të, dhe më pas ngarkoi. pushkën e tij dhe zbriti në një piknik lokal të kishës zezake për disa praktika të synuara. Kur ekipi SWAT më në fund e vrau, ai kishte marrë disa Ubangi me vete; ai ka zbritur duke gjuajtur me armë. Ashtu si Thane of Cawdor në Makbeth, asgjë në jetën e tij nuk u bë më aq sa mënyra e tij për ta lënë atë.

Më lejoni ta bëj të qartë se nuk e miratoj zgjedhjen që bëri James Harris dhe do të doja vërtet që ai të kishte bërë një tjetër, qoftë edhe vetëm sepse një gjë e tillë ishte një publicitet i keq për partinë. Por unë mendoj se mund ta kuptoj pse ai zgjodhi ashtu siç bëri. Ai kishte provuar dikur shërbimin më të madh nga të gjitha shërbimet për njerëzimin, një detyrë kaq sublime saqë si të gjithë ne, ai e dëshironte atë ashtu si një i varur kërkon drogën e tij. E megjithatë erdhi një copë e keqe, dhe në vend që ta përballonte atë, ai e hodhi në peshqir. Për më tepër, ai e kishte shkelur qëllimisht profesionin e tij të mëparshëm, duke e ndotur trupin e tij me atë të një kafshe. Si mund të kthehej tek ne pas kësaj? Nuk kishte asnjë mënyrë. Vdekja e tij nga zjarri i armëve të armikut ishte mënyra e tij për t'u thënë neve dhe pasardhësve: "Unë me të vërtetë pendohem. Merre jetën time në pendim dhe dije se kam vdekur me zemrën dhe shpirtin tim të pastruar nga f

Një ditë do të kemi një lloj varreze kombëtare ose memorial për vëllezërit dhe motrat tona që kanë vdekur në këtë kauzë. Kur të vijë ajo ditë, mendoj se nëse kam diçka për të thënë në lidhje me të, mund të shoh rrugën time për të lejuar emrin e Jim një vend në mbishkrim dhe mbetjet e tij të pushojnë

vend në tokën e shenjtë. Lavdia është një mall i çuditshëm dhe shfaqet në vende të çuditshme.

Ky rast është një shembull ekstrem i asaj që mund të bëjë djegia e racës së bardhë, por në çdo rast është një problem i klasit të parë. Secilit prej jush do t'i duhet të përballet me të, dhe secili prej jush do të duhet të pajtohet me të dhe ta mposhtë - ose jo - sa më mirë që mundet. Unë do ta mbyll këtë libër me një këshillë të fundit, sa më shkurt që mund ta them.

Ne bëjmë atë që nuk bëjmë sepse kemi ndonjë shpresë të menjëhershme për fitore, nuk e bëjmë për të prodhuar rezultate të prekshme, menjëherë të dukshme, sepse kjo është e pamundur. Ne duhet të pranojmë që në fillim se do të punojmë dhe do të drejtojmë dhe do të luftojmë për vite me rradhë pothuajse në izolim total, në errësirë, shumë rrallë duke parë ndonjë nga tabloja e madhe dhe aq më rrallë duke vëzhguar ndonjë përparim. Armiku është thjesht shumë i madh dhe i fortë dhe ne jemi shumë të vegjël dhe të dobët.

Ne kurrë nuk duhet t'i lejojmë vetes luksin e shpresës. Ne jemi të vdekurit. Janë fëmijët tanë ata që do të jetojnë, dhe fëmijët e tyre pas tyre, në Arianin e Bardhë të lavdishëm, të sigurt dhe të gëzuar.

Machine Translated by Google

të ardhmen ne do të krijojmë për ta. Ne do të marrim pjesë në atë të ardhme, trupat tanë si grimca pluhuri dhe kokrra rëre, shpirtrat tanë (kështu besoj unë) në trupat e pasardhësve tanë që do të na shpërblejnë në jetën e tyre të lumtur, produktive dhe krijuese për errësirën dhe vuajtjen. që po kalojmë tani në këto vite në rënie të këtij shekulli të përgjakshëm dhe të shëmtuar.

Ne e bëjmë atë që bëjmë vetëm për një arsye: sepse është luftë. Ne e bëjmë këtë sepse Krijuesi ynë na urdhëron nëpërmjet mendimeve tona, shpirtit tonë, instinkteve tona gjenetike, të ndjekim rrugën e Tij dhe të punojmë vullnetin e Tij. Ne luftojmë kundër forcave të errësirës sepse kjo është çanta jonë, fëmijë. Luftimi i së keqes është ajo që ne të bardhët bëjmë në këtë tokë. Dua të them, është gjëja jonë. E gërmoj?

***"Ky fat nuk lodhet, as nuk mund të prishet, dhe manteli i tij i forcës zbret mbi ata që janë në shërbim të tij."* ka shkruar autori i Imperium. Kur të vijë momenti juaj i krizës, kërkoni brenda vetes. Nëse jeni të gatshëm të bëni përpjekjet e nevojshme të vullnetit, atëherë do të gjeni forcën që ju nevojitet për të vazhduar.**

Suksese, vëllezërit dhe motrat e mia. Dhe gjueti e mirë.

EPILOG

***"Ju do ta dini, jam i sigurt, se vetëm forca dhe armët nuk mbizotërojnë gjithmonë në betejë. Kur një ushtri është më e fortë në shpirt, atëherë armiqtë e tyre nuk mund t'i rezistojnë atyre." -* Ksenofonit**

Katërqind vjet para Krishtit, një princ pers i quajtur Kiri komplotoi të rrëzonte vëllanë e tij Artakserksin dhe kështu të bëhej Mbreti i Madh i gjithë Persisë. Për këtë ai kishte nevojë për një ushtri, por vendasit ishin shumë keq, dhe kështu ai iu drejtua qyteteve greke të Azisë së Vogël dhe rrafshnaltave veriore të Thrakisë dhe Maqedonisë, të njohur për mbarështimin e ushtarëve të gjatë e biondë të quajtur hoplitë, mjeshtra të harkut. dhe shtizë dhe shpatë. Me vetëm disa nga këta luftëtarë të disiplinuar dhe të frikshëm grekë me armaturë prej bronzi, Cyrus ishte i sigurt se mund të mposhtte fiseve aziatike të vëllait të tij.

Cyrus mbajti një komandant renegat spartan të quajtur Klearchus për të rekrutuar një ushtri mercenare me të cilën do të rrëzonte monarkun persian. Klearku përmendet në kronikat e kohës si një disiplinues i ashpër "me tipare të zymta dhe zë të ashpër"; me të vërtetë, ai duhet të ketë qenë një personazh mjaft i vrazhdë për t'u larguar nga Sparta, pasi spartanët nuk ishin vetë ëmbëlsi dhe dritë. Por Klearku kishte atë cilësi të domosdoshme, një reputacion për fitore, dhe luftëtarët grekë nxituan t'i bashkoheshin atij. Imagjinoj se ata ishin grupi i zakonshëm i burrave që kanë shërbyer në çdo ushtri të racës sonë të fuqishme - çifligarë pa pagesë, të rinj që kërkojnë pamje të çuditshme dhe njohuri të reja, njerëz që kërkojnë një para të shpejtë, djem të dytë që kërkojnë pasurinë e tyre, fermerë që kërkojnë tokë, bashkëshortë të këputur që kërkojnë paqen dhe qetësinë relative të luftës, rrëshqitës që nuk kanë asgjë më të mirë për të bërë, burra të dhunshëm që e donin luftën për hir të saj, burra që kërkojnë për çfarëdo arsye për të zhdukur të kaluarën e tyre, ushtarë profesionistë që luftuan sepse kjo ishte ajo që bënë në jetë. Lloji i tyre na fitoi të gjithë botën, duke përdorur shtizën, shpatën dhe musketin e gurit dhe Navy Colt. Ne i kemi shpërblyer duke e hedhur atë botë dhe duke pështyrë mbi varret e tyre. Sidoqoftë, Cyrus shpejt kishte ushtrinë e tij.

Machine Translated by Google

Në llogaritë e vjetra ata quhen përgjithësisht dhjetë mijë aventurierët.

Ata vunë mbi supe shtizat e tyre dhe marshuan nga qyteti grek i Sardës në maj të vitit 401 para Krishtit Pas një fushate të gjatë dhe të ndërlikuar ata më në fund dolën kundër Artakserksit dhe ushtrisë kryesore persiane në shtator, pranë një fshati pak jashtë Babilonisë të quajtur Cunaxa. Grekët sulmuan egërsisht dhe e thyen ushtrinë persiane deri në copa, por në momentin e fundit ndodhi fatkeqësia. Princi pers Cyrus bëri një sulm personal të marrë kundër rojes së pallatit mbretëror në një përpjekje për të vrarë personalisht vëllain e tij dhe për telashet e tij ai përfundoi duke u bërë copë-copë. Pas vdekjes së tij, aleatët persianë të forcave rebele pushtuese hodhën armët e tyre dhe vrapuan. Të Dhjetë Mijët tani e gjetën veten duke u përballur me një ushtri të rigjallëruar persiane krejt të vetëm, të paktën 100,000 shtiza aziatike, hobekë, harkëtarë, shpatarë, karroca,

Ishte këtu që Klearku bëri një gabim fatal. Duke besuar një ofertë armëpushimi nga Artakserksi, ai shkoi përpara me gjeneralët dhe kapitenët e tij kryesorë për të negociuar një zgjidhje kompromisi. Me një tradhti vërtet semite, Persianët i kapën dhe i vranë ndërsa hipnin të paarmatosur.

Dhjetë mijë ishin tani në një mënyrë shumë të keqe. Ata ishin 1500 milje nga qyteti më i afërt grek, Trapezus në detin Euxine. Ata nuk kishin ushqim, shumë pak ujë, treni i bagazheve të tyre ishte shkatërruar nga Persianët, nuk kishin asnjë udhërrëfyes apo oficerë me përvojë, ata ishin të rraskapitur nga luftimi i një beteje të gjatë dhe ishin gati të pushtoheshin nga 100,000 wogs. Ata u takuan në një kodër afër Cunaxa dhe zgjodhën si gjeneralin e tyre të ri një fisnik të ri athinas të quajtur Ksenofon. Ksenofoni nuk ishte një ushtar profesionist, por një studiues dhe një poet, një nxënës i Sokratit, dhe ai ishte regjistruar në ekspeditë si ushtarak për të shkruar një libër për të.

Megjithatë, grekët kishin bërë zgjedhjen e duhur, sepse Ksenofoni e mori komandën sikur të kishte lindur prej tij. Persianët sulmuan, por Ksenofoni kundërsulmoi dhe pushtoi trenin e bagazheve të mbretit të madh dhe të gjitha furnizimet e tij, një zhvillim i mirëpritur për grekët e uritur. Ai trilloi një sulm kundër vetë Babilonisë dhe arriti t'i ngatërrojë aq shumë Persianët, saqë dhjetë mijë ishin në gjendje të prishnin kontaktin dhe të shpëtonin. Me mençuri, Artakserksi nuk e ndoqi, por dërgoi në ndjekje satrapin e tij Tisafernes.

Tërheqja epike që pasoi është një nga historitë më të mëdha të qëndresës, qëndrueshmërisë, gjeneralitetit të shkëlqyer dhe guximit arian që hir.

analet e racës sonë të fuqishme. Në Trapez kishte anije që do t'i kthenin në Greqi, por në mes ndodheshin 1500 milje shkretëtirë, lumenj të pakalueshëm, male djerrë, fis armiq, ushtritë persiane dhe moti i keq. Megjithatë, dhjetë mijë marshuan përpara. Ata luftuan gjysmë duzinë beteja dhe përfundimisht mundën Tissaphernes me vendosmëri. Ata u larguan nga pritat e panumërta. Ata rrethuan qytetet dhe kërkonin ushqim dhe

Machine Translated by Google

haraç prej tyre. Ksenofoni kapërceu kryengritjet, komplotet, tentativat për vrasje, sëmundjet, urinë dhe sulmet e armikut. Në çdo vendkalim malor dhe fshat ai la shokë të vdekur, por mercenarët e mbetur marshuan.

Më në fund, në janar të vitit 400 para Krishtit, grekët u ngjitën të lodhur në një mal. Kronika e lashtë vazhdon Dhe kur furgoni arriti në majë u ngrit një klithmë e madhe. Kur Ksenofoni dhe pjesa e pasme e dëgjuan, menduan se një armik po sulmonte në pjesën e përparme dhe galopuan përpara me kalorësinë e tyre. Kur u afruan, Ksenofoni dëgjoi se çfarë ishte thirrja - 'Det! E kishin bërë vulën. Pesë ditë më vonë ata hynë në qytetin grek dhe që andej u shpërndanë në shtëpitë e tyre.

Vëllezërit e mi, motrat e mia, imagjinoni! Pas gjithë atyre marshimeve të lodhura, gjithë atyre vdekjeve, gjithë asaj tradhtie, gjithë asaj frike dhe ankthi, imagjinoni se si duhet të ketë qenë të dëgjoje atë britmë!

"Deti! Deti!"

Ata ishin në shtëpi. Ata ia dolën. Do t'ia dalim gjithashtu, vëllezërit dhe motrat e mia të dashura. E premtoj. e betohem. Ndoshta jo ti dhe unë si individë, jo. Që nuk mund ta premtoj. Por një ditë, diku, ajo klithmë do të lindë nga grykat e bardha të djegura nga etja dhe të thata nga shpresa.

"Deti! Deti!"

Mund të mos e dëgjojmë. Por unë mendoj se fëmijët tanë do ta bëjnë këtë, dhe nëse jo ata, atëherë sigurisht edhe nipërit tanë. Sepse thellë brenda, shtizat tona janë po aq të mprehta dhe guximi ynë po aq i madh sa ai i Dhjetë Mijëve. Ne u larguam nga Cunaxa në vitin 1945. Do të na duhet më shumë se sa Ksenofoni dhe njerëzit e tij, për të qenë të sigurt - por një ditë edhe ne do të ngjitemi në malin e fundit dhe do të shohim detin.

Kur u kthye në shtëpi, Ksenofoni shkroi librin e tij për përvojat e tij, gjërat që kishte parë, betejat që kishte luftuar, njerëzit që kishte takuar. Ai e titulloi këtë libër Anabasis. Shumica e studiuesve grekë sot e përkthejnë këtë si "Vendi i Marshimit".

Machine Translated by Google